

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
February 2020

“ મીઠા બાળકો - આ શરીર રૂપી વસ્ત્રને અહીંયા જ છોડવાનું છે , એટલે આમાંથી મમત્વ મટાવી દો , કોઈ પણ મિત્ર - સંબંધી
યાદ ન આવે ”

પ્રશ્ન :- જે બાળકોમાં યોગબળ છે, તેમની નિશાની કઈ હશે?

ઉત્તર :- તેમને કોઈપણ વાતમાં થોડો પણ ધક્કો નહીં લાગશે, ક્યાંય પણ લગાવ નહીં હશે. સમજો આજે કોઈએ શરીર છોડ્યું તો દુઃખ ન થઈ શકે, કારણ કે જાણે છે એમનો ડ્રામામાં આટલો જ પાર્ટ હતો. આત્મા એક શરીર છોડી જઈ બીજું શરીર લેશે.

ઓમ શાંતિ ! આ જ્ઞાન બહુજ ગુપ્ત છે, આમાં નમસ્તે પણ નથી કરવું પડતું. દુનિયા માં નમસ્તે અથવા રામ-રામ વગેરે કહે છે. અહીંયા આ બધી વાતો ચાલી ન સકે કારણ કે આ એક ફેમિલી (પરિવાર) છે. ફેમિલીમાં એક-બીજાને નમસ્તે કે ગુડમોર્નિંગ કરે - એટલું શોભતું નથી. ઘરમાં તો બાધું-પીધું ઓફિસમાં ગયાં, પાછાં આવ્યાં, આ ચાલતું રહે છે. નમસ્તે કરવાની દરકાર નથી રહેતી. ગુડમોર્નિંગ ની ફેશન પણ યુરોપવાસી થી નીકળી છે. નહીં તો પહેલા કાંઈ ચાલતું ન હતું. કોઈ સત્સંગમાં પરસ્પર મળે છે તો નમસ્તે કરે છે, પગે પડે છે. આ પગે વગેરે પડવું નમ્રતા નાં માટે શીખવાડે છે. અહીંયા તો આપ બાળકોએ દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. આત્મા, આત્માને શું કરશે? છતાં પણ કહેવાનું તો હોય છે. જેમ બાબાને કહેશું-બાબા નમસ્તે. હવે બાપ પણ કહે છે-હું સાધારણ બ્રહ્મા તન દ્વારા તમને ભણાવું છું, આમનાં દ્વારા સ્થાપનાં કરાવું છું. કેવી રીતે? તે તો જ્યારે બાપ સમ્મુખ હોય ત્યારે સમજાવે, નહીં તો કોઈ કેવી રીતે સમજે. આ બાપ સમ્મુખ બેસી સમજાવે છે તો બાળકો સમજે છે. બંનેને નમસ્તે કરવું પડે-બાપદાદા નમસ્તે. બહારવાળા જો આ સાંભળે તો મુંઝાશે કે આ શું કહે છે ‘બાપદાદા’. બે નામ પણ ઘણાં મનુષ્યનાં હોય છે ને. જેમ લક્ષ્મી-નારાયણ અથવા રાધેકૃષ્ણ.....પણ નામ છે. આ તો જેમ સ્ત્રી-પુરુષ ભેગાં થઈ ગયાં. હવે આ તો છે બાપદાદા. આ વાતોને આપ બાળકો જ સમજી શકો છો. જરૂર બાપ મોટાં થયાં. તે નામ ભલે બે છે પરંતુ છે તો એકને. પછી બે નામ કેમ રાખી દીધા છે? હવે આપ બાળકો જાણો છો આ ખોટા નામ છે. બાબાને બીજા તો કોઈ ઓળખી ન શકે. તમે કહેશો નમસ્તે બાપદાદા. બાપ પછી કહેશે નમસ્તે શરીરધારી રુહાની બાળકો, પરંતુ આટલું લાંબુ શોભતું નથી. અક્ષર તો સાચાં છે. તમે હમણાં શરીરધારી બાળકો પણ છો તો રુહાની પણ છો. શિવબાબા બધી આત્માઓનાં બાપ છે અને પછી પ્રજાપિતા પણ જરૂર છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન ભાઈ-બહેન છે. પ્રવૃત્તિ માર્ગ થઈ જાય છે. તમે છો બધાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ હોવાથી પ્રજાપિતા પણ સિદ્ધ થઈ જાય છે. આમાં અંધશ્રદ્ધાની કોઈ વાત નથી. બોલો બ્રહ્માકુમાર-બ્રહ્માકુમારીઓ ને બાપ થી વારસો મળે છે. બ્રહ્માથી નથી મળતો, બ્રહ્મા પણ શિવબાબાનાં બાળક છે. સુક્ષ્મવતનવાસી બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર - આ છે રચના. તેમનાં રચયિતા છે શિવ. શિવનાં માટે તો કોઈ કહી ન શકે કે એમનાં રચયિતા કોણ? શિવનાં રચયિતા કોઈ હોતાં નથી. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર આ છે રચના. તેમની પણ ઉપર છે શિવ, સર્વ આત્માઓનાં બાપ. હવે રચયિતા છે તો પછી પ્રશ્ન ઉઠે છે ક્યારે રચના રચી? ના, આ તો અનાદિ છે. આટલી આત્માઓની ક્યારે રચના રચી? આ પ્રશ્ન ન ઉઠી શકે. આ અનાદિ ડ્રામા ચાલ્યો આવે છે, બેઅંત છે. આનો ક્યારેય અંત નથી થતો. આ વાતો આપ બાળકોમાં પણ નંબરવાર સમજે છે. આ છે ખુબ સહજ. એક બાપનાં સિવાય બીજા કોઈથી લગાવ ન હોય, કોઈ પણ મરે કે જીવે. ગાયન પણ છે *અમ્મા મરે તો ભી હલુઆ ખાના.....* સમજો કોઈપણ મરી જાય છે, ફિકરની વાત નથી કારણ કે આ ડ્રામા અનાદિ બનેલો છે. ડ્રામાનુસાર તેમને આ સમયે જવાનું જ હતું, આમાં કરી જ શું શકાય. જરા પણ દુઃખ થવાની વાત નથી. આ છે યોગબળની અવસ્થા. કાચદો કહે છે જરા પણ ધક્કા ન લાગવો જોઈએ. બધાં એક્ટર્સ છે ને. પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવતાં રહે છે. બાળકોને જ્ઞાન મળેલું છે.

બાપ થી કહે છે-હું પરમપિતા પરમાત્મા આવીને અમને લઈ જાઓ. આટલાં બધાં શરીરો નો વિનાશ કરાવી બધી આત્માઓને સાથે લઈ જવું, આ તો બહુજ ભારે કામ થયું. અહીંયા કોઈ એક મરે છે તો ૧૨ મહીના રડતાં રહે છે. બાપ તો આટલી બધી અસંખ્ય આત્માઓને લઈ જશે. બધાનાં શરીર અહિંયા છૂટી જશે. બાળકો જાણે છે

મહાભારત લડાઈ લાગે છે તો મચ્છરો જેમ જતાં રહે છે. નેચરલ કેલેમીટઝ (કુદરતી આપદાઓ) પણ આવવાની છે. આ આખી દુનિયા બદલાય છે. હમણાં જુઓ ઇંગ્લેન્ડ, રશિયા વગેરે કેટલાં મોટાં-મોટાં છે. સતયુગમાં આ બધાં હતાં શું? દુનિયામાં આ પણ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી આવતું કે આપણા રાજ્યમાં આ કોઈપણ હતાં નહીં. એક જ ધર્મ, એક જ રાજ્ય હતું, તમારામાં પણ નંબરવાર છે જેમની બુદ્ધિમાં સારી રીતે બેસે છે. જો ધારણા હોય તો તે નશો સદેવ ચઢ્યો રહે. નશો કોઈને બહુજ મુશ્કેલથી ચઢ્યો રહે છે. મિત્ર-સંબંધી વગેરે બધાં તરફથી યાદ નીકાળીને એક બેહદની ખુશીમાં રહી જાય, ખુબ કમાલ છે. હાં, આ પણ અંતમાં થશે. અંતમાં જ કર્માતીત અવસ્થાને પામી લે છે. શરીર થી પણ ભાન તૂટી જાય છે. બસ હવે અમે જઈએ છે, આ જેમકે સાધારણ થઈ જશે. જેમ નાટકવાળા પાર્ટ ભજવી પછી જાય છે ઘરે. આ દેહરૂપી વસ્ત્ર તો તમારે અહીંયા જે છોડવાનું છે. આ વસ્ત્ર અહીંયા જ લો છો, અહીંયા જ છોડો છો. આ બધી નવી વાતો તમારી બુદ્ધિમાં છે, બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. અલ્ફ અને બે. અલ્ફ છે સૌથી ઉપર માં. કહે પણ છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, શંકર દ્વારા વિનાશ, વિષ્ણુ દ્વારા પાલના. સારુ, બાકી શિવનું કામ શું છે? ઊંચેથી ઊંચા શિવબાબાને કોઈપણ જાણતું નથી. કહી દે છે એ તો સર્વવ્યાપી છે. આ બધાં એમનાં જ રુપ છે. આખી દુનિયાની બુદ્ધિમાં આ પાકું થઈ ગયું છે, એટલે બધાં તમોપ્રધાન બન્યાં છે. બાપ કહે છે-આખી દુનિયા દુર્ગતિને પામેલી છે. પછી હું જ આવીને બધાને સદ્ગતિ આપું છું. જો સર્વવ્યાપી છે તો શું બધાં ભગવાન જ ભગવાન છે? એક તરફ કહે છે બધાં ભાઈ-ભાઈ, પછી કહી દે બધાં પિતા, સમજતાં નથી. હવે આપ બાળકોને બેહદનાં બાપ કહે છે, બાળકો, મને યાદ કરો તો તમારાં વિકર્મ વિનાશ થશે. તમારે આ દાદા ને કે મમ્માને પણ યાદ નથી કરવાનાં. બાપ તો કહે છે કે ન મમ્મા, ન બાબા કોઈની મહિમા કાંઈ પણ નથી. શિવબાબા ન હોત તો આ બ્રહ્મા પણ શું કરત? આમને યાદ કરવાથી શું થશે! હાં, તમે જાણો છો આમનાં દ્વારા અમે બાપથી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ, આમનાથી નહીં. આ પણ એમનાથી જ વારસો લે છે, તો યાદ એમને કરવાનાં છે. આતો વચમાં દલાલ છે. બાળક અને બાળકીની સગાઈ થાય છે, તો યાદ તો એક-બીજાને કરશે ને. લગ્ન કરાવવા વાળા વચ્ચે દલાલ થયાં. આમનાં દ્વારા બાપ આપ આત્માઓની સગાઈ પોતાની સાથે કરાવે છે એટલે ગાયન પણ છે સદ્ગુરુ મળ્યાં દલાલનાં રુપમાં. સદ્ગુરુ કોઈ દલાલ નથી. સદ્ગુરુ તો નિરાકાર છે. ભલે ગુરુ બ્રહ્મા, ગુરુ વિષ્ણુ, કહે છે પરંતુ તે કોઈ ગુરુ છે નહીં. સદ્ગુરુ એક બાપ જ છે જે સર્વની સદ્ગતિ કરે છે. બાપએ તમને શીખવાડ્યું છે ત્યારે તમે બીજાને પણ રસ્તો બતાવો છો અને બધાને કહો છો કે જોવાં છતાં પણ નહીં જુઓ. બુદ્ધિ શિવબાબા થી જોડાયેલી રહે. આ આંખોથી જે કાંઈ જુઓ છો કબ્રદાખિલ થવાનું છે. યાદ એક બાપને કરવાનાં છે, ન કે આમને. બુદ્ધિ કહે છે આમનાથી થોડી વારસો મળશે. વારસો તો બાપ થી મળવાનો છે. જવાનું પણ બાપ ની પાસે છે. વિદ્યાર્થી, વિદ્યાર્થીને થોડી યાદ કરશે. વિદ્યાર્થીતો શિક્ષકને યાદ કરશે ને. સ્કૂલમાં જે હોશિયાર બાળકો હોય છે તે પછી બીજાને પણ ઉઠાવવાની કોશિશ કરે છે. બાપ પણ કહે છે એક-બીજાને ઊંચા ઉઠાવવાની કોશિશ કરો પરંતુ તકદીરમાં નથી તો પુરુષાર્થ પણ નથી કરતાં. થોડામાં જ રાજી થઈ જાય છે. સમજાવવું જોઈએ પ્રદર્શનની માં અનેક આવે છે, અનેકોને સમજાવવાથી ઉન્નતિ બહુ જ થાય છે. નિમંત્રણ આપીને મંગાવે છે. તો મોટાં-મોટાં સમજદાર વ્યક્તિઓ આવે છે. વગર નિમંત્રણ થી તો અનેક પ્રકારનાં લોકો આવી જાય છે. શું-શું ઉલટુ-સુલટુ બોલતાં રહે છે. રોયલ મનુષ્યોની ચાલ-ચલન પણ રોયલ હોય છે. રોયલ વ્યક્તિ રોયલ્ટી થી અંદર આવશે. ચલનમાં પણ બહુજ ફરક હોય છે. તેમનાંમાં ચાલવાની, બોલવાની કોઈ સભ્યતા નથી હોતી. મેળામાં તો બધાં પ્રકારનાં આવી જાય છે. કોઈને મનાઈ નથી કરતાં એટલે ક્યાંય પણ પ્રદર્શનમાં નિમંત્રણ કાર્ડ પર મંગાવશો તો રોયલ સારા-સારા લોકો આવશે. પછી તે બીજાઓને પણ જઈને સંભળાવશે. ક્યારેક ફીમેલ્સ (સ્ત્રીઓ) નો પ્રોગ્રામ રાખો તો ફક્ત ફીમેલ્સ (સ્ત્રીઓ) જ આવીને જુએ કારણકે ક્યાંક-ક્યાંક ફીમેલ્સ બહુજ પર્ફે નશીન (પડદામાં) હોય છે. તો ફક્ત ફીમેલ્સનો જ પ્રોગ્રામ થાય. મેલ (પુરુષ) કોઈ પણ ન આવે. બાબા એ સમજાવ્યું છે પહેલાં-પહેલાં તમારે આ સમજાવવાનું છે કે શિવબાબા નિરાકાર છે. શિવબાબા અને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા બંને બાબા થયાં. બંને એકરસ તો હોઈ ન શકે, જો બંને બાબા થી વારસો મળે. વારસો દાદાનો કે બાપનો મળશે. દાદાની મિલકત પર હક લાગે છે. ભલે કેવો પણ કપૂત બાળક હશે તો પણ દાદાનો વારસો મળી જશે. આ અહીંયા નો કાયદો છે. સમજે પણ છે આમને પૈસા મળવાથી એક વર્ષની અંદર ઉડાવી દેશે. પરંતુ ગવર્મેન્ટ (સરકાર) નો કાયદો એવો છે જે આપવું પડે છે. ગવર્મેન્ટ કાંઈ કરી નથી સકતી. બાબા તો અનુભવી છે. એક રાજાનો બાળક હતો, એક કરોડ રૂપિયા ૧૨ મહિનામાં ખતમ કરી દીધાં. આવાં પણ હોય છે. શિવબાબા તો નહીં કહેશે કે મેં જોયું છે. આ (દાદા) કહે છે મેં બહુજ એવાં ઉદાહરણ જોયાં છે. આ દુનિયા તો બહુજ ગંદી છે. આ છે જ જૂની દુનિયા, જુનું ઘર. જૂનાં ઘરને હંમેશા તોડવાનું હોય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણનાં

રાજાઈ ઘર જુઓ કેવાં ફર્સ્ટ ક્લાસ (સરસ) છે.

હવે તમે બાપ દ્વારા સમજી રહ્યાં છો અને તમે પણ નર થી નારાયણ બનો છો. આ છે જ સત્યનારાયણ ની કથા. આ પણ આપ બાળકો જ સમજો છો. તમારામાં પણ પુરા ફલાવર્સ (ફૂલ) હજી બન્યાં નથી, આમાં રોયલ્ટી બહુજ સારી જોઈએ. તમે ઉન્નતિને દિવસ-પ્રતિદિવસ પામતા રહો છો. ફલાવર્સ (ફૂલ) બનતાં જાયો છો.

આપ બાળકો પ્રેમથી કહો છો “બાપદાદા”. આ પણ તમારી નવી ભાષા છે, જે મનુષ્યોનાં સમજમાં નથી આવી સકતી. સમજો બાબા ક્યાંય પણ જાય તો બાળકો કહેશે બાપદાદા નમસ્તે. બાપ રેસપોન્ડ (પ્રતિઉત્તર) દેશે રુહાની શરીરધારી બાળકોને નમસ્તે. એવું કહેવું પડે ને. કોઈ સાંભળશે તો કહેશે આ તો કોઈ નવી વાત છે, બાપદાદા સાથે કેવી રીતે કહે છે. બાપ અને દાદા બંને એક ક્યારેય હોય છે શું? નામ પણ બંનેનાં અલગ છે. શિવબાબા, બ્રહ્મા દાદા, તમે આ બંનેનાં બાળકો છો. તમે જાણો છો આમની અંદર શિવબાબા બેઠાં છે. અમે બાપદાદાનાં બાળકો છીએ. આ પણ બુદ્ધિમાં યાદ રહે તો ખુશીનો પારો ચઢ્યો રહે અને ડ્રામા પર પણ પાકું રહેવાનું છે. સમજો કોઈએ શરીર છોડ્યું, જઈને બીજો પાર્ટ ભજવશે. દરેક આત્માને અવિનાશી પાર્ટ મળેલો છે, આમાં કાંઈ પણ ખ્યાલ કરવાની દરકાર નથી. એમને બીજો પાર્ટ જઈને ભજવવાનો છે. પાછાં તો બોલાવી ન શકાય. ડ્રામા છે ને. આમાં રડવાની કોઈ વાત નથી. આવી અવસ્થા વાળા જ નિર્મોહી રાજા જઈને બને છે. સતયુગમાં બધાં નિર્મોહી હોય છે. અહીંયા કોઈ મરે છે તો કેટલું રડે છે. બાપને પામી લીધા તો પછી રડવાની દરકાર જ નથી. બાબા કેટલો સરસ રસ્તો બતાવે છે. કન્યાઓનાં માટે તો બહુજ સરસ છે. બાપ ફાલતુ પૈસા ખર્ચ કરે અને તમે જઈને નરકમાં પડો. એનાથી તો બોલો અમે આ પૈસાથી રુહાની યુનિવર્સિટી સાથે હોસ્પિટલ ખોલશું. અનેકોનું કલ્યાણ કરશું તો તમારું પણ પુણ્ય, અમારું પણ પુણ્ય થઈ જશે. બાળકો સ્વયં પણ ઉત્સાહમાં રહેવાવાળા હોય કે અમે ભારતને સ્વર્ગ બનાવવાનાં માટે તન-મન-ધન બધું ખર્ચ કરશું. આટલો નશો રહેવો જોઈએ. દેવું હોય તો દો, ન દેવું હોય તો નહીં દો. તમે પોતાનું કલ્યાણ અને અનેકોનું કલ્યાણ કરવા નથી ઇચ્છતાં? એટલી મસ્તી (ખુશી) હોવી જોઈએ. ખાસ કુમારીઓ એ તો બહુજ ઉભા થવું જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયંની ચાલ ચલન બહુજ રોયલ રાખવાની છે. બહુજ ફઝીલત (સભ્યતા) થી વાતચીત કરવાની છે. નમ્રતાનો ગુણ ધારણ કરવાનો છે.
2. આ આંખોથી જે કાંઈ દેખાય છે - આ બધું કબ્રદાખિલ થવાનું છે એટલે આને જોતાં પણ નથી જોવાનું. એક શિવબાબા ને જ યાદ કરવાનાં છે. કોઈ દેહધારી ને નહીં.

વરદાન :- વિશેષતા રૂપી સંજીવની બૂટી દ્વારા મૂર્છિતને સુરજીત કરવાવાળા વિશેષ આત્મા ભવ દરેક આત્મા ને શ્રેષ્ઠ સ્મૃતિની, વિશેષતાઓની સ્મૃતિ રૂપી સંજીવની બૂટી ખવડાવો તો તે મૂર્છિત થી સુરજીત થઈ જશે. વિશેષતાઓનાં સ્વરૂપ નો દર્પણ તેમની સામે રાખો. બીજાઓને સ્મૃતિ આપાવવા થી તમે વિશેષ આત્મા બની જ જશો. જો તમે કોઈને કમજોરી સંભળાવશો તો તે છુપાવશે, ટાળી દેશે તમે વિશેષતા સંભળાવો તો સ્વયં જ પોતાની કમજોરી સ્પષ્ટ અનુભવ કરશે. આ જ સંજીવની બૂટી થી મૂર્છિતને સુરજીત કરી ઉડતાં ચાલો અને ઉડાવતાં ચાલો.

સ્લોગન :- નામ-માન-શાન કે સાધનો નો સંકલ્પમાં પણ ત્યાગ જ મહાન ત્યાગ છે.

“ ભગવાનનાં ભાગ્યવાન બાળકોનાં લક્ષણ ”

બાપદાદા બધાં બાળકોનાં મસ્તક પર ભાગ્યની રેખાઓ જોઈ રહ્યાં છે. દરેક બાળકનાં મસ્તક પર ભાગ્યની રેખાઓ લાગેલી છે પરંતુ કોઈ-કોઈ બાળકોની સ્પષ્ટ રેખાઓ છે અને કોઈ-કોઈ બાળકોની સ્પષ્ટ રેખાઓ નથી. જ્યાર થી ભગવાન બાપનાં બન્યાં, ભગવાન અર્થાત્ ભાગ્ય વિધાતા. ભગવાન અર્થાત્ દાતા વિધાતા એટલે બાળક બનવાથી ભાગ્ય નો અધિકાર અર્થાત્ વારસો બધાં બાળકોને અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે, પરંતુ તે મળેલાં વારસાને જીવનમાં ધારણ કરવો, સેવામાં લગાવીને શ્રેષ્ઠ બનાવવો, સ્પષ્ટ બનાવવો આમાં નંબરવાર છે કારણકે આ ભાગ્ય જેટલું સ્વયં પ્રતિ કે સેવા પ્રતિ કાર્યમાં લગાડો છો તેટલું વધે છે અર્થાત્ રેખા સ્પષ્ટ થાય છે. બાપ એક છે અને આપે પણ બધાને એક જેવું જ છે. બાપ નંબરવાર ભાગ્ય નથી વહેંચતા પરંતુ ભાગ્ય બનાવવાવાળા અર્થાત્ ભાગ્યવાન બનવાવાળા આટલાં મોટા ભાગ્યને પ્રાપ્ત કરવામાં યથાશક્તિ હોવાનાં કારણે નંબરવાર થઈ જાય છે એટલે કોઈની રેખા સ્પષ્ટ છે, કોઈની સ્પષ્ટ નથી. સ્પષ્ટ રેખાવાળા બાળકો સ્વયં પણ દરેક કર્મમાં પોતાને ભાગ્યવાન અનુભવ કરે છે. સાથે-સાથે તેમનાં ચહેરા અને ચલન થી ભાગ્ય બીજાઓને પણ અનુભવ થાય છે. બીજા પણ આવાં ભાગ્યવાન બાળકોને જોઈ વિચારે અને કહે કે આ આત્માઓ ખુબ ભાગ્યવાન છે. આમનું ભાગ્ય સદા શ્રેષ્ઠ છે. સ્વયં સ્વયંથી પૂછો દરેક કર્મમાં પોતાને ભગવાનનાં બાળકો ભાગ્યવાન અનુભવ કરો છો? ભાગ્ય તમારો વારસો છે. વારસો ક્યારેય પ્રાપ્ત ન થાય, આ થઈ નથી શકતું. ભાગ્યને વારસાનાં રૂપમાં અનુભવ કરો છો? કે મહેનત કરવી પડે છે? વારસો સહજ પ્રાપ્ત થાય છે. મહેનત નહિ. લૌકિકમાં પણ બાપનાં ખજાનાં પર, વારસા પર બાળકનો સ્વતઃ અધિકાર હોય છે. અને નશો રહે છે કે બાપનો વારસો મળેલો છે. આવાં ભાગ્યનો નશો છે કે ચઢતો અને ઊતરતો રહે છે? અવિનાશી વારસો છે તો કેટલો નશો હોવો જોઈએ. એક જન્મ તો શું અનેક જન્મોનું ભાગ્ય જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે. એવું ફલક થી વર્ણન કરો છો. સદા ભાગ્ય ની ઝલક પ્રત્યક્ષ રૂપમાં બીજાઓને દેખાય. ફલક અને ઝલક બંને છે? મર્જ (સુષુપ્ત) રૂપમાં છે કે ઈમર્જ (જાગૃત) રૂપમાં છે? ભાગ્યવાન આત્માઓની નિશાની - ભાગ્યવાન આત્મા સદા ભલે ખોળામાં ઉછરે, ભલે ગાલીયા પર ચાલે, હિંચકા માં હિંડોળે, માટીમાં પગ નથી રાખતી, ક્યારેય પગ મેલા નથી થતાં. તે લોકો ગાલીયા પર ચાલે અને તમે બુદ્ધિ રૂપી પગ થી સદા ફર્શ (જમીન) નાં બદલે ફરીશ્તા ની દુનિયામાં રહો. આ જૂની માટીની દુનિયામાં બુદ્ધિ રૂપી પગ નથી રાખતાં અર્થાત્ બુદ્ધિ મેલી નથી કરતાં. ભાગ્યવાન માટીનાં રમકડાં થી નહીં રમે. સદા રત્નો થી રમે છે. ભાગ્યવાન સદા સમ્પન્ન રહે એટલે ઈચ્છા માત્રમ અવિદ્યા, એ જ સ્થિતિમાં રહે છે. ભાગ્યવાન આત્મા સદા મહાદાની પુણ્ય આત્મા બની બીજાનું પણ ભાગ્ય બનાવતાં રહે છે. ભાગ્યવાન આત્મા સદા તાજ, તખ્ત અને તિલકધારી રહે છે. ભાગ્યવાન આત્મા જેટલી જ ભાગ્ય અધિકારી એટલી જ ત્યાગધારી આત્મા હોય છે. ભાગ્યની નિશાની ત્યાગ છે. ત્યાગ ભાગ્યને સ્પષ્ટ કરે છે. ભાગ્યવાન આત્મા, સદા ભગવાન સમાન નિરાકારી, નિરંહકારી અને નિર્વિકારી આ ત્રણેય વિશેષતાઓ થી ભરપૂર હોય છે. આ બધી નિશાનીઓ સ્વયંમાં અનુભવ કરો છો? ભાગ્યવાન ની લીસ્ટ (યાદી) માં તો છો જ ને. પરંતુ યથાશક્તિ છો કે સર્વશક્તિવાન છો? માસ્ટર તો છો ને? બાપની મહિમા માં ક્યારેય યથા શક્તિવાન કે નંબરવાર નથી કહેવાતું સદા સર્વશક્તિવાન કહે છે. માસ્ટર સર્વશક્તિમાન પછી યથાશક્તિ કેમ? સદા શક્તિવાન. યથા શબ્દને બદલી સદા શક્તિવાન બનો અને બનાવો. સમજ્યાં.

કયા જોન આવ્યાં છે? બધાં વરદાન ભૂમિમાં પહોંચી વરદાનો ની ઝોલી ભરી રહ્યા છો ને. વરદાન ભૂમિ નાં એક-એક ચરિત્રમાં, કર્મમાં વિશેષ વરદાન ભરેલાં છે. યજ્ઞ ભૂમિમાં આવીને ભલે શાક સમારો છો, અનાજ સાફ કરો છો, એમાં પણ યજ્ઞ સેવાનું વરદાન ભરેલું છે. જેમ યાત્રા પર જાય છે, મંદિરની સફાઈ કરવી પણ એક મોટું પુણ્ય સમજે છે. આ મહાતીર્થ કે વરદાન ભૂમિ નાં દરેક કર્મમાં દરેક કદમ માં વરદાન જ વરદાન ભરેલાં છે. કેટલી ઝોલી ભરી છે? પુરી ઝોલી ભરીને જશો કે યથાશક્તિ? જે પણ જ્યાંથી પણ આવ્યા છો, મેળો મનાવવા આવ્યા છો. મધુબનમાં એક સંકલ્પ પણ અથવા એક સેકન્ડ પણ વ્યર્થ ન જાય. સમર્થ બનવાનો આ અભ્યાસ પોતાનાં સ્થાન પર પણ સહયોગ આપશે. ભણતર અને પરિવાર - ભણતર નો પણ લાભ લેવો અને પરિવાર નો

પણ વિશેષ અનુભવ કરવો. સમજ્યા!

બાપદાદા બધાં જોનવાળા ને સદા વરદાની, મહાદાની બનવાની મુબારક આપી રહ્યાં છે. લોકોનો ઉત્સવ સમાપ્ત થયો પરંતુ તમારો ઉત્સાહ ભરેલો ઉત્સવ સદા છે. સદા મોટો દિવસ છે એટલે દરેક દિવસ મુબારક જ મુબારક છે. મહારાષ્ટ્ર સદા મહાન બની મહાન બનાવવાનાં વરદાનો થી ઝોલી ભરવાવાળા છે. કર્ણાટક વાળા સદા પોતાનાં હર્ષિત મુખ દ્વારા સ્વયં પણ સદા હર્ષિત અને બીજાને પણ સદા હર્ષિત બનાવતાં, ઝોલી ભરતા રહેજો. યુ.પી.વાળા શું કરશે? સદા શીતળ નદીઓનાં સમાન શીતળતા નું વરદાન આપી શીતળા દેવીઓ બની શીતળા દેવી બનાવો. શીતળતા થી સદા સર્વનાં બધાં પ્રકારનાં દુઃખ દૂર કરો. આવાં વરદાનો થી ઝોલી ભરો. અચ્છા!

સદા શ્રેષ્ઠ ભાગ્યનાં સ્પષ્ટ રેખાધારી, સદા બાપ સમાન સર્વ શક્તિઓ સંપન્ન, સંપૂર્ણ સ્થિતિમાં સ્થિત રહેવાવાળા, સદા ઈશ્વરીય ઝલક અને ભાગ્ય ની ફલકમાં રહેવાવાળા, દરેક કર્મ દ્વારા ભાગ્યવાન બની ભાગ્યનો વારસો અપાવવા વાળા એવાં માસ્ટર ભગવાન શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન બાળકોને બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

મોટી દાદીઓ થી અવ્યક્ત બાપદાદા ની મુલાકાત

આદિ થી હમણાં સુધી જે દરેક કાર્યમાં સાથે ચાલતા આવી રહ્યાં છે, તેમની આ વિશેષતા છે - જેમ બ્રહ્મા બાપ દરેક કદમમાં અનુભવી બની અનુભવ ની ઓથોરિટી (સત્તા) થી વિશ્વનાં રાજ્યની ઓથોરિટી લે છે એમ જ આપ સહુની લાંબાકાળ થી દરેક પ્રકારનાં અનુભવની ઓથોરિટી નાં કારણે લાંબાકાળ નાં રાજ્યની ઓથોરિટી માં પણ સાથી બનવાવાળા છો. જેમણે આદિ થી સંકલ્પ કર્યો - જ્યાં બેસાડશો, જેમ ચલાવશો એમ ચાલીને સાથે ચાલશું. તો સાથે ચાલવાનો પહેલો વાચદો બાપદાદાએ નિભાવવો જ પડશે. બ્રહ્મા બાપનાં પણ સાથે રહેવાવાળા છો. રાજ્યમાં પણ સાથે રહેશો, ભક્તિમાં પણ સાથે રહેશો. જેટલો હમણાં બુદ્ધિ થી સદાનો સાથ રહે છે એજ હિસાબ થી રાજ્યમાં પણ સદા સાથ છે. જો હમણાં થોડા-પણ દૂર તો કોઈક જન્મ માં દૂરનાં થઈ જશો, કોઈક જન્મ માં નજદીક નાં. પરંતુ જે સદા જ બુદ્ધિથી સાથે રહે છે તેઓ ત્યાં પણ સાથે રહેશે. સાકાર માં તો તમે બધાં ૧૪ વર્ષ સાથે રહ્યાં, સંગમયુગ નાં ૧૪ વર્ષ કેટલા વર્ષોનાં સમાન થઈ ગયાં. સંગમયુગ નો આટલો સમય સાકાર રૂપમાં સાથે રહ્યા છો, આ પણ બહુજ મોટું ભાગ્ય છે. પછી બુદ્ધિથી પણ સાથે છો, ઘરમાં પણ સાથે હશો, રાજ્યમાં પણ સાથે હશો. ભલે તખ્ત પર થોડા બેસે છે પરંતુ રોયલ ફેમિલી નાં નજીક સંબંધમાં, આખા દિવસની દિનચર્યામાં સાથે રહેવામાં પાર્ટ જરૂર ભજવે છે. તો આ આદિથી સાથે રહેવાનો વાચદો આખું કલ્પ જ ચાલતો રહેશે. ભક્તિમાં પણ ઘણો સમય સાથે રહેશે. આ પાછળનાં જન્મ માં થોડાક કોઈ દૂર, કોઈ નજીક પરંતુ તો પણ સાથ આખું કલ્પ કોઈ ન કોઈ રૂપથી રહે છે. એવો વાચદો છે ને! એટલે આપ સર્વને બધાં કઈ નજરથી જુએ છે! બાપનાં રૂપ છે. આને જ ભક્તિમાં તેમણે કહ્યું છે - આ બધાં ભગવાન નાં રૂપ છે! કારણ કે બાપ સમાન બનો છો ને! તમારાં રૂપથી બાપ દેખાય છે એટલે બાપનું રૂપ કહી દે છે. જે બાપની સાથે રહેવા વાળા છે એમની આજ વિશેષતા હશે, એમને જોઈને બાપ યાદ આવશે, એમને નહીં યાદ કરશે પરંતુ બાપને યાદ કરશે. એમનાંથી બાપનાં ચરિત્ર, બાપની દૃષ્ટિ, બાપનાં કર્મ, બધું અનુભવ થશે. તેઓ સ્વયં નહીં દેખાશે. પરંતુ એમનાં દ્વારા બાપનાં કર્મ કે દૃષ્ટિ અનુભવ થશે. આજ વિશેષતા છે અનન્ય, સમાન બાળકોની. બધાં એવા છો ને! તમારાં માં તો નથી ફસાતાં ને! એવું તો નથી કહેતાં ફલાણી બહુ સારી છે, નહિ બાપએ એમને સારા બનાવ્યા છે. બાપની દૃષ્ટિ, બાપની પાલના આમનાં થી મળે છે. બાપનાં મહાવાક્ય આમનાં થી સાંભળે છે. આ વિશેષતા છે. આને કહેવાય છે - પ્યારા પણ પરંતુ ન્યારા પણ. પ્યારા ભલે બધાનાં છો પરંતુ ફસાવવા વાળા નથી. બાપનાં બદલે તમને યાદ ન કરે. બાપની શક્તિ લેવા માટે બાપનાં મહાવાક્ય સાંભળવા માટે તમને યાદ કરે. આને કહે છે - “પ્યારા પણ અને ન્યારા પણ.” આવું ગુપ્ત છે ને! કોઈ તો વિશેષતા હશે ને જે સાકાર ની પાલના લીધી છે - વિશેષતા તો હશે ને. તમારાં લોકો પાસે આવશે તો શું પૂછશે - બાપ શું કરતાં હતાં, કેવી રીતે ચાલતાં હતાં..... આજ યાદ આવશે ને! આવી વિશેષ આત્માઓ છો. આને કહે છે - ડિવાઈન યુનિટી (દિવ્ય એકતા). ડિવાઈન ની સ્મૃતિ અપાવી ડિવાઈન બનાવે, એટલે ડિવાઈન યુનિટી. ૫૦ વર્ષ અવિનાશી રહ્યા છો તો અવિનાશી ભવ ની મુબારક છે. કેટલાંક આવ્યા કેટલા ચક્ર લગાવવા ગયાં. તમે લોકો તો અનાદિ અવિનાશી થઈ ગયાં. અનાદિમાં પણ સાથે, આદિમાં પણ સાથે. વતનમાં પણ સાથે રહેશો તો સેવા કેવી રીતે કરશો! તમે તો થોડોક આરામ પણ

કરો છો, બાપને આરામની પણ આવશ્યકતા નથી. બાપદાદા આનાથી પણ છૂટી ગયાં. અવ્યક્તને આરામની આવશ્યકતા નથી. વ્યક્તને આવશ્યકતા છે. આમાં આપ સમાન બનાવો તો કામ ખતમ થઈ જાય. છતાં પણ જુઓ જ્યારે કોઈ સેવાની તક બને છે તો બાપ સમાન અથક બની જાઓ છો. પછી થાકતાં નથી. અચ્છા!

દાદીજી થી :- બાળપણ થી બાપએ તાજધારી બનાવ્યાં છે. આવતાં જ સેવાની જવાબદારી નો તાજ પહેરાવ્યો અને સમય પ્રતિ સમય જે પણ પાર્ટ ચાલ્યો - ભલે ગરીબી નો પાર્ટ ચાલ્યો, ભલે મોજનો પાર્ટ ચાલ્યો, બધાં પાર્ટમાં જવાબદારીનો તાજ ડ્રામા અનુસાર ધારણ કરતી આવી છે એટલે અવ્યક્ત પાર્ટમાં પણ તાજધારી નિમિત્ત બની ગઈ. તો આ વિશેષ આદિથી પાર્ટ છે. સદા જવાબદારી નિભાવવા વાળી. જેમ બાપ જવાબદાર છે તો જવાબદારીનાં તાજધારી બનવાનો વિશેષ પાર્ટ છે એટલે અંતમાં પણ દૃષ્ટિ દ્વારા તાજ, તિલક બધું આપીને ગયાં એટલે તમારું જે યાદગાર છે ને એમાં તાજ જરૂર હશે. જેમ કૃષ્ણને બાળપણ થી તાજ દેખાડે છે તો યાદગાર માં પણ બાળપણથી તાજધારી રૂપથી પૂજે છે. બીજા બધાં સાથી છે પરંતુ તમે તાજધારી છો. સાથ તો બધાં નિભાવે પરંતુ સમાન રૂપમાં સાથ નિભાવવો આમાં અંતર છે.

પાટીઓથી અવ્યક્ત બાપદાદાની મુલાકાત

કુમારોથી :- કુમાર અર્થાત્ નિર્બંધન. સૌથી મોટું બંધન મનનાં વ્યર્થ સંકલ્પોનું છે. આમાં પણ નિર્બંધન. ક્યારેક-ક્યારેક આ બંધન બાંધી તો નથી લેતું? કારણકે સંકલ્પ શક્તિ દરેક કદમમાં કમાણી નો આધાર છે. યાદ ની યાત્રા કયા આધાર થી કરો છો? સંકલ્પ શક્તિનાં આધાર થી બાબાની પાસે પહોંચો છો ને! અશરીરી બની જાઓ છો. તો મનની શક્તિ વિશેષ છે. વ્યર્થ સંકલ્પ મનની શક્તિને કમજોર કરી દે છે એટલે આ બંધન થી મુક્ત. કુમાર અર્થાત્ સદા તીવ્ર પુરુષાર્થી કારણકે જે નિર્બંધન હશે તેમની ગતિ સ્વતઃ તીવ્ર હશે. બોજ વાળા ધીમી ગતિથી ચાલશે. હલકા સદા તીવ્રગતિથી ચાલશે. હમણાં સમયનાં પ્રમાણે પુરુષાર્થનો સમય ગયો. હવે તીવ્ર પુરુષાર્થી બની મંઝિલ પર પહોંચવાનું છે.

૨. કુમારોએ જૂનાં વ્યર્થનાં ખાતાને સમાપ્ત કરી લીધું છે? નવું ખાતું સમર્થ ખાતું છે. જુનું ખાતું વ્યર્થ છે. તો જુનું ખાતું ખતમ થયું. આમ પણ જુઓ વ્યવહારમાં ક્યારેય જુનું ખાતું રાખવામાં નથી આવતું. જૂનાં ને સમાપ્ત કરી આગળ ખાતાને વધારતાં રહો છો. તો અહીં પણ જૂનાં ખાતાને સમાપ્ત કરી સદા નવાં થી નવું દરેક કદમમાં સમર્થ હોય. દરેક સંકલ્પ સમર્થ હોય. જેવાં બાપ તેવાં બાળકો. બાપ સમર્થ છે તો બાળકો પણ ફોલો ફાધર (બાપ નું અનુકરણ) કરી સમર્થ બની જાય છે.

માતાઓથી :- માતાઓ કયા એક ગુણમાં વિશેષ અનુભવી છે? તે વિશેષ ગુણ કયો? (ત્યાગ છે, સહનશીલતા છે) બીજો પણ કોઈ ગુણ છે? માતાઓનું સવરૂપ વિશેષ રહેમદિલનું હોય છે. માતાઓ રહેમદિલ હોય છે. આપ બેહદની માતાઓને બેહદની આત્માઓ પ્રતિ રહેમ આવે છે? જ્યારે રહેમ આવે છે તો શું કરે છે? જે રહેમદિલ હોય છે તે સેવાનાં સિવાય રહી નથી શકતાં. જ્યારે રહેમદિલ બનો છો તો અનેક આત્માઓનું કલ્યાણ થઈ જ જાય છે એટલે માતાઓને કલ્યાણી પણ કહે છે. કલ્યાણી અર્થાત્ કલ્યાણ કરવા વાળી. જેમ બાપને વિશ્વ કલ્યાણકારી કહે છે એમ માતાઓને વિશેષ બાપ સમાન કલ્યાણીનું શીર્ષક મળેલું છે. આવો ઉમંગ આવે છે! શું થી શું બની ગયાં! સ્વનાં પરિવર્તનથી બીજાઓ માટે પણ ઉમંગ-ઉત્સાહ આવે છે. હદની અને બેહદની સેવાનું બેલેન્સ (સંતુલન) છે? તે સેવાથી તો હિસાબ ચૂકતું થાય છે, તે હદની સેવા છે. તમે તો બેહદનાં સેવાધારી છો. જેટલો સેવાનો ઉમંગ-ઉત્સાહ સ્વયંમાં હશે એટલી સફળતા થશે.

૨. માતાઓ પોતાનાં ત્યાગ અને તપસ્યા દ્વારા વિશ્વનું કલ્યાણ કરવાનાં નિમિત્ત બનેલી છે. માતાઓમાં ત્યાગ અને તપસ્યાની વિશેષતા છે. આ બંને વિશેષતાઓથી સેવાનાં નિમિત્ત બની બીજાને પણ બાપનાં બનાવવાં, એમાં જ બીજી (વ્યસ્ત) રહો છો? સંગમયુગી બ્રાહ્મણોનું કામ જ છે સેવા કરવી. બ્રાહ્મણ સેવાનાં વગર રહી નથી સકતા. જેમ નામધારી બ્રાહ્મણ કથા જરૂર કરશે. તો અહીં પણ કથા કરવી અર્થાત્ સેવા કરવી. તો જગતમાતા બની જગતનાં માટે વિચારો. બેહદનાં બાળકો માટે વિચારો. ફક્ત ઘરમાં જ નહિ બેસી જાઓ, બેહદનાં સેવાધારી બની સદા આગળ વધતાં ચાલો. હદમાં ૬૩ જન્મ થઈ ગયાં, હવે બેહદ સેવામાં આગળ વધો.

વિદાયનાં સમયે બધાં બાળકો ને યાદ પ્યાર

બધી બાજુનાં સ્નેહી સહયોગી બાળકોને બાપદાદાનો વિશેષ સ્નેહ અને સંપન્ન યાદપ્યાર સ્વીકાર થાય. આજે બાપદાદા બધાં બાળકોને સદા નિર્વિઘ્ન બની, વિઘ્ન વિનાશક બની વિશ્વને નિર્વિઘ્ન બનાવવાનાં કાર્યની શુભેચ્છા આપી રહ્યાં છે. દરેક બાળક આજ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ કરે છે કે સેવામાં સદા આગળ વધીએ, આ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ સેવામાં સદા આગળ વધારી રહ્યો છે અને વધારતો રહેશે. સેવાની સાથે-સાથે સ્વઉન્નતી અને સેવાની ઉન્નતિનું બેલેન્સ રાખી આગળ વધતાં ચાલો તો બાપદાદા અને સર્વ આત્માઓ દ્વારા જેમનાં નિમિત્ત બનો છો, તેમનાં દિલની દુવાઓ પ્રાપ્ત થતી રહેશે. તો સદા બેલેન્સ દ્વારા બ્લેસિંગ દુવા લઈને આગળ વધતાં ચાલો. સ્વઉન્નતિ અને સેવાની ઉન્નતિ બંને સાથે-સાથે રહેવાથી સદા અને સહજ સફળતા સ્વરૂપ બની જશો. બધાં પોત-પોતાનાં નામથી વિશેષ યાદપ્યાર સ્વીકાર કરજો. અચ્છા! ઓમ શાંતિ.

વરદાન :- સૌને ખુશ ખબરી સંભળાવવા વાળા ખુશીનાં ખજાનાથી ભરપૂર ભંડાર ભવ સદા સ્વયંનાં આ સ્વરૂપને સામે રાખો કે અમે ખુશીનાં ખજાનાથી ભરપૂર ભંડાર છીએ. જે પણ અગણિત અને અવિનાશી ખજાનાં મળ્યા છે એ ખજાનાને સ્મૃતિમાં લાવો. ખજાનાને સ્મૃતિમાં લાવવાથી ખુશી થશે અને જ્યાં ખુશી છે ત્યાં સદાકાળ માટે દુઃખ દૂર થઈ જાય છે. ખજાનાની સ્મૃતિ થી આત્મા સમર્થ બની જાય છે, વ્યર્થ સમાપ્ત થઈ જાય છે. ભરપૂર આત્મા ક્યારેય હલચલમાં નથી આવતી, તે સ્વયં પણ ખુશ રહે અને બીજાને પણ ખુશખબરી સંભળાવે છે.

સ્લોગન :- યોગ્ય બનવું છે તો કર્મ અને યોગનું બેલેન્સ રાખો.

“ મીઠા બાળકો - તમારી ફર્જ - અદાઈ છે ઘર - ઘરમાં બાપ નો સંદેશ આપવો , કોઈ પણ હાલતમાં યુક્તિ રચીને બાપ નો પરિચય દરેકને અવશ્ય આપો ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોને કઈ એક વાતનો શોખ રહેવો જોઈએ?

ઉત્તર :- જે નવાં-નવાં પોઇન્ટસ (મુદ્દાઓ) નીકળે છે, તેને પોતાની પાસે નોંધ કરવાનો શોખ રહેવો જોઈએ કારણકે આટલાં બધાં પોઇન્ટસ યાદ રાખવા મુશ્કિલ છે. લખાણ લઈને પછી કોઈને સમજાવવાનું છે. એવું પણ નહિ કે લખીને પછી ચોપડી પડી રહે. જે બાળકો સારી રીતે સમજે છે તેમને નોટસ લેવાનો ખુબ શોખ રહે છે.

ગીત :- લાખ જમાનેવાલે.....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. રુહાની બાળકો, આ અક્ષર એક બાપ જ કહી શકે છે. રુહાની બાપ વગર ક્યારેય કોઈ કોઈને રુહાની બાળકો કહી નથી શકતાં. બાળકો જાણે છે બધી રુહોનાં એક જ બાપ છે, આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. ગાએ પણ છે બ્રધરહુડ (ભાઈચારો), તો પણ માયાની પ્રવેશતા એવી છે જે પરમાત્માને સર્વવ્યાપી કહી દે છે તો ફાધરહુડ (પિતૃત્વ) થઈ જાય છે. રાવણ રાજ્ય જૂની દુનિયામાં જ હોય છે. નવી દુનિયામાં રામ રાજ્ય અથવા ઈશ્વરીય રાજ્ય કહેવાય છે. આ સમજવાની વાતો છે. બે રાજ્ય જરૂર છે-ઈશ્વરીય રાજ્ય અને આસુરી રાજ્ય. નવી દુનિયા અને જૂની દુનિયા. નવી દુનિયા જરૂર બાપ જ રચતા હશે. આ દુનિયામાં મનુષ્ય નવી દુનિયા અને જૂની દુનિયા ને પણ નથી સમજતાં. એટલે કંઈ નથી જાણતાં. તમે પણ કંઈ નહોતા જાણતાં, બેસમજ હતાં. નવી સુખની દુનિયા કોણ સ્થાપન કરે છે પછી જૂની દુનિયામાં દુઃખ કેમ હોય છે, સ્વર્ગ થી નર્ક કેવી રીતે બને છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. આ વાતોને તો મનુષ્ય જ જાણશે ને. દેવતાઓનાં ચિત્ર પણ છે તો જરૂર આદિ-સનાતન દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. આ સમયે નથી. આ છે પ્રજાનું પ્રજા પર રાજ્ય. બાપ ભારતમાં જ આવે છે. મનુષ્યોને આ ખબર નથી કે શિવબાબા ભારતમાં આવીને શું કરે છે. પોતાનાં ધર્મને જ ભૂલી ગયાં છે. તમારે હવે પરિચય આપવાનો છે ત્રિમૂર્તિ અને શિવબાપ નો. બ્રહ્મા દેવતા, વિષ્ણુ દેવતા, શંકર દેવતા કહેવાય છે પછી કહે છે શિવ પરમાત્માય નમઃ તો આપ બાળકોએ ત્રિમૂર્તિ શિવનો જ પરિચય આપવાનો છે. આવી-આવી સર્વિસ (સેવા) કરવાની છે. કોઈ પણ હાલતમાં બાપ નો પરિચય બધાને મળે તો બાપ થી વરસો લઈ લે. તમે જાણો છો આપણે હમણાં વરસો લઈ રહ્યાં છીએ. બીજા પણ ઘણાએ વારસો લેવાનો છે. આપણા ઉપર ફર્જ-અદાઈ છે ઘર-ઘરમાં બાપનો સંદેશ આપવાની. હકીકતમાં મેસેન્જર (સંદેશવાહક) એક બાપ જ છે. બાપ સ્વયંનો પરિચય તમને આપે છે. તમારે પછી બીજાઓને બાપનો પરિચય આપવાનો છે. બાપનું નોલેજ આપવાનું છે. મુખ્ય છે ત્રિમૂર્તિ શિવ, આમનો જ કોટ ઓફ આર્મસ (સૂચક ચિન્હ) પણ બનાવ્યો છે. ગવર્મેન્ટ (સરકાર) આનો યથાર્થ અર્થ નથી સમજતી. એમાં ચક્ર પણ આપ્યું છે ચરખા જેવું અને એમાં પછી લખ્યું છે સત્યમેવ જયતે. આનો અર્થ તો નીકળતો નથી. આ તો સંસ્કૃત અક્ષર છે. હવે બાપ તો છે જ દ્રુથ (સત્ય). એ જે સમજાવે છે તેમાં તમારી વિજય થાય છે આખાં વિશ્વ પર. બાપ કહે છે હું સત્ય કહું છું તમે આ ભણતર થી સાચાં-સાચાં નારાયણ બની શકો છો. તે લોકો શું-શું અર્થ નીકળે છે. તે પણ તેમનાથી પૂછવું જોઈએ. બાબા તો અનેક પ્રકારથી સમજાવે છે. જ્યાં-જ્યાં મેળો લાગે છે ત્યાં નદીઓ પર પણ જઈને સમજાવો. પતિત-પાવન ગંગા તો હોઈ ન શકે. નદીઓ સાગર થી નીકળી છે. તે છે પાણીનો સાગર. તેનાથી પાણીની નદીઓ નીકળે છે. જ્ઞાનસાગર થી જ્ઞાનની નદીઓ નીકળશે. આપ માતાઓમાં હવે જ્ઞાન છે, ગૌમુખ પર જાય છે, તેનાં મુખથી પાણી નીકળે છે, સમજે છે આ ગંગાનું જળ છે. આટલાં ભણેલાં-ગણેલા મનુષ્ય સમજતા નથી કે અહીંયા ગંગાનું જળ ક્યાંથી નીકળશે. શાસ્ત્રોમાં છે કે બાણ માર્યુ અને ગંગા નીકળી આવી. હવે આ તો છે જ્ઞાનની વાતો. એવું નથી કે અર્જુને બાણ માર્યુ અને ગંગા નીકળી આવી. કેટલાં દૂર-દૂર તીર્થો પર જાય છે. કહે છે શંકરની જટાઓથી ગંગા નીકળી, જેમાં સ્નાન કરવાથી મનુષ્ય થી પરી બની જાય છે. મનુષ્ય થી દેવતા બની જાય, આ પણ પરી જેવું થયું ને.

હવે આપ બાળકોએ બાપનો જ પરિચય આપવાનો છે એટલે બાબાએ આ ચિત્ર બનાવડાવ્યાં છે. ત્રિમૂર્તિ શિવનાં ચિત્રમાં બધું નોલેજ છે. ફક્ત તેમનાં ત્રિમૂર્તિનાં ચિત્રમાં નોલેજ આપવાવાળા શિવનું ચિત્ર નથી. નોલેજ લેવાવાળાનું ચિત્ર છે. હવે તમે ત્રિમૂર્તિ શિવનાં ચિત્ર પર સમજાવો છો. ઉપર છે નોલેજ આપવાવાળા. બ્રહ્માને એમનાં થી નોલેજ મળે છે જે પછી ફેલાવે છે. આને કહેવાય છે ઈશ્વરનાં ધર્મની સ્થાપના ની મશીનરી (ચંત્ર). આ દેવી-દેવતા ધર્મ બહુજ સુખ આપવાવાળો છે. આપ બાળકોને સ્વયંનાં સત્ય ધર્મનો પરિચય મળ્યો છે. તમે જાણો છો આપણને ભગવાન ભણાવે છે. તમે કેટલાં ખુશ થાઓ છો. બાપ કહે છે આપ બાળકોની ખુશીનો પારાવાર ન હોવો જોઈએ કારણકે તમને ભણાવવા વાળા સ્વયં ભગવાન છે, ભગવાન તો નિરાકાર શિવ છે, ન કે શ્રીકૃષ્ણ. બાપ બેસી સમજાવે છે સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક છે. સદ્ગતિ સતયુગને કહેવાય છે, દુર્ગતિ કળયુગને કહેવાય છે. નવી દુનિયા ને નવી, જૂનીને જૂની જ કહેશું. મનુષ્ય સમજે છે હજી દુનિયાને જૂની થવામાં ૪૦ હજાર વર્ષ જોઈએ. કેટલાં મૂંઝાઈ ગયાં છે. સિવાય બાપનાં કોઈ આ વાતો સમજાવી ન શકે. બાબા કહે છે હું આપ બાળકોને રાજ્ય-ભાગ્ય આપી બાકી બધાને ઘરે લઈ જાઉં છું, જે મારી મત પર ચાલે છે તેઓ દેવતા બની જાય છે. આ વાતોને આપ બાળકો જ જાણો છો, નવું કોઈ શું સમજશે.

આપ માળીઓનું કર્તવ્ય છે બગીચો બનાવીને તૈયાર કરવો. બાગવાન તો ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે છે. એવું નથી બાબા કોઈ નવાં થી મળીને જ્ઞાન આપશે. આ કામ માળીઓનું છે. સમજો, બાબા કલકત્તા માં જાય તો બાળકો સમજશે અમે અમારાં ઓફિસરને, ફલાણા મિત્રને બાબાની પાસે લઈ જઈએ. બાબા કહેશે, તેઓ તો સમજશે કંઈ પણ નહીં. જેમ બુદ્ધને સામે લઈ આવીને બેસાડશો એટલે બાબા કહે છે નવાં ને ક્યારેય બાબાની સામે લઈને નહિ આવો. આ તો આપ માળીઓનું કામ છે, નહિ કે બાગવાનનું. માળી નું કામ છે બગીચો લગાવવાનો. બાપ તો ડાયરેક્શન આપે છે-આવું-આવું કરો એટલે બાબા ક્યારેય નવાં થી મળતા નથી. પરંતુ ક્યાંક મહેમાન થઈને ઘરમાં આવે છે તો કહે છે દર્શન કરીએ. તમે અમને કેમ નથી મળવા દેતાં? શંકરાચાર્ય વગેરે પાસે કેટલાં જાય છે. આજકાલ શંકરાચાર્યનું બહુજ નામ છે. ભણેલાં-ગણેલાં છે છતાં પણ જન્મતો વિકારથી જ લે છે ને. ટ્રસ્ટી લોકો ગાદી પર કોઈને પણ બેસાડી દે છે. બધાની મત પોત-પોતાની છે. બાપ સ્વયં આવીને બાળકોને પોતાનો પરિચય આપે છે કે હું કલ્પ-કલ્પ આ જૂનાં તનમાં આવું છું. આ પણ પોતાનાં જન્મોને નથી જાણતાં. શાસ્ત્રોમાં તો કલ્પની આયુ જ લાખો વર્ષ લગાવી દીધી છે. મનુષ્ય તો એટલાં જન્મ લઈ ન સકે પછી જાનવર વગેરેની યોનીઓ મળાવીને ૮૪ લાખ બનાવી દીધી છે. મનુષ્ય તો જે સાંભળે છે બધું સત-સત કરતાં રહે છે. શાસ્ત્રોમાં તો બધી છે ભક્તિમાર્ગની વાતો. કલકત્તામાં દેવીઓની બહુજ શોભાવાન, સુંદર મૂર્તિઓ બનાવે છે, સજાવે છે. પછી તેને ડુબાડી દે છે. આ પણ ગુડીયો/મૂર્તિઓની પૂજા કરવાવાળા બેબી (બાળક) જ થયાં. બિલકુલ ઇનોસન્ટ (નિર્દોષ). તમે જાણો છો આ છે નર્ક. સ્વર્ગમાં તો અથાહ સુખ હતું. હમણાં પણ કોઈ મરે છે તો કહે છે ફલાણા સ્વર્ગ પધાર્યા તો જરૂર કોઈ સમયે સ્વર્ગ હતું, હમણાં નથી. નર્કનાં પછી ફરી જરૂર સ્વર્ગ આવશે. આ વાતોને પણ તમે જાણો છો. મનુષ્ય તો રીંચક (અંશમાત્ર) પણ નથી જાણતાં. તો નવાં કોઈ બાબાની સામે બેસી શું કરશે એટલે માળી જોઈએ જે પૂરી પાલના કરે. અહીંયા તો માળી પણ કેટલાં બધાં જોઈએ. મેડિકલ કોલેજમાં કોઈ નવાં જઈને બેસે તો સમજશે કંઈ પણ નહીં. આ નોલેજ પણ છે નવું. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું બધાને પાવન બનાવવાં. મને યાદ કરો તો પાવન બની જશો. આ સમયે બધી છે તમોપધાન આત્માઓ, ત્યારે તો કહી દે છે આત્મા સો પરમાત્મા, બધામાં પરમાત્મા છે. તો બાપ થોડી બેસી એવાં થી માથું મારશે. આ તો આપ માળીઓનું કામ છે -કાંટા ને ફૂલ બનાવવાનું.

તમે જાણો છો ભક્તિ છે રાત, જ્ઞાન છે દિવસ. ગવાય પણ છે બ્રહ્માનો દિવસ, બ્રહ્માની રાત. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં તો જરૂર બાળકો પણ હશે ને. કોઈને એટલી પણ અક્કલ નથી જે પૂછે કે આટલાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છે, તેમનાં બ્રહ્મા કોણ છે? અરે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો પ્રખ્યાત છે, તેમનાં દ્વારા જ બ્રાહ્મણ ધર્મ સ્થાપન થાય છે. કહે પણ છે બ્રહ્મા દેવતાએ નમઃ. બાપ આપ બાળકોને બ્રાહ્મણ બનાવી પછી દેવતા બનાવે છે.

જે નવી-નવી પોઈન્ટસ નીકળે છે, તેને પોતાની પાસે નોંધ કરવાનો શોખ બાળકોમાં રહેવો જોઈએ. જે બાળકો સારી રીતે સમજે છે તેમને નોટસ (લખાણ) લેવાનો બહુજ શોખ રહે છે. નોટસ લેવી સાડું છે, કારણ કે આટલાં બધાં પોઈન્ટસ યાદ રાખવા મુશ્કિલ છે. નોટસ લઈને પછી કોઈને સમજાવવાનું છે. એવું નહીં કે લખી ને પછી ચોપડી પડી રહે. નવાં-નવાં પોઈન્ટસ મળતા રહે છે તો જૂનાં પોઈન્ટસની ચોપડીઓ પડી રહે છે. સ્કૂલમાં પણ

ભણતાં જશે, પહેલાં ધોરણવાળી ચોપડી પડી રહે છે. જ્યારે તમે સમજાવો છો તો અંતમાં આ સમજાવો કે મનમનાભવ. બાપને અને સૃષ્ટિ ચક્રને યાદ કરો. મુખ્ય વાત છે મામેકમ યાદ કરો, આને જ યોગ અગ્નિ કહેવાય છે. ભગવાન છે જ્ઞાન નાં સાગર. મનુષ્ય છે શાસ્ત્રો નાં સાગર. બાપ કોઈ શાસ્ત્ર નથી સંભળાવતાં, એ પણ શાસ્ત્ર સંભળાવે તો બાકી ભગવાન અને મનુષ્ય માં ફરક શું રહ્યો? બાપ કહે છે આ ભક્તિમાર્ગનાં શાસ્ત્રોનો સાર તમને સમજાવું છું.

તે મુરલી વગાડવા વાળા સાપને પકડે છે તો તેનાં દાંત નીકાળી દે છે. બાપ પણ વિષ પીવાનું તમારાથી છોડાવી દે છે. આ વિષથી જ મનુષ્ય પતિત બન્યાં છે. બાપ કહે છે આને છોડો છતાં પણ છોડતાં નથી. બાપ ગોરા બનાવે છે તો પણ પડી ને કાળું મોઢું/મુખ કરી દે છે. બાપ આવ્યાં છે આપ બાળકોને જ્ઞાન ચિતા પર બેસાડવાં. જ્ઞાન ચિતા પર બેસવાથી તમે વિશ્વનાં માલિક, જગતજીત બની જાઓ છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદા ખુશી રહે કે આપણે સત ધર્મની સ્થાપના નાં નિમિત્ત છીએ. સ્વયં ભગવાન આપણને ભણાવે છે. આપણો દેવી-દેવતા ધર્મ બહુજ સુખ આપવા વાળો છે.
2. માળી બની કાંટાઓને ફૂલ બનાવવાની સેવા કરવાની છે. પૂરી પાલના કરી પછી બાપની સામે લાવવાનાં છે. મહેનત કરવાની છે.

વરદાન :- દરેક શક્તિને કાર્યમાં લગાવીને વૃદ્ધિ કરવા વાળા શ્રેષ્ઠ ધનવાન અથવા સમજદાર ભવ સમજદાર બાળકો દરેક શક્તિને કાર્યમાં લગાડવાની વિધિ જાણે છે. જે જેટલી શક્તિઓને કાર્યમાં લગાડે છે એટલી તેમની તે શક્તિઓ વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત થાય છે. તો એવું ઈશ્વરીય બજેટ બનાવો જે વિશ્વની દરેક આત્મા આપ દ્વારા કંઈને કંઈ પ્રાપ્તિ કરીને તમારાં ગુણગાન કરે. બધાને કંઈને કંઈ આપવાનું જ છે. ભલે મુક્તિ આપો, ભલે જીવનમુક્તિ આપો. ઈશ્વરીય બજેટ બનાવીને સર્વ શક્તિઓની બચત કરી જમા કરો અને જમા થયેલી શક્તિ દ્વારા સર્વ આત્માઓને ભિખારીપણા થી, દુઃખ અશાંતિ થી મુક્ત કરો.

સ્લોગન :- શુદ્ધ સંકલ્પોને પોતાનાં જીવનનો અનમોલ ખજાનો બનાવી લો તો માલામાલ બની જશો.

“મીઠા બાળકો - તમે હમણાં સુધી જે કાંઈ ભણ્યા છો તેને ભૂલી જાઓ, જીવતે જીવ મરવું એટલે બધું જ ભૂલવું, પાછલું કાંઈ પણ યાદ ન આવે”

પ્રશ્ન :- જે પુરા જીવતે જીવ મરેલાં નથી તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તેઓ બાપથી પણ દલીલ કરતાં રહેશે. શાસ્ત્રોનું ઉદાહરણ આપતાં રહેશે. જેઓ પુરા મરી ગયા છે તેઓ કહેશે બાબા જે સંભળાવે તેજ સાચું છે. અમે અડધો કલ્પ જે સાંભળ્યું તે જૂઠું જ હતું એટલે હવે તે મુખ પર પણ ન લાવો. બાપ એ કહ્યું છે હિયર નો ઈવિલ.....

ગીત :- ઓમ નમઃ શિવાય.....

ઓમ શાંતિ! બાળકોને સમજાવાયું છે જ્યારે શાંતિમાં બેસાડો છો, જેને નિષ્ઠા અક્ષર આપ્યો છે, આ ડ્રિલ કરાવાય છે. હવે બાપ બેસી રુહાની બાળકોને સમજાવે છે કે જે જીવતે જીવ મર્યા છે, કહે છે અમે જીવતે જીવ મરી ચૂક્યા છીએ, જેમ મનુષ્ય મરે છે તો બધુંજ ભૂલી જાય છે ફક્ત સંસ્કાર રહે છે. હવે તમે પણ બાપનાં બનીને દુનિયા થી મરી ગયા છો. બાપ કહે છે તમારામાં ભક્તિનાં સંસ્કાર હતાં, હવે તે સંસ્કાર બદલાઈ રહ્યા છે તો જીવતે જીવ તમે મરો છો ને. મરવાથી મનુષ્ય ભણેલું બધુંજ ભૂલી જાય છે પછી બીજા જન્મમાં નવેસરથી ભણવાનું હોય છે. બાપ પણ કહે છે તમે જે કાંઈ પણ ભણેલાં છો તે ભૂલી જાઓ. તમે તો બાપનાં બન્યાં છો ને. હું તમને નવી વાત સંભળાવું છું. તો હવે વેદ, શાસ્ત્ર, ગ્રંથ, જપ, તપ વગેરે આ બધી વાતો ભૂલી જાઓ એટલે જ કહે છે - હિયર નો ઈવિલ, સી નો ઈવીલ..... આ આપ બાળકોનાં માટે છે. ઘણાં ખુબ શાસ્ત્ર વગેરે ભણેલાં છે, પુરા મર્યા નથી તો ફાલતુ આરગ્યું (દલીલ) કરશે. મરી ગયા પછી ક્યારેય આરગ્યું નહીં કરશે. કહેશે બાપએ જે સંભળાવ્યું છે તે જ સાચું છે, બાકી વાતો અમે મુખથી કેમ લાવીએ! બાપ કહે છે આ મુખમાં લાવો જ નહીં. હિયર નો ઈવિલ. બાપએ ડાયરેક્શન આપ્યું છે ને - કાંઈ પણ સાંભળો નહીં. બોલો હમણાં અમે જ્ઞાન સાગરનાં બાળકો બન્યાં છીએ તો ભક્તિ ને કેમ યાદ કરીએ! અમે એક ભગવાનને જ યાદ કરીએ છીએ. બાપએ કહ્યું છે ભક્તિમાર્ગને ભૂલી જાઓ. હું તમને સહજ વાત સંભળાવું છું કે મુજ બીજને યાદ કરો તો ઝાડ આખું બુદ્ધિમાં આવી જ જશે. તમારી મુખ્ય છે ગીતા. ગીતામાં જ ભગવાનની સમજણ છે. હવે આ છે નવી વાતો. નવી વાત પર હંમેશા વધારે ધ્યાન અપાય છે. છે પણ ખુબ સહજ વાત. સૌથી મોટી વાત છે યાદ કરવાની. ઘડી-ઘડી કહેવું પડે છે-મનમનાભવ. બાપ ને યાદ કરો, આજ બહું ગુણ્ય વાતો છે, આમાં જ વિદ્ય પડે છે. ઘણાં બાળકો છે જે આખાં દિવસમાં બે મિનિટ પણ યાદ નથી કરતાં. બાપનાં બનીને પણ સારા કર્મ નથી કરતાં તો યાદ પણ નથી કરતાં, વિકર્મ કરતાં રહે છે. બુદ્ધિમાં બેસતું જ નથી તો કહેશે આ બાપની આજ્ઞાનો નિરાદર છે, ભણી નહીં શકશે, તે તાકાત નથી મળતી. શારીરિક ભણતર થી પણ બળ મળે છે ને. ભણતર છે સોર્સ ઓફ ઇનકમ (આવકનું સાધન). શરીર નિર્વાહ હોય છે તે પણ અલ્પકાળ માટે. ઘણાં ભણતાં-ભણતાં મરી જાય છે તો તે ભણતર થોડી સાથે લઈ જશે. બીજો જન્મ લઈ ફરી નવેસરથી ભણવું પડે. અહીંયા તો તમે જેટલું ભણશો, તે સાથે લઈ જશો કારણકે તમે પ્રાલબ્ધ પામો છો બીજા જન્મમાં. બાકી તો તે બધું છે જ ભક્તિમાર્ગ. શું- શું ચીજો છે, એ કોઈ નથી જાણતું. રુહાની બાપ આપ રુહોને બેસી જ્ઞાન આપે છે. એક જ વાર બાપ સુપ્રીમ રુહ આવીને રુહોને નોલેજ આપે છે, જેનાંથી વિશ્વનાં માલિક બની જાઓ છો. ભક્તિમાર્ગમાં સ્વર્ગ થોડી હોય છે. હવે તમે ઘણીનાં બન્યાં

છો. માયા ઘણીવાર બાળકોને પણ નિધનનાં બનાવી દે છે, નાની-નાની વાતોમાં એકબીજાથી લડી પડે છે. બાપની યાદમાં નથી રહેતાં તો નિધનનાં થયા ને. નિધનનાં બન્યાં તો જરૂર કોઈ ને કોઈ પાપ કર્મ કરી દેશે. બાપ કહે છે મારા બનીને મારું નામ બદનામ નહિ કરો. એક-બીજા થી ખુબ પ્રેમ થી ચાલો, ઉલટું-સુલટું નહીં બોલો. બાપને એવી-એવી અહલ્યાઓ, કુબ્જાઓ, ભીલડીઓનો પણ ઉદ્ધાર કરવો પડે છે. કહે છે ભીલડીનાં બોર ખાધાં. હવે એમજ ભીલડીનાં બોર થોડી ખાઈ શકે છે. ભીલડી થી જ્યારે બ્રાહ્મણી બની જાય છે તો પછી કેમ નહિ ખાશે! એટલે બ્રહ્મા ભોજનની મહિમા છે. શિવબાબા તો ખાશે નહીં. એ તો અભોક્તા છે. બાકી આ રથ તો ખાય છે ને. આપ બાળકોને કોઈથી આરગ્યું કરવાની દરકાર નથી. હંમેશા પોતાની સેફ (સુરક્ષિત) સાઈડ રાખવી જોઈએ. અક્ષર જ બે બોલો-શિવબાબા કહે છે. શિવબાબાને જ રુદ્ર કહેવાય છે. રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ થી વિનાશ જવાળા નિકળી તો રુદ્ર ભગવાન થયા ને. કૃષ્ણને તો રુદ્ર નહીં કહેશું. વિનાશ પણ કોઈ કૃષ્ણ નથી કરાવતાં, બાપ જ સ્થાપના, વિનાશ, પાલના કરાવે છે. પોતે કાંઈ નથી કરતાં, નહીં તો દોષ પડી જાય. એ છે કરનકરાવનહાર. બાપ કહે છે હું કાંઈ કહેતો નથી કે વિનાશ કરો. આ બધું ડ્રામામાં નોંધાયેલું છે. શંકર કાંઈ કરે છે શું? કાંઈ પણ નહીં. આ ફક્ત ગાયન છે કે શંકર દ્વારા વિનાશ. બાકી વિનાશ તો તે પોતેજ કરી રહ્યાં છે. આ અનાદિ બનેલો ડ્રામા છે જે સમજાવાય છે. રચયિતા બાપ ને જ બધાં ભૂલી ગયાં છે. કહે છે ગોડ ફાદર રચયિતા છે પરંતુ એમને જાણતાં જ નથી. સમજે છે કે એ દુનિયા ક્રિયેટ (રચના રચે) કરે છે. બાપ કહે છે હું ક્રિયેટ નથી કરતો, હું ચેન્જ (પરિવર્તન) કરું છું. કળયુગ ને સતયુગ બનાવું છું. હું સંગમ પર આવું છું, જેનાં માટે ગવાયેલું છે - સુપ્રીમ ઓસ્પીશિયસ (કલ્યાણકારી) યુગ. ભગવાન કલ્યાણકારી છે, બધાનું કલ્યાણ કરે છે પરંતુ કેવી રીતે અને શું કલ્યાણ કરે છે, આ કોઈ જાણતું નથી. અંગ્રેજીમાં કહે છે લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક), પરંતુ તેનો અર્થ થોડી સમજે છે. કહે છે ભક્તિનાં પછી ભગવાન મળશે, સદ્ગતિ મળશે. સર્વની સદ્ગતિ તો કોઈ મનુષ્ય કરી ન શકે. નહિ તો પરમાત્માને પતિત-પાવન સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા કેમ ગવાય છે? બાપ ને કોઈ પણ જાણતાં નથી, નિધનનાં છે. બાપથી વિપરીત બુદ્ધિ છે. હવે બાપ શું કરે. બાપ તો પોતે માલિક છે. એમની શિવજયંતી પણ ભારતમાં મનાવે છે. બાપ કહે છે હું આવું છું ભક્તોને ફળ આપવાં. આવું પણ ભારતમાં છું. આવવાં માટે મને શરીર તો જરૂર જોઈએ ને. પ્રેરણાથી થોડી કાંઈ થશે. આમનામાં પ્રવેશ કરી, આમનાં મુખ દ્વારા તમને જ્ઞાન આપું છું. ગૌમુખની વાત નથી. આ તો આ મુખની વાત છે. મુખ તો મનુષ્યનું જોઈએ, ન કે જાનવરનું. આટલી પણ બુદ્ધિ કામ નથી કરતી. બીજી તરફ પછી ભાગીરથ દેખાડે છે, તે કેવી રીતે અને ક્યારે આવે છે, જરા પણ કોઈને ખબર નથી. તો બાપ બાળકોને બેસી સમજાવે છે કે તમે મરી ગયાં તો ભક્તિમાર્ગને એકદમ ભૂલી જાઓ. શિવ ભગવાનુવાચ મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. હું જ પતિત- પાવન છું. તમે પવિત્ર થઈ જશો પછી બધાને લઈ જઈશ. મેસેજ (સંદેશ) ઘર-ઘરમાં આપો. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. તમે પવિત્ર બની જશો. વિનાશ સામે ઊભો છે. તમે બોલાવો પણ છો હું પતિત-પાવન આવો, પતિતોને પાવન બનાવો, રામરાજ્ય સ્થાપન કરો, રાવણ રાજ્ય થી મુક્ત કરો . તે દરેક પોત-પોતાનાં માટે કોશિશ કરે છે. બાપ તો કહે છે હું આવીને સર્વની મુક્તિ કરું છું. બધાં પ વિકારો રૂપી રાવણની જેલમાં પડ્યા છે, હું સર્વની સદ્ગતિ કરું છું. મને કહેવાય પણ છે દુઃખહર્તા સુખકર્તા. રામરાજ્ય તો જરૂર નવી દુનિયામાં હશે.

આપ પાંડવોની હમણાં છે પ્રીત બુદ્ધિ. કોઈ-કોઈની તો તરત જ પ્રીત બુદ્ધિ બની જાય છે. કોઈ-કોઈની ધીરે-ધીરે પ્રીત જોડાય છે. કોઈ તો કહે છે બસ અમે બધું બાપને સમર્પણ કરીએ છીએ. સિવાય એક નાં બીજું કોઈ રહ્યું જ નથી. બધાનો સહારો એક ગોડ (ઈશ્વર) જ છે. કેટલી સરળ થી સરળ વાત છે. બાપને યાદ કરો અને ચક્રને યાદ કરો તો ચક્રવર્તી રાજા-રાણી બનશો. આ સ્કૂલ જ છે વિશ્વનાં માલિક બનવાની, ત્યારે ચક્રવર્તી રાજા નામ પડ્યું છે. ચક્રને જાણવાથી પછી ચક્રવર્તી બને છે. આ બાપ જ સમજાવે છે. બાકી આરગ્યું કાંઈ પણ નથી કરવાની. બોલો, ભક્તિમાર્ગની બધી વાતો છોડો. બાપ કહે છે ફક્ત મને યાદ કરો. મૂળ વાત જ આ છે. જે તીવ્ર પુરુષાર્થી હોય છે તે જોરથી ભણવામાં લાગી જાય છે, જેમને ભણવાનો શોખ હોય છે તે સવારે ઊઠીને અભ્યાસ કરે છે. ભક્તિવાળા પણ સવારે ઊઠે છે. નૌઘા ભક્તિ કેટલી કરે છે, જ્યારે માથું કાપવા લાગે છે તો સાક્ષાત્કાર થાય છે. અહીંયા તો બાબા કહે છે આ સાક્ષાત્કાર પણ નુકસાનકારક છે. સાક્ષાત્કારમાં જવાથી ભણતર અને યોગ બંને બંધ થઈ જાય છે. સમય વેસ્ટ (ખોટી) થઈ જાય છે એટલે ધ્યાન વગેરેનો શોખ તો બિલકુલ નથી રાખવાનો. આ પણ મોટી બીમારી છે, જેથી માયાની પ્રવેશતા થઈ જાય છે. જેમ લડાઈનાં સમયે સમાચાર સંભળાવે છે તો વચમાં એવી કોઈ ખરાબી કરી દે છે જે કોઈ સાંભળી ન શકે. માયા પણ અનેકોને વિદ્ય નાંખે છે. બાપને યાદ કરવા નથી દેતી. સમજાય છે આમની તકદીરમાં વિદ્ય છે. જોવાય છે કે માયાની પ્રવેશતા તો નથી. બેકાયદેસર તો નથી કાંઈ બોલતાં તો પછી ઝટ બાબા નીચે ઉતારી દેશે. ઘણાં મનુષ્ય કહે છે - અમને ફક્ત સાક્ષાત્કાર થાય તો આટલું બધું ધન માલ વગેરે અમે તમને આપી દઈશું. બાબા કહે છે આ તમે પોતાની પાસે જ રાખો. ભગવાનને તમારા પૈસાની શું દરકાર છે. બાપ તો જાણે છે આ જૂની દુનિયામાં જે કાંઈ છે, બધું ભસ્મ થઈ જશે. બાબા શું કરશે? બાબા પાસે તો ફુરી-ફુરી (ટીપે-ટીપે) તળાવ થઈ જાય છે. બાપનાં ડાયરેક્શન પર ચાલો, ડોસ્પિટલ સાથે યુનિવર્સિટી ખોલો, જ્યાં કોઈ પણ આવીને વિશ્વનાં માલિક બની શકે. ત્રણ પગ પૃથ્વી પર બેસી તમારે મનુષ્યને નર થી નારાયણ બનાવવાનાં છે. પરંતુ ૩ પગ પૃથ્વીનાં પણ નથી મળતાં. બાપ કહે છે હું તમને બધાં વેદો- શાસ્ત્રોનો સાર બતાવું છું. આ શાસ્ત્ર છે બધાં ભક્તિમાર્ગનાં. બાબા કોઈ નિંદા નથી કરતાં. આ તો ખેલ બનેલો છે. આ ફક્ત સમજાવવા માટે કહેવાય છે. છે તો પછી પણ ખેલ ને. ખેલ ની આપણે નિંદા નથી કરી શકતાં. આપણે કહીએ છીએ જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન ચંદ્રમા તો પછી તેઓ ચંદ્ર વગેરેમાં જઈને શોધે છે. ત્યાં કોઈ રાજાઈ રાખી છે શું? જાપાની લોકો સૂર્યને માને છે. આપણે કહીએ છીએ સૂર્યવંશી, તેઓ પછી સૂર્યની બેસી પૂજા કરે છે, સૂર્યને પાણી ચડાવે છે. તો બાબાએ બાળકોને સમજાવ્યું છે કોઈ વાતમાં વધારે આરગ્યું નથી કરવાની. વાત જ એક સંભળાવો બાપ કહે છે - મામેકમ યાદ કરો તો પાવન બનશો. હમણાં રાવણ રાજ્યમાં બધાં પતિત છે. પરંતુ પોતાને પતિત કોઈ માને થોડી છે.

બાળકો, તમારી એક આંખમાં શાંતિધામ, એક આંખમાં સુખધામ બાકી આ દુઃખધામ ને ભૂલી જાઓ. તમે છો ચૈતન્ય લાઈટ હાઉસ. હમણાં પ્રદર્શની માં પણ નામ રાખ્યું છે - ભારત ધ લાઈટ હાઉસ.....પરંતુ તેઓ કાંઈ થોડી સમજશે. તમે હમણાં લાઈટ હાઉસ છો ને. પોર્ટ (બંદર) પર લાઈટ હાઉસ સ્ટીમર ને રસ્તો બતાવે છે. તમે પણ બધાને રસ્તો બતાવો છો મુક્તિ અને જીવન મુક્તિધામનો. જ્યારે કોઈ પણ પ્રદર્શનીમાં આવે છે તો ખુબ પ્રેમથી બોલો - ગોડફાધર (પરમપિતા) તો બધાનાં એક છે ને. ગોડફાધર અથવા પરમપિતા કહે છે કે મને યાદ કરો તો જરૂર મુખ દ્વારા કહેશે ને. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, આપણે બધાં બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ છીએ બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી. આપ બ્રાહ્મણોની તે બ્રાહ્મણ પણ મહિમા ગાએ છે બ્રાહ્મણ દેવતાય નમઃ. ઊંચે થી ઊંચા છે

જ એક બાપ. એ કહે છે હું તમને ઊંચે થી ઊંચો રાજયોગ શીખવાડું છું, જેનાથી તમે આખાં વિશ્વનાં માલિક બનો છો. તે રાજાઈ તમારાથી કોઈ છીનવી ન શકે. ભારતનું વિશ્વ પર રાજ્ય હતું. ભારતની કેટલી મહિમા છે. હવે તમે જાણો છો કે આપણે શ્રીમત પર આ રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યા છીએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) તીવ્ર પુરુષાર્થી બનવાનાં માટે ભણવાનો શોખ રાખવાનો છે. સવારે-સવારે ઊઠીને ભણતર ભણવાનું છે. સાક્ષાત્કાર ની આશ નથી રાખવાની, આમાં પણ સમય વેસ્ટ થાય છે.
- 2) શાંતિધામ અને સુખધામને યાદ કરવાનું છે, આ દુઃખધામને ભૂલી જવાનું છે. કોઈથી પણ આરગ્યું નથી કરવાની, પ્રેમથી મુક્તિ અને જીવનમુક્તિધામ નો રસ્તો બતાવવાનો છે.

વરદાન :- નિમિત્ત ભાવ દ્વારા સેવામાં સફળતા પ્રાપ્ત કરવાવાળા શ્રેષ્ઠ સેવાધારી ભવ

નિમિત્ત ભાવ-સેવામાં સ્વતઃ સફળતા અપાવે છે. નિમિત્ત ભાવ નથી તો સફળતા નથી. શ્રેષ્ઠ સેવાધારી અર્થાત્ દરેક કદમ બાપનાં કદમ પર રાખવા વાળા. દરેક કદમ શ્રેષ્ઠ મત પર શ્રેષ્ઠ બનાવવા વાળા. જેટલાં સેવામાં, સ્વમાં વ્યર્થ સમાપ્ત થઈ જાય છે એટલાં જ સમર્થ બનો છો અને સમર્થ આત્મા દરેક કદમમાં સફળતા પ્રાપ્ત કરે છે. શ્રેષ્ઠ સેવાધારી તે છે જે સ્વયં પણ સદા ઉમંગ ઉત્સાહ માં રહે અને બીજાઓને પણ ઉમંગ ઉત્સાહ અપાવે.

સ્લોગન :- ઈશ્વરીય સેવામાં સ્વયંને ઓફર કરો તો આફરીન મળતી રહેશે.

“મીઠા બાળકો - પાસ વિથ ઓનર થવું છે તો બુદ્ધિયોગ થોડો પણ ક્યાંય ન ભટકે, એક બાપની યાદ રહે, દેહને યાદ કરવા વાળા ઊંચ પદ નથી પામી શકતાં”

પ્રશ્ન :- સૌથી ઊંચી મંજિલ કઈ છે?

ઉત્તર :- આત્મા જીવતે જીવ મરીને એક બાપની બને બીજું કોઈ યાદ ન આવે, દેહ-અભિમાન બિલકુલ છૂટી જાય - આ છે ઊંચી મંજિલ. નિરંતર દેહી-અભિમાની અવસ્થા બની જાય - આ છે મોટી મંજિલ. આનાથી કર્મતીત અવસ્થા ને પ્રાપ્ત કરશો.

ગીત :- તૂ પ્યાર કા સાગર હૈ.....

ઓમ શાંતિ! હવે આ ગીત પણ ખોટું છે. પ્રેમનાં બદલે હોવું જોઈએ જ્ઞાન નાં સાગર. પ્રેમનો કોઈ લોટો નથી હોતો. લોટો, ગંગાજળ વગેરે નો હોય છે. તો આ છે ભક્તિમાર્ગની મહિમા. આ છે ખોટું અને તે છે સાચું. બાપ પહેલાં-પહેલાં તો જ્ઞાન નાં સાગર છે. બાળકોમાં થોડું પણ જ્ઞાન છે તો બહુજ ઊંચું પદ પ્રાપ્ત કરે છે. બાળકો જાણે છે કે હવે આ સમયે અમે બરાબર ચૈતન્ય દેલવાડા મંદિરનાં જેવાં છીએ. તે છે જડ દેલવાડા મંદિર અને આ છે ચૈતન્ય દેલવાડા. આ પણ વન્ડર છે ને. જ્યાં જડ યાદગાર છે ત્યાં તમે ચૈતન્ય આવીને બેઠાં છો. પરંતુ મનુષ્ય કાંઈ સમજે થોડી છે. આગળ ચાલીને સમજશે છે કે બરાબર આ ગોડ ફાધરલી યુનિવર્સિટી (ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય) છે, અહીંયા ભગવાન ભણાવે છે. આનાથી મોટી યુનિવર્સિટી બીજી કોઈ હોઈ ન શકે. અને આ પણ સમજશે કે આ તો બરાબર ચૈતન્ય દેલવાડા મંદિર છે. આ દેલવાડા મંદિર તમારું એક્ઝ્યુરેટ યાદગાર છે. ઉપર છતમાં સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી છે, નીચે આદિદેવ આદિદેવી અને બાળકો બેઠાં છે. આમનું નામ છે-બ્રહ્મા, પછી સરસ્વતી છે બ્રહ્માની પુત્રી. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે તો જરૂર ગોપ-ગોપીઓ પણ હશે ને. તે છે જડ ચિત્ર. જે ભૂતકાળમાં થઈને ગયા છે તેમનાં પછી ચિત્ર બનેલાં છે. કોઈ મરે છે તો ઝટ તેમનું ચિત્ર બનાવી દે છે, તેમની પોઝિશન (પદ), બાયોગ્રાફી (જીવનચરિત્ર) ની તો ખબર છે નહીં. ઓક્ઝ્યુપેશન (કર્તવ્ય) ન લખે તો તે ચિત્ર કોઈ કામનું ન રહે. ખબર પડે છે ફૂલાણાએ આ-આ કર્તવ્ય કર્યું છે. હવે આ જે દેવતાઓનાં મંદિર છે, તેમનાં ઓક્ઝ્યુપેશન, બાયોગ્રાફીની કોઈને ખબર નથી. ઊંચેથી ઊંચા શિવબાબા ને કોઈ પણ જાણતા નથી. આ સમયે આપ બાળકો બધાની બાયોગ્રાફીને જાણો છો. મુખ્ય કોણ-કોણ થઈને ગયાં છે જેમને પૂજે છે? ઊંચેથી ઊંચા છે ભગવાન. શિવરાત્રી પણ મનાવે છે તો જરૂર એમનું અવતરણ થયું છે, પરંતુ ક્યારે થયું, એમને શું આવીને કર્યું-આ કોઈને પણ ખબર નથી. શિવની સાથે છે જ બ્રહ્મા. આદિદેવ અને આદિદેવી કોણ છે, તેમને આટલી ભુજાઓ કેમ આપી છે? કારણકે વૃદ્ધિ તો થાય છે ને. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા થી કેટલી વૃદ્ધિ થાય છે. બ્રહ્માનાં માટે જ કહે છે-૧૦૦ ભુજાઓ, હજાર ભુજાઓ વાળા. વિષ્ણુ કે શંકરનાં માટે આટલી ભુજાઓ નહીં કહેશે. બ્રહ્માનાં માટે કેમ કહે છે? આ પ્રજાપિતા બ્રહ્માની જ બધી વંશાવલી છે ને. આ કોઈ બાહોની વાત નથી. તેઓ ભલે કહે છે હજાર ભુજાઓ વાળા બ્રહ્મા, પરંતુ અર્થ થોડી સમજે છે. હવે તમે પ્રેક્ટિકલમાં જુઓ બ્રહ્માની કેટલી ભુજાઓ છે. આ છે બેહદની ભુજાઓ. પ્રજાપિતા બ્રહ્માને તો બધાં માને છે પરંતુ ઓક્ઝ્યુપેશન ને નથી જાણતાં. આત્માની તો બાહો નથી હોતી, બાહો શરીરની હોય છે. આટલાં કરોડ બ્રધર્સ (ભાઈઓ) છે તો તેમની ભુજાઓ કેટલી થઈ? પરંતુ પહેલાં જ્યારે કોઈ પૂરી રીતે જ્ઞાનને સમજી જાય, ત્યાર પછી આ વાતો સંભળાવવાની છે.

પહેલી-પહેલી મુખ્ય વાત છે એક, બાપ કહે છે મને યાદ કરો અને વારસાને યાદ કરો પછી જ્ઞાન નાં સાગર પણ ગાયેલું છે. કેટલાં અથાહ પોઇન્ટસ સંભળાવે છે. આટલી બધાં પોઇન્ટસ તો યાદ રહી ન શકે. તંત (સાર) બુદ્ધિમાં રહી જાય છે. અંતમાં તંત થઈ જાય છે-મનમનાભવ.

જ્ઞાન સાગર કૃષ્ણને નહીં કહેશે. તે છે રચના. રચતા એક જ બાપ છે. બાપ જ સર્વને વારસો આપશે, ઘરે લઈ જશે. બાપનું તથા આત્માઓનું ઘર છે જ સાઈલેન્સ હોમ (શાંતિધામ). વિષ્ણુપુરીને બાપનું ઘર નહીં કહેશે. ઘર છે મૂળવતન, જ્યાં આત્માઓ રહે છે. આ બધી વાતો સેન્સિબલ (સમજદાર) બાળકો જ ધારણ કરી શકે છે. આટલું બધું જ્ઞાન કોઈની બુદ્ધિમાં યાદ રહી ન શકે. ન આટલાં કાગળ લખી શકાય છે. આ મુરલીઓ પણ બધીજ ભેગી કરતાં જાય તો આ આખાં હોલ (ઓરડા) થી પણ વધારે થઈ જાય. તે ભણતરમાં પણ કેટલી બધી પુસ્તકો હોય છે. પરીક્ષા પાસ કરી લીધી પછી તંત બુદ્ધિમાં બેસી જાય છે. બેરિસ્ટરની પરીક્ષા પાસ કરી લીધી, એક જન્મ માટે અલ્પકાળનું સુખ મળી જાય છે. તે છે વિનાશી કમાણી. તમને તો આ બાપ અવિનાશી કમાણી કરાવે છે-ભવિષ્યનાં માટે. બાકી જે પણ ગુરુ-ગોસાઈ વગેરે છે તે બધાં વિનાશી કમાણી કરાવે છે. વિનાશનાં નજીક આવતાં જાય છે, કમાણી ઓછી થતી જાય છે. તમે કહેશો કમાણી તો વધતી જાય છે, પરંતુ નહીં. આ તો બધું ખતમ થઈ જવાનું છે. પહેલાં રાજાઓ વગેરેની કમાણી ચાલતી હતી. હવે તો તે પણ નથી. તમારી કમાણી તો કેટલો સમય ચાલે છે. તમે જાણો છો આ બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે, જેને દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું. તમારામાં પણ નંબરવાર છે, જેમની ધારણા હોય છે. ઘણાં તો બિલકુલ કાંઈ પણ સમજાવી નથી શકતાં. કોઈ કહે છે અમે મિત્ર-સંબંધીઓ વગેરેને સમજાવીએ છીએ, તે પણ તો અલ્પકાળ થયું ને. બીજાઓને પ્રદર્શની વગેરે કેમ નથી સમજાવતાં? પૂરી ધારણા નથી. પોતાને મિયામીઠૂ તો નથી સમજવાનું ને. સર્વિસ (સેવા) નો શોખ છે તો જે સારી રીતે સમજાવે છે, તેમનું સાંભળવું જોઈએ. બાપ ઊંચ પદ પ્રાપ્ત કરાવવા આવ્યાં છે તો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ ને. પરંતુ તકદીરમાં નથી તો શ્રીમત પણ નથી માનતા, પછી પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. તેમાં તો બધાં પ્રકારનાં જોઈએ ને. બાળકો સમજી શકે છે કોઈ સારી પ્રજા બનવાવાળા છે, કોઈ ઓછી. બાપ કહે છે હું તમને રાજયોગ શીખવાડવાં આવ્યો છું. દેલવાડા મંદિરમાં રાજાઓના ચિત્ર છે ને. જે પૂજ્ય બને છે તે પછી પૂજારી બને છે. રાજા-રાણીનું પદ તો ઊંચું છે ને. પછી વામમાર્ગ આવે છે ત્યારે પણ રાજાઈ અથવા મોટાં-મોટાં સાહુકાર તો છે. જગન્નાથનાં મંદિરમાં બધાને તાજ દેખાડ્યાં છે. પ્રજાને તો તાજ નહીં હોય. તાજ વાળા રાજાઓ પણ વિકારમાં દેખાડે છે. સુખ સંપત્તિ તો તેમને ખુબ હશે. સંપત્તિ ઓછી વધારે તો હોય છે. હીરાનાં મહેલ અને ચાંદીનાં મહેલમાં ફરક તો હોય છે. તો બાપ બાળકોને કહેશે-સારો પુરુષાર્થ કરી ઊંચ પદ પામો. રાજાઓને સુખ વધારે હોય છે, ત્યાં બધાં સુખી હોય છે. જેમ અહીંયા બધાંને દુઃખ છે, બીમારી વગેરે તો બધાંને હોય જ છે. ત્યાં સુખ જ સુખ છે, છતાં પણ પદ તો નંબરવાર છે. બાપ સદેવ કહે છે પુરુષાર્થ કરતાં રહો, સુસ્ત નહીં બનો. પુરુષાર્થ થી સમજાઈ જાય છે ડ્રામા અનુસાર આમની સદ્ગતિ આ પ્રકારે આટલી જ થાય છે.

પોતાની સદ્ગતિ માટે શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. શિક્ષકની મત પર સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ન ચાલે તો કોઈ કામ નાં નહીં. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર તો બધાં છે. જો કોઈ કહે કે અમે આ નહીં કરી શકીએ તો બાકી શું શીખશે! શીખીને હોશિયાર થવું જોઈએ, જે કોઈપણ કહે આ સમજાવે તો બહુજ સારું છે પરંતુ આત્મા જીવતે જીવ મરીને એક બાપની બને, બીજું કોઈ યાદ ન આવે, દેહ-અભિમાન છૂટી જાય-આ છે ઊંચી મંજિલ. બધું જ ભૂલવાનું છે.

પૂરી દેહી-અભિમાની અવસ્થા બની જાય-આ મોટી મંજિલ છે. ત્યાં આત્માઓ છે જ અશરીરી પછી અહીંયા આવીને દેહ ધારણ કરે છે. હવે ફરી અહીંયા આ દેહમાં હોવા છતાં સ્વયંને અશરીરી સમજવાનું છે. આ મહેનત ઘણી ભારે છે. સ્વયં ને આત્મા સમજી કર્માતીત અવસ્થામાં રહેવાનું છે. સાપને પણ અક્કલ છે ને-જૂની ખાલ છોડી દે છે. તો તમારે દેહ-અભિમાનથી કેટલું નીકળવાનું છે. મૂળવતનમાં તો તમે છો જ દેહી-અભિમાની. અહીંયા દેહમાં રહેતા સ્વયંને આત્મા સમજવાનું છે. દેહ-અભિમાન તુટી જવું જોઈએ. કેટલી ભારે પરીક્ષા છે. ભગવાને સ્વયં આવીને ભણાવવું પડે છે. આવું બીજા કોઈ કહી ન શકે કે દેહનાં સર્વ સંબંધ છોડી મારાં બનો, સ્વયંને નિરાકાર આત્મા સમજો. કોઈપણ ચીજનું ભાન ન રહે. માયા એક-બીજાનાં દેહમાં બહુજ ફસાવે છે એટલે બાબા કહે છે આ સાકારને પણ યાદ નથી કરવાનાં. બાબા કહે છે તમારે તો પોતાનાં દેહને પણ ભૂલવાનું છે, એક બાપને યાદ કરવાનાં છે. આમાં ખુબ મહેનત છે. માયા સારા-સારા બાળકોને પણ નામ-રૂપ માં લટકાવી દે છે. આ આદત બહુ ખરાબ છે. શરીરને યાદ કરવું-આતો ભૂતોની યાદ થઈ ગઈ. અમે કહીએ છીએ એક શિવબાબાને યાદ કરો. તમે પછી ૫ ભૂતોને યાદ કરતાં રહો છો. દેહ થી બિલકુલ લગાવ ન હોવો જોઈએ. બ્રાહ્મણી થી પણ શીખવાનું છે, ન કે તેમનાં નામ-રૂપમાં લટકવાનું છે. દેહી-અભિમાની બનવામાં જ મહેનત છે. બાબાની પાસે ભલે ચાર્ટ બહુજ બાળકો મોકલી દે છે પરંતુ બાબા તેનાં પર વિશ્વાસ નથી કરતાં. કોઈ તો કહે છે અમે શિવબાબાનાં સિવાય બીજા કોઈને યાદ નથી કરતાં, પરંતુ બાબા જાણે છે - પાઈ પણ યાદ નથી કરતાં. યાદની તો ખુબ મહેનત છે. ક્યાંક ને ક્યાંક ફસાઈ જાય છે. દેહધારી ને યાદ કરવાં, આ તો ૫ ભૂતોની યાદ છે. આને ભૂત પૂજા કહેવાય છે. ભૂત ને યાદ કરે છે. અહીંયા તો તમારે એક શિવબાબા ને યાદ કરવાનાં છે. પૂજા ની તો વાત નથી. ભક્તિનું નામ-નિશાન ખોવાઈ જાય છે પછી ચિત્રોને શું યાદ કરવાનાં છે. તે પણ માટીનાં બનેલાં છે. બાપ કહે છે આ પણ બધું ડ્રામામાં નોંધ છે. હવે ફરી તમને પૂજારી થી પૂજ્ય બનાવું છું. કોઈ પણ શરીરને યાદ નથી કરવાનાં, સિવાય એક બાપનાં. આત્મા જ્યારે પાવન બની જશે તો પછી શરીર પણ પાવન મળશે. હમણાં તો આ શરીર પાવન નથી. પહેલાં આત્મા જ્યારે સતોપ્રધાન થી સતો, રજો, તમોમાં આવે છે તો શરીર પણ તે અનુસાર મળે છે. હવે તમારી આત્મા પાવન બનતી જશે પરંતુ શરીર હમણાં પાવન નહીં થશે. આ સમજવાની વાતો છે. આ પોઈન્ટસ પણ તેમની બુદ્ધિમાં બેસશે જે સારી રીતે સમજીને સમજાવતા રહે છે. સતોપ્રધાન આત્માએ બનવાનું છે. બાપને યાદ કરવાની જ ખુબ મહેનત છે. ઘણાંને તો જરા પણ યાદ નથી રહેતી. પાસ વિથ ઓનર બનવાનાં માટે બુદ્ધિયોગ થોડો પણ ક્યાંય ન ભટકે. એક બાપ ની જ યાદ રહે. પરંતુ બાળકોનો બુદ્ધિયોગ ભટકતો રહે છે. જેટલું અનેકોને આપ સમાન બનાવશો એટલું જ પદ મળશે. દેહને યાદ કરવાવાળા ક્યારેય ઊંચું પદ પામી ન શકે. અહીંયા તો પાસ વિથ ઓનર થવાનું છે. મહેનત વગર આ પદ કેવી રીતે મળશે! દેહને યાદ કરવાવાળા કાંઈ પુરુષાર્થ નથી કરી શકતા. બાપ કહે છે પુરુષાર્થ કરવાવાળાને ફોલો (અનુકરણ) કરો. આ પણ પુરુષાર્થ છે ને.

આ બહુજ વિચિત્ર જ્ઞાન છે. દુનિયામાં કોઈને પણ ખબર નથી. કોઈની પણ બુદ્ધિમાં નહીં બેસે કે આત્માનું પરિવર્તન કેવી રીતે છે. આ બધી ગુપ્ત મહેનત છે. બાબા પણ ગુપ્ત છે. તમે રાજાઈ કેવી રીતે પ્રાપ્ત કરો છો, લડાઈ-ઝઘડો કાંઈ પણ નથી. જ્ઞાન અને યોગની જ વાત છે. આપણે કોઈથી લડતા નથી. આ તો આત્માને પવિત્ર બનાવવાનાં માટે મહેનત કરવાની છે. આત્મા જેમ-જેમ પતિત બનતી જાય છે શરીર પણ પતિત લે છે પછી આત્માને પાવન બનીને જવાનું છે, બહુજ મહેનત છે. બાબા સમજી શકે છે-કોણ-કોણ પુરુષાર્થ કરે છે!

આ છે શિવબાબા નો ભંડારો. શિવબાબા નાં ભંડારામાં તમે સર્વિસ (સેવા) કરો છો. સર્વિસ નહીં કરશો તો પાઈ પૈસાનું પદ જઈને પામશો. બાપની પાસે સર્વિસનાં માટે આવ્યાં અને સર્વિસ નહીં કરી તો શું પદ મળશે! આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે, આમાં નોકર-ચાકર વગેરે બધાં બનશે ને. હમણાં તમે રાવણ પર જીત પામો છો, બાકી બીજી કોઈ લડાઈ નથી. આ સમજાવાય છે, કેટલી ગુપ્ત વાત છે. યોગબળ થી વિશ્વની બાદશાહી તમે લો છો. તમે જાણો છો આપણે પોતાનાં શાંતિધામનાં રહેવા વાળા છીએ. આપ બાળકોને બેહદનું ઘર જ યાદ છે. અહિયાં આપણે પાર્ટ ભજવવા આવ્યાં છીએ પછી જઈએ છે પોતાનાં ઘરે. આત્મા કેવી રીતે જાય છે આ પણ કોઈ સમજતાં નથી. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર આત્માઓને આવવાનું જ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) કોઈ પણ દેહધારી થી લગાવ નથી રાખવાનો. શરીરને યાદ કરવું પણ ભૂતોને યાદ કરવું છે, એટલે કોઈનાં નામ-રૂપ માં નથી લટકવાનું. પોતાનાં દેહને પણ ભૂલવાનું છે.
- 2) ભવિષ્યનાં માટે અવિનાશી કમાણી જમા કરવાની છે. સેન્સિબલ બની જ્ઞાનની પોઇન્ટસ ને બુદ્ધિમાં ધારણ કરવાની છે. જે બાપએ સમજાવ્યું છે તે સમજી ને બીજાને સંભળાવાનું છે.

વરદાન :- સાચાં સાફ દિલ નાં આધાર થી નંબરવન લેવા વાળા દિલારામ પસંદ ભવ

દિલારામ બાપને સાચાં દિલવાળા બાળકો જ પસંદ છે. દુનિયાની બુદ્ધિ ન પણ હોય પરંતુ સાચું સાફ દિલ હોય તો નંબરવન લઈ લેશે કારણ કે બુદ્ધિ તો બાપ એટલું મોટી આપી દે છે જેનાંથી રચયિતાને જાણવા થી રચનાનાં આદિ, મધ્ય, અંત નાં નોલેજ ને જાણી લો છો. તો સાચાં સાફ દિલનાં આધાર થી જ નંબર બને છે, સેવાનાં આધાર થી નહીં. સાચાં દિલની સેવાનો પ્રભાવ દિલ સુધી પહોંચે છે. બુદ્ધિ વાળા નામ કમાય છે અને દિલવાળા દુવાઓ કમાય છે.

સ્લોગન :- સર્વનાં પ્રતિ શુભચિંતન અને શુભકામના રાખવી જ સાચો પરોપકાર છે.

“મીઠા બાળકો- હવે વિકારોનું દાન આપો તો ગ્રહણ ઉતરી જાય અને આ તમોપ્રધાન દુનિયા સતોપ્રધાન બને”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોએ કઈ વાતથી ક્યારે પણ હેરાન ન થવું જોઈએ?

ઉત્તર :- તમારે પોતાના જીવન થી ક્યારેય પણ હેરાન ન થવું જોઈએ કારણકે આ હીરા જેવો જન્મ ગવાયેલો છે. આની સંભાળ પણ કરવાની છે, તંદુરસ્ત હશે તો નોલેજ સાંભળતા રહેશે. અહીંયા જેટલા દિવસ જીવશે, કમાણી થતી રહેશે, હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થતાં રહેશે.

ગીત :- ઓમ નમઃ શિવાય.....

ઓમ શાંતિ! આજે ગુરુવાર છે. આપ બાળકો કહેશે સતગુરુવાર, કારણકે સતયુગ ની સ્થાપના કરવાવાળા પણ છે, સત્યનારાયણ ની કથા પણ સંભળાવે છે પ્રેક્ટિકલમાં. નર થી નારાયણ બનાવે છે. ગવાય પણ છે સર્વનાં સદ્ગતિ-દાતા, પછી વૃક્ષપતિ પણ છે. આ મનુષ્ય સૃષ્ટિનું ઝાડ છે, જેને કલ્પવૃક્ષ કહે છે. કલ્પ-કલ્પ અર્થાત્ ૫ હજાર વર્ષ પછી ફરીથી હૂબહૂ રિપીટ (પુનરાવર્તન) થાય છે. ઝાડ પણ રિપીટ થાય છે ને. પુરા ૬ મહિના નીકળે છે, પછી માળી લોકો મૂળ નિકાળી રાખી દે છે પછી લગાવે છે તો ફૂલ નીકળે છે.

હવે આ તો બાળકો જાણે છે - બાપની જયંતી પણ અડધો કલ્પ મનાવે છે, અડધો કલ્પ ભૂલી જાય છે. ભક્તિમાર્ગમાં અડધો કલ્પ યાદ કરે છે. બાબા ક્યારે આવીને ગાર્ડન ઓફ ફલાવર (ફૂલોનો બગીચો) સ્થાપન કરશે? દશાઓ તો ઘણી હોય છે ને. બ્રહ્મસ્પતિની દશા પણ છે, ઉતરતી કળાની પણ દશાઓ હોય છે. આ સમયે ભારત પર રાહુનું ગ્રહણ બેઠેલું છે. ચંદ્રમા ને પણ જ્યારે ગ્રહણ લાગે છે ત્યારે પોકારે છે - દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. હવે બાપ પણ કહે છે - આ ૫ વિકારોનું દાન આપી દો તો છૂટે ગ્રહણ. હમણાં આખી સૃષ્ટિ પર ગ્રહણ લાગેલું છે, ૫ તત્વો પર પણ ગ્રહણ લાગેલું છે કારણ કે તમોપ્રધાન છે. દરેક વસ્તુ નવી થી જૂની જરુર થાય છે. નવી ને સતોપ્રધાન, જૂની ને તમોપ્રધાન કહે છે. નાનાં બાળકોને પણ સતોપ્રધાન મહાત્મા થી પણ ઊંચા ગણાય છે, કારણકે તેમનામાં ૫ વિકાર નથી હોતાં. ભક્તિ તો સંન્યાસી પણ નાનપણ માં કરે છે. જેમ રામતીર્થ કૃષ્ણ નાં પુજારી હતાં પછી જ્યારે સંન્યાસ લીધો તો પૂજા ખલાસ. સૃષ્ટિ પર પવિત્રતા પણ જોઈએ ને. ભારત પહેલાં સૌથી પવિત્ર હતું પછી જ્યારે દેવતાઓ વામમાર્ગમાં જાય છે તો ફરી ઘરતીકંપ વગેરેમાં બધી સ્વર્ગની સામગ્રી, સોનાનાં મહેલો વગેરે ખલાસ થઈ જાય છે પછી નવેસરથી બનવાનું શરુ થાય છે. વિનાશ જરુર થાય છે. ઉપદ્રવ થાય છે જ્યારે રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે, આ સમયે બધાં પતિત છે. સતયુગમાં દેવતાઓ રાજ્ય કરે છે. અસુરો અને દેવતાઓનું યુદ્ધ દેખાડે છે, પરંતુ દેવતાઓ તો હોય જ છે સતયુગમાં. ત્યાં લડાઈ કેવી રીતે થઈ શકે. સંગમ પર તો દેવતાઓ હોતાં નથી. તમારું નામ જ છે પાંડવ. પાંડવો કૌરવો ની પણ લડાઈ હોતી નથી. આ બધાં છે ગપોડા. કેટલું મોટું ઝાડ છે. કેટલાં અથાહ પત્તા (પાંદડાઓ) છે, તેનો હિસાબ થોડી કોઈ નિકાળી શકે. સંગમ પર તો દેવતાઓ હોતાં નથી. બાપ બેસી આત્માઓને સમજાવે છે, આત્મા જ સાંભળીને ખભા હલાવે છે. આપણે આત્મા છીએ, બાબા આપણને ભણાવે છે, આ પાકું કરવાનું છે. બાપ આપણને પતિત થી પાવન બનાવે છે. આત્મામાં જ સારા અથવા ખરાબ સંસ્કાર હોય છે ને. આત્મા ઓર્ગન્સ (કર્મેન્દ્રિયો) દ્વારા કહે છે અમને બાબા ભણાવે છે. બાપ કહે છે મને પણ ઓર્ગન્સ જોઈએ, જેનાંથી સમજાવું. આત્માને ખુશી થાય છે.

બાબા દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આવે છે આપણને સંભળાવવાં. તમે તો સામે બેઠાં છો ને. મધુબન ની જ મહિમા છે. આત્માઓનાં બાપ તો એ છે ને, બધાં એમને બોલાવે છે. તમને અહીંયા સમ્મુખ બેસવામાં મજા આવે છે. પરંતુ અહિયાં બધાં તો રહી ન સકે. પોતાનો કારોબાર સર્વિસ વગેરેને પણ જોવાનું છે. આત્માઓ સાગરની પાસે આવે છે, ધારણ કરી પછી જઈને બીજાને સંભળાવાનું છે. નહિ તો બીજાનું કલ્યાણ કેવી રીતે કરશો? યોગી અને જ્ઞાની તું આત્માને શોખ રહે છે અમે જઈને બીજાને પણ સમજાવીએ. હવે શિવજયંતી મનાવાય છે ને. ભગવાનુવાય છે. ભગવાનુવાય કૃષ્ણનાં માટે નથી કહી શકાતું, તે તો છે દૈવી ગુણવાળા મનુષ્ય. ડીટીજમ (દૈવી રાજ્ય) કહેવાય છે. હવે બાળકો આ તો સમજી ગયાં છે કે હમણાં દેવી-દેવતાં ધર્મ નથી, સ્થાપના થઈ રહી છે. તમે એવું નહીં કહેશો કે અમે હમણાં દેવી-દેવતા ધર્મનાં છીએ. ના, હમણાં તમે બ્રાહ્મણ ધર્મનાં છો, દેવી-દેવતા ધર્મનાં બની રહ્યાં છો. દેવતાઓનાં પડછાયા આ પતિત સૃષ્ટિ પર ન પડી સકે, આમાં દેવતાઓ આવી ન શકે. તમારાં માટે નવી દુનિયા જોઈએ. લક્ષ્મીની પણ પૂજા કરે છે તો ઘરની કેટલી સફાઈ કરી દે છે. હવે આ સૃષ્ટિની પણ કેટલી સફાઈ થવાની છે. આખી જૂની દુનિયા જ ખતમ થઈ જવાની છે. લક્ષ્મી થી મનુષ્ય ધન જ માંગે છે. લક્ષ્મી મોટી કે જગદંબા મોટી? અંબાનાં મંદિર પણ ઘણાં છે. મનુષ્યોને કાંઈ પણ ખબર નથી. તમે સમજો છો લક્ષ્મી તો સ્વર્ગની માલિક અને જગત અંબા જેમને સરસ્વતી પણ કહે છે, તે જ જગત અંબા પછી આ લક્ષ્મી બને છે. તમારું પદ ઊંચું છે, દેવતાઓનું પદ ઓછું છે. ઊંચેથી ઊંચા તો બ્રાહ્મણ ચોટી છે ને. તમે છો સૌથી ઊંચા. તમારી મહિમા છે - સરસ્વતી, જગત અંબા, તેમનાથી શું મળે છે? સૃષ્ટિની બાદશાહી. ત્યાં તમે ધનવાન બનો છો, વિશ્વનું રાજ્ય મળે છે. પછી ગરીબ બનો છો, ભક્તિમાર્ગ શુરુ થાય છે. પછી લક્ષ્મી ને યાદ કરે છે. દર વર્ષે લક્ષ્મીની પૂજા પણ થાય છે. લક્ષ્મીને દર વર્ષે બોલાવે છે, જગત અંબાને કોઈ દરેક વર્ષે નથી બોલાવતાં. જગત અંબાની તો સદેવ પૂજા થાય જ છે, જ્યારે ઈચ્છે ત્યારે અંબાનાં મંદિરમાં જાય. અહીં પણ જ્યારે ઈચ્છો, જગત અંબાને મળી શકો છો. તમે પણ જગત અંબા છો ને. સર્વને વિશ્વનાં માલિક બનવાનો રસ્તો બતાવવા વાળા છો. જગત અંબાની પાસે બધું જઈને માંગે છે. લક્ષ્મી થી ફક્ત ધન માંગે છે. તેમની આગળ તો બધી કામનાઓ રાખશે, તો સૌથી ઊંચ પદ તમારું હમણાં છે, જ્યારે બાપનાં આવીને બાળકો બનો છો. બાપ વારસો આપે છે.

હમણાં તમે છો ઈશ્વરીય સંપ્રદાય, પછી હશે દૈવી સંપ્રદાય. આ સમયે બધી મનોકામનાઓ ભવિષ્યનાં માટે પૂરી થાય છે. કામના તો મનુષ્યને રહે છે ને. તમારી બધી કામનાઓ પૂરી થાય છે. આ તો છે આસુરી દુનિયા. બાળકો જુઓ કેટલા પેદા કરે છે. આપ બાળકોને તો સાક્ષાત્કાર કરાવાય છે, સતયુગમાં કેવી રીતે કૃષ્ણનો જન્મ થાય છે? ત્યાં તો બધું કાયદેસર હોય છે, દુઃખનું નામ નથી હોતું. એને કહેવાય જ છે સુખધામ. તમે અનેકવાર સુખમાં પસાર કર્યું છે, અનેકવાર હાર ખાધી છે અને જીત પણ પામી છે. હવે સ્મૃતિ આવી છે કે અમને બાબા ભણાવે છે. સ્કૂલમાં નોલેજ ભણે છે. સાથે-સાથે મેનર્સ (શિસ્ત) પણ શીખે છે ને. ત્યાં કોઈ આ લક્ષ્મી-નારાયણ જેવા મેનર્સ નથી શીખતાં. હમણાં તમે દૈવી ગુણ ધારણ કરો છો. મહિમા પણ તેમની જ ગવાય છે-સર્વગુણ સંપન્ન....તો હવે તમારે એવાં બનવાનું છે. આપ બાળકોએ પોતાના આ જીવન થી ક્યારેય હેરાન ન થવું જોઈએ, કારણકે આ હીરા જેવો જન્મ ગવાયેલો છે. આની સંભાળ પણ કરવાની હોય છે. તંદુરસ્ત હશે તો નોલેજ સાંભળતાં રહેશે. બીમારીમાં પણ સાંભળી શકો છો. બાપને યાદ કરી શકો છો. અહીંયા જેટલાં દિવસ જીવશો સુખી રહેશે. કમાણી થતી રહેશે, હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થતો રહેશે. બાળકો કહે છે - બાબા સતયુગ ક્યારે આવશે? આ

બહુજ ગંદી દુનિયા છે. બાપ કહે છે - અરે, પહેલા કર્મોની અવસ્થા તો બનાવો. જેટલું થઈ સકે પુરુષાર્થ કરતાં રહો. બાળકોને શિખવાડવું જોઈએ કે શિવબાબાને યાદ કરો, આ છે અવ્યભિચારી યાદ. એક શિવની ભક્તિ કરવી, તે છે અવ્યભિચારી ભક્તિ, સતોપ્રધાન ભક્તિ. પછી દેવી-દેવતાઓને યાદ કરવું, તે છે સતો ભક્તિ. બાપ કહે છે ઉઠતાં-બેસતાં મુજ બાપને યાદ કરો. બાળકો જ બોલાવે છે - હું પતિત-પાવન, હું લિબરેટર (મુક્તિદાતા), હું ગાઈડ (માર્ગદર્શક)..... આ આત્માએ કહ્યું ને.

બાળકો યાદ કરે છે, બાપ હમણાં સ્મૃતિ અપાવે છે, તમે યાદ કરતાં આવ્યા છો-હું દુઃખહર્તા સુખકર્તા આવો, આવીને દુઃખથી છોડાવો, લિબરેટ કરો, શાંતિધામમાં લઈ જાઓ. બાપ કહે છે હું તમને શાંતિધામ માં લઈ જઈશ, પછી સુખધામ માં તમને સાથ નથી આપતો. સાથ હમણાં જ આપું છું. બધી આત્માઓને ઘરે લઈ જાઉં છું. મારો હમણાં ભણાવવાનો સાથ છે અને પછી પાછાં ઘરે લઈ જવાનો સાથ છે. બસ, હું પોતાનો પરિચય આપ બાળકોને સારી રીતે બેસી સંભળાવું છું. જેવો-જેવો જે પુરુષાર્થ કરશે તે અનુસાર પછી ત્યાં પ્રાલબ્ધ પામશે. સમજ તો બાપ ઘણી આપે છે. જેટલું થઈ શકે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને ઉડવાની પાંખો મળી જશે. આત્માને કોઈ એવી પાંખો નથી. આત્મા આ તો એક નાનું બિંદુ છે. કોઈને આ ખબર નથી કે આત્મામાં કેવો ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. ન આત્માનો કોઈને પરિચય છે, ન પરમાત્મા નો પરિચય છે. ત્યારે બાપ કહે છે - હું જે છું, જેવો છું, મને કોઈ પણ જાણી નથી શકતું. મારા દ્વારા જ મને અને મારી રચનાને જાણી શકાય છે. હું જ આવીને આપ બાળકોને પોતાનો પરિચય આપું છું. આત્મા શું છે, તે પણ સમજાવું છું. આને સોલ રીયલાઈજેશન (આત્મિક અનુભૂતિ) કહેવાય છે. આત્મા ભ્રુકુટીની વચમાં રહે છે. કહે પણ છે ભ્રુકુટીનાં વચમાં ચમકે છે અજબ સિતારો..... પરંતુ આત્મા શું ચીજ છે, આ બિલકુલ કોઈ નથી જાણતું. જ્યારે કોઈ કહે છે કે આત્માનો સાક્ષાત્કાર થાય તો તેમને સમજાવો કે તમે તો કહો છો ભ્રુકુટીની વચમાં સ્ટાર (તારો) છે, સ્ટાર ને શું જોશો? તિલક પણ સ્ટારનું જ આપે છે. ચંદ્રમા પર પણ સ્ટાર દેખાડે છે. હકીકતમાં આત્મા છે સ્ટાર. હમણાં બાપએ સમજાવ્યું છે તમે જ્ઞાન સ્ટાર છો, બાકી તે સૂર્ય, ચંદ્ર, તારાઓ તો માંડવાને રોશની આપવાવાળા છે. તે કોઈ દેવતાઓ નથી. ભક્તિમાર્ગમાં સૂર્યને પણ પાણી આપે છે. ભક્તિમાર્ગમાં આ બાબા પણ બધું કરતાં હતાં. સૂર્ય દેવતાય નમઃ, ચંદ્ર દેવતાય નમઃ કહીને પાણી આપતા હતાં. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ. આમણે તો ખુબ ભક્તિ કરેલી છે. નંબરવન પૂજ્ય થી પછી નંબરવન પૂજારી બન્યાં છે. નંબર તો ગણશે ને. રુદ્ર માળાનાં પણ નંબર તો છે ને. ભક્તિ પણ સૌથી વધારે આમણે કરી છે. હવે બાપ કહે છે નાનાં-મોટા બધાની વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. હવે હું બધાને લઈ જઈશ પછી અહીંયા આવશે જ નહીં. બાકી શાસ્ત્રોમાં જે દેખાડે છે - પ્રલય થયું, જળમય થઈ ગયું પછી પીપળનાં પત્તા પર કૃષ્ણ આવ્યાં....બાપ સમજાવે છે સાગર ની કોઈ વાત નથી. ત્યાં તો ગર્ભ મહેલ છે, જ્યાં બાળકો બહુજ સુખમાં રહે છે. અહીંયા ગર્ભ-જેલ કહેવાય છે. પાપોની ભોગના ગર્ભમાં મળે છે. તો પણ બાપ કહે છે મનમનાભવ, મને યાદ કરો. પ્રદર્શની માં કોઈ પૂછે છે તો સીડીમાં બીજા કોઈ ધર્મ કેમ નથી દેખાડ્યાં? બોલો, બીજાઓનાં ૮૪ જન્મ તો છે નહીં. બધાં ધર્મ ઝાડમાં દેખાડ્યાં છે, તેમાં તમે પોતાનો હિસાબ નીકાળો કે કેટલાં જન્મ લીધાં હશે. અમારે તો સીડી ૮૪ જન્મોની દેખાડવાની છે. બાકી બધાં ચક્રમાં અને ઝાડમાં દેખાડ્યાં છે. આમાં બધી વાતો સમજાવી છે. નકશો જોવાથી બુદ્ધિમાં આવી જાય છે ને-લન્ડન ક્યાં છે, ફ્લાણું શહેર ક્યાં છે. બાપ કેટલું સહજ કરી સમજાવે છે. બધાને આ જ બતાવો કે ૮૪ નું ચક્ર આમ ફરે છે. હમણાં તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવું છે તો બેહદનાં બાપ ને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો અને પછી પાવન

બની પાવન દુનિયામાં ચાલ્યાં જશે. કોઈ તકલીફ ની વાત નથી. જેટલો સમય મળે બાપને યાદ કરો તો પાક્કી ટેવ પડી જશે. બાપની યાદમાં તમે દિલ્હી સુધી પગપાળા જાઓ તો પણ થાક નહીં લાગશે. સાચી યાદ હશે તો દેહનું ભાન તૂટી જશે, પછી થાક લાગી ન સકે. પાછળ થી આવવા વાળા વધારે જ યાદમાં આગળ જશે. અચ્છા! મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) એક બાપની અવ્યભિચારી યાદમાં રહી દેહ-ભાન ને ખતમ કરવાનું છે. પોતાની કર્મતીત અવસ્થા બનાવવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ શરીરમાં રહેતાં અવિનાશી કમાણી જમા કરવાની છે.
- 2) જ્ઞાની તું આત્મા બની બીજાઓની સર્વિસ કરવાની છે, બાપથી જે સાંભળ્યું છે તેને ધારણ કરી બીજાઓને સંભળાવાનું છે. ૫ વિકારોનું દાન આપી રાહુનાં ગ્રહણ થી મુક્ત થવાનું છે.

વરદાન :- મન્સા શક્તિ નાં અનુભવ દ્વારા વિશાળ કાર્યમાં સદા સહયોગી ભવ

પ્રકૃતિને, તમોગુણી આત્માઓનાં વાઈબ્રેશનને પરિવર્તન કરવું તથા ખુનેનાહક વાયુમંડળ, વાઈબ્રેશન માં સ્વયંને સેફ (સુરક્ષિત) રાખવું, અન્ય આત્માઓને સહયોગ આપવો, નવી સૃષ્ટિમાં નવી રચનાનું યોગબળ થી પ્રારંભ કરવું - આ બધાં વિશાળ કાર્યોનાં માટે મન્સા શક્તિ ની આવશ્યકતા છે. મન્સા શક્તિ દ્વારા જ સ્વયંનો અંત સુહાવનો થશે. મન્સા શક્તિ અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ શક્તિ, એકની સાથે લાઈન ક્લિયર....હવે આનાં અનુભવી બનો ત્યારે બેહદનાં કાર્યમાં સહયોગી બની બેહદ વિશ્વનાં રાજ્ય અધિકારી બનશો.

સ્લોગન :- નિર્ભયતા અને નમ્રતા જ યોગી અથવા જ્ઞાની આત્માનું સ્વરૂપ છે.

“મીઠા બાળકો - તમને જે બાપ સંભળાવે છે તેજ સાંભળો, આસુરી વાતો નહિ સાંભળો, નહિ બોલો, હિયર નો ઈવિલ, સી નો ઈવિલ....”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોને કયો નિશ્ચય બાપ દ્વારા જ થયો છે?

ઉત્તર :- બાપ તમને નિશ્ચય કરાવે છે કે હું તમારો બાપ પણ છું, શિક્ષક પણ છું, સદ્ગુરુ પણ છું, તમે પુરુષાર્થ કરો આ સ્મૃતિમાં રહેવાનો. પરંતુ માયા તમને આજ ભુલાવે છે. અજ્ઞાન કાળમાં તો માયાની વાત નથી.

પ્રશ્ન :- કયો ચાર્ટ રાખવામાં વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ?

ઉત્તર :- સ્વયંને આત્મા સમજીને બાપને કેટલો સમય યાદ કર્યા-આ ચાર્ટ રાખવામાં બહુ વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ. દેહી-અભિમાની થઈ બાપને યાદ કરો ત્યારે વિકર્મ વિનાશ થાય.

ઓમ શાંતિ! સ્ટુડન્ટ એ (વિદ્યાર્થીએ) આ સમજ્યું કે શિક્ષક આવેલાં છે. આ તો બાળકો જાણે છે એ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે અને સુપ્રીમ સદ્ગુરુ પણ છે. બાળકોની સ્મૃતિમાં છે પરંતુ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. કાયદો કહે છે - જ્યારે એકવાર જાણી ગયાં કે શિક્ષક છે અથવા આ બાપ છે, ગુરુ છે તો પછી ભૂલી ન શકાય. પરંતુ અહીં માયા ભુલાવી દે છે. અજ્ઞાન કાળમાં માયા ક્યારેય ભુલાવતી નથી. બાળક ક્યારેય ભૂલી ન સકે કે આ અમારા બાપ છે, તેમનું આ ઓક્યુપેશન (ધંધો) છે. બાળકને ખુશી રહે છે, હું બાપનાં ધનનો માલિક છું. ભલે સ્વયં પણ ભણે છે પરંતુ બાપની પ્રોપર્ટી (મિલકત) તો મળે છે ને. અહીંયા આપ બાળકો પણ ભણો છો અને બાપની તમને પ્રોપર્ટી પણ મળે છે. તમે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો. બાપ દ્વારા નિશ્ચય થઈ જાય છે - હું બાપનો છું, બાપ જ સદ્ગતિ નો રસ્તો બતાવી રહ્યાં છે એટલે તે સદ્ગુરુ પણ છે. આ વાતો ભુલવી ન જોઈએ. જે બાપ સંભળાવે છે તેજ સાંભળવાનું છે. આ જે વાંદરાનું રમકડું દેખાડે છે-હિયર નો ઈવિલ, સી નો ઈવિલ..... આ છે મનુષ્ય ની વાત. બાપ કહે છે આસુરી વાતો નહિ બોલો, નહિ સાંભળો, નહિ જુઓ. હિયર નો ઈવિલ.....આ પહેલા વાંદરાઓનું બનાવતા હતાં. હવે તો મનુષ્યોનું બનાવે છે. તમારી પાસે નલિનીનું બનાવેલું છે. તો તમે બાપની ગ્લાનિ ની વાતો નહિ સાંભળો. બાપ કહે છે મારી કેટલી ગ્લાનિ કરે છે. તમને ખબર છે-કૃષ્ણનાં ભક્તોની આગળ ધૂપ પ્રગટાવે છે તો રામનાં ભક્ત નાક બંધ કરી લે છે. એક-બીજાની સુગંધ પણ સારી નથી લાગતી. પરસ્પર જેમ દુશ્મન થઈ જાય છે. હવે તમે છો રામ વંશી. દુનિયા છે આખી રાવણ-વંશી. અહીંયા ધૂપ ની તો વાત નથી. તમે જાણો છો બાપને સર્વવ્યાપી કહેવાથી શું ગતિ થઈ છે! ઠીક્કર ભિત્તરમાં કહેવાથી ઠીક્કર બુદ્ધિ થઈ ગઈ છે. તો બેહદનાં બાપ જે તમને વારસો આપે છે, એમની કેટલી ગ્લાનિ કરે છે. જ્ઞાન તો કોઈમાં છે નહીં. તે જ્ઞાન રત્ન નથી, પરંતુ પથ્થર છે. હવે તમારે બાપને યાદ કરવા પડે. બાપ કહે છે હું જે છું, જેવો છું, યથાર્થ રીતે મને કોઈ નથી જાણતાં. બાળકોમાં પણ નંબરવાર છે. બાપને યથાર્થ રીતે યાદ કરવાનાં છે. એ પણ આટલું નાનું બિંદુ છે, એમાં આ બધો પાર્ટ ભરેલો છે. બાપને યથાર્થ રીતે જાણીને યાદ કરવાનાં છે, સ્વયંને આત્મા સમજવાનું છે. ભલે આપણે બાળકો છીએ પરંતુ એવું નથી કે બાપની આત્મા મોટી, આપણી નાની છે. ના, ભલે બાપ નોલેજફુલ છે પરંતુ આત્મા કોઈ મોટી ન હોઈ સકે. તમારી આત્મામાં પણ નોલેજ રહે છે પરંતુ નંબરવાર. સ્કૂલમાં પણ નંબરવાર પાસ થાય છે ને. ઝીરો માર્ક કોઈનાં નથી હોતાં. કાંઈને કાંઈ માર્ક્સ લઈ લે છે. બાપ કહે છે હું જે તમને આ જ્ઞાન સંભળાવું છું, આ પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. છતાં પણ ચિત્ર છે, શાસ્ત્ર પણ બનાવેલાં છે.

બાપ આપ આત્માઓ ને કહે છે હિયર નો ઈવિલ.....આ આસુરી દુનિયાને શું જોવાની છે. આ છી-છી દુનિયાથી આંખો બંધ કરી લેવાની છે. હવે આત્માને સ્મૃતિ આવી છે, આ છે જૂની દુનિયા. આનાથી શું કનેક્શન (સંબંધ) રાખવાનું છે. આત્માને સ્મૃતિ આવી છે કે આ દુનિયાને જોતાં પણ નથી જોવાની. પોતાનાં શાંતિધામ અને સુખધામને યાદ કરવાનું છે. આત્માને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે તો આ સિમરણ કરવાનું છે. ભક્તિમાર્ગમાં પણ સવારે ઊઠીને માળા ફેરવે છે. સવારનું મુહુર્ત સારું સમજે છે. બ્રાહ્મણોનું મુહુર્ત છે. બ્રહ્મા ભોજનની પણ મહિમા છે. બ્રહ્મ ભોજન નહિ, બ્રહ્મા ભોજન. તમને પણ બ્રહ્માકુમારી ને બદલે બ્રહ્મકુમારી કહી દે છે, સમજતાં નથી. બ્રહ્માનાં બાળકો તો બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ હશે ને. બ્રહ્મ તો તત્ત્વ છે, રહેવાનું સ્થાન છે, તેની શું મહિમા હશે. બાપ બાળકોને ઉલ્હનાં આપે છે-બાળકો તમે એક તરફ તો પૂજા કરો છો, બીજી તરફ પછી બધાની ગ્લાનિ કરો છો. ગ્લાનિ કરતાં-કરતાં તમોપ્રધાન બની ગયાં છો. તમોપ્રધાન પણ બનવાનું જ છે, ચક્ર રિપીટ થશે. જ્યારે કોઈ મોટા વ્યક્તિ આવે છે તો તેમને ચક્ર પર જરૂર સમજાવવાનું છે. આ ચક્ર ૫ હજાર વર્ષનું જ છે, આનાં પર બહુજ અટેન્શન આપવાનું છે. રાતનાં પછી દિવસ જરૂર થવાનો જ છે. આ થઈ ન સકે કે રાતનાં પછી દિવસ ન થાય. કળયુગનાં પછી સતયુગ જરૂર આવવાનું છે. આ વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ થાય છે.

તો બાપ સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, સ્વયંને આત્મા સમજો, આત્મા જ બધું કરે છે, પાર્ટ ભજવે છે. આ કોઈને પણ ખબર નથી કે જો આપણે પાર્ટધારી છીએ તો નાટકનાં આદિ-મધ્ય-અંતને જરૂર જાણવું જોઈએ. વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રીપીટ થાય છે તો ડ્રામા જ થયો ને. સેકન્ડ પછી સેકન્ડ તેજ રિપીટ થશે જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ગયું છે. આ વાતો બીજા કોઈ સમજી ન શકે. ઓછી બુદ્ધિવાળા હંમેશા નપાસ જ થાય છે પછી શિક્ષક પણ શું કરી શકે! શિક્ષકને શું કહેશે કે કૃપા અથવા આશીર્વાદ કરો. આ પણ ભણતર છે. આ ગીતા પાઠશાળામાં સ્વયં ભગવાન રાજયોગ શીખવાડે છે. કળયુગને બદલાઈ ને સતયુગ જરૂર બનવાનું છે. ડ્રામા અનુસાર બાપને પણ આવવાનું છે. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ સંગમયુગે આવું છું, બીજું કોઈ થોડી કહી શકે કે હું સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું જ્ઞાન સંભળાવવાં આવ્યો છું. સ્વયંને શિવોદમ કહે છે, તેનાથી શું થયું. શિવબાબા તો આવે જ છે ભણાવવાં માટે, સહજ રાજયોગ શીખવાડવાં માટે. કોઈ પણ સાધુ-સંત વગેરે ને શિવ ભગવાન નથી કહી શકાતું. એવું તો ઘણાં કહે છે - અમે કૃષ્ણ છીએ, અમે લક્ષ્મી-નારાયણ છીએ. હવે ક્યાં તે શ્રીકૃષ્ણ સતયુગનો પ્રિન્સ (રાજકુમાર), ક્યાં આ કળયુગી પતિત. એવું થોડી કહેશે કે આમનામાં ભગવાન છે. તમે મંદિરોમાં જઈને પૂછી શકો છો-આ તો સતયુગમાં રાજ્ય કરતાં હતાં પછી ક્યાં ગયાં? સતયુગનાં પછી જરૂર ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ થયું. સતયુગમાં સૂર્યવંશી રાજ્ય હતું, ત્રેતામાં ચંદ્રવંશી.....આ બધું નોલેજ આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે. આટલાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છે, જરૂર પ્રજાપિતા પણ હશે. પછી બ્રહ્મા દ્વારા મનુષ્ય સૃષ્ટિ રચે છે. ક્રિયેટર (રચયિતા) બ્રહ્મા ને નથી કહેવાતું. એ પછી ગોડફાધર (પરમપિતા) છે. કેવી રીતે રચે છે, તે તો બાપ સમુખ જ બેસી સમજાવે છે, આ શાસ્ત્ર તો પછી બન્યાં છે. જેમ કાઈસ્ટએ સમજાવ્યું, તેમનું બાઈબલ બની ગયું. પાછળ થી બેસી ગાયન કરે છે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, સર્વનાં લિબરેટર, પતિત-પાવન એક બાપ ગવાયેલ છે, એમને યાદ કરે છે કે ઓ ગોડફાધર રહેમ કરો. ફાધર એક હોય છે. આ છે આખાં વર્લ્ડનાં ફાધર. મનુષ્યોને ખબર નથી કે સર્વ દુઃખોથી લિબરેટ કરવાવાળા કોણ છે? હમાણાં સૃષ્ટિ પણ જૂની, મનુષ્ય પણ જૂનાં તમોપ્રધાન છે. આ છે જ આયરન એજડ વર્લ્ડ (કળયુગી દુનિયા). ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) હતું ને, ફરી થશે

જરુર. આ વિનાશ થઈ જશે, વર્લ્ડ વોર (વિશ્વ યુદ્ધ) થશે, અનેક કુદરતી આપદાઓ પણ થાય છે. સમય તો આ જ છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ કેટલી વૃદ્ધિ ને પામેલી છે.

તમે તો કહેતા રહો છો-ભગવાન આવેલાં છે. આપ બાળકો બધાને ચેલેન્જ (પડકાર) આપો છો કે બ્રહ્મા દ્વારા એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થઈ રહી છે. ડ્રામા અનુસાર બધાં સાંભળતા રહે છે. દૈવીગુણ પણ ધારણ કરે છે. તમે જાણો છો આપણામાં કોઈ ગુણ નહોતાં. નંબરવન અવગુણ છે-કામ વિકારનો, જે કેટલું હેરાન કરે છે. માયાની કુશ્તી ચાલે છે. ન ઇચ્છતાં પણ માયાનાં તોફાન પાડી દે છે. આયરન એ જ તો છે ને. કાળું મોઢું કરી દે છે. શ્યામ મોઢું નહીં કહેશે. કૃષ્ણનાં માટે દેખાડે છે સાપે ડંખ માર્યો તો શ્યામ થઈ ગયાં. ઈજ્જત રાખવાં માટે શ્યામ કહી દીધું છે. કાળું મોઢું દેખાડવાથી ઈજ્જત ચાલી જાય. તો દૂરદેશ, નિરાકાર દેશ થી મુસાફર આવે છે. આયરન એજેડ દુનિયા, કાળા શરીરમાં આવીને આમને પણ ગોરા બનાવે છે. હવે બાપ કહે છે તમારે ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બની જશો. આ જ્ઞાનની વાતો સમજવાની છે. બાબા રુપ પણ છે તો વસંત પણ છે. તેજોમય બિંદુ રુપ છે. એમનામાં જ્ઞાન પણ છે. નામ-રુપ થી ન્યારા તો છે નહિ. એમનું રુપ શું છે, આ દુનિયા નથી જાણતી. બાપ તમને સમજાવે છે, મને પણ આત્મા કહે છે ફક્ત સુપ્રીમ આત્મા. પરમ આત્મા થી મળીને થઈ જાય છે પરમાત્મા. બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે. કહે પણ છે નોલેજકુલ. તેઓ સમજે છે નોલેજકુલ અર્થાત્ બધાનાં દિલોને જાણવાવાળા છે. જો પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે તો પછી બધાં નોલેજકુલ થઈ ગયાં. પછી એ એકને કેમ કહે છે? મનુષ્યોની કેટલી તુચ્છ બુદ્ધિ છે. જ્ઞાનની વાતોને બિલકુલ નથી સમજતાં. બાપ જ્ઞાન અને ભક્તિનો કાન્ડ્રાસ્ટ (તફાવત) બેસીને બતાવે છે-પહેલાં છે જ્ઞાન દિવસ સતયુગ-ત્રેતા, પછી છે દ્વાપર-કળયુગ રાત. જ્ઞાન થી સદ્ગતિ થાય છે. આ રાજયોગનું જ્ઞાન હઠયોગી સમજાવી ન શકે. ન ગૃહસ્થી સમજાવી શકશે કારણ કે અપવિત્ર છે. હવે રાજયોગ કોણ શીખવાડે? જે કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય. નિવૃત્તિ માર્ગ નો ધર્મ જ અલગ છે, તે પ્રવૃત્તિ માર્ગનું જ્ઞાન કેવી રીતે સંભળાવશે? અહીંયા બધાં કહે છે-ગોડફાધર ઈજ ટ્રુથ (પરમાત્મા સત્ય છે). બાપ જ સત્ય સંભળાવવા વાળા છે. આત્માને બાબાની સ્મૃતિ આવી છે એટલે આપણે બાપને યાદ કરીએ છીએ કે આવીને સાચી-સાચી કથા સંભળાવો નર થી નારાયણ બનવાની. આ તમને સત્યનારાયણની કથા સંભળાવું છું ને. આગળ તમે જુદી કથાઓ સાંભળતા હતાં. હવે તમે સાચી સાંભળો છો. જુદી કથાઓ સાંભળતા-સાંભળતા કોઈ નારાયણ તો બની નથી સકતાં પછી તે સત્યનારાયણની કથા કેવી રીતે થઈ શકે? મનુષ્ય કોઈને નર થી નારાયણ બનાવી ન શકે. બાપ જ આવીને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે. બાપ આવે પણ ભારતમાં છે. પરંતુ ક્યારે આવે છે, આ સમજતાં નથી. શિવ-શંકર ને મળાવીને વાર્તાઓ બનાવી દીધી છે. શિવપુરાણ પણ છે. ગીતા કહે છે કૃષ્ણની, પછી તો શિવપુરાણ મોટું થઈ ગયું. હકીકતમાં નોલેજ તો ગીતામાં છે. ભગવાનુવાચ-મનમનાભવ. આ અક્ષર ગીતાનાં સિવાય બીજા કોઈ શાસ્ત્રોમાં હોઈ ન શકે. ગવાય પણ છે સર્વશાસ્ત્રમઈ શિરોમણી ગીતા. શ્રેષ્ઠ મત છે જ ભગવાનની. પહેલાં-પહેલાં આ બતાવવું જોઈએ કે અમે કહીએ છીએ થોડા વર્ષનાં અંદર નવી શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયા સ્થાપન થઈ જશે. હમણાં છે ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા. શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયામાં કેટલાં થોડાં મનુષ્ય હશે. હમણાં તો કેટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે. તેમનાં માટે વિનાશ સામે ઉભો છે. બાપ રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. વારસો બાપ થી મળે છે. માંગે પણ છે બાપથી. કોઈને ધન વધારે હશે, બાળક થશે, કહેશે ભગવાને દીધું. તો ભગવાન એક થયાં ને પછી બધામાં ભગવાન કેવી રીતે હોઈ શકે? હવે આત્માઓને બાપ કહે છે મને યાદ કરો.

આત્મા કહે છે અમને પરમાત્માએ જ્ઞાન આપ્યું છે જે પછી અમે ભાઈઓને આપીએ છીએ. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને કેટલો સમય યાદ કર્યા, આ ચાર્ટ રાખવામાં ખુબ વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ. દેહી-અભિમાની થઈ બાપને યાદ કરવાં પડે ત્યારે વિકર્મ વિનાશ થાય. નોલેજ તો ખુબ સહજ છે, બાકી આત્મા સમજી બાપને યાદ કરતાં પોતાની ઉન્નતિ કરવાની છે. આ ચાર્ટ કોઈ વિરલા રાખે છે. દેહી-અભિમાની થઈ બાપની યાદમાં રહેવાથી ક્યારેય કોઈને દુઃખ નહીં દેશે. બાપ આવે જ છે સુખ આપવાં તો બાળકોએ પણ બધાને સુખ આપવાનું છે. ક્યારેય કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. બાપની યાદથી બધાં ભૂત ભાગશે, બહુજ ગુપ્ત મહેનત છે. અચ્છા! મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) આ આસુરી છી-છી દુનિયાથી પોતાની આંખો બંધ કરી લેવાની છે. આ જૂની દુનિયા છે, આનાંથી કોઈ કનેક્શન (સંબંધ) નથી રાખવાનું, આને જોવાં છતાં પણ નથી જોવાની.
- 2) આ બેહદ ડ્રામામાં આપણે પાર્ટધારી છીએ, આ સેકન્ડ પછી સેકન્ડ રિપીટ થતો રહે છે, જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થયું તે ફરી રિપીટ થશે...આ સ્મૃતિમાં રાખી દરેક વાતમાં પાસ થવાનું છે. વિશાળ બુદ્ધિ બનવાનું છે.

વરદાન :- શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ દ્વારા વૃત્તિઓને પરિવર્તન કરવાવાળા સદા સિદ્ધિ સ્વરૂપ ભવ

સિદ્ધિ સ્વરૂપ બનવાનાં માટે વૃત્તિ દ્વારા વૃત્તિઓને, સંકલ્પ દ્વારા સંકલ્પોને પરિવર્તન કરવાનું કાર્ય કરો, આનું રિસર્ચ (સંશોધન) કરો. જ્યારે આ સેવામાં બિઝી (વ્યસ્ત) થઈ જશો તો આ સૂક્ષ્મ સેવા સ્વતઃ ઘણી કમજોરીઓ થી પાર કરી દેશે. હવે આનો પ્લાન (યોજના) બનાવો તો જિજ્ઞાસુ પણ વધારે વધશે, મદોગરી (આર્થિક સંપત્તિ) પણ ઘણી વધશે, મકાન પણ મળી જશે - બધી સિદ્ધિઓ સહજ થઈ જશે. આ વિધિ-સિદ્ધિ સ્વરૂપ બનાવી દેશે.

સ્લોગન :- સમયને સફળ કરતાં રહો તો સમય નાં ધોખા (દગા) થી બચી જશો.

“મીઠા બાળકો - આ રુહાની હોસ્પિટલ તમને અડધાકલ્પ માટે એવર હેલ્દી (સદા સ્વસ્થ) બનાવવા વાળી છે, અહીંયા તમે દેહી-અભિમાની થઈને બેસો”

પ્રશ્ન :- ધંધા વગેરે કરતાં પણ કયું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) બુદ્ધિમાં યાદ રહેવું જોઈએ?

ઉત્તર :- બાપનું ડાયરેક્શન છે તમે કોઈ સાકાર કે આકારને યાદ નહીં કરો, એક બાપની યાદ રહે તો વિકર્મ વિનાશ થાય. આમાં કોઈ એ ન કહી સકે કે કુરસદ નથી. બધુંજ કરતાં પણ યાદમાં રહી શકો છો.

ઓમ શાંતિ! મીઠા- મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ બાપનું ગુડમોર્નિંગ. ગુડ મોર્નિંગનાં પછી બાળકોને કહેવાય છે બાપને યાદ કરો. બોલાવે પણ છે-હેં પતિત-પાવન આવીને પાવન બનાવો તો બાપ પહેલાં-પહેલાં જ કહે છે-રુહાની બાપને યાદ કરો. રુહાની બાપ તો બધાનો એક જ છે. ફાધર (પિતા) ને ક્યારેય સર્વવ્યાપી નથી મનાતું. તો જેટલું થઈ શકે બાળકો પહેલાં-પહેલાં બાપને યાદ કરો, કોઈ પણ સાકાર કે આકારને યાદ નહીં કરો, સિવાય એક બાપનાં. આ તો બિલકુલ સહજ છે ને. મનુષ્ય કહે છે અમે બીઝી (વ્યસ્ત) રહીએ છીએ, કુરસદ નથી. પરંતુ આમાં તો કુરસદ સદેવ છે. બાપ યુક્તિ બતાવે છે આ પણ જાણો છો બાપને યાદ કરવાથી જ આપણાં પાપ ભસ્મ થશે. મુખ્ય વાત છે આ. ધંધા વગેરેની કોઈ મનાઈ નથી. તે બધું કરવાં છતાં ફક્ત બાપને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય. આ તો સમજો છો અમે પતિત છીએ, સાધુ-સંત ઋષિ-મુની વગેરે બધાં સાધના કરે છે. સાધના કરાય છે ભગવાનથી મળવાની. તો જ્યાં સુધી એમનો પરિચય ન હોય ત્યાં સુધી તો મળી નથી શકતાં. તમે જાણો છો બાપનો પરિચય દુનિયામાં કોઈ ને પણ નથી. દેહનો પરિચય તો બધાને છે. મોટી ચીજનો પરિચય ઝટ થઈ જાય છે. આત્માનો પરિચય તો જ્યારે બાપ આવે ત્યારે સમજાવે. આત્મા અને શરીર બે ચીજ છે. આત્મા એક સ્ટાર છે અને બહું સૂક્ષ્મ છે. એને કોઈ જોઈ નથી શકતું. તો અહીંયા જ્યારે આવીને બેસે છે તો દેહી-અભિમાની થઈને બેસવાનું છે. આ પણ એક હોસ્પિટલ છે ને - અડધાકલ્પ માટે એવર હેલ્દી થવાની. આત્મા તો છે અવિનાશી, ક્યારેય વિનાશ નથી થતી. આત્માનો જ બધો પાર્ટ છે. આત્મા કહે છે હું ક્યારેય વિનાશને નથી પામતી. આટલી બધી આત્માઓ અવિનાશી છે. શરીર છે વિનાશી. હવે તમારી બુદ્ધિમાં આ બેઠેલું છે કે અમે આત્મા અવિનાશી છીએ. અમે ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ, આ ડ્રામા છે. આમાં ધર્મ સ્થાપક કોણ-કોણ ક્યારે આવે છે, કેટલાં જન્મ લેતા હશે આ તો જાણો છો. ૮૪ જન્મ જે ગવાય છે જરૂર કોઈ એક ધર્મનાં હશે. બધાનાં તો હોઈ ન શકે. બધાં ધર્મ ભેગા તો આવતાં નથી. આપણે બીજાનો હિસાબ કેમ બેસીને નીકાળીએ? જાણે છે ફલાણા-ફલાણા સમય પર ધર્મ સ્થાપન કરવા આવે છે. તેની પછી વૃદ્ધિ થાય છે. બધાં સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન તો થવાનાં જ છે. દુનિયા જ્યારે તમોપ્રધાન થાય છે ત્યારે પછી બાપ આવીને સતોપ્રધાન સતયુગ બનાવે છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે ભારતવાસી જ પછી નવી દુનિયામાં આવીને રાજ્ય કરીશું, બીજો કોઈ ધર્મ નહીં હશે. આપ બાળકોમાં પણ જેમને ઊંચ પદ લેવું છે તે વધારે યાદમાં રહેવાનો પુરુષાર્થ કરે છે અને સમાચાર પણ લખે છે કે બાબા હું આટલો સમય યાદમાં રહું છું. કોઈ તો પૂરા સમાચાર લજ્જાનાં મારે આપતા નથી. સમજે છે બાબા શું કહેશે. પરંતુ ખબર તો પડે છે ને. સ્કૂલમાં શિક્ષક સ્ટુડન્ટને (વિદ્યાર્થી) કહેશે ને કે તમે જો ભણશો નહીં તો ફેલ થઈ જશો. લૌકિક મા-બાપ પણ બાળકોનાં ભણતરથી સમજી જાય છે, આ તો ખુબ મોટી સ્કૂલ છે. અહીંયા તો નંબરવાર બેસાડતાં નથી. બુદ્ધિથી સમજી જવાય છે, નંબરવાર તો હોય જ છે ને. હવે બાબા સારા-સારા બાળકોને ક્યાંક મોકલી દે છે, તે પછી ચાલ્યાં

જાય છે તો બીજા લખે છે અમને મહારથી જોઈએ, તો જરૂર સમજે છે તેઓ અમારા થી હોશિયાર નામીગ્રામી છે. નંબરવાર તો હોય છે ને. પ્રદર્શનીમાં પણ અનેક પ્રકારનાં આવે છે તો ગાઈડ (માર્ગદર્શક) પણ ઉભાં રહેવા જોઈએ તપાસ કરવાનાં માટે. રિસીવ કરવા વાળા તો જાણે છે આ ક્યા પ્રકારનાં માણસ છે. તો તેમને પછી ઇશારો કરવો જોઈએ કે આને તમે સમજાવો. તમે પણ સમજી શકો છો પ્રથમ શ્રેણી, દ્વિતીય શ્રેણી, ત્રિતીય શ્રેણી બધી છે. ત્યાં તો બધાંની સર્વિસ કરવાની જ છે. કોઈ મોટો માણસ છે તો જરૂર મોટા માણસની ખાતરી તો બધાં કરે જ છે. આ કાયદો છે. બાપ અથવા શિક્ષક બાળકોની ક્લાસમાં મહિમા કરે છે, આ પણ સૌથી મોટી ખાતરી છે. નામ કરવાંવાળા બાળકોની મહિમા અથવા ખાતરી કરાય છે. આ ફુલાણા ધનવાન છે, રિલિજિયસ માઈન્ડેડ (ધાર્મિક વૃત્તિ) છે, આ પણ ખાતરી છે ને. હવે તમે આ જાણો છો ઊંચેથી ઊંચા ભગવાન છે. કહે પણ છે બરાબર ઊંચેથી ઊંચા છે, પરંતુ પછી બોલો એમની બાયોગ્રાફી બતાવો તો કહી દેશે સર્વવ્યાપી છે. બસ એકદમ નીચાં કરી દે છે. હવે તમે સમજાવી શકો છો સૌથી ઊંચેથી ઊંચા છે ભગવાન, એ છે મૂળવતન વાસી. સૂક્ષ્મવતન માં છે દેવતાઓ. અહીંયા રહે છે મનુષ્ય. તો ઊંચેથી ઊંચા ભગવાન એ નિરાકાર થયાં. હવે તમે જાણો છો આપણે જે હીરા જેવાં હતાં તે પછી કોડી જેવાં બની ગયાં છીએ પછી ભગવાનને પોતાનાંથી પણ વધારે નીચે લઈ ગયાં છીએ. ઓળખતાં જ નથી. તમને ભારતવાસીઓને જ ઓળખ મળે છે પછી ઓળખ ઓછી થઈ જાય છે. હમણાં તમે બાપની ઓળખાણ બધાંને આપતાં જાઓ છો. અસંખ્યને બાપની ઓળખાણ મળશે. તમારું મુખ્ય ચિત્ર છે જ આ ત્રિમૂર્તિ, ગોળો, ઝાડ. આમાં કેટલો પ્રકાશ છે. આ તો કોઈ પણ કહેશે આ લક્ષ્મી-નારાયણ સતયુગનાં માલિક હતાં. અચ્છા, સતયુગનાં આગળ શું હતું? આ પણ હમણાં તમે જાણો છો. હમણાં છે કળિયુગનો અંત અને છે પણ પ્રજાનું પ્રજા પર રાજ્ય. હમણાં રાજાઈ તો છે નહીં, કેટલો ફરક છે. સતયુગનાં આદિમાં રાજાઓ હતાં અને હમણાં કળયુગમાં પણ રાજાઓ છે. ભલે કોઈ તે પાવન નથી પરંતુ કોઈ પૈસા આપીને પણ ટાઈટલ (પદવી) લઈ લે છે. મહારાજા તો કોઈ છે નહીં, ટાઈટલ ખરીદી લે છે. જેમ પટિયાલાનાં મહારાજા, જોધપુર, બિકાનેરનાં મહારાજા....નામ તો લે છે ને. આ નામ અવિનાશી ચાલ્યું આવે છે. પહેલા પવિત્ર મહારાજાઓ હતાં, હવે છે અપવિત્ર મહારાજાઓ. અક્ષર ચાલતાં આવે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં માટે કહેશે આ સતયુગનાં માલિક હતાં, કોણે રાજ્ય લીધું? હમણાં તમે જાણો છો રાજાઈની સ્થાપના કેવી રીતે થાય છે. બાપ કહે છે હું તમને હમણાં ભણાવું છું - ૨૧ જન્મોનાં માટે. તેઓ તો ભણીને આજ જન્મમાં જ બેરિસ્ટર વગેરે બને છે. તમે હમણાં ભણીને ભવિષ્ય મહારાજા-મહારાણી બનો છો. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર નવી દુનિયાની સ્થાપના થઈ રહી છે. હમણાં છે જૂની દુનિયા. ભલે કેટલાં પણ સારા-સારા મોટા મહેલ છે પરંતુ હીરા-ઝવેરાતનાં મહેલ તો બનાવવાની કોઈનામાં તાકાત નથી. સતયુગમાં આ બધાં હીરા-ઝવેરાતનાં મહેલ બનાવે છે ને. બનાવવામાં કોઈ વાર થોડી લાગે છે. અહીંયા પણ અર્થકલેક (ધરતીકંપ) વગેરે થાય છે તો બહુજ કારીગર લગાવી દે છે, એક-બે વર્ષમાં આખું શહેર ઊભુ કરી દે છે. નવી દિલ્હી બનાવવામાં ૮-૧૦ વર્ષ લાગ્યાં પરંતુ અહીંના મજૂર અને ત્યાંના મજૂરમાં તો ફર્ક રહે છે ને. આજકાલ તો નવી-નવી ઇન્વેન્શન (શોધ) પણ નીકળતાં રહે છે. મકાન બનાવવાનાં વિજ્ઞાનનું પણ જોર છે, બધું જ તૈયાર મળે છે, ઝટ મકાન તૈયાર. બહુજ જલ્દી-જલ્દી બને છે તો આ બધું ત્યાં કામમાં તો આવે છે ને. આ બધાં સાથે આવવાનાં છે. સંસ્કાર તો રહે છે ને. આ વિજ્ઞાનનાં સંસ્કાર પણ આવશે. તો હવે બાપ બાળકોને સમજાવતાં રહે છે, પાવન બનવું છે તો બાપ ને યાદ કરો. બાપ પણ ગુડમોર્નિંગ કરી પછી શિક્ષા આપે છે. બાળકો બાપની યાદમાં બેઠાં છો? હરતાં-ફરતાં બાપને

યાદ કરો કારણકે જન્મ-જન્માંતરનો માથા પર બોજો છે. સીડી ઉતરતાં-ઉતરતાં ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ. હવે પાછી એક જન્મમાં ચઢતી કળા થાય છે. જેટલું બાપને યાદ કરતાં રહેશે એટલી ખુશી પણ થશે, તાકાત મળશે. ઘણાં બાળકો છે જેમને આગળ નંબરમાં રખાય છે પરંતુ યાદમાં બિલકુલ રહેતાં નથી. ભલે જ્ઞાનમાં હોશિયાર છે પરંતુ યાદની યાત્રા છે નહિ. બાપ તો બાળકોની મહિમા કરે છે. આ પણ નંબરવન માં છે તો જરૂર મહેનત પણ કરતાં હશે ને. તમે હંમેશા સમજો કે શિવબાબા સમજાવે છે તો બુદ્ધિયોગ ત્યાં લાગ્યો રહેશે. આ પણ શીખતાં તો હશે ને. તો પણ કહે છે બાબાને યાદ કરો. કોઈને પણ સમજાવાનાં માટે ચિત્ર છે. ભગવાન કહેવાય છે જ નિરાકાર ને. એ આવીને શરીર ધારણ કરે છે. એક ભગવાન નાં બાળકો બધી આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ છે. હમણાં આ શરીરમાં વિરાજમાન છે. બધાં અકાળમૂર્ત છે. આ અકાળમૂર્ત (આત્મા) નું તપ્ત છે. અકાળતપ્ત બીજી કોઈ ખાસ ચીજ નથી. આ તપ્ત છે અકાળમૂર્તનું. ભ્રુકુટીની મધ્યમાં આત્મા વિરાજમાન હોય છે, આને કહેવાય છે અકાળતપ્ત. અકાળતપ્ત, અકાળમૂર્તનું. આત્માઓ બધી અકાળ છે, કેટલી અતિ સૂક્ષ્મ છે. બાપ તો છે નિરાકાર. એ પોતાનું તપ્ત ક્યાંથી લાવે. બાપ કહે છે મારું પણ આ તપ્ત છે. હું આવીને આ તપ્તની લોન લઉં છું. બ્રહ્માનાં સાધારણ બુદ્ધિ તનમાં અકાળતપ્ત પર આવીને બેસું છું. હવે તમે જાણી ગયા છો બધી આત્માઓનું આ તપ્ત છે. મનુષ્યોની જ વાત કરાય છે, જાનવરોની તો વાત નથી. પહેલાં જે મનુષ્ય જાનવરથી પણ બદતર થઈ ગયાં છે, તે તો સુધરે. કોઈ જાનવરની વાત પૂછે, તો બોલો પહેલાં પોતાનો તો સુધાર કરો. સતયુગમાં તો જાનવર પણ ખુબ સરસ ફર્સ્ટ ક્લાસ હશે. કાદવ વગેરે કાંઈ પણ નહીં હશે. કિંગ (રાજા) નાં મહેલમાં કબુતર વગેરેનો કીચડો થાય તો દંડ લગાવી દે. જરા પણ કીચડો નહીં. ત્યાં બહુજ ખબરદારી રહે છે. પહેરા પર રહે છે, ક્યારેય કોઈ જાનવર વગેરે અંદર ઘૂસી ન શકે. બહુજ સ્વચ્છતા રહે છે. લક્ષ્મી-નારાયણનાં મંદિરમાં પણ કેટલી સફાઈ રહે છે. શંકર-પાર્વતીનાં મંદિરમાં કબુતર પણ દેખાડે છે. તો જરૂર મંદિરને પણ ખરાબ કરતાં હશે. શાસ્ત્રોમાં તો બહુજ દંતકથાઓ લખી દીધી છે.

હવે બાપ બાળકો ને સમજાવે છે, એમાં પણ થોડા છે જે ધારણા કરી શકે છે. બાકી તો કાંઈ નથી સમજતાં. બાપ બાળકોને કેટલાં પ્રેમથી સમજાવે છે-બાળકો, ખુબ-ખુબ મીઠા બનો. મુખથી સદેવ રત્ન નીકળતાં રહે. તમે છો રુપ-વસંત. તમારાં મુખથી પથ્થર ન નીકળવા જોઈએ. આત્માની જ મહિમા થાય છે. આત્મા કહે છે-હું પ્રેસિડન્ટ છું, ફ્લાણો છું.... મારાં શરીરનું નામ આ છે. અચ્છા, આત્માઓ કોનાં બાળકો છે? એક પરમાત્મા નાં. તો જરૂર એમનાથી વારસો મળતો હશે. એ પછી સર્વવ્યાપી કેવી રીતે હોઈ શકે છે! તમે સમજો છો આપણે પણ પહેલાં કાંઈ નહોતાં જાણતાં. હવે કેટલી બુદ્ધિ ખુલી છે. તમે કોઈ પણ મંદિરમાં જશો, સમજશો આ તો બધાં જુદા ચિત્ર છે. ૧૦ ભુજાઓ વાળા, હાથીની સૂંઢ વાળા કોઈ ચિત્ર હોય છે શું! આ બધું છે ભક્તિમાર્ગની સામગ્રી. હકીકતમાં ભક્તિ હોવી જોઈએ એક શિવબાબાની, જે સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. તમારી બુદ્ધિમાં છે - આ લક્ષ્મી-નારાયણ પણ ૮૪ જન્મ લે છે. પછી ઊંચે થી ઊંચા બાપ જ આવીને સર્વને સદ્ગતિ આપે છે. એમનાથી મોટું કોઈ છે નહિ. આ જ્ઞાનની વાતો તમારામાં પણ નંબરવાર ધારણ કરી શકે છે. ધારણા નથી કરી શકતાં તો બાકી શું કામનાં રહ્યાં. ઘણાં તો આંધળાની લાઠી બનવાનાં બદલે આંધળા બની જાય છે. ગાય જો દૂધ નથી દેતી તો તેને પિંજરપુરમાં (પશુકેન્દ્ર) રાખે છે. આ પણ જ્ઞાનનું દૂધ નથી આપી શકતાં. ઘણાં છે જે કાંઈ પુરુષાર્થ નથી કરતાં. સમજતાં નથી કે અમે કાંઈ તો કોઈનું કલ્યાણ કરીએ. પોતાની તકદીરનો ખ્યાલ જ નથી રહેતો. બસ જે કાંઈ મળ્યું તે સારું. તો બાપ કહેશે તેમની તકદીરમાં નથી. પોતાની સદ્ગતિ કરવાનો પુરુષાર્થ તો કરવો જોઈએ.

દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. બાપ કેટલા ઊંચેથી ઊંચા છે અને આવે જુઓ કેવી પતિત દુનિયા, પતિત શરીર માં છે. એમને બોલાવે જ પતિત દુનિયા માં છે. જ્યારે રાવણ દુઃખ આપે છે તો બિલકુલ જ ભ્રષ્ટ કરી દે છે, ત્યારે બાપ આવીને શ્રેષ્ઠ બનાવે છે. જે સારો પુરુષાર્થ કરે છે તેઓ રાજા-રાણી બની જાય છે, જે પુરુષાર્થ નથી કરતાં તે ગરીબ બની જાય છે. તકદીરમાં નથી તો તદબીર કરી નથી શકતાં. કોઈ તો ખુબ સરસ તકદીર બનાવી લે છે. દરેક પોતાને જોઈ શકે છે કે અમે શું સર્વિસ કરીએ છીએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) રુપ-વસંત બની મુખથી સદેવ રત્નો નીકાળવાનાં છે. ખુબ-ખુબ મીઠા બનવાનું છે. ક્યારેય પણ પથ્થર (કટુ વચન) નથી નીકાળવાનાં.
- 2) જ્ઞાન અને યોગમાં હોશિયાર બની પોતાનું અને બીજાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. પોતાની ઊંચી તકદીર બનાવવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આંધળાઓની લાઠી બનવાનું છે.

વરદાન :- પ્રવૃત્તિનાં વિસ્તાર માં રહેતાં ફરિશ્તા પણાનો સાક્ષાત્કાર કરાવવા વાળા સાક્ષાત્કાર મૂર્ત ભવ
પ્રવૃત્તિનો વિસ્તાર હોવા છતાં પણ વિસ્તારને સમેટવાનો અને ઉપરામ રહેવાનો અભ્યાસ કરો. હમણાં-હમણાં સ્થૂળ કાર્ય કરી રહ્યાં છો, હમણાં-હમણાં અશરીરી થઈ ગયાં - આ અભ્યાસ ફરિશ્તા પણાનો સાક્ષાત્કાર કરાવશે. ઊંચી સ્થિતિમાં રહેવા થી નાની-નાની વાતો વ્યક્તભાવ ની અનુભવ થશે. ઊંચા જવાથી નીચા પણું જાતે જ છૂટી જશે. મહેનત થી બચી જશે. સમય પણ બચશે, સેવા પણ ફાસ્ટ (ઝડપી) થશે. બુદ્ધિ એટલી વિશાળ થઈ જશે જે એક સમય પર અનેક કાર્ય કરી શકે છે.

સ્લોગન :- ખુશીને કાયમ રાખવાં માટે આત્મા રુપી દીવામાં જ્ઞાનનું ધૃત (ધી) રોજ નાખતાં રહો.

“ સંગમયુગી બ્રાહ્મણોનો ન્યારો , પ્યારો શ્રેષ્ઠ સંસાર ”

આજે બ્રાહ્મણોનાં રચયિતા બાપ પોતાનાં નાનકડાં અલૌકિક સુંદર સંસારને જોઈ રહ્યાં છે. આ બ્રાહ્મણ સંસાર સતયુગી સંસાર થી પણ અતિ ન્યારો અને અતિ પ્યારો છે. આ અલૌકિક સંસારની બ્રાહ્મણ આત્માઓ કેટલી શ્રેષ્ઠ છે, વિશેષ છે. દેવતા રુપ થી પણ બ્રાહ્મણ સ્વરુપ વિશેષ છે. આ સંસારની મહિમા છે, ન્યારાપણું છે. આ સંસારની દરેક આત્મા વિશેષ છે. દરેક આત્મા જ સ્વરાજ્યધારી રાજા છે. દરેક આત્મા સ્મૃતિની તિલકધારી, અવિનાશી તિલકધારી, સ્વરાજ્ય તિલકધારી, પરમાત્મ દિલ તખ્તનશીન છે. તો બધી આત્માઓ આ સુંદર સંસારની તાજ, તખ્ત અને તિલકધારી છે! આવો સંસાર આખાં કલ્પમાં ક્યારેય સાંભળ્યો કે જોયો! જે સંસારની દરેક બ્રાહ્મણ આત્માનો એક બાપ, એક જ પરિવાર, એક જ ભાષા, એક જ નોલેજ અર્થાત જ્ઞાન, એક જ જીવનનું શ્રેષ્ઠ લક્ષ, એક જ વૃત્તિ, એક જ દૃષ્ટિ, એક જ ધર્મ અને એક જ ઈશ્વરીય કર્મ છે. આવો સંસાર જેટલો નાનો એટલો પ્યારો છે. આવું બધી બ્રાહ્મણ આત્માઓ મનમાં ગીત ગાયો છો કે અમારો નાનકડો આ સંસાર અતિ ન્યારો, અતિ પ્યારો છે. આ ગીત ગાયો છો? આ સંગમયુગી સંસાર જોઈ-જોઈ હર્ષિત થાઓ છો? કેટલો ન્યારો સંસાર છે! આ સંસારની દિનચર્યા જ ન્યારી છે. પોતાનું રાજ્ય, પોતાનાં નિયમ, પોતાનાં રીત-રિવાજ, પરંતુ રીતિ પણ ન્યારી છે પ્રીતિ પણ પ્યારી છે. એવાં સંસારમાં રહેવાવાળી બ્રાહ્મણ આત્માઓ છો ને! આજ સંસારમાં રહો છો ને? ક્યારેય પોતાનાં સંસારને છોડી જૂનાં સંસારમાં તો નથી ચાલ્યાં જતાં! એટલે જૂનાં સંસારનાં લોકો સમજી નથી શકતાં કે આખરે પણ આ બ્રાહ્મણ છે કે! કહે છે ને-બ્રહ્માકુમારીઓ ની ચાલ જ પોતાની છે. જ્ઞાન જ પોતાનું છે. જ્યારે સંસાર જ ન્યારો છે તો બધું નવું અને ન્યારું જ હશે ને. બધાં પોત-પોતાને જુઓ કે નવાં સંસારનાં નવાં સંકલ્પ, નવી ભાષા, નવાં કર્મ, એવાં ન્યારા બન્યાં છો! કોઈ પણ જૂનાં-પણું રહી તો નથી ગયું! જરા પણ જૂનાં-પણું હશે તો જૂની દુનિયાનાં તરફ આકર્ષિત કરી દેશે અને ઊંચા સંસાર થી નીચેના સંસારમાં ચાલ્યાં જશો. ઊંચા અર્થાત શ્રેષ્ઠ હોવાનાં કારણે સ્વર્ગને ઊંચું દેખાડે છે અને નર્કને નીચે દેખાડે છે. સંગમયુગી સ્વર્ગ સતયુગી સ્વર્ગ થી પણ ઊંચું છે કારણકે હમણાં બંને સંસાર નાં નોલેજકુલ બન્યાં છો. અહીંયા હમણાં જોવાં છતાં, જાણવાં છતાં ન્યારા અને પ્યારા છો એટલે મધુબનને સ્વર્ગ અનુભવ કરો છો. કહો છો ને સ્વર્ગ જોવું હોય તો હમણાં જુઓ. ત્યાં સ્વર્ગનું વર્ણન નહીં કરશું. હમણાં ફલક થી કહો છો કે અમે સ્વર્ગને જોયું છે. ચેલેન્જ (પડકાર) કરો છો કે સ્વર્ગ જોવું હોય તો અહીંયા આવીને જુઓ. એવું વર્ણન કરો છો ને. પહેલાં વિચારતાં હતાં, સાંભળતાં હતાં કે સ્વર્ગની પરીઓ બહુજ સુંદર હોય છે. પરંતુ કોઈએ જોઈ નથી. સ્વર્ગમાં આ-આ હોય, સાંભળ્યું બહુજ પરંતુ હવે સ્વયં સ્વર્ગનાં સંસારમાં પહોંચી ગયાં. સ્વયં જ સ્વર્ગની પરીઓ બની ગયાં. શ્યામ થી સુંદર બની ગયાં ને! પાંખો મળી ગઈ ને. એટલી ન્યારી પાંખો જ્ઞાન અને યોગની મળી છે જેનાથી ત્રણેય લોકોનું ચક્ર લગાવી શકો છો. વિજ્ઞાનવાળાઓની પાસે પણ આવાં તીવ્ર ગતિનાં સાધન નથી. બધાને પાંખો મળી છે? કોઈ રહી તો નથી ગયું. આ સંસારનું જ ગાયન છે-અપ્રાપ્ત નથી કોઈ વસ્તુ બ્રાહ્મણો નાં સંસારમાં, એટલે ગાયન છે એક બાપ મળ્યાં તો બધુંજ મળ્યું. એક દુનિયા નહિ પરંતુ ત્રણેય લોકોનાં માલિક બની જાઓ છો. આ સંસારનું ગાયન છે સદા બધાં ઝૂલામાં ઝૂલતાં રહેતાં. ઝૂલામાં ઝૂલવું ભાગ્યની નિશાની કહેવાય છે. આ સંસારની વિશેષતા શું છે? ક્યારેક અતીન્દ્રિય સુખનાં ઝૂલામાં ઝૂલતાં, ક્યારેક ખુશીનાં ઝૂલામાં ઝૂલતાં, ક્યારેક શાંતિનાં ઝૂલામાં, ક્યારેક જ્ઞાનનાં ઝૂલામાં ઝૂલતાં. પરમાત્મ ખોળાનાં ઝૂલામાં ઝૂલતાં. પરમાત્મ ખોળો છે યાદની લવલીન અવસ્થામાં ઝૂલવું. જેમ ખોળામાં સમાઈ જાય છે. એવાં પરમાત્મ યાદમાં સમાઈ જતાં, લવલીન થઈ જતાં. આ અલૌકિક ખોળો સેકન્ડમાં અનેક જન્મોનાં દુઃખ દર્દ ભૂલાવી દે છે. આવું બધાં ઝૂલામાં ઝૂલતાં રહી છો!

ક્યારેય સ્વપ્નમાં પણ વિચાર્યું હતું કે આવાં સંસારનાં અધિકારી બની જઈશું! બાપદાદા આજે પોતાનાં પ્યારા સંસારને જોઈ રહ્યાં છે. આ સંસાર પસંદ છે? પ્યારો લાગે છે? ક્યારેય એક પગ તે સંસારમાં, એક પગ આ સંસારમાં તો નથી રાખતાં? ૬૩ જન્મ તે સંસારને જોઈ લીધો, અનુભવ કરી લીધો. શું મળ્યું? કાંઈ મળ્યું કે ગુમાવ્યું? તન પણ ગુમાવ્યું, મનની સુખ-શાંતિ ગુમાવી અને ધન પણ ગુમાવ્યું! સંબંધ પણ ગુમાવ્યાં. જે બાપએ સુંદર તન આપ્યું, તે ક્યાં ગુમાવ્યું! જો ધન પણ ભેગું કરો છો તો કાળું ધન. સ્વચ્છ ધન ક્યાં ગયું? જો છે પણ તો

કામનું નથી. કહેવામાં કરોડપતિ છે પરંતુ દેખાડી સકે છે? તો બધું ગુમાવ્યું છતાં પણ જો બુદ્ધિ જાય તો શું કહેશું! સમજદાર? એટલે પોતાનાં આ શ્રેષ્ઠ સંસારને સદા સ્મૃતિમાં રાખો. આ સંસારનાં આ જીવનની વિશેષતાઓને સદા સ્મૃતિમાં રાખી સમર્થ બનો. સ્મૃતિ સ્વરૂપ બનો તો નષ્ટોમોહા સ્વતઃ જ બની જશો. જૂની દુનિયાની કોઈ પણ ચીજ બુદ્ધિથી સ્વીકાર નહીં કરો. સ્વીકાર કરી અર્થાત્ દગો ખાધો. દગો ખાવો અર્થાત્ દુઃખ ઉઠાવવું. તો ક્યાં રહેવું છે? શ્રેષ્ઠ સંસાર માં કે જૂનાં સંસાર માં? સદા અંતર સ્પષ્ટ ઇમર્જ (જાગૃત) રૂપમાં રાખો કે તે શું અને આ શું! અચ્છા!

આવાં નાનકડાં પ્યારા સંસારમાં રહેવા વાળી વિશેષ બ્રાહ્મણ આત્માઓને, સદા તખ્તનશીન આત્માઓને, સદા ઝૂલામાં ઝૂલવાં વાળી આત્માઓને, સદા ન્યારા અને પરમાત્મ પ્યારા બાળકોને પરમાત્મ યાદ, પરમાત્મ પ્યાર અને નમસ્તે.

સેવાધારી (ટીચર) બહેનોથી :- સેવાધારી અર્થાત્ ત્યાગી તપસ્વી આત્માઓ. સેવાનું ફળ તો સદા મળે જ છે પરંતુ ત્યાગ અને તપસ્યા થી સદા જ આગળ વધતી રહેશે. સદા સ્વયંને વિશેષ આત્માઓ સમજીને વિશેષ સેવાનું સબૂત આપવાનું છે. આજ લક્ષ્ય રાખો જેટલું લક્ષ્ય મજબૂત હશે એટલી બિલ્ડીંગ પણ સારી બનશે. તો સદા સેવાધારી સમજી આગળ વધો. જેમ બાપએ તમને પસંદ કર્યા એવી રીતે તમે પછી પ્રજાને પસંદ કરો. સ્વયં સદા નિર્વિઘ્ન બની સેવાને પણ નિર્વિઘ્ન બનાવતાં ચાલો. સેવા તો બધાં કરે છે પરંતુ નિર્વિઘ્ન સેવા થાય, એનાં જ નંબર મળે છે. જ્યાં પણ રહે છે ત્યાં દરેક સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) નિર્વિઘ્ન હોય, વિઘ્નોની લહેર ન હોય. શક્તિશાળી વાતાવરણ હોય. આને કહેવાય છે નિર્વિઘ્ન આત્મા. આજ લક્ષ્ય રાખો - એવું યાદ નું વાતાવરણ હોય જે વિઘ્ન આવી ન શકે. કિલ્લો હોય છે તો દુશ્મન આવી નથી શકતાં. તો નિર્વિઘ્ન બની નિર્વિઘ્ન સેવાધારી બનો. અચ્છા!

અલગ - અલગ ગુપથી :-

૧. સેવા કરો અને સંતુષ્ટતા લો. ફક્ત સેવા નથી કરતાં પરંતુ એવી સેવા કરો જેમાં સંતુષ્ટતા હોય. બધાની દુવાઓ મળે. દુવાઓ વાળી સેવા સહજ સફળતા અપાવે છે. સેવા તો પ્લાન પ્રમાણે કરવાની જ છે અને ખૂબ કરો. ખુશી ઉમંગ થી કરો પરંતુ આ ધ્યાન જરૂર રાખો - જે સેવા કરી એમાં દુવાઓ પ્રાપ્ત થઈ? કે ફક્ત મહેનત કરી? જ્યાં દુવાઓ હશે ત્યાં મહેનત નહીં હશે. તો હવે આજ લક્ષ્ય રાખો કે જેનાં પણ સંપર્કમાં આવો તેમની દુવાઓ લેતાં જાઓ. જ્યારે બધાની દુવાઓ લેશો ત્યારે અડધોકલ્પ તમારાં ચિત્ર દુવાઓ દેતાં રહેશે. તમારાં ચિત્રથી દુવાઓ લેવા આવે છે ને. દેવી અથવા દેવતાની પાસે દુવાઓ લેવા જાય છે ને. તો હમણાં સર્વની દુવાઓ જમા કરો છો ત્યારે ચિત્રો દ્વારા પણ આપતાં રહે છો. ફંકશન (પ્રોગ્રામ) કરો, રેલી કરો... વી.આઈ.પીજ, આઈ. પીજ ની સર્વિસ (સેવા) કરો, બધુંજ કરો પરંતુ દુવાઓ વાળી સેવા કરો. (દુવાઓ લેવાનું સાધન શું છે) હાં જી નો પાઠ પાકો હોય. ક્યારે પણ કોઈને ના ના કરીને હિંમતહીન નહિ બનાવો. સમજો કોઈ ખોટું પણ હોય તો તેમને સીધું ખોટાં નહીં કહો. પહેલાં તેમને દિલાસો આપો, હિંમત અપાવો. તેમને હાં કરીને પછી સમજાવો તો તે સમજી જશે. પહેલાંથી જ ના ના કહેશે તો તેમની જે થોડી પણ હિંમત હશે તે ખતમ થઈ જશે. ખોટું તો હોઈ પણ શકે છે પરંતુ ખોટાં ને ખોટું કહેશે તો તે પોતાને ખોટાં ક્યારેય નહીં સમજશે, એટલે પહેલાં તેમને હાં કહો, હિંમત વધારો પછી તે સ્વયં જજમેન્ટ (નિર્ણય) કરી લેશે. રિગાર્ડ (આદર) આપો. આ વિધિ ફક્ત અપનાવી લો. ખોટાં પણ હોય તો પહેલાં સાંકે કહો, પહેલાં તેમને હિંમત આવે. કોઈ નીચે પડ્યું હોય તો શું તેમને હજી ધક્કો આપશો કે ઉઠાવશો?... તેમને સહારો આપીને પહેલાં ઉભાં કરો. આને કહેવાય છે ઉદારતા. સહયોગી બનવા વાળાને સહયોગી બનાવતાં જાઓ. તમે પણ આગળ હું પણ આગળ. સાથે-સાથે ચાલતાં જાઓ. હાથ મળાવીને ચાલો તો સફળતા થશે અને સંતુષ્ટતાની દુવાઓ મળશે. આવી દુવાઓ લેવામાં મહાન બનો તો સેવામાં સ્વતઃ મહાન થઈ જશો.

સેવાધારીઓથી :- સેવા કરતાં સદા સ્વયંને કર્મયોગી સ્થિતિમાં સ્થિત રહેવાનો અનુભવ કરો છો કે કર્મ કરતાં યાદ ઓછી થઈ જાય છે અને કર્મમાં બુદ્ધિ વધારે રહે છે! કારણ કે યાદમાં રહીને કર્મ કરવાથી કર્મમાં ક્યારેય થકાવટ નથી થતી. યાદમાં રહીને કર્મ કરવાવાળા કર્મ કરતાં સદા ખુશીનો અનુભવ કરશે. કર્મયોગી બની કર્મ અર્થાત્ સેવા કરો છો ને! કર્મયોગી નાં અભ્યાસી સદા જ દરેક કદમમાં વર્તમાન અને ભવિષ્ય શ્રેષ્ઠ બનાવે છે. ભવિષ્ય

ખાતુ સદા ભરપૂર અને વર્તમાન પણ સદા શ્રેષ્ઠ. એવાં કર્મયોગી બની સેવાનો પાર્ટ ભજવો છો, ભૂલી તો નથી જતાં? મધુબનમાં સેવાધારી છો તો મધુબન સ્વતઃ બાપની યાદ અપાવે છે. સર્વ શક્તિઓનો ખજાનો જમા કર્યો છે ને! એટલો જમા કર્યો છે જે સદા ભરપૂર રહેશે. સંગમયુગ પર બેટરી સદા ચાર્જ છે. દ્વાપર થી બેટરી ઢીલી થાય. સંગમ પર સદા ભરપૂર, સદા ચાર્જ છે. તો મધુબનમાં બેટરી ભરવા નથી આવતાં, સ્વહેજ મનાવવાં આવો છો. બાપ અને બાળકોનો સ્નેહ છે એટલે મળવું, સાંભળવું આજ સંગમયુગ નો સ્વહેજ છે. અચ્છ

યુથ રેલીની સફળતાનાં પ્રતિ બાપદાદાનાં વરદાની મહાવાક્ય

યુથ વિંગ ભલે બનાવો. જે પણ કરો - સંતુષ્ટતા હોય, સફળતા હોય. બાકી તો સેવાનાં માટે જ જીવન છે. પોતાનાં ઉમંગથી જો કોઈ કાર્ય કરો છો તો તેમાં કોઈ વાંધો નથી. પ્રોગ્રામ છે, કરવાનું છે તો તે બીજું રૂપ થઈ જાય છે. પરંતુ પોતાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહથી કરવાં ઈચ્છો છો તો કોઈ વાંધો નથી. જ્યાં પણ જશો ત્યાં જે પણ મળશે જે પણ જોશે તો સેવા છે જ. ફક્ત બોલવું જ સર્વિસ નથી હોતી પરંતુ પોતાનો ચહેરો સદા હર્ષિત હોય. રુહાની ચહેરો પણ સેવા કરે છે. લક્ષ્ય રાખે ઉમંગ-ઉત્સાહથી ખુશી-ખુશીથી રુહાની ખુશીની ઝલક દેખાડતા આગળ વધે. ફક્ત જબરજસ્તી કોઈને નથી કરવાની. પ્રોગ્રામ બન્યો છે તો કરવાનું જ છે, એવી કોઈ વાત નથી, પોતાનો ઉમંગ-ઉત્સાહ છે તો કરે, સારું છે.

જો કોઈમાં ઉમંગ નથી તો બંધાયેલાં નથી. વાંધો નથી. આમ જે લક્ષ્ય હતું આ ગોલ્ડન જુબલી (સ્વર્ણિમ જયંતી) સુધી બધાં ક્ષેત્રને કવર કરવાનો તો જેમ તે પગપાળા વાળા પોતાનાં ગ્રુપમાં આવશે તેમ બસ દ્વારા આવવાવાળા પણ હોય. દરેક જોન કે દરેક ક્ષેત્રમાં બસ દ્વારા સર્વિસ કરતાં દિલ્હી પહોંચી શકો છો. બે પ્રકારનાં ગ્રુપ બનાવી દો. એક બસ દ્વારા આવતાં રહે અને સેવા કરતાં આવે અને એક પગપાળા દ્વારા. ડબલ થઈ જશે. કરી શકે છે, યુથ છે ને. તેમને ક્યાંક ને ક્યાંક શક્તિ તો લગાડવાની જ છે. સેવામાં શક્તિ લાગશે તો સારું છે. આમાં બન્નેવ ભાવ સિદ્ધ થઈ જાય - સેવા પણ સિદ્ધ થાય અને નામ પણ રાખ્યું છે પદયાત્રા તો તે પણ સિદ્ધ થઈ જાય. દરેક રાજ્યવાળા જો તેમનાં (પદયાત્રીઓનું) ઇન્ટરવ્યૂ લેવાનું પહેલાંથી જ પ્રબંધ રાખશે તો ઓટોમેટિકલી (આપોઆપ) અવાજ ફેલાશે. પરંતુ એટલું જરૂર હોવું જોઈએ કે રુહાની યાત્રા દેખાય, પદયાત્રા એકલી ન દેખાય, રુહાનિયત અને ખુશીની ઝલક હોય. તો નવીનતા દેખાશે. સાધારણ જેમ બીજાની યાત્રા નીકળે છે, તેવું ન લાગે પરંતુ એવું લાગે આ ડબલ યાત્રી છે, એક યાત્રા નથી કરતાં. યાદની યાત્રા વાળા પણ છે, પદયાત્રા વાળા પણ છે. ડબલ યાત્રા નો પ્રભાવ ચહેરા થી દેખાય, તો સારું છે.

વિશ્વનાં રાજનેતાઓનાં પ્રતિ અવ્યક્ત બાપદાદાનો મધુર સંદેશ

વિશ્વનાં દરેક રાજ્ય નેતા પોતાનાં દેશને કે દેશવાસીઓને પ્રગતિની તરફ લઈ જવાની શુભભાવના, શુભકામના થી પોત-પોતાનાં કાર્યમાં લાગેલાં છે. પરંતુ ભાવના બહુજ શ્રેષ્ઠ છે, પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ જેટલું ઈચ્છે છે તેટલું નથી થતું - આ કેમ? કારણ કે આજની જનતા અથવા ઘણાં નેતાઓનાં મનની ભાવનાઓ સેવાભાવ, પ્રેમભાવ નાં બદલે સ્વાર્થભાવ, ઈર્ષાભાવ માં બદલાઈ ગઈ છે, એટલે આ ફાઉન્ડેશનને સમાપ્ત કરવાનાં માટે પ્રાકૃતિક શક્તિ, વૈજ્ઞાનિક શક્તિ, દુન્યાવી નોલેજની શક્તિ, રાજ્યનાં ઓથોરિટીની શક્તિ દ્વારા તો પોતાનાં પ્રયત્ન કર્યા છે પરંતુ વાસ્તવિક સાધન આધ્યાત્મિક શક્તિ છે, જેનાંથી જ મનની ભાવના સહજ બદલાઈ શકે છે, તે તરફ ધ્યાન ઓછું છે, એટલે બદલાયેલી ભાવનાઓનાં બીજ નથી સમાપ્ત થતાં. થોડાં સમયનાં માટે દબાઈ જાય છે. પરંતુ સમય પ્રમાણ બહુજ જ ઊગ્ર રૂપમાં પ્રત્યક્ષ થઈ જાય છે. એટલે સ્પ્રીયુઅલ બાપનાં સ્પ્રીયુઅલ બાળકો, આત્માઓ પ્રતિ સંદેશ છે કે સદા સ્વયંને સ્પિરિટ (આત્મા) સમજી સ્પ્રીયુઅલ બાપ થી સંબંધ જોડી સ્પ્રીયુઅલ શક્તિ લઈને પોતાનાં મનનાં નેતા બનો ત્યારે રાજ્ય નેતા બની બીજાઓનાં પણ મનની ભાવનાઓને બદલી શકશો. તમારાં મનનાં સંકલ્પ અને જનતાનાં પ્રેક્ટિકલ કર્મ એક થઈ જશે. બંનેનાં સહયોગ થી સફળતાનું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ અનુભવ થશે. યાદ રહે કે સેલ્ફ ડુલ અધિકારી (સ્વરાજ્ય અધિકારી) જ સદા યોગ્ય રાજનેતા નાં ડુલ અધિકારી (રાજ્ય અધિકારી) બની શકે છે. અને સ્વરાજ્ય તમારો સ્પ્રીયુઅલ ફાધરલી બર્થ રાઈટ (જન્મસિદ્ધ અધિકાર) છે. આ બર્થ રાઈટની શક્તિ થી સદા સત્યતાની શક્તિ પણ અનુભવ કરશે અને સફળ રહેશે.

વરદાન :- સંગઠનમાં રહેતાં લક્ષ અને લક્ષણને સમાન બનાવવા વાળા સદા શક્તિશાળી આત્મા ભવ

સંગઠનમાં એકબીજાને જોઈને ઉમંગ ઉત્સાહ પણ આવે છે તો અલબેલાપણું પણ આવે છે. વિચારે છે આ પણ કરે છે, અમે પણ કર્યું તો શું થયું, એટલે સંગઠન થી શ્રેષ્ઠ બનવાનો સહયોગ લો. દરેક કર્મ કરવાનાં પહેલાં આ વિશેષ અટેન્શન કે લક્ષ હોય કે મારે સ્વયંને સંપન્ન બનાવીને સેમ્પલ બનવાનું છે. મારે કરીને બીજાઓને કરાવવાનું છે. પછી વારં-વાર આ લક્ષ ને ઇમર્જ (જાગૃત) કરો. લક્ષ અને લક્ષણને મળાવતાં ચાલો તો શક્તિશાળી થઈ જશો.

સ્લોગન :-

લાસ્ટ માં ફાસ્ટ જવું છે તો સાધારણ અને વ્યર્થ સંકલ્પો માં સમય નહિ ગુમાવો.

“મીઠા બાળકો- સૌને આ ખુશ ખબરી સંભળાવો કે ભારત હવે ફરીથી સ્વર્ગ બની રહ્યું છે, હેવનલી ગોડફાધર આવેલાં છે”

પ્રશ્ન :- જે બાળકોને સ્વર્ગનાં માલિક બનવાની ખુશી છે તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તેમની અંદર કોઈ પણ પ્રકારનું દુઃખ નથી આવી શકતું. તેમને નશો રહેશે કે અમે તો બહુજ મોટા માણસ છીએ, અમને બેહદનાં બાપ આવાં (લક્ષ્મી-નારાયણ) બનાવે છે. તેમની ચલન બહુજ રોયલ હશે. તેઓ બીજાને ખુશખબરી સંભળાવ્યાં વગર રહી નથી શકતાં.

ઓમ શાંતિ! બાપ સમજાવે છે અને બાળકો જાણે છે કે ભારત ખાસ અને બાકી દુનિયાને આ સંદેશ પહોંચાડવાનો છે. તમે બધાં સંદેશી છો, બહુજ ખુશીનો સંદેશ બધાને આપવાનો છે કે ભારત હવે ફરીથી સ્વર્ગ બની રહ્યું છે અથવા સ્વર્ગની સ્થાપના થઈ રહી છે. ભારતમાં બાપ જેમને હેવનલી ગોડફાધર કહે છે, એજ સ્થાપના કરવા આવ્યાં છે. આપ બાળકોને ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) છે કે આ ખુશખબરી સૌને સારી રીતે સંભળાવો. દરેકને પોતાનાં ધર્મની તાત રહે છે. તમને પણ તાત છે, તમે ખુશખબરી સંભળાવો છો, ભારતનાં સૂર્યવંશી દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થઈ રહી છે અર્થાત્ ભારત ફરીથી સ્વર્ગ બની રહ્યું છે. આ ખુશી અંદરમાં રહેવી જોઈએ-આપણે હમણાં સ્વર્ગનાં માલિક બની રહ્યાં છીએ. જેમને આ ખુશી અંદરમાં છે તેમને દુઃખ તો કોઈ પણ જાતનું થઈ નથી શકતું. આ તો બાળકો જાણે છે નવી દુનિયા સ્થાપન થવામાં તકલીફ પણ થાય છે. અબળાઓ ઉપર કેટલાં અત્યાચાર થાય છે. બાળકોને આ સદેવ સ્મૃતિમાં રહેવું જોઈએ-અમે ભારતને બેહદની ખુશખબરી સંભળાવીએ છીએ. જેમ બાબાએ પરચા છપાવ્યાં છે - બહેનો-ભાઈઓ આવીને આ ખુશખબરી સાંભળો. આખો દિવસ વિચાર ચાલે છે કેવી રીતે સૌને આ સંદેશ સંભળાવીએ. બેહદનાં બાપ બેહદનો વારસો આપવા આવ્યાં છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણનાં ચિત્રને જોઈને તો આખો દિવસ હર્ષિત રહેવું જોઈએ. તમે તો બહુજ મોટા માણસ છો એટલે તમારી કોઈ પણ જંગલી ચલન નહીં હોવી જોઈએ. તમે જાણો છો આપણે વાંદરા થી પણ બદતર હતાં. હવે બાબા આપણને આવાં (દેવી- દેવતા) બનાવે છે. તો કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. પરંતુ વન્ડર છે બાળકોને એવી ખુશી રહેતી નથી. ન એ ઉમંગ-ઉત્સાહથી બધાને ખુશખબરી સંભળાવે છે. બાપએ તમને મેસેન્જર (સંદેશવાહક) બનાવ્યાં છે. સૌનાં કાનમાં આ મેસેજ આપતાં રહો. ભારતવાસીઓને આ ખબર જ નથી કે આપણો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ક્યારે રચાયો હતો? પછી ક્યાં ગયો? હમણાં તો ફક્ત ચિત્ર છે. બીજા બધાં ધર્મ છે, ફક્ત આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે નહીં. ભારતમાં જ ચિત્ર છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરે છે. તો તમે સૌને આ ખુશખબરી સંભળાવો તો તમને પણ અંદરમાં ખુશી રહેશે. પ્રદર્શનીમાં તમે આ ખુશખબરી સંભળાવો છો ને. બેહદનાં બાપથી આવીને સ્વર્ગનો વારસો લો. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સ્વર્ગનાં માલિક છે ને. પછી તેઓ ક્યાં ગયાં? આ કોઈ પણ સમજતાં નથી એટલે કહેવાય છે-શકલ મનુષ્યની, સિરત વાંદરા જેવી છે. હમણાં તમારી શકલ મનુષ્યની છે, સિરત દેવતાઓ જેવી બની રહી છે. તમે જાણો છો આપણે ફરીથી સર્વગુણ સંપન્ન બનીએ છીએ. પછી બીજાઓને પણ આ પુરુષાર્થ કરાવવાનો છે. પ્રદર્શની ની સર્વિસ (સેવા) ખુબ સરસ છે. જેમને ગૃહસ્થ વ્યવહારનું બંધન નથી, વાનપ્રસ્થી છે અથવા વિધવાઓ છે, કુમારીઓ છે તેમને તો સર્વિસનો બહુજ ચાન્સ (તક) છે. સર્વિસમાં લાગી જવું જોઈએ. આ સમયે લગ્ન કરવાં બરબાદી કરવાં જેવું છે, લગ્ન ન કરવાં આબાદી છે. બાપ કહે છે આ મૃત્યુલોક પતિત દુનિયા વિનાશ થઈ રહી છે. તમારે પાવન

દુનિયામાં ચાલવું છે તો આ સર્વિસમાં લાગી જવું જોઈએ. પ્રદર્શની પછી પ્રદર્શની કરવી જોઈએ. સર્વિસેબુલ (સેવાધારી) બાળકો જે છે, તેમને સર્વિસનો શોખ સારો છે. બાબાથી કોઈ-કોઈ પૂછે છે અમે સર્વિસ છોડીએ? બાબા જુએ છે-લાયક છે તો રજા આપે છે, ભલે સર્વિસ કરો. આવી ખુશખબરી સૌને સંભળાવવાની છે. બાપ કહે છે પોતાનું રાજ્ય-ભાગ્ય આવીને લો. તમે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં રાજ્ય-ભાગ્ય લીધું હતું, હવે ફરીથી લો. ફક્ત મારી મત પર ચાલો.

જોવું જોઈએ-અમારામાં કયા અવગુણ છે? તમે આ બેજ પર તો ખુબ સર્વિસ કરી શકો છો, આ ફર્સ્ટ ક્લાસ ચીજ છે. ભલે પાઈ પૈસાની ચીજ છે પરંતુ આનાથી કેટલું ઊંચું પદ પામી શકાય છે. મનુષ્ય ભણવાનાં માટે પુસ્તકો વગેરે પર કેટલો ખર્ચો કરે છે. અહીંયા પુસ્તક વગેરેની તો વાત જ નથી. ફક્ત સૌનાં કાનમાં સંદેશ આપવાનો છે, આ છે બાપનો સાચો મંત્ર. બાકી તો બધાં જુઠ્ઠા મંત્ર આપતા રહે છે. જુઠ્ઠી ચીજની વેલ્યુ (મુલ્ય) થોડી હોય છે. વેલ્યુ હીરાની હોય છે, નહિ કે પથ્થરોની. આ જે ગાયન છે એક-એક વરશન્સ લાખોની મિલ્કત છે, તે આ જ્ઞાનનાં માટે કહેવાય છે. બાપ કહે છે શાસ્ત્રો તો અસંખ્ય છે. તમે તો અડધો કલ્પ વાંચતાં આવ્યાં છો, તેનાથી તો કાંઈ મળ્યું નહીં. હમણાં તમને જ્ઞાન રત્ન આપે છે. તેઓ છે શાસ્ત્રોની ઓથોરિટી (સત્તા). બાપ તો જ્ઞાનનાં સાગર છે. એમનાં એક-એક વરશન્સ લાખો-કરોડો રુપિયાનાં છે. તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો. પદમપતિ જઈને બનો છો. આ જ્ઞાનની જ મહિમા છે. તે શાસ્ત્ર વગેરે વાંચતા તો કંગાળ બની ગયાં છે. તો હવે આ જ્ઞાન રત્નોનું દાન પણ કરવાનું છે. બાપ બહુજ સહજ યુક્તિઓ સમજાવે છે. બોલો, પોતાનાં ધર્મને ભૂલી તમે બહાર ભટકતાં રહો છો. આપ ભારતવાસીઓનો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો, તે ધર્મ ક્યાં ગયો? ૮૪ લાખ યોનિઓ કહેવાથી કોઈ પણ વાત બુદ્ધિમાં બેસતી નથી. હમણાં બાપ સમજાવે છે તમે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં હતાં પછી ૮૪ જન્મ લીધાં છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મવાળા છે ને. હમણાં ધર્મ ભ્રષ્ટ, કર્મ ભ્રષ્ટ બની ગયાં છે. બીજા બધાં ધર્મ છે, આ આદિ સનાતન ધર્મ છે નહીં. જ્યારે આ ધર્મ હતો તો બીજા ધર્મ નહોતાં. કેટલું સહજ છે. આ બાપ, આ દાદા. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે તો જરૂર બી.કે. અસંખ્ય હશે ને. બાપ આવીને રાવણ ની જેલથી, શોક વાટિકા થી છોડાવે છે. શોક વાટિકા નો અર્થ પણ કોઈ સમજતું નથી. બાપ કહે છે આ શોકની, દુઃખની દુનિયા છે. તે છે સુખની દુનિયા. તમે પોતાની શાંતિની દુનિયા અને સુખની દુનિયાને યાદ કરતાં રહો. ઇનકારપોરીયલ (નિરાકારી) વર્લ્ડ (દુનિયા) કહે છે ને. અંગ્રેજી અક્ષર બહુજ સારા છે. અંગ્રેજી તો ચાલતું જ આવે છે. હમણાં તો અનેક ભાષાઓ થઈ ગઈ છે. મનુષ્ય કાંઈ પણ સમજતાં નથી-હવે કહે છે નિર્ગુણ બાળ સંસ્થા..... નિર્ગુણ અર્થાત્ કોઈ ગુણ નહીં. એમ જ સંસ્થા બનાવી દીધી છે. નિર્ગુણનો પણ અર્થ નથી સમજતાં. વગર અર્થ નામ રાખી દે છે. અથાહ સંસ્થાઓ છે. ભારતમાં એક જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સંસ્થા હતી, બીજા કોઈ ધર્મ નહોતાં. પરંતુ મનુષ્યો એ ૫૦૦૦ વર્ષનાં બદલે કલ્પની આયુ લાખો વર્ષ લખી દીધી છે. તો તમારે બધાંને આ અજ્ઞાન અંધકાર થી નીકાળવાનાં છે. સર્વિસ કરવાની છે. ભલે આ ડ્રામા તો બન્યો-બનાવેલ છે પરંતુ શિવબાબાનાં યજ્ઞથી ખાશે, પીશે અને સર્વિસ કાંઈ પણ નહીં કરશે તો ધર્મરાજ જે રાઈટ હેન્ડ છે, તે જરૂર સજા આપશે એટલે સાવધાની અપાય છે. સર્વિસ કરવી તો ખુબ સહજ છે. પ્રેમથી કોઈને પણ સમજાવતાં રહો. બાપની પાસે કોઈ-કોઈનાં સમાચાર આવે છે કે અમે મંદિરમાં ગયાં, ગંગાઘાટ પર ગયાં. સવારે ઊઠીને મંદિરમાં જાય છે, રિલિજસ માઈન્ડેડ (ધાર્મિક વૃત્તિવાળા) ને સમજાવવું સહજ થશે. સૌથી સારું છે લક્ષ્મી-નારાયણનાં મંદિરમાં સર્વિસ કરવી. અચ્છા, પછી તેમને આવાં બનાવવાવાળા

શિવબાબા છે, ત્યાં જઈને સમજાવો. જંગલને આગ લાગી જશે, આ બધું ખતમ થઈ જશે પછી તમારો પણ પાર્ટ પૂરો થાય છે. તમે જઈને રાજાઈ કુળમાં જન્મ લો છો. રાજાઈ કેવી રીતે મળવાની છે, જે આગળ ચાલીને ખબર પડશે. ડ્રામામાં પહેલાથી જ થોડી સંભળાવી દેશે. તમે જાણી લેશો અમે શું પદ પામશું. વધારે દાન-પુણ્ય કરવા વાળા રાજાઈમાં આવે છે ને. રાજાઓની પાસે ધન ખુબ રહે છે. હવે તમે અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનું દાન કરો છો. ભારતવાસીઓનાં માટે જ આ જ્ઞાન છે. બોલો, આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થઈ રહી છે, પતિત થી પાવન બનાવવા વાળા બાપ આવ્યાં છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો, કેટલું સહજ છે. પરંતુ એટલી તમોપ્રધાન બુદ્ધિ છે જે કંઈ પણ ધારણા થતી નથી. વિકારોની પ્રવેશતા છે. જાનવર પણ જાત-જાતનાં હોય છે, કોઈમાં ક્રોધ બહુજ હોય છે, દરેક જાનવરનો સ્વભાવ અલગ હોય છે. જુદાં-જુદાં સ્વભાવ હોય છે દુઃખ આપવાનાં. સૌથી પહેલો દુઃખ આપવાનો વિકાર છે કામ કટારી ચલાવવી. રાવણ રાજ્યમાં છે જ આ વિકારોનું રાજ્ય. બાપ તો રોજ સમજાવતાં રહે છે, કેટલી સારી-સારી બાળકીઓ છે, બિચારી કેદમાં છે, જેમને બાંધેલી કહેવાય છે. હકીકતમાં તેમનામાં જો જ્ઞાનની પરાકાષ્ટા થઈ જાય તો પછી કોઈ પણ તેમને પકડી ન શકે. પરંતુ મોહની રગ બહુજ છે. સંન્યાસીઓને પણ ઘરબાર યાદ આવે છે, બહુ મુશ્કેલ થી તે રગ તૂટે છે. હવે તમારે તો મિત્ર-સંબંધીઓ વગેરે બધાંને ભૂલવાનું જ છે કારણ કે આ જૂની દુનિયા જ ખતમ થવાની છે. આ શરીરને પણ ભૂલી જવાનું છે. સ્વયંને આત્મા સમજી બાબાને યાદ કરવાનાં છે. પવિત્ર બનવાનું છે. ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ તો ભજવવાનો જ છે. વયમાં તો કોઈ પાછાં જઈ નથી શકતાં. હવે નાટક પૂરું થાય છે. આપ બાળકોને ખુશી બહુજ હોવી જોઈએ. હમણાં આપણે જવાનું છે પોતાનાં ઘરે. પાર્ટ પૂરો થયો, ઉત્કંઠા હોવી જોઈએ-બાબાને બહુજ યાદ કરીએ. યાદ થી વિકર્મ વિનાશ થશે. ઘરે જઈ પછી સુખધામમાં આવશું. ઘણાં સમજે છે જલ્દી આ દુનિયાથી છૂટીએ. પરંતુ જશે ક્યાં? પહેલાં તો ઉચ્ચ પદ પામવાનાં માટે મહેનત કરવી જોઈએ ને. પહેલા પોતાની નાળી જોવાની છે-અમે ક્યાં સુધી લાયક બન્યાં છીએ? સ્વર્ગમાં જઈ શું કરશું? પહેલાં તો લાયક બનવું પડે ને. બાપનાં સપૂત બાળક બનવું પડે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સપૂત લાયક છે ને. બાળકોને જોઈને ભગવાન પણ કહે છે આ બહુજ સારા છે, લાયક છે સર્વિસ કરવામાં. કોઈનાં માટે તો કહેશે આ લાયક નથી. મફત પોતાનું પદ જ ભ્રષ્ટ કરી લે છે. બાપ તો સાચું કહે છે ને. પોકારે પણ છે હું પતિત-પાવન આવો, આવીને સુખધામનાં માલિક બનાવો. સુખ ઘનેરા માંગે છે ને. તો બાપ કહે છે કંઈક તો સર્વિસ કરવાનાં લાયક બનો. જે મારાં ભક્ત છે, એમને આ ખુશખબરી સંભળાવો કે હમણાં શિવબાબા વારસો આપી રહ્યાં છે. એ કહે છે મને યાદ કરો અને પવિત્ર બનો તો પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બની જશો. આ જૂની દુનિયાને આગ લાગી રહી છે. સામે લક્ષ-હેતુ જોવાથી બહુજ ખુશી રહે છે - અમારે આ બનવું છે. આખો દિવસ બુદ્ધિમાં એજ યાદ રહે તો ક્યારેય પણ કોઈ શૈતાની કામ ન થાય. આપણે આ બની રહ્યાં છીએ પછી આવું ઉલટું કામ કેવી રીતે કરી શકાય છે? પરંતુ કોઈની તકદીરમાં નથી તો આવી-આવી યુક્તિઓ પણ રચતાં નથી, પોતાની કમાણી નથી કરતાં. કમાણી કેટલી સારી છે. ઘરે બેઠાં બધાએ પોતાની કમાણી કરવાની છે અને પછી બીજાને કરાવવાની છે. ઘરે બેઠાં આ સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવો, બીજાને પણ સ્વદર્શન ચક્રધારી બનાવવાનાં છે. જેટલાં અનેકોને બનાવશો એટલું તમારું પદ ઊંચું થશે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ જેવાં બની શકો, લક્ષ-હેતુ જ આ છે. હાથ પણ બધાં સૂર્યવંશી બનવામાં જ ઉઠાવે છે. આ ચિત્ર પણ પ્રદર્શનીમાં બહુજ કામ આવી શકે છે. આનાં પર સમજાવવાનું છે. અમને ઊંચેથી ઊંચા બાપ જે સંભળાવે

છે, તેજ અમે સાંભળીએ છીએ. ભક્તિમાર્ગની વાતો સાંભળવી અમે પસંદ નથી કરતાં. આ ચિત્ર બહુજ સારી ચીજ છે. આનાં પર તમે સર્વિસ ઘણી કરી શકો છો. અચ્છા!
મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) પોતાની નાળી જોવાની છે કે અમે ક્યાં સુધી લાયક બન્યાં છીએ? લાયક બની સર્વિસનું સબૂત આપવાનું છે. જ્ઞાનની પરાકાષ્ટા થી બંધનમુક્ત બનવાનું છે.
- 2) એક બાપની મત પર ચાલી અવગુણોને અંદરથી નીકાળવાનાં છે. દુઃખદાઈ સ્વભાવને છોડી સુખદાઈ બનવાનું છે. જ્ઞાન રત્નોનું દાન કરવાનું છે.

વરદાન :- અટલ ભાવીને જાણતા હોવા છતાં પણ શ્રેષ્ઠ કાર્યને પ્રત્યક્ષ રુપ આપવા વાળા સદા સમર્થ ભવ નવાં શ્રેષ્ઠ વિશ્વ બનવાની ભાવી અટલ હોવા છતાં પણ સમર્થ ભવ નાં વરદાની બાળકો ફક્ત કર્મ અને ફળનાં, પુરુષાર્થ અને પ્રાલબ્ધનાં, નિમિત્ત અને નિર્માણનાં કર્મ ફિલોસોફી (સિદ્ધાંત) અનુસાર નિમિત્ત બની કાર્ય કરે છે. દુનિયાવાળા ઓને ઉમ્મીદ નથી દેખાતી. અને તમે કહો છો આ કાર્ય અનેકવાર થયું છે, હમણાં પણ થયેલું જ છે કારણ કે સ્વ પરિવર્તનનાં પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ આગળ બીજા કોઈ પ્રમાણની આવશ્યકતા જ નથી. સાથે-સાથે પરમાત્મ કાર્ય સદા સફળ છે જ.

સ્લોગન :- કહેવું ઓછું, કરવું વધારે - આ શ્રેષ્ઠ લક્ષ્ય મહાન બનાવી દેશે.

“મીઠા બાળકો - તમને અપાર ખુશી થવી જોઈએ કે આપણે હમણાં જૂનાં કપડાં છોડી ઘરે જઈશું પછી નવાં કપડાં નવી દુનિયામાં લઈશું”

પ્રશ્ન :- ડ્રામાનું કયું રહસ્ય અતિસૂક્ષ્મ સમજવાનું છે?

ઉત્તર :- આ ડ્રામા જું ની જેમ ચાલતો રહે છે, ટિક-ટિક થતી રહે છે. જેની જે એક્ટ (પાત્ર) ચાલી તે ફરી હૂબહૂ ૫ હજાર વર્ષનાં પછી રિપીટ (પુનરાવર્તન) થશે, આ રહસ્ય બહુજ સૂક્ષ્મ સમજવાનું છે. જે બાળકો આ રહસ્યને યથાર્થ નથી સમજતા તો કહી દે છે ડ્રામામાં હશે તો પુરુષાર્થ કરી લઈશું, તે ઊંચ પદ નથી પામી શકતાં.

ઓમ શાંતિ! બાળકોને બાપની ઓળખ મળી પછી બાપથી વારસો લેવાનો છે અને પાવન બનવાનું છે. કહે પણ છે-હું પતિત-પાવન આવીને અમને પાવન બનાવો કારણ કે સમજે છે અમે પતિત બુદ્ધિ છીએ. બુદ્ધિ પણ કહે છે આ પતિત આચરન એજડ (કળયુગી) દુનિયા છે. નવી દુનિયાને સતોપ્રધાન, જૂની દુનિયાને તમોપ્રધાન કહેવાય છે. આપ બાળકોને હમણાં બાપ મળ્યાં છે, ભક્તોને ભગવાન મળ્યાં છે, કહે પણ છે ભક્તિનાં પછી ભગવાન આવીને ભક્તિનું ફળ આપે છે કારણ કે મહેનત કરે છે તો ફળ પણ માંગે છે. ભક્ત શું મહેનત કરે છે તે તો તમે જાણો છો. તમે અડધોકલ્પ ભક્તિમાર્ગમાં ઘક્કા ખાઈને થાકી ગયાં છો. ભક્તિમાં બહુજ મહેનત કરી છે. આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. મહેનત કરાય છે ફાયદા માટે. સમજે છે ભગવાન આવીને ભક્તિનું ફળ આપે, તો ફળ આપવા વાળા તો પણ ભગવાન જ થયાં. ભક્ત ભગવાનને યાદ કરે છે કારણકે ભક્તિમાં દુઃખ છે, તો કહે છે આવીને અમારાં દુઃખ હરો, પાવન બનાવો.

કોઈ પણ નથી જાણતું કે હમણાં રાવણ રાજ્ય છે. રાવણે જ પતિત બનાવ્યાં છે. કહે પણ છે રામ રાજ્ય જોઈએ પરંતુ તે ક્યારે, કેવી રીતે થવાનું છે-કોઈને પણ આ ખબર નથી. આત્મા અંદર સમજે છે કે હમણાં રાવણ રાજ્ય છે. આ છે જ ભક્તિમાર્ગ. ભક્ત ખુબ નાચ-તમાશો કરે છે. ખુશી પણ થાય છે, પછી રડે પણ છે. ભગવાનનાં પ્રેમમાં આંસુ આવી જાય છે પરંતુ ભગવાનને જાણતાં નથી. જેનાં પ્રેમમાં આંસુ આવે છે, એમને જાણવાં જોઈએ ને. ચિત્રોથી તો કાંઈ મળી નથી શકતું. હાં, બહુજ ભક્તિ કરે છે તો સાક્ષાત્કાર થાય છે. બસ તેજ તેમનાં માટે ખુશી ની વાત છે. ભગવાન સ્વયં જ આવીને પોતાનો પરિચય આપે છે કે હું કોણ છું. હું જે છું, જેવો છું, દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું. તમારામાં જે બાબા કહે છે તેમાં પણ કોઈ પાક્કા છે, કોઈ કાચ્યા છે. દેહ-અભિમાન તૂટવામાં જ મહેનત લાગે છે. દેહી-અભિમાની બનવું પડે. બાપ કહે છે તમે આત્માઓ છો, તમે ૮૪ જન્મ ભોગવી તમોપ્રધાન બન્યાં છો. હમણાં આત્મા ને ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. આત્મા સમજી રહી છે. આપ બાળકોને આખાં સૃષ્ટિ ચક્રનું નોલેજ બાપ આપે છે. બાપ નોલેજફુલ છે તો બાળકોને પણ નોલેજ આપે છે. કોઈ પૂછે ફક્ત તમે જ ૮૪ જન્મ લો છો? બોલો-હાં, અમારામાં કોઈ ૮૪, કોઈ ૮૨ જન્મ લે છે. વધુમાં વધુ ૮૪ જન્મ જ લે છે. ૮૪ જન્મ તેમનાં છે જે શરુમાં આવે છે. જો સારી રીતે ભણી ને ઉચ્ચ પદ પામે છે, તે જલ્દી આવશે. માળામાં નજીક પરોવાશે. જેમ નવું ઘર બનતું રહે છે તો દિલમાં આવે જલ્દી બની જાય તો અમે જઈને બેસીએ. આપ બાળકોને પણ ખુશી હોવી જોઈએ-હવે આપણે આ જૂનાં કપડા છોડી નવાં લેવાનાં છે. નાટકમાં એક્ટર્સ (અભિનેતા) અડધો કલાક પહેલાથી જ ઘડિયાળને જોતાં રહે છે, સમય પૂરો થાય તો ઘરે જઈએ. તે સમય આવી જાય છે. આપ બાળકોનાં માટે બેહદની ઘડિયાળ છે. તમે જાણો છો જ્યારે કર્માતીત અવસ્થાને પામશું તો પછી અહીંયા રહેશું નહીં.

કર્મતીત બનવાનાં માટે પણ યાદ માં રહેવું પડે, બહુજ મહેનત છે. નવી દુનિયામાં તમે જાઓ છો પછી એક-એક જન્મમાં કળા ઓછી થતી જાય છે. નવાં મકાનમાં ૬ મહિના બેસો તો કંઈક ને કંઈક ડાઘ વગેરે પડી જાય છે ને. થોડો ફરક પડી જાય છે. તો ત્યાં નવી દુનિયામાં પણ કોઈ તો પહેલાં આવશે, કોઈ થોડીવાર થી આવશે. પહેલાં જે આવશે તેમને કહેશું સતોપ્રધાન પછી ધીમે-ધીમે કળા ઓછી થતી જાય છે. આ દ્રામાનું ચક્ર જું ની જેમ ચાલતું રહે છે. ટિક-ટિક થતી રહે છે. તમે જાણો છો આખી દુનિયામાં જેમનું જે પણ એકટ ચાલે છે, આ ચક્ર ફરતું રહે છે. આ બહુજ સૂક્ષ્મ વાતો છે સમજવાની. બાપ અનુભવ થી સંભળાવે છે.

તમે જાણો છો આ ભણતર ફરી ૫ હજાર વર્ષ પછી રિપીટ થશે. આ બન્યો-બનાવેલ ખેલ છે. આ ચક્રની કોઈને ખબર નથી. આનો ક્રિયેટર, ડાયરેક્ટર, મુખ્ય એક્ટર કોણ છે-કાંઈ પણ નથી જાણતા. હવે આપ બાળકોને ખબર છે - આપણે ૮૪ જન્મ ભોગવી હવે પાછાં જઈએ છીએ. આપણે આત્મા છીએ. દેહી-અભિમાની બનો ત્યારે ખુશીનો પારો ચઢે. તે છે હૃદયનું નાટક, આ છે બેહૃદયનું. બાબા આપણને આત્માઓને ભણાવી રહ્યાં છે, એ નહિ બતાવશે કે ફલાણા સમયે આ થશે. બાબાથી કોઈ પણ વાત પૂછે તો કહે છે દ્રામામાં જે કાંઈ બતાવવાનું છે તે બતાવી દે છે, દ્રામા અનુસાર જે જવાબ મળવાનો હતો તે મળી ગયો, બસ તેનાં પર ચાલી પડવાનું છે. દ્રામા વગર બાપ કાંઈ પણ ન કરી શકે. ઘણાં બાળકો કહે છે દ્રામામાં હશે તો પુરુષાર્થ કરી લઈશું, તેઓ ક્યારેય ઊંચું પદ પામી ન શકે. બાપ કહે છે પુરુષાર્થ તમારે કરવાનો છે. દ્રામા તમને પુરુષાર્થ કરાવે છે કલ્પ પહેલાં માફક. કોઈ દ્રામા પર ઊભા રહી જાય છે કે જે દ્રામામાં હશે, તો સમજાઈ જાય છે તેમની તકદીરમાં નથી. હવે તમને સ્મૃતિ આવી છે-આપણે આત્મા છીએ, આપણે આ પાર્ટ ભજવવા આવ્યાં છીએ. આત્મા પણ અવિનાશી છે, પાર્ટ પણ અવિનાશી છે. ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ આત્મામાં નોંધાયેલો છે ફરી તેજ પાર્ટ ભજવશે. આને કહેવાય છે કુદરત. કુદરતનો બીજો શું વિસ્તાર કરશું. હવે મુખ્ય વાત છે-પાવન જરૂર બનવાનું છે. આજ ફિક્કર છે. કર્મ કરતાં બાપની યાદ માં રહેવાનું છે. તમે એક માશૂક નાં આશિક છો ને. એક માશૂક ને બધાં આશિક યાદ કરે છે. એ માશૂક કહે છે હવે મને યાદ કરો. હું તમને પાવન બનાવવાં આવ્યો છું. તમે મને જ પતિત-પાવન કહો છો પછી મને ભૂલી ગંગાને કેમ પતિત-પાવની કહો છો? હવે તમે સમજ્યું છે તો તે બધું છોડી દીધું છે. તમે સમજો છો બાપ જ પતિત-પાવન છે. હવે પતિત-પાવન કૃષ્ણને સમજી ક્યારેય યાદ નહીં કરશો. પરંતુ ભગવાન કેવી રીતે આવે છે-આ કોઈ નથી જાણતું. કૃષ્ણની આત્મા જે સતયુગમાં હતી તે અનેક રુપ ધારણ કરતાં-કરતાં હવે તમોપ્રધાન બની છે ફરી સતોપ્રધાન બને છે. શાસ્ત્રોમાં આ ભૂલ કરી દીધી છે. આ પણ ભૂલ જ્યારે થાય ત્યારે તો હું આવીને અભૂલ બનાવું ને. આ ભૂલો પણ દ્રામામાં છે, ફરી પણ થશે. હવે તમને સમજાવ્યું છે, શિવ ભગવાનુવાય. ભગવાન કહે પણ છે શિવને. ભગવાન તો એક જ હોય છે. બધાં ભક્તોને ફળ આપવા વાળા એક ભગવાન. એમને કોઈ પણ જાણી નથી શકતું. આત્મા કહે છે ઓ ગોડફાધર (પરમપિતા). તે લૌકિક ફાધર તો અહીંયા છે છતાં પણ એ બાપને યાદ કરે છે, તો આત્માનાં બે ફાધર થઈ જાય છે. ભક્તિમાર્ગમાં એ ફાધરને યાદ કરતાં રહે છે. આત્મા તો છે જ. આટલી બધી આત્માઓને પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે. એક શરીર છોડી ફરી બીજું લઈ પાર્ટ ભજવવાનો હોય છે. આ બધી વાતો બાપ જ સમજાવે છે. કહે પણ છે અમે અહીંયા પાર્ટ ભજવવા આવ્યાં છીએ. આ એક માંડવો છે. આમાં આ ચંદ્ર-તારાઓ વગેરે બધી બત્તીઓ છે. આ સૂર્ય, ચંદ્ર, તારાઓ ને મનુષ્ય દેવતા કહી દે છે કારણકે આ બહુજ સારું કામ કરે છે, રીમઝીમ કરે છે, કોઈને તકલીફ નથી આપતાં, બધાંને સુખ આપે છે. બહુજ કામ કરે છે એટલે તેમને દેવતા કહી દે છે. સારા કામ કરવા વાળા ને કહે છે ને-આ તો

જાણે દેવતા છે. હવે હકીકતમાં દેવતાઓ તો સતયુગમાં હતાં. બધાં સુખ આપવા વાળા હતાં. બધાં ની પ્રીત હતી એટલે દેવતાઓથી તેમની ભેંટ કરી છે. દેવતાઓનાં ગુણ પણ ગવાય છે. તેમનાં આગળ જઈને ગાયે છે - *હમ નિર્ગુણ હારે મેં કોઈ ગુણ નાહી, આપ હી તરસ પરોઈ.....*તમને તો તરસ પડતી હશે. બાપ કહે છે તરસ પડી છે ત્યારે તો ફરીથી આવ્યો છું, તમને ગુણવાન બનાવવાં. તમે પૂજ્ય હતાં, હવે પૂજારી બન્યાં છો ફરી પૂજ્ય બનો. હમ સો નો અર્થ પણ તમને સમજાવ્યો છે. મનુષ્ય તો કહી દે છે-આત્મા સો પરમાત્મા, પરમાત્મા સો આત્મા. બાપ કહે છે આ ખોટું છે. તમે આત્મા નિરાકાર હતી ફરી સો દેવતા, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર બની. હવે સો બ્રાહ્મણ વર્ણ માં આવી છો. આત્મા પહેલાં સતોપ્રધાન, સતો, રજો, તમો માં આવે છે. હવે આપ બાળકો સમજો છો આ નોલેજ બાબા કલ્પ-કલ્પ સંગમયુગ પર આપણને આવીને આપે છે. બરાબર ભારત સ્વર્ગ હતું, ત્યાં કેટલાં થોડાં મનુષ્ય હશે. હમણાં કળયુગ છે. બધાં ધર્મ આવી ગયાં છે. સતયુગમાં થોડી કોઈ ધર્મ હતો. ત્યાં હોય જ છે એક ધર્મ. બાકી બધી આત્માઓ ચાલી જાય છે. તમે જાણો છો હવે જૂની દુનિયાનો વિનાશ સામે ઊભો છે. બાપ રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. કોઈ પણ આવે બોલો આ બેહદની ઘડિયાળ છે. બાપ એ દિવ્ય દૃષ્ટિ આપી આ ઘડિયાળ બનાવડાવી છે. જેમ તે ઘડિયાળ તમે ઘડી-ઘડી જોવો છો, હવે આ બેહદની ઘડિયાળ યાદ આવે છે. બાપ બ્રહ્મા દ્વારા એક ધર્મની સ્થાપના, શંકર દ્વારા આસુરી દુનિયાનો વિનાશ કરાવે છે. બુદ્ધિ પણ કહે છે-ચક્ર ફરવાનું જરૂર છે. કળયુગનાં પછી સતયુગ આવશે. હમણાં મનુષ્ય પણ અસંખ્ય છે, ઉપદ્રવ પણ બહુજ થતો રહે છે. મૂસળ પણ તેજ છે. શાસ્ત્રોમાં તો કેટલી કથાઓ બનાવી દીધી છે. બાપ આવીને વેદો-શાસ્ત્રો નો સાર સમજાવે છે. મુખ્ય ધર્મ પણ ૪ છે. આ બ્રાહ્મણ ધર્મ છે પાંચમો. સૌથી ઊંચેથી ઊંચો આ છે નાનો ધર્મ. યજ્ઞ ની સંભાળ કરવાવાળા બ્રાહ્મણ છે. આ જ્ઞાન યજ્ઞ છે. ઉપદ્રવને મટાડવાં માટે યજ્ઞ રચે છે, તેઓ સમજે છે - આ લડાઈ વગેરે ન થાય. અરે લડાઈ નહીં થશે તો સતયુગ કેવી રીતે આવશે, આટલાં બધાં મનુષ્ય ક્યાં જશે! હું બધી આત્માઓને લઈ જાઉં છું તો જરૂર શરીર અહીંયા છોડવું પડે. તમે પોકારો પણ છો-હું બાબા, આવીને અમને પતિત થી પાવન બનાવો.

બાબા કહે છે મારે જરૂર જૂની દુનિયાનો વિનાશ કરાવો પડશે. પાવન દુનિયા છે જ સતયુગ, બધાંને મુક્તિધામ લઈ જાઉં છું. બધાં કાળ ને તો બોલાવે છે ને. એ નથી સમજતા કે અમે તો કાળો નાં કાળ ને બોલાવીએ છીએ. બાપ કહે છે આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. આત્માઓને છી-છી દુનિયાથી નીકાળી શાંતિધામ લઈ જાઉં છું. આ તો સારી વાત છે ને. તમારે મુક્તિમાં જઈને પછી જીવનમુક્તિમાં આવવાનું છે પછી જીવનબંધમાં. આટલાં બધાં સતયુગમાં તો નહીં આવશે પછી નંબરવાર આવશે એટલે હવે શાંતિધામ અને સુખધામને યાદ કરો. અંતમાં જે આવે છે તેમનો તો પાર્ટ જ થોડો છે. પહેલાં જરૂર તે સુખ પામશે. તમારો પાર્ટ સૌથી ઊંચો છે. તમે ખુબ સુખ પામો છો. ધર્મ સ્થાપક તો ફક્ત ધર્મની સ્થાપના કરે છે, કોઈને લિબરેટ (મુક્ત) નથી કરતાં. બાપ તો ભારતમાં આવીને બધાંને જ્ઞાન આપે છે. એજ સર્વનાં પતિત-પાવન છે, સર્વને લિબરેટ કરે છે. બીજા ધર્મ સ્થાપક કોઈ સદ્ગતિ કરવા નથી આવતાં, તેઓ આવે છે ધર્મ સ્થાપન કરવાં. તેઓ કોઈ શાંતિધામ-સુખધામ માં નથી લઈ જતાં, સર્વને શાંતિધામ, સુખધામમાં બાપ જ લઈ જાય છે. જે દુઃખથી છોડાવી સુખ આપે છે, તેમનાં જ તીર્થ હોય છે. મનુષ્ય સમજતાં નથી, હકીકતમાં સાચું તીર્થ તો એક બાબાનું જ છે. મહિમા પણ એકની જ છે. બધાં તેમને પોકારે છે-હું લિબરેટર (મુક્તિદાતા) આવો. ભારત જ સાચું તીર્થ છે, જ્યાં બાપ આવીને સર્વને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ આપે છે. તો તમે પછી ભક્તિમાર્ગમાં એમનાં મોટાં-મોટાં મંદિર બનાવો છો.

હીરા-ઝવેરાતનાં મંદિર બનાવો છો. સોમનાથનું મંદિર કેટલું સુંદર બનાવે છે અને હમણાં જુઓ બાબા ક્યાં બેઠા છે, પતિત શરીરમાં, પતિત દુનિયામાં. તમે જ ઓળખો છો. તમે બાબાનાં મદદગાર બનો છો. બીજાઓને રસ્તો બતાવવામાં જે મદદ કરશે તેમને ઊંચ પદ મળશે. આ તો કાયદો છે. બાપ કહે છે મહેનત કરો. અનેકોને રસ્તો બતાવો કે બાપ અને વારસાને યાદ કરો. ઠઠનું ચક્ર તો સામે છે, આ છે જેમ આંધળાઓની આગળ અરીસો. આ ડ્રામા હૂબહૂ રિપીટ થાય છે તો પણ મને કોઈ નહીં જાણશે. એવું નથી કે મારું મંદિર લૂટે છે તો હું કાંઈ કરું. ડ્રામામાં લૂંટવાનું જ છે, ફરી પણ લૂંટી લઈ જશે. મને બોલાવે જ છે પતિત થી પાવન બનાવો તો હું આવીને આપ બાળકોને ભણાવું છું. ડ્રામામાં વિનાશ ની પણ નોંધ છે, સો ફરી પણ થશે. હું કાંઈ ફૂંક નથી મારતો કે વિનાશ થઈ જાય. આ મૂંઝવણ વગેરે બન્યાં છે - આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. હું પણ ડ્રામાનાં બંધનમાં બંધાયેલો છું. મારો પાર્ટ સૌથી મોટો છે-સૃષ્ટિને બદલવી, પતિત થી પાવન બનાવવી. હવે સમર્થ કોણ? હું કે ડ્રામા? રાવણને પણ ડ્રામા અનુસાર આવવાનું છે. જે નોલેજ મારામાં છે, તે આવીને આપું છું. તમે શિવબાબાની સેના છો. રાવણ પર જીત પામો છો. બાપ કહે છે સેન્ટર ખોલતાં રહો. હું આવું છું ભણાવવાં. હું કાંઈ લેતો નથી. પૈસા જે કાંઈ છે તે આમાં સફળ કરો. એવું પણ નહિ બધું ખલાસ કરી ભૂખે મરો. ભૂખે કોઈ મરી ન સકે. બાબાએ (બ્રહ્મા) બધુંજ આપ્યું પછી ભૂખે મર્યા શું? તમે ભૂખે મરો છો શું? શિવબાબા નો ભંડારો છે. આજકાલ તો દુનિયામાં જુઓ કેટલાં મનુષ્ય ભૂખે મરતા રહે છે. હવે આપ બાળકોએ તો બાપ થી પૂરો વારસો લેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ છે રુહાની નેચર ક્યોર (નૈસર્ગિક ચિકિત્સા). બિલકુલ સરળ વાત ફક્ત મુખથી કહે છે મનમનાભવ. આત્માને ક્યોર (ઈલાજ) કરે છે એટલે બાપને અવિનાશી સર્જન પણ કહે છે. કેવું સારું ઓપરેશન શીખવાડે છે. મને યાદ કરો તો તમારાં બધાં દુઃખ દૂર થઈ જશે. ચક્રવર્તી રાજા બની જશો. આ કાંટાનાં જંગલમાં રહેતાં એવું સમજો કે આપણે ફૂલોનાં બગીચામાં જઈ રહ્યાં છીએ. ઘરે જઈ રહ્યાં છીએ. એક-બીજાને યાદ અપાવતાં રહો. અલ્લાહ ને યાદ કરો તો બે બાદશાહી મળી જશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) ઊંચ પદ પામવાનાં માટે બાપનાં પુરા-પુરા મદદગાર બનવાનું છે. આંધળાઓને રસ્તો દેખાડવાનો છે. બેહદની ઘડિયાળને સદા યાદ રાખવાની છે.
- 2) યજ્ઞ ની સંભાળ કરવાનાં માટે સાચાં-સાચાં બ્રાહ્મણ બનવાનું છે. પૈસા વગેરે જે છે તેને સફળ કરી બાપ થી પૂરે-પૂરો વારસો લેવાનો છે.

વરદાન :- સ્વ-ઉન્નતિ દ્વારા સેવામાં ઉન્નતિ કરવા વાળા સાચાં સેવાધારી ભવ

સ્વ-ઉન્નતી સેવાની ઉન્નતિનો વિશેષ આધાર છે. સ્વ-ઉન્નતી ઓછી છે તો સેવા પણ ઓછી છે. ફક્ત કોઈને મુખ થી પરિચય આપવો જ સેવા નથી પરંતુ દરેક કર્મ દ્વારા શ્રેષ્ઠ કર્મની પ્રેરણા આપવી આ પણ સેવા છે. જે મન્સા-વાચા-કર્મણા સદા સેવામાં તત્પર રહે છે તેમને સેવા દ્વારા શ્રેષ્ઠ ભાગ્યનો અનુભવ થાય છે. જેટલી સેવા કરે તેટલાં સ્વયં પણ આગળ વધે છે. પોતાનાં શ્રેષ્ઠ કર્મ દ્વારા સેવા કરવાવાળા સદા પ્રત્યક્ષ ફળ પ્રાપ્ત કરતાં રહે છે.

સ્લોગન :- સમીપ આવવાં માટે વિચારવું-બોલવું અને કરવું સમાન બનાવો.

“ મીઠા બાળકો - સત નો સંગ જ્ઞાનમાર્ગમાં જ હોય છે , હમણાં તમે સત બાપનાં સંગમાં બેઠાં છો , બાપની યાદ માં રહેવું એટલે સત્સંગ કરવો ”

પ્રશ્ન :- સત્સંગ ની આવશ્યકતા આપ બાળકોને હમણાં જ છે-શા માટે?

ઉત્તર :- કારણ કે તમોપ્રધાન આત્મા એક સત બાપ, સત શિક્ષક અને સદ્ગુરુનાં સંગથી જ સતોપ્રધાન અર્થાત્ કાળી થી ગોરી બની શકે છે. વગર સત્સંગનાં નિર્બળ આત્મા બળવાન નથી બની શકતી. બાપનાં સંગથી આત્મામાં પવિત્રતાનું બળ આવી જાય છે, ૨૧ જન્મોનાં માટે તેનો બેડો પાર થઈ જાય છે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકો સત્સંગમાં બેઠાં છે, આ સતનાં સંગમાં કલ્પ-કલ્પ સંગમ પર જ બાળકો બેસે છે. દુનિયા તો આ નથી જાણતી કે સત નો સંગ કોને કહેવાય છે. સત્સંગ નામ આ અવિનાશી ચાલ્યું આવે છે. ભક્તિમાર્ગમાં પણ કહે છે અમે ફલાણા સત્સંગમાં જઈએ છે. હવે હકીકતમાં ભક્તિમાર્ગમાં કોઈ સત્સંગમાં જતાં નથી. સત્સંગ હોય જ છે જ્ઞાન માર્ગમાં. હવે તમે સતનાં સંગમાં બેઠાં છો. આત્માઓ સત બાપનાં સંગમાં બેઠી છે. બીજી કોઈ જગ્યાએ આત્માઓ પરમપિતા પરમાત્માનાં સંગમાં નથી બેસતી. બાપને જાણતાં નથી. ભલે કહે છે અમે સત્સંગમાં જઈએ છે પરંતુ તે દેહ-અભિમાનમાં આવી જાય છે. તમે દેહ-અભિમાનમાં નહિ આવશો. તમે સમજો છો આપણે આત્મા છીએ, સત બાબાનાં સંગ બેઠાં છીએ. બીજા કોઈપણ મનુષ્ય સતનાં સંગમાં બેસી નથી સકતાં. સતનો સંગ-આ નામ પણ હમણાં છે. સતનો સંગ-આનો યથાર્થ રીતે અર્થ બાપ બેસી સમજાવે છે. તમે આત્માઓ હવે પરમાત્મા બાપ જે સત્ય છે, એમની સાથે બેઠાં છો. એ સત બાપ, સત શિક્ષક, સદ્ગુરુ છે. તો એટલે તમે સત્સંગમાં બેઠાં છો. પછી ભલે અહીંયા કે ઘરમાં બેઠાં છો પરંતુ સ્વયંને આત્મા સમજી યાદ બાપને કરો છો. આપણે આત્મા હવે સત બાપને યાદ કરી રહ્યાં છીએ અર્થાત્ સતનાં સંગમાં છીએ. બાપ મધુબનમાં બેઠાં છે. બાપને યાદ કરવાની યુક્તિઓ પણ અનેક પ્રકારની મળે છે. યાદથી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. આ પણ બાળકો જાણે છે-આપણે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનીએ છીએ પછી ઉતરતાં-ઉતરતાં કળા ઓછી થતી જાય છે. ભક્તિ પણ પહેલાં અવ્યભિચારી છે પછી ઉતરતાં-ઉતરતાં વ્યભિચારી ભક્તિ થવાથી તમોપ્રધાન બની જાય છે પછી તેમને સતનો સંગ જરૂર જોઈએ. નહિ તો પવિત્ર કેવી રીતે બને? તો હવે આપ આત્માઓને સત બાપનો સંગ મળ્યો છે. આત્મા જાણે છે આપણે બાબાને યાદ કરવાનાં છે, એમનો જ સંગ છે. યાદને પણ સંગ કહેશું. આ છે સતનો સંગ. આ દેહ હોવા છતાં પણ તમે આત્મા મને યાદ કરો, આ છે સતનો સંગ. જેમ કહે છે ને આમને મોટા માણસનો સંગ લાગેલો છે, એટલે દેહ-અભિમાની બની ગયાં છે. હમણાં તમારો સંગ થયો છે સત બાપની સાથે, જેનાથી તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જાઓ છો. બાપ કહે છે હું એક જ વાર આવું છું. હવે આત્માનો પરમાત્માથી સંગ હોવાથી તમે ૨૧ જન્મનાં માટે પાર થઈ જાઓ છો. પછી તમને સંગ લાગે છે દેહનો. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. બાપ કહે છે મારી સાથે આપ બાળકોનો સંગ હોવાથી તમે સતોપ્રધાન બની જાઓ છો, જેને ગોલ્ડન એજડ (સતયુગ) કહેવાય છે.

સાધુ-સંત વગેરે તો સમજે છે આત્મા નિર્લેપ છે, બધાં પરમાત્મા જ પરમાત્મા છે. તો તેનો અર્થ પરમાત્મા માં ખાદ પડી છે. પરમાત્મા માં તો ખાદ પડી ન સકે. બાપ કહે છે શું મુજ પરમાત્મા માં ખાદ પડે છે? ના. હું તો સદેવ પરમધામ માં રહું છું કારણ કે મારે તો જન્મ-મરણમાં આવવાનું નથી. આ આપ બાળકો જાણો છો, તમારામાં પણ કોઈનો સંગ વધારે છે, કોઈનો ઓછો છે. કોઈ તો સારી રીતે પુરુષાર્થ કરી યોગમાં રહે છે, જેટલો સમય આત્મા બાપનો સંગ કરશે તેટલો ફાયદો છે. વિકર્મ વિનાશ થશે. બાપ કહે છે - હું આત્માઓ, મુજ બાપને યાદ કરો, મારો સંગ કરો. મારે આ શરીરનો આધાર તો લેવો પડે છે. નહિ તો પરમાત્મા બોલે કેવી રીતે? આત્મા સાંભળે કેવી રીતે? હવે આપ બાળકોનો સંગ છે સતની સાથે. સત બાપને નિરંતર યાદ કરવાનાં છે. આત્માએ સતનો સંગ કરવાનો છે. આત્મા પણ વન્ડરકુલ છે, પરમાત્મા પણ વન્ડરકુલ છે, દુનિયા પણ વન્ડરકુલ છે. આ દુનિયા કેવી રીતે ચક્ર લગાવે છે, વન્ડર છે. તમે આખાં ડ્રામામાં ઓલરાઉન્ડર પાર્ટ ભજવો છો. તમારી આત્મામાં

૮૪ જન્મોનો પાર્ટ નોંધાયેલો છે-વન્ડર છે. સતયુગી આત્માઓ અને આજકાલની આત્માઓ. એમાં પણ તમારી આત્મા સૌથી વધારે ઓલરાઉન્ડર છે. નાટકમાં કોઈનો શરુથી પાર્ટ હોય છે, કોઈનો વચમાંથી, કોઈનો પાછળ થી પાર્ટ હોય છે. તે છે બધાં હદનાં ડ્રામા, તે પણ હમણાં નીકળ્યાં છે. હમણાં સાયન્સનું (વિજ્ઞાનનું) આટલું જોર છે. સતયુગમાં કેટલું તેનું બળ રહેશે. નવી દુનિયા કેટલી જલ્દી બનતી હશે. ત્યાં પવિત્રતાનું બળ છે મુખ્ય. હમણાં છે નિર્બળ. ત્યાં છે બળવાન. આ લક્ષ્મી-નારાયણ બળવાન છે ને. હમણાં રાવણે બળ છીનવી લીધું છે ફરી તમે તે રાવણ પર જીત પામીને કેટલા બળવાન બનો છો. જેટલો સતનો સંગ કરશો અર્થાત આત્મા જેટલું સત બાપને યાદ કરે છે એટલી બળવાન બને છે. ભણતરમાં પણ બળ તો મળે છે ને. તમને પણ બળ મળે છે, આખાં વિશ્વ પર તમે હુકમ ચલાવો છો. આત્માનો સતની સાથે યોગ સંગમ પર જ થાય છે. બાપ કહે છે આત્માને મારો સંગ મળવાથી આત્મા બહુજ બળવાન બની જાય છે. બાપ વર્લ્ડ ઓલમાઈટી ઓથોરિટી (દુનિયાની સર્વોચ્ચ સત્તા) છે ને, એમનાં દ્વારા બળ મળે છે. આમાં બધાં વેદો-શાસ્ત્રોનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું જ્ઞાન આવી જાય છે.

જેમ બાપ ઓલમાઈટી છે, તમે પણ ઓલમાઈટી બનો છો. વિશ્વ પર તમે રાજ્ય કરો છો. તમારાથી કોઈ છીનવી નથી શકતું. તમને મારા દ્વારા કેટલું બળ મળે છે, આમને પણ બળ મળે છે, જેટલું બાપને યાદ કરશો એટલું બળ મળશે. બાપ બીજી કોઈ તકલીફ નથી આપતાં. ફક્ત યાદ કરવાનાં છે, બસ. ૮૪ જન્મોનું ચક્ર હવે પૂરું થયું છે. હવે પાછાં જવાનું છે. આ સમજવું કોઈ મોટી વાત નથી. વધારે વિસ્તારમાં જવાની તો દરકાર જ નથી. બીજને જાણવાથી સમજી જાય છે, આનાથી આખું ઝાડ આવી રીતે નીકળે છે. નટશેલ (સંક્ષિપ્ત) માં બુદ્ધિમાં આવી જાય છે. આ ખુબ વિચિત્ર વાતો છે. ભક્તિમાર્ગમાં મનુષ્ય કેટલાં ધક્કા ખાય છે. મહેનત કરે છે, મળતું કંઈ પણ નથી. તો પણ બાપ આવીને તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. આપણે યોગબળ થી વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ, આ જ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. ભારતનો યોગ પ્રસિદ્ધ છે. યોગથી તમારી આયુ કેટલી મોટી થઈ જાય છે. સતનાં સંગથી કેટલો ફાયદો થાય છે, આયુ પણ મોટી અને કાયા પણ નિરોગી બની જાય છે. આ બધી વાતો આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં જ બેસાડાય છે. બીજા કોઈનો પણ સતનાં સાથે સંગ નથી સિવાય તમારા બ્રાહ્મણોનાં. તમે પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં સંતાન છો, દાદા પૌત્ર છો. તો એટલી ખુશી હોવી જોઈએ ને કે અમે દાદા પૌત્ર છીએ. વારસો પણ દાદાથી મળે છે, આજ યાદની યાત્રા છે. બુદ્ધિમાં આ જ સિમરણ રહેવું જોઈએ. તે સત્સંગોમાં તો એક જગ્યાએ જઈને બેસે છે, અહીંયા તે વાત નથી. એવું નહિ કે એક જગ્યાએ બેસવાથી સતનો સંગ થશે. નહિ, ઉઠતાં-બેસતાં, હરતાં-ફરતાં આપણે સતનાં સંગમાં છીએ. જો એમને યાદ કરીએ છીએ તો. યાદ નથી કરતાં તો દેહ-અભિમાનમાં છે, દેહ તો અસત ચીજ છે ને. દેહને સત નહિ કહેશું. શરીર તો જડ છે, ૫ તત્ત્વોનું બનેલું, તેમાં આત્મા ન હોય તો ચુરપુર ન થાય. મનુષ્યનાં શરીરની તો વેલ્યુ નથી, બીજા બધાનાં શરીરની વેલ્યુ છે. સૌભાગ્ય તો આત્માને મળવાનું છે, હું ફલાણો છું, આત્મા કહે છે ને. બાપ કહે છે આત્મા કેવી થઈ ગઈ છે, અંડા, કચ્છ, મચ્છ બધું ખાઈ જાય છે. દરેક ભસ્માસુર છે, પોતાને પોતે જ ભસ્મ કરે છે. કેવી રીતે? કામ ચિતા પર બેસી દરેક પોતાને ભસ્મ કરી રહ્યાં છે તો ભસ્માસુર થયાં ને. હવે તમે જ્ઞાન ચિતા પર બેસી દેવતા બનો છો. આખી દુનિયા કામ ચિતા પર બેસી ભસ્મ થઈ ગઈ છે, તમોપ્રધાન કાળી થઈ ગઈ છે. બાપ આવે છે બાળકોને કાળા થી ગોરા બનાવવાં. તો બાપ બાળકોને સમજાવે છે દેહ-અભિમાન છોડી સ્વયંને આત્મા સમજો. બાળકો સ્કૂલમાં ભણે છે પછી ભણતર તો ઘરમાં રહીને પણ બુદ્ધિમાં રહે છે ને. આ પણ તમારી બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ. આ છે તમારું વિદ્યાર્થી જીવન. લક્ષ-હેતુ સામે ઊભું છે. ઉઠતાં, બેસતાં, ચાલતાં બુદ્ધિમાં આ જ્ઞાન રહેવું જોઈએ.

અહીં બાળકો આવે છે રિક્કેશ થાય છે, યુક્તિઓ સમજાવાય છે કે આમ-આમ સમજાવો. દુનિયામાં અનેકાનેક સત્સંગ થાય છે. કેટલાં મનુષ્ય આવીને ભેગા થાય છે. હકીકતમાં તે સતનો સંગ તો છે નહીં. સતનો સંગ તો હમણાં આપ બાળકોને જ મળે છે. બાપ જ આવીને સતયુગ સ્થાપન કરે છે. તમે માલિક બની જાઓ છો. દેહ-અભિમાન અથવા જુઠ્ઠા અભિમાનથી તમે નીચે ઉતરો છો અને સતનાં સંગથી તમે ચઢી જાઓ છો. અડધો કલ્પ તમે પ્રાલબ્ધ ભોગવો છો. એવું નથી કે ત્યાં પણ તમને સતનો સંગ છે. નહિ, સત નો સંગ અને જૂઠ નો સંગ ત્યારે કહે છે જ્યારે બંને હાજર છે. સત બાપ જ્યારે આવે છે, એજ આવીને બધી વાતો સમજાવે છે. જ્યાં સુધી એ સત બાપ નથી આવ્યાં ત્યાં સુધી કોઈ જાણતું પણ નથી. હવે બાપ આપ બાળકોને કહે છે-હું આત્માઓ, મારી સાથે સંગ રાખો. દેહનો જે સંગ મળ્યો છે, એનાથી ઉપરામ થઈ જાઓ. દેહનો સંગ ભલે સતયુગમાં પણ હશે પરંતુ ત્યાં તમે છો જ પાવન. હવે તમે સતનાં સંગથી પતિત થી પાવન બનો છો પછી શરીર પણ સતોપ્રધાન મળશે. આત્મા પણ સતોપ્રધાન રહેશે. હમણાં તો દુનિયા પણ તમોપ્રધાન છે. દુનિયા નવી અને જૂની થાય છે.

નવી દુનિયામાં બરાબર આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. આજે તે ધર્મને ગુમ કરી આદિ સનાતન હિંદુ ધર્મ કહી દે છે, મુંઝાઈ ગયાં છે. હવે તમે ભારતવાસી સમજો છો કે આપણે પ્રાચીન દેવી-દેવતા ધર્મનાં હતાં. સતયુગનાં માલિક હતાં. પરંતુ તે નશો ક્યાં? કલ્પની આયુ જ લાંબી લખી દીધી છે. બધી વાતો ભૂલી ગયાં છે. એનું નામ જ છે ભૂલભૂલેયા નો ખેલ. હવે સત બાપ દ્વારા તમે બધું નોલેજ જાણવાથી ઊંચ પદ પામો છો પછી અડધાકલ્પ પછી નીચે ઊતરો છો કારણકે રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે. દુનિયા જૂની તો થશે ને. તમે સમજો છો આપણે નવી દુનિયાનાં માલિક હતાં, હમણાં જૂની દુનિયામાં છીએ. કોઈ-કોઈને આ પણ યાદ નથી આવતું. બાબા આપણને સ્વર્ગવાસી બનાવે છે. અડધોકલ્પ આપણે સ્વર્ગવાસી રહેશું પછી અડધાકલ્પ પછી નીચે ઊતરીએ છીએ કારણકે રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે. દુનિયા જૂની તો થશે ને. તમે સમજો છો બાબા આપણને સ્વર્ગવાસી બનાવે છે. અડધોકલ્પ આપણે સ્વર્ગવાસી રહેશું પછી નર્કવાસી બનશું. તમે પણ માસ્ટર ઓલમાઈટી બન્યાં છો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. આ છે જ્ઞાન અમૃતનો ડોઝ. શિવબાબાને ઓર્ગાન્સ (અંગો) મળ્યાં છે જૂનાં. નવાં ઓર્ગાન્સ તો મળતા નથી. જુનું વાજુ મળે છે. બાપ આવે પણ વાનપ્રસ્થમાં જ છે. બાળકોને ખુશી થાય છે તો બાપ પણ ખુશ થાય છે. બાપ કહે છે હું જાઉં છું બાળકને નોલેજ આપી રાવણ થી છોડાવવાં. પાર્ટ તો ખુશીથી ભજવાય છે ને. બાપ બહુજ ખુશીથી પાર્ટ ભજવે છે. બાપને કલ્પ-કલ્પ આવવું પડે છે. આ પાર્ટ ક્યારેય બંધ નથી થતો. બાળકોને ખુબ ખુશી રહેવી જોઈએ. જેટલો સતનો સંગ કરશે એટલી ખુશી થશે, યાદ ઓછું કરે છે એટલે એટલી ખુશી નથી રહેતી. બાપ બાળકોને મિલકત આપે છે. જે બાળકો સાચાં દિલ વાળા છે, એમના પર બાપનો બહુજ પ્રેમ રહે છે. સાચાં દિલ પર સાહેબ રાજી રહે છે. અંદર-બહાર જે સાચાં રહે છે, બાપનાં મદદગાર બને છે, સર્વિસ પર તત્પર રહે છે તેજ બાપને પ્રિય લાગે છે. પોતાનાં દિલને પૂછવાનું છે-અમે સાચી-સાચી સર્વિસ કરીએ છીએ? સાચાં બાબાની સાથે સંગ રાખીએ છીએ? જો સત બાબાની સાથે સંગ નહીં રાખશું તો શું ગતિ થશે? અનેકોને રસ્તો બતાવતાં રહેશો તો ઊંચ પદ પણ પામશો. સત બાપથી અમે શું વારસો પામ્યો છે, પોતાની અંદર જોવાનું છે. આ તો જાણો છો નંબરવાર છે. કોઈ કેટલો વારસો પામે છે, કોઈ કેટલો પામે છે. રાત-દિવસનો ફરક રહે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. તમને જે આ દેહનો સંગ મળ્યો છે, આ સંગ થી ઉપરામ રહેવાનું છે. સતનાં સંગથી પાવન બનવાનું છે.
2. આ વિદ્યાર્થી જીવનમાં હરતાં-ફરતાં બુદ્ધિમાં નોલેજ ફરતું રહે. લક્ષ-હેતુને સામે રાખી પુરુષાર્થ કરવાનો છે. સાચાં દિલથી બાપનાં મદદગાર બનવાનું છે.

વરદાન :- ગોલ્ડન એજડ સ્વભાવ દ્વારા ગોલ્ડન એજડ સેવા કરવા વાળા શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થી ભવ જે બાળકોનાં સ્વભાવમાં ઈર્ષ્યા, સિદ્ધ અને જીદનાં ભાવની અથવા કોઈ પણ જૂનાં સંસ્કારોની એલોય (મેળસેળ) મિક્સ નથી તે છે ગોલ્ડન એજડ સ્વભાવ વાળા. એવો ગોલ્ડન એજડ સ્વભાવ અને સદા હાં જી નાં સંસ્કાર બનાવવા વાળા શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થી બાળકો જેવો સમય, જેવી સેવા તેમ સ્વયંને મોલ્ડ કરી રીયલ ગોલ્ડ બની જાય છે. સેવામાં પણ અભિમાન અથવા અપમાન ની એલોય મિક્સ ન હોય ત્યારે કહેવાશે ગોલ્ડન એજડ સેવા કરવા વાળા.

સ્લોગન :- કેમ, ક્યારે નાં પ્રશ્નો ને સમાપ્ત કરી સદા પ્રસન્ન ચિત્ત રહો.

“ મીઠા બાળકો - શાંતિ જોઈએ તો અશરીરી બનો , આ દેહ - ભાનમાં આવવાથી જ અશાંતિ થાય છે , એટલે સ્વયંનાં સ્વધર્મ માં સ્થિત રહો ”

પ્રશ્ન :- યથાર્થ યાદ શું છે? યાદનાં સમયે કઈ વાતનું વિશેષ ધ્યાન જોઈએ?

ઉત્તર :- સ્વયંને આ દેહથી ન્યારી આત્મા સમજી બાપને યાદ કરવાં - આ યથાર્થ યાદ છે. કોઈ પણ દેહ યાદ ન આવે, આ ધ્યાન રાખવું જરૂરી છે. યાદમાં રહેવાં માટે જ્ઞાનનો નશો ચઢેલો હોય, બુદ્ધિ માં રહે બાબા આપણને આખાં વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે, આપણે આખાં સમુદ્ર, આખી ધરતીનાં માલિક બનીએ છીએ.

ગીત :- તુમ્હેં પાકે હમને.....

ઓમ શાંતિ ! ઓમ નો અર્થ જ છે અહમ, હું આત્મા. મનુષ્ય પછી સમજે ઓમ એટલે ભગવાન, પરંતુ એવું છે નહીં. ઓમ એટલે હું આત્મા, મારું આ શરીર છે. કહે છે ને - ઓમ શાંતિ. અહમ આત્માનો સ્વધર્મ છે શાંત. આત્મા પોતાનો પરિચય આપે છે. મનુષ્ય ભલે ઓમ શાંતિ કહે છે પરંતુ ઓમ નો અર્થ કોઈ પણ નથી સમજતું. ઓમ શાંતિ અક્ષર સારો છે. આપણે આત્મા છીએ, આપણો સ્વધર્મ શાંત છે. આપણે આત્મા શાંતિધામ ની રહેવા વાળી છીએ. કેટલો સરળ અર્થ છે. લાંબા-પોહળા કોઈ ગપોડા નથી. આ સમયનાં મનુષ્ય માત્ર તો આ પણ નથી જાણતાં કે હમણાં નવી દુનિયા છે કે જૂની દુનિયા છે. નવી દુનિયા પછી જૂની ક્યારે થાય છે, જૂનાં થી ફરી નવી દુનિયા ક્યારે થાય છે-આ કોઈપણ નથી જાણતું. કોઈથી પણ પૂછવામાં આવે દુનિયા નવી ક્યારે હોય છે અને પછી જૂની કેવી રીતે થાય છે? તો કોઈ પણ બતાવી નહીં શકશે. હમણાં તો કળયુગ જૂની દુનિયા છે. નવી દુનિયા સતયુગને કહેવાય છે. અચ્છા, નવી ને પછી જૂની થવામાં કેટલાં વર્ષ લાગે છે? આ પણ કોઈ નથી જાણતું. મનુષ્ય થઈને આ નથી જાણતાં એટલે તેમને કહેવાય છે જાનવર થી પણ બદતર. જાનવર તો પોતાને કાંઈ કહેતાં નથી, મનુષ્ય કહે છે અમે પતિત છીએ, હું પતિત-પાવન આવો. પરંતુ એમને જાણતાં બિલકુલ જ નથી. પાવન અક્ષર કેટલો સરસ છે. પાવન દુનિયા સ્વર્ગ નવી દુનિયા જ હશે. ચિત્ર પણ દેવતાઓનાં છે પરંતુ કોઈ પણ સમજતાં નથી, આ લક્ષ્મી-નારાયણ નવી પાવન દુનિયાનાં માલિક છે. આ બધી વાતો બેહદનાં બાપ જ બેસી બાળકોને સમજાવે છે. નવી દુનિયા સ્વર્ગને કહેવાય છે. દેવતાઓને કહેશે સ્વર્ગવાસી. હમણાં તો છે જૂની દુનિયા નર્ક. અહીંયા મનુષ્ય છે નર્કવાસી. કોઈ મરે છે તો પણ કહે છે સ્વર્ગવાસી થયાં તો એટલે અહીંયા નર્કવાસી છે ને. હિસાબથી કહી પણ દેશે. બરાબર આ નર્ક થયું પરંતુ બોલો તમે નર્કવાસી છો તો બગડી જશે. બાપ સમજાવે છે જોવામાં તો ભલે મનુષ્ય છે, યહેરો મનુષ્યનો છે પરંતુ ચલન વાંદરા જેવી છે. આ પણ ગાયેલું છે ને. સ્વયં પણ મંદિરોમાં જઈને દેવતાઓની આગળ ગાયે છે-આપ સર્વગુણ સંપન્ન..... પોતાનાં માટે શું કહેશે? અમે પાપી નીચ છીએ. પરંતુ સીધું કહો કે તમે વિકારી છો તો બગડી જશે એટલે બાપ ફક્ત બાળકોથી જ વાત કરે છે, સમજાવે છે. બહારવાળા થી વાત નથી કરતાં કારણકે કળયુગી મનુષ્ય છે નર્કવાસી. હમણાં તમે છો સંગમયુગ વાસી. તમે પવિત્ર બની રહ્યાં છો. જાણો છો આપણને બ્રાહ્મણોને શિવબાબા ભણાવે છે. એ પતિત-પાવન છે. આપણને બધી આત્માઓને લઈ જવાનાં માટે બાપ આવ્યાં છે. કેટલી સરળ વાતો છે. બાપ કહે છે- બાળકો, આપ આત્માઓ શાંતિધામથી આવો છો પાર્ટ ભજવવાં. આ દુઃખધામ માં બધાં દુઃખી છે એટલે કહે છે મનને શાંતિ કેવી રીતે થાય? એવું નથી કહેતાં-આત્માને શાંતિ કેવી રીતે થાય? અરે તમે કહો છો ને ઓમ શાંતિ. મારો સ્વધર્મ છે શાંતિ. પછી શાંતિ માંગો છો કેમ? સ્વયંને આત્મા ભૂલી દેહ-અભિમાનમાં આવી જાઓ છો. આત્માઓ તો શાંતિધામની રહેવાવાળી છે. અહીંયા પછી શાંતિ ક્યાંથી મળશે? અશરીરી થવાથી જ શાંતિ મળશે. શરીરની સાથે આત્મા છે, તો તેને બોલવું, ચાલવું તો જરૂર પડે છે. આપણે આત્મા શાંતિધામથી અહીંયા પાર્ટ ભજવવા આવ્યાં છીએ. આ પણ કોઈ નથી સમજતું કે રાવણ જ આપણો દુશ્મન છે. ક્યારથી આ રાવણ દુશ્મન બન્યો છે? આ પણ કોઈ નથી જાણતું. મોટાં-મોટાં વિદ્વાન, પંડિત વગેરે એક પણ નથી જાણતાં કે રાવણ છે કોણ, જેની આપણે એફીજી (પુતળું) બનાવીને બાળીએ છીએ. જન્મ-જન્માંતર બાળતાં આવ્યાં છીએ, કાંઈ પણ ખબર નથી. કોઈથી પણ પૂછો-રાવણ કોણ છે? કહી દેશે આ બધી તો કલ્પના છે. જાણતા જ નથી તો બીજો શું રિસ્પોન્સ

(જવાબ) આપશે. શાસ્ત્રોમાં પણ છે ને-હેં રામ જી સંસાર બન્યો જ નથી. આ બધી કલ્પના છે. એવું ઘણાં કહે છે. હવે કલ્પનાનો અર્થ શું છે? કહે છે આ સંકલ્પોની દુનિયા છે. જે જેવો સંકલ્પ કરે છે તે થઈ જાય છે, અર્થ નથી સમજતાં. બાપ બાળકોને બેસી સમજાવે છે. કોઈ તો સારી રીતે સમજી જાય છે, કોઈ સમજતા જ નથી. જો સારી રીતે સમજે છે તેમને સગા કહેશું અને જે નથી સમજતા તે સાવકા અર્થાત્ સોતેલાં થયાં. હવે સોતેલાં વારસ થોડી બનશે. બાબાની પાસે માતેલાં પણ છે તો સોતલાં પણ છે. માતેલાં બાળકો તો બાપની શ્રીમત પર પૂરા ચાલે છે. સોતેલાં નહીં ચાલશે. બાપ કહી દે છે આ મારી મત પર નથી ચાલતાં, રાવણની મત પર છે. રામ અને રાવણ બે અક્ષર છે. રામરાજ્ય અને રાવણરાજ્ય. હમણાં છે સંગમ. બાપ સમજાવે છે-આ બધાં બ્રહ્માકુમાર-બ્રહ્માકુમારીઓ શિવબાબાથી વારસો લઈ રહ્યાં છે, તમે લેશો? શ્રીમત પર ચાલશો? તો કહે છે કઈ મત? બાપ શ્રીમત આપે છે કે પવિત્ર બનો. કહે છે અમે પવિત્ર રહીએ પછી પતિ ન માને તો હું કોનું માનું? તે તો અમારા પતિ પરમેશ્વર છે કારણ કે ભારતમાં આ શીખવાડાય છે કે પતિ તમારો ગુરુ, ઈશ્વર વગેરે બધું છે. પરંતુ એવું કોઈ સમજતાં નથી. તે સમયે હાં કરી દે છે, માનતાં કાંઈ પણ નથી. છતાં પણ ગુરુઓની પાસે મંદિરમાં જતા રહે છે. પતિ કહે છે તું બહાર નહીં જા, હું રામની મૂર્તિ તને ઘરમાં રાખીને આપુ છું પછી તું અયોધ્યા વગેરેમાં કેમ ભટકે છે? તો માનતી નથી. આ છે ભક્તિમાર્ગનાં ધક્કા. તે જરૂર ખાશે, ક્યારેય માનશે નહીં. સમજે છે તે તો તેમનું મંદિર છે. અરે તમારે યાદ રામને કરવાનાં છે કે મંદિરને? પરંતુ સમજતાં નથી. તો બાપ સમજાવે છે ભક્તિમાર્ગમાં કહો પણ છો હેં ભગવાન આવીને અમારી સદ્ગતિ કરો કારણ કે એ એક જ સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. સારુ તે ક્યારે આવે છે-આ પણ કોઈ નથી જાણતું.

બાપ સમજાવે છે રાવણ જ તમારો દુશ્મન છે. રાવણનું તો વન્ડર છે, જે બાળતા જ આવ્યાં છીએ પરંતુ મરતો જ નથી. રાવણ શું ચીજ છે, આ કોઈ પણ નથી જાણતું. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણને બેહદનાં બાપથી વારસો મળે છે. શિવજયંતી પણ મનાવે છે પરંતુ શિવને કોઈ પણ જાણતું નથી. ગવર્મેન્ટ (સરકાર) ને પણ તમે સમજાવો છો. શિવ તો ભગવાન છે એજ કલ્પ-કલ્પ આવીને ભારતને નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી, બેગર થી પ્રિન્સ (ગરીબ થી રાજકુમાર) બનાવે છે. પતિત ને પાવન બનાવે છે. એજ સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. આ સમયે બધાં મનુષ્ય માત્ર અહીંયા છે. કાઈસ્ટની આત્મા પણ કોઈનાં કોઈ જન્મમાં અહીંયા જ છે. પાછાં કોઈ પણ જઈ નથી શકતાં. આ બધાંની સદ્ગતિ કરવાવાળા એક જ મોટા બાપ છે. એ આવે પણ ભારતમાં છે. હકીકતમાં ભક્તિ પણ એમની કરવી જોઈએ જે સદ્ગતિ આપે છે. એ નિરાકાર બાપ અહીંયા તો છે નહીં. એમને હંમેશા ઉપર સમજીને યાદ કરે છે. કૃષ્ણને ઉપર નહી સમજશે. બીજા બધાંને અહીંયા નીચે યાદ કરશે. કૃષ્ણને પણ અહીં યાદ કરશે. આપ બાળકોની છે યથાર્થ યાદ. તમે સ્વયંને આ દેહથી ન્યારી, આત્મા સમજીને બાપને યાદ કરો છો. બાપ કહે છે તમને કોઈ પણ દેહ યાદ ન આવવું જોઈએ. આ ધ્યાન જરૂરી છે. આપ સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરો. બાબા આપણને આખાં વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. આખો સમુદ્ર, આખી ધરતી, આખાં આકાશનાં માલિક બનાવે છે. હમણાં તો કેટલાં ટુકડાં-ટુકડાં છે. એક-બીજાની હદમાં આવવા નથી દેતાં. ત્યાં આ વાતો હોતી નથી. ભગવાન તો એક બાપ જ છે. એવું નહિ કે બધાં બાપ જ બાપ છે. કહે પણ છે હિન્દુ-ચીની ભાઈ-ભાઈ, હિન્દુ-મુસ્લિમ ભાઈ-ભાઈ પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. એવું ક્યારેય નહીં કહેશે હિન્દુ-મુસ્લિમ બહેન-ભાઈ. નહિ, આત્માઓ પરસ્પર બધાં ભાઈ-ભાઈ છે. પરંતુ આ વાતને જાણતાં નથી. શાસ્ત્ર વગેરે સાંભળતાં સત-સત કરતાં રહે છે, અર્થ કાંઈ નથી. હકીકતમાં છે અસત્ય, જુઠું. સચખંડમાં સાચું જ સાચું બોલે છે. અહીંયા જુઠું જ જુઠું છે. કોઈને બોલો કે તમે જુઠું બોલ્યાં તો બગડી જશે. તમે સાચું બતાવો છો તો પણ કોઈ તો ગાળ આપવા લાગી જશે. હવે બાપને તો તમે બ્રાહ્મણ જ જાણો છો. આપ બાળકો હમણાં દૈવી ગુણ ધારણ કરો છો. તમે જાણો છો હમણાં પ તત્વ પણ તમોપ્રધાન છે. આજકાલ મનુષ્ય ભૂતોની પૂજા પણ કરે છે. ભૂતોની જ યાદ રહે છે. બાપ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજી મામેકમ યાદ કરો. ભૂતોને નહિ યાદ કરો. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં બુદ્ધિનો યોગ બાપની સાથે લગાવો. હવે દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. જેટલું બાપને યાદ કરશો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર તમને મળે છે.

હવે તમારે વિકર્માજીત બનવાનું છે. તે છે વિકર્માજીત સવંત. આ છે વિકર્મી સવંત. તમે યોગબળથી વિકર્મો પર જીત પામો છો. ભારતનો યોગ તો પ્રસિદ્ધ છે. મનુષ્ય જાણતાં નથી. સંન્યાસી લોકો બહાર જઈને કહે છે કે અમે ભારતનો યોગ શીખવાડવાં આવ્યાં છીએ, તેમને તો ખબર જ નથી આ તો હઠયોગી છે. તે રાજયોગ શીખવાડી ન શકે. તમે રાજઋષિ છો. તે છે હદનાં સંન્યાસી, તમે છો બેહદનાં સંન્યાસી. રાત-દિવસ નો ફરક છે. આપ

બ્રાહ્મણોનાં સિવાય બીજું કોઈ પણ રાજયોગ શીખવાડી ન શકે. આ છે નવી વાતો. નવું કોઈ સમજી ન શકે, એટલે નવાં ને ક્યારે પરવાનગી નથી અપાતી. આ ઇન્દ્રસભા છે ને. આ સમયે છે બધાં પથ્થરબુદ્ધિ. સતયુગમાં તમે બનો છો પારસબુદ્ધિ. હમણાં છે સંગમ. પથ્થર થી પારસ સિવાય બાપનાં વગર કોઈ બનાવી ન શકે. તમે અહીંયા આવ્યાં છો પારસબુદ્ધિ બનવાનાં માટે. બરાબર ભારત સોનાની ચીડીયા હતું ને. આ લક્ષ્મી-નારાયણ વિશ્વનાં માલિક હતાં ને. આ ક્યારે રાજ્ય કરતાં હતાં, આ પણ કોઈને ખબર થોડી છે. આજથી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં તેમનું રાજ્ય હતું. પછી આ ક્યાં ગયાં. તમે બતાવી શકો છો ૮૪ જન્મ ભોગવ્યાં. હમણાં તમોપ્રધાન છે ફરી બાપ દ્વારા સતોપ્રધાન બની રહ્યાં છે, તતત્ત્વમ્. આ નોલેજ સિવાય બાપનાં સાધુ-સંત વગેરે કોઈ પણ આપી ન શકે. તે છે ભક્તિમાર્ગ, આ છે જ્ઞાનમાર્ગ. આપ બાળકોની પાસે જે સારા-સારા ગીત છે તેને સાંભળો તો તમારાં રોમાંચ ઊભા થઈ જશે. ખુશી નો પારો એકદમ ચઢી જશે. પછી તે નશો સ્થાઈ પણ રહેવો જોઈએ. આ છે જ્ઞાન અમૃત. તેઓ દારુ પીવે છે તો નશો ચઢી જાય છે. અહીંયા આ તો છે જ્ઞાન અમૃત. તમારો નશો ઉતરવો ન જોઈએ, સદેવ ચઢ્યો રહેવો જોઈએ. તમે આ લક્ષ્મી-નારાયણને જોઈ કેટલાં ખુશ થાઓ છો. જાણો છો આપણે શ્રીમત થી ફરી શ્રેષ્ઠાચારી બની રહ્યાં છીએ. અહીંયા જોવાં છતાં પણ બુદ્ધિયોગ બાપ અને વારસામાં લાગેલો રહે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વિકર્મોજીત બનવાનાં માટે યોગબળ થી વિકર્મો પર જીત પ્રાપ્ત કરવાની છે. અહીંયા જોવાં છતાં બુદ્ધિયોગ બાપ અને વારસામાં લાગેલો રહે.
2. બાપનાં વારસાનો પૂરો અધિકાર પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે માતેલા બનવાનું છે. એક બાપની જ શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. બાપ જે સમજાવે છે તે સમજીને બીજાને સમજાવવાનું છે.

વરદાન :- સંપૂર્ણતા ની રોશની દ્વારા અજ્ઞાન નો પડદો હટાવવા વાળા સર્ચ લાઈટ ભવ હમણાં પ્રત્યક્ષતા નો સમય સમીપ આવી રહ્યો છે એટલે અંતર્મુખી બની ગુહ્ય અનુભવોનાં રત્નોથી સ્વયંને ભરપૂર બનાવો, એવાં સર્ચલાઈટ બનો જે તમારી સંપૂર્ણતાની રોશની થી અજ્ઞાન નો પડદો હટી જાય. કારણ કે તમે ધરતીનાં તારાઓ આ વિશ્વને હલચલ થી બચાવી સુખી સંસાર, સ્વર્ણિમ સંસાર બનાવવાવાળા છો. આપ પુરુષોત્તમ આત્માઓ વિશ્વને સુખ-શાંતિનો શ્વાસ આપવાનાં નિમિત્ત છો.

સ્લોગન :- માયા અને પ્રકૃતિ ની આકર્ષણ થી દુર રહો તો સદા હર્ષિત રહેશો.

“ મીઠા બાળકો - આપ આત્માઓનો સ્વધર્મ શાંતિ છે , તમારો દેશ શાંતિધામ છે , આપ આત્મા શાંત સ્વરૂપ છો એટલે તમે શાંતિ માંગી ન શકો .”

પ્રશ્ન :- તમારું યોગબળ કઈ કમાલ કરે છે?

ઉત્તર :- યોગબળથી તમે આખી દુનિયાને પવિત્ર બનાવો છો, તમે કેટલાં થોડા બાળકો યોગબળથી આ આખો પહાડ ઉઠાવીને સોનાનો પહાડ સ્થાપન કરો છો. ૫ તત્વ સતોપ્રધાન થઈ જાય છે, સારું ફળ આપે છે. સતોપ્રધાન તત્વોથી શરીર પણ સતોપ્રધાન થાય છે. ત્યાંના ફળ પણ બહુજ મોટા-મોટા સ્વાદિષ્ટ હોય છે.

ઓમશાંતિ ! જ્યારે ઓમ શાંતિ કહેવાય છે તો ખુબ ખુશી થવી જોઈએ કારણકે હકીકતમાં આત્મા છે જ શાંત સ્વરૂપ, એનો સ્વધર્મ જ શાંત છે. આનાં પર સન્યાસી પણ કહે છે, શાંતિનો તો તમારાં ગળામાં હાર પડ્યો છે. શાંતિને બહાર ક્યાં શોધો છો. આત્મા સ્વતઃ શાંત સ્વરૂપ છે. આ શરીરમાં પાર્ટ ભજવવા આવવું પડે છે. આત્મા સદા શાંત રહે તો કર્મ કેવી રીતે કરશે? કર્મ તો કરવાનું જ છે. હાં, શાંતિધામમાં આત્માઓ શાંત રહે છે. ત્યાં શરીર છે નહિં, આ કોઈ પણ સન્યાસી વગેરે નથી સમજતાં કે આપણે આત્મા છીએ, શાંતિધામમાં રહેવા વાળા છીએ. બાળકોને સમજાવ્યું છે-શાંતિધામ આપણો દેશ છે, પછી આપણે સુખધામમાં આવીને પાર્ટ ભજવીએ છીએ પછી રાવણ રાજ્ય હોય છે દુઃખધામમાં. આ ૮૪ જન્મોની વાર્તા છે. ભગવાનુવાય છે ને અર્જુન પ્રતિ કે તું સ્વયંનાં જન્મને નથી જાણતો. એક ને કેમ કહે છે? કારણ કે એક ની ગેરંટી (ખાતરી) છે. આ રાધા-કૃષ્ણની તો ગેરંટી છે ને તો તેમને જ કહે છે. આ બાપ પણ જાણે છે, બાળકો પણ જાણે છે કે આ જે બધાં બાળકો છે બધાં તો ૮૪ જન્મ લેવાંવાળા નથી. કોઈ વચમાં આવશે, કોઈ અંતમાં આવશે. આમનું તો સર્ટન (નિશ્ચિત) છે. આમને કહે છે-હૈં બાળકો. તો આ અર્જુન થયાં ને. રથ પર બેઠાં છે ને. બાળકો સ્વયં પણ સમજી શકે છે-અમે જન્મ કેવી રીતે લઈશું? સર્વિસ જ નથી કરતાં તો સતયુગ નવી દુનિયામાં પહેલાં કેવી રીતે આવશે? તેમની તકદીર ક્યાં છે. પાછળ જે જન્મ લેશે તેમનાં માટે તો જૂનું ઘર થતું જશે ને. હું આમનાં માટે કહું છું, જેમનાં માટે તમને પણ સર્ટન છે. તમે પણ સમજી શકો છો - મમ્મા-બાબા ૮૪ જન્મ લે છે. કુમારકા છે, જનક છે, આવાં-આવાં મહારથી જે છે તે ૮૪ જન્મ લે છે. જે સર્વિસ નથી કરતાં તો જરૂર થોડા જન્મ પછી આવશે. સમજે છે અમે તો નાપાસ થઈ જઈશું, અંતમાં આવી જશે. સ્કૂલમાં દોડીને નિશાના સુધી આવીને ફરી પાછા જતાં રહે છે ને. બધાં એકરસ થઈ ન શકે. રેસમાં જરા પા ઇંચનો પણ ફરક પડે છે તો ફાયદામાં આવી જાય છે, આ પણ અશ્વ રેસ છે. અશ્વ ઘોડાને કહેવાય છે. રથને પણ ઘોડો કહેવાય છે. બાકી આ જે દેખાડે છે દક્ષ પ્રજાપિતા એ યજ્ઞ રચ્યો, એમાં ઘોડાનું હવન કર્યું, આ બધી વાતો છે નહિં. ન દક્ષ પ્રજાપિતા છે, ન કોઈ યજ્ઞ રચ્યો છે. પુસ્તકોમાં ભક્તિમાર્ગની કેટલી દંતકથાઓ છે. તેનું નામ જ કથા છે. ખુબ કથાઓ સાંભળે છે. તમે તો આ ભણો છો. ભણતરને કથા થોડી કહેશું. સ્કૂલમાં ભણાય છે, લક્ષ-હેતુ હોય છે. અમને આ ભણતરથી આ નોકરી મળશે. કાંઈ ને કાંઈ મળે છે. હવે આપ બાળકોએ દેહી-અભિમાની બહુજ બનવાનું છે. આ જ મહેનત છે. બાપને યાદ કરવાથી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. ખાસ યાદ કરવાનું હોય છે, એવું નહીં કે હું તો શિવબાબાનો બાળક છું ને પછી યાદ શું કરવાનું. નહિં, યાદ કરવાનું છે પોતાને વિદ્યાર્થી સમજીને. આપણને આત્માઓને શિવબાબા ભણાવી રહ્યાં છે, આ પણ ભૂલી જાય છે. શિવબાબા એક જ શિક્ષક છે જે સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું રહસ્ય સંભળાવે છે, આ પણ યાદ નથી રહેતું. દરેક બાળકે પોતાનાં દિલથી પૂછવાનું છે કે કેટલો સમય બાપની યાદ રહે છે? વધારે સમય તો બાહ્યમુખતામાં જ જાય છે. આ યાદ જ મુખ્ય છે. આ ભારતનાં યોગની જ ખુબ મહિમા છે. પરંતુ યોગ કોણ શીખવોડે છે-આ કોઈને ખબર નથી. ગીતામાં કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે. હવે કૃષ્ણને યાદ કરવાથી તો એક પણ પાપ નહિ કપાશે કારણ કે તે તો શરીરધારી છે. ૫ તત્વોનાં બનેલ છે. તેમને યાદ કર્યા તો માટીને યાદ કર્યા, ૫ તત્વોને યાદ કર્યા. શિવબાબા તો અશરીરી છે એટલે કહે છે અશરીરી બનો, મુજ બાપને યાદ કરો.

કહો પણ છો-હૈં પતિત-પાવન, એ તો એક થયા ને. યુક્તિથી પૂછવું જોઈએ-ગીતાનાં ભગવાન કોણ? ભગવાન

રચયિતા તો એક જ હોય છે. જો મનુષ્ય પોતાને ભગવાન કહેવડાવે પણ છે તો એવું ક્યારેય નહીં કહેશે કે તમે બધાં મારાં બાળકો છો. અથવા તો કહેશે તતત્ત્વમ્ અથવા તો કહેશે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી છે. અમે પણ ભગવાન, તમે પણ ભગવાન, જ્યાં જોઉં છું તું જ તું છે. પથ્થરમાં પણ તું, એવું કહી દે છે. તમે મારાં બાળકો છો, આ કહી ન શકો. આ તો બાપ જ કહે છે-હેં મારાં લાડલા રુહાની બાળકો. આવું બીજા કોઈ કહી ન શકે. મુસલમાન ને જો કોઈ કહે મારાં લાડલા બાળકો, તો થપ્પડ મારી દે. આ એક જ પારલૌકિક બાપ કહી શકે છે. બીજું કોઈ સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું જ્ઞાન આપી ન શકે. ૮૪ ની સીડીનું રહસ્ય કોઈ સમજાવી ન શકે સિવાય નિરાકાર બાપનાં. એમનું અસલી નામ જ છે શિવ. આ તો મનુષ્યો એ અથાહ નામ રાખી દીધાં છે. અનેક ભાષાઓ છે. તો પોત-પોતાની ભાષામાં નામ રાખી દે છે. જેમ બોમ્બેમાં બાબુલનાથ કહે છે, પરંતુ તે અર્થ થોડી સમજે છે. તમે સમજો છો કાંટાને ફૂલ બનાવવા વાળા છે. ભારતમાં શિવબાબા નાં હજારો નામ હશે, અર્થ કાંઈ નથી જાણતાં. બાપ બાળકોને જ સમજાવે છે. એમાં પણ માતાઓને બાબા વધારે આગળ કરે છે. આજકાલ સ્ત્રીઓનું માન પણ છે કારણ કે બાપ આવ્યાં છે ને. બાપ માતાઓની મહિમા ઊંચી કરે છે. તમે શિવ શક્તિ સેના છો, તમે જ શિવબાબા ને જાણો છો. સત્ય તો એક જ છે. ગવાય પણ છે સતની બેડલી હલે ડોલે, ડૂબે નહીં. તો તમે સાચાં છો, નવી દુનિયાની સ્થાપના કરી રહ્યાં છો. બાકી જુદી બેડીઓ બધી ખત્મ થઈ જશે. તમે પણ કાંઈ અહીં રાજ્ય કરવા વાળા નથી. તમે પછી બીજા જન્મમાં આવીને રાજ્ય કરશો. આ ખુબ ગુપ્ત વાતો છે જે તમે જ જાણો છો. આ બાબા ન મળ્યા હોત તો કાંઈ પણ જાણતાં નહોતા. હવે જવાનું છે.

આ છે યુધિષ્ઠિર, યુદ્ધનાં મેદાનમાં બાળકોને ઉભા કરવા વાળા. આ છે નોન-વાયોલેન્સ, અહિંસક. મનુષ્ય હિંસા સમજી લે છે મારામારીને. બાપ કહે છે પહેલી મુખ્ય હિંસા તો કામ કટારીની છે એટલે કામ મહાશત્રુ કહ્યું છે, આનાં પર જ વિજય પામવાની છે. મૂળ વાત છે જ કામ વિકારની, પતિત એટલે વિકારી. વિકારી કહેવાય છે જ પતિત બનવા વાળાને, જે વિકારમાં જાય છે. ક્રોધ કરવા વાળા ને એવું નહીં કહેશું કે આ વિકારી છે. ક્રોધી ને ક્રોધી, લોભી ને લોભી કહેશે. દેવતાઓને નિર્વિકારી કહેવાય છે. દેવતાઓ નિર્લોભી, નિર્મોહી, નિર્વિકારી છે. તેઓ ક્યારેય વિકારમાં નથી જતાં. તમને કહે છે વિકાર વગર બાળકો કેવી રીતે થશે? તેમને તો નિર્વિકારી માનો છો ને. તે છે જ વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) દુનિયા. દ્રાપર કળયુગ છે વિશશ (વિકારી) દુનિયા. પોતાને વિકારી, દેવતાઓને નિર્વિકારી કહે તો છે ને. તમે જાણો છો આપણે પણ વિકારી હતાં. હવે આમનાં જેવા નિર્વિકારી બની રહ્યા છીએ. લક્ષ્મી-નારાયણએ પણ યાદનાં બળથી આ પદ પામ્યું છે ફરી પામી રહ્યાં છે. આપણે જ દેવી-દેવતા હતાં, આપણે કલ્પ પહેલાં આવું રાજ્ય પામ્યું હતું, જે ગુમાવ્યું, ફરી આપણે પામી રહ્યાં છીએ. આ જ ચિંતન બુદ્ધિમાં રહે તો પણ ખુશી રહેશે. પરંતુ માયા આ સ્મૃતિ ભુલાવી દે છે. બાબા જાણે છે તમે સ્થાઈ યાદમાં રહી નહિ શકશો. આપ બાળકો અડોલ બની યાદ કરતા રહો તો જલ્દી કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય અને આત્મા પાછી ચાલી જાય. પરંતુ નહીં. પહેલા નંબરમાં તો આ જવાવાળા છે. પછી છે શિવબાબાની જાન. લગ્નમાં માતાઓ માટીનાં મટકામાં દીવો પ્રગટાવીને લઈ જાય છે ને, આ નિશાની છે. શિવબાબા સાજન તો સદા જાગતી જ્યોત છે. બાકી આપણી જ્યોત જગાડી છે. અહિંયાં ની વાત પછી ભક્તિમાર્ગમાં લઈ ગયાં છે. તમે યોગબળથી પોતાની જ્યોત જગાડો છો. યોગથી તમે પવિત્ર બનો છો. જ્ઞાનથી ધન મળે છે. ભણતર ને સોર્સ ઓફ ઇનકમ (આવકનું સાધન) કહેવાય છે ને. યોગબળથી તમે ખાસ ભારત અને આમ આખાં વિશ્વને પવિત્ર બનાવો છો. આમાં કન્યાઓ ખુબ સારી મદદગાર બની શકે છે. સર્વિસ કરી ઊંચુ પદ પામવાનું છે. જીવન હીરા જેવું બનાવવાનું છે, ઓછું નહીં. ગવાય છે ફોલો ફાધર-મધર (માત-પિતાનું અનુકરણ કરો). જુઓ મધર ફાધર અને અનન્ય બ્રધર્સ (ભાઈઓ), સિસ્ટર્સ (બહેનો).

આપ બાળકો પ્રદર્શનીમાં પણ સમજાવી શકો છો કે તમને બે ફાધર છે-લૌકિક અને પારલૌકિક. આમાં મોટું કોણ? મોટા તો જરૂર બેહદનાં બાપ થયાં ને. વારસો એમનાથી મળવો જોઈએ. હમણાં વારસો આપી રહ્યાં છે, વિશ્વનાં માલિક બનાવી રહ્યાં છે. ભગવાનુવાય-તમને રાજયોગ શીખવાડું છું પછી તમે બીજા જન્મમાં વિશ્વનાં માલિક બનશો. બાપ કલ્પ-કલ્પ ભારતમાં આવીને ભારતને બહુજ સાહુકાર બનાવે છે. તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો આ ભણતર થી. તે ભણતરથી શું મળશે? અહીંયા તો તમે હીરા જેવા બનો છો ૨૧ જન્મ માટે. તે ભણતર માં રાત-દિવસનો ફરક છે. આ તો બાપ, શિક્ષક, ગુરુ એક જ છે. તો બાપનો વારસો, શિક્ષકનો વારસો અને ગુરુનો વારસો બધુંજ આપે છે. હવે બાપ કહે છે દેહ સહિત બધાને ભુલવાનું છે. આપ મુયે મર ગઈ દુનિયા. બાપનાં એડોપ્ટેડ (દત્તક) બાળકો બન્યાં, બાકી કોને યાદ કરશો. બીજાને જોતાં પણ જેમ કે જોતાં નથી. પાર્ટમાં પણ

આવો છે પરંતુ બુદ્ધિમાં છે-હવે અમારે ઘરે જવાનું છે પછી અહીં આવીને પાર્ટ ભજવવાનો છે. આ બુદ્ધિમાં રહે તો પણ બહુજ ખુશી રહેશે. બાળકોએ દેહભાન છોડી દેવું જોઈએ. આ જૂની ચીજ અહિયાં જ છોડવાની છે, હવે પાછાં જવાનું છે. નાટક પૂરું થાય છે. જૂની સૃષ્ટિને આગ લાગી રહી છે. આંધળાની ઓલાદ આંધળા અજ્ઞાન નિંદ્રામાં સૂતેલાં પડ્યા છે. મનુષ્ય તો સમજશે આ સુતેલો મનુષ્ય દેખાડ્યો છે. પરંતુ આ અજ્ઞાન નિંદ્રાની વાત છે, જેનાથી તમે જગાડો છો. જ્ઞાન અર્થાત્ દિવસ છે સતયુગ, અજ્ઞાન અર્થાત્ રાત છે કળયુગ. આ બહુજ સમજવાની વાતો છે. કન્યા લગ્ન કરે છે તો માતા-પિતા, સાસુ-સસરા વગેરે પણ યાદ આવશે. તેમને ભૂલવાં પડે. એવાં પણ યુગલ છે, જે સંન્યાસીઓને દેખાડે છે-અમે યુગલ બનીને ક્યારેય વિકારમાં નથી જતાં. જ્ઞાન તલવાર વચમાં છે. બાપનું ફરમાન છે-પવિત્ર રહેવાનું છે. જુઓ રમેશ-ઉષા છે, ક્યારેય પણ પતિત નથી બન્યાં, આ ડર છે જો અમે પતિત બન્યાં તો ૨૧ જન્મોની રાજાઈ ખતમ થઈ જશે. દેવાળું મારી દઈશું. આમાં કોઈ-કોઈ નપાસ થઈ જાય છે. ગંધર્વ વિવાહનું નામ તો છે ને. તમે જાણો છો પવિત્ર રહેવાથી પદ બહુજ ઉંચું મળશે. એક જન્મનાં માટે પવિત્ર બનવાનું છે. યોગબળ થી કર્મેન્દ્રિયો પર પણ કંટ્રોલ (નિયંત્રણ) આવી જાય છે. યોગબળ થી તમે આખી દુનિયાને પવિત્ર બનાવો છો. તમે કેટલાં થોડા બાળકો યોગબળ થી આ આખો પહાડ ઉડાવી સોનાનો પહાડ સ્થાપન કરો છો. મનુષ્ય થોડી સમજે છે, તેઓ તો ગોવર્ધન પર્વત પાછળ પરિક્રમા કરતાં રહે છે. આ તો બાપ જ આવીને આખી દુનિયાને ગોલ્ડન એજડ (સતયુગ) બનાવે છે. એવું નથી કે હિમાલય કાંઈ સોનાનો થઈ જશે. ત્યાં તો સોનાની ખાણો ભરતું થઈ જશે. ૫ તત્વ સતોપ્રધાન છે, ફળ પણ સારા આપે છે. સતોપ્રધાન તત્વોથી આ શરીર પણ સતોપ્રધાન હોય છે. ત્યાંના ફળ પણ બહુજ મોટા-મોટા સ્વાદિષ્ટ હોય છે. નામ જ છે સ્વર્ગ. તો સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરવાથી જ વિકાર છૂટશે. દેહ-અભિમાન આવવાથી વિકારની ચેષ્ટા થાય છે. યોગી ક્યારેય વિકારમાં નહિં જાય. જ્ઞાન બળ તો છે, પરંતુ યોગી નહીં હોય તો પડી જશે. જેમ પૂછાય છે-પુરુષાર્થ મોટો કે પ્રાલબ્ધ? તો કહે છે પુરુષાર્થ મોટો. એમ આમાં કહેશે યોગ મોટો. યોગથી જ પતિત થી પાવન બને છે. હવે આપ બાળકો તો કહેશે અમે બેહદનાં બાપથી ભણ્યું. મનુષ્યથી ભણવાથી શું મળશે? મહિનામાં શું કમાણી થશે? આ તમે એક-એક રત્ન ધારણ કરો છો. આ છે લાખો રૂપિયાનાં. ત્યાં પૈસાની ગણતરી નથી કરાતી. અગણિત ધન હોય છે. સૌને પોત-પોતાની ખેતી વગેરે હોય છે. હવે બાપ કહે છે હું તમને રાજ્યોગ શીખવાડું છું. આ છે લક્ષ-હેતુ. પુરુષાર્થ કરીને ઊંચા બનવાનું છે. રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણે કેવી રીતે પ્રાલબ્ધ પામી, આમની પ્રાલબ્ધને જાણી ગયા તો બાકી શું જોઈએ. હવે તમે જાણો છો કલ્પ ૫ હજાર વર્ષ પછી બાપ આવે છે, આવીને ભારતને સ્વર્ગ બનાવે છે. તો બાળકોને સર્વિસ (સેવા) કરવાનો ઉમંગ હોવો જોઈએ. જ્યાં સુધી કોઈને રસ્તો નથી બતાવ્યો, ખાવાનું નહિં ખાઈશું-એટલો ઉલ્લાસ-ઉમંગ હોય ત્યારે ઊંચું પદ પામી શકો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ઈશ્વરીય સર્વિસ કરી પોતાનું જીવન ૨૧ જન્મોનાં માટે હીરા જેવું બનાવવાનું છે. માત-પિતા અને અનન્ય ભાઈ-બહેનોને જ ફોલો (અનુકરણ) કરવાનું છે.
2. કર્માતીત અવસ્થા બનાવવાનાં માટે દેહ સહિત બધાને ભુલવાનું છે. પોતાની યાદ અડોલ અને સ્થાઈ બનાવવાની છે. દેવતાઓ જેવા નિર્લોભી, નિર્મોહી, નિર્વિકારી બનવાનું છે.

વરદાન :- સર્વગુણ સંપન્ન બનવાનાં સાથે - સાથે કોઈ એક વિશેષતામાં વિશેષ પ્રભાવશાળી ભવ જેમ ડોક્ટર જનરલ બીમારીઓનું નોલેજ તો રાખે જ છે પરંતુ સાથે-સાથે કોઈ વાતનાં વિશેષ નોલેજમાં નામીગ્રામી થઈ જાય છે એમ આપ બાળકોએ સર્વગુણ સંપન્ન તો બનવાનું જ છે તો પણ એક વિશેષતાને વિશેષ રુપથી અનુભવમાં લાવતાં, સેવામાં લાવતાં આગળ વધતાં ચાલો. જેમ સરસ્વતીને વિદ્યાની દેવી, લક્ષ્મીને ધનની દેવી કહીને પૂજે છે. એવી રીતે પોતાનામાં સર્વગુણ, સર્વ શક્તિઓ હોવાં છતાં એક વિશેષતામાં વિશેષ રીસર્ચ (સંશોધન) કરી સ્વયંને પ્રભાવશાળી બનાવો.

સ્લોગન :- વિકારો રૂપી સાપો ને સહજયોગ ની શૈયા બનાવી દો તો સદા નિશ્ચિત રહેશે.

“ મીઠા બાળકો - આત્મા રૂપી જ્યોતમાં જ્ઞાન - યોગનું ધૃત નાખો તો જ્યોતિ જાગતી રહેશે , જ્ઞાન અને યોગ નો કોન્ટ્રાસ્ટ (તફાવત) સારી રીતે સમજવાનો છે ”

પ્રશ્ન :- બાપનું કાર્ય પ્રેરણાથી નથી ચાલી શકતું, એમને અહીંયા આવવું જ પડે કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે મનુષ્યોની બુદ્ધિ બિલકુલ તમોપ્રધાન છે. તમોપ્રધાન બુદ્ધિ પ્રેરણાને કેચ (સમજી) નથી કરી શકતી. બાપ આવે છે ત્યારે તો કહેવાય છે છોડ ભી દે આકાશ સિંહાસન....

ગીત :- છોડ ભી દે આકાશ સિંહાસન

ઓમ શાંતિ ! ભક્તોએ આ ગીત બનાવ્યું છે. હવે આનો અર્થ કેવો સરસ છે. કહે છે આકાશ સિંહાસન છોડીને આવો. હવે આકાશ તો છે આ. આ છે રહેવાનું સ્થાન. આકાશ થી તો કોઈ ચીજ આવતી નથી. આકાશ સિંહાસન કહે છે. આકાશ તત્ત્વમાં તો તમે રહો છો અને બાપ રહે છે મહત્ત્વ માં. એને બ્રહ્મ અથવા મહત્ત્વ કહે છે, જ્યાં આત્માઓ નિવાસ કરે છે. બાપ આવશે પણ જરૂર ત્યાંથી. કોઈ તો આવશે ને. કહે છે આવીને અમારી જ્યોત જગાડો. ગાયન પણ છે-એક છે આંધળાની ઓલાદ આંધળા અને બીજા છે સજજે(સજજન) ની ઓલાદ સજજે(સજજન). ધૃતરાષ્ટ્ર અને યુધિષ્ઠિર નામ દેખાડે છે. હવે આ તો ઓલાદ છે રાવણની. માયા રૂપી રાવણ છે ને. બધાની રાવણ બુદ્ધિ છે, હવે તમે છો ઈશ્વરીય બુદ્ધિ. બાપ તમારી બુદ્ધિનું હવે તાળું ખોલી રહ્યાં છે. રાવણ તાળું બંધ કરી દે છે. કોઈ કોઈ વાતને નથી સમજતાં તો કહે છે આ તો પથ્થરબુદ્ધિ છે. બાપ આવીને અહીંયા જ્યોત જગાડશે ને. પ્રેરણા થી થોડી કામ થાય છે. આત્મા જે સતોપ્રધાન હતી, તેની તાકાત હવે ઓછી થઈ ગઈ છે. તમોપ્રધાન બની ગઈ છે. એકદમ ઝુન્ઝાર બની ગઈ છે. મનુષ્ય કોઈ મરે છે તો તેમનો દીવો પેટાવે છે. હવે દીવો કેમ પેટાવે છે? સમજે છે જ્યોત બુજાઈ જવાથી અંધારું ન થઈ જાય એટલે જ્યોત પેટાવે છે. હવે અહીંયાની જ્યોત જગાડવા થી ત્યાં કેવી રીતે પ્રકાશ થશે? કાંઈ પણ સમજતાં નથી. હવે તમે સમજદાર બુદ્ધિ બનો છો. બાપ કહે છે હું તમને સ્વચ્છ બુદ્ધિ બનાવું છું. જ્ઞાન ધૃત નાખું છું. છે આ પણ સમજાવાની વાત. જ્ઞાન અને યોગ બંને અલગ ચીજ છે. યોગ ને જ્ઞાન નહીં કહેશું. કોઈ સમજે છે ભગવાને આવીને આ પણ જ્ઞાન આપ્યું ને કે મને યાદ કરો. પરંતુ આને જ્ઞાન નહીં કહેશું. આ તો બાપ અને બાળકો છે. બાળકો જાણે છે કે આ આપણાં બાબા છે, આમાં જ્ઞાનની વાત નહીં કહેશું. જ્ઞાન તો વિસ્તાર છે. આ તો ફક્ત યાદ છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો, બસ. આ તો સાધારણ વાત છે. આને જ્ઞાન નથી કહેવાતું. બાળકે જન્મ લીધો તો જરૂર બાપને યાદ કરશે ને. જ્ઞાન નો વિસ્તાર છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો-આ જ્ઞાન ન થયું. તમે સ્વયં જાણો છો, આપણે આત્મા છીએ, આપણાં બાપ પરમ આત્મા, પરમાત્મા છે. આને જ્ઞાન કહેશું કે? બાપ ને પોકારે છે. જ્ઞાન તો છે નોલેજ, જેમ કોઈ એમ.એ.ભણે છે, કોઈ બી.એ. ભણે છે, કેટલી બધી પુસ્તકો વાંચવી પડે છે. હવે બાપ તો કહે છે તમે મારાં બાળકો છો ને, હું તમારો બાપ છું. મારાં થી જ યોગ લગાવો અર્થાત યાદ કરો. આને જ્ઞાન નહીં કહેશું. આપ બાળકો તો છો જ. આપ આત્માઓ ક્યારેય વિનાશને નથી પામતી. કોઈ મરી જાય છે તો તેમની આત્મા ને બોલાવે છે, હવે તે શરીર તો ખતમ થઈ ગયું. આત્મા ભોજન કેવી રીતે ખાશે? ભોજન તો છતાં પણ બ્રાહ્મણ ખાશે. પરંતુ આ બધો છે ભક્તિમાર્ગનો રિવાજ. એવું નથી કે આપણાં કહેવાથી તે ભક્તિમાર્ગ બંધ થઈ જશે. તે તો ચાલતો જ આવે છે. આત્મા તો એક શરીર છોડી જઈ બીજું લે છે.

બાળકોની બુદ્ધિમાં જ્ઞાન અને યોગનો કોન્ટ્રાસ્ટ સ્પષ્ટ હોવો જોઈએ. બાપ જે કહે છે મને યાદ કરો, આ જ્ઞાન નથી. આ તો બાપ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે છે, આને યોગ કહેવાય. જ્ઞાન છે સૃષ્ટિ ચક્ર કેવું ફરે છે-તેનું નોલેજ. યોગ અર્થાત યાદ. બાળકોની ફરજ છે બાપ ને યાદ કરવાં. તે છે લૌકિક, આ છે પારલૌકિક. બાપ કહે છે મને યાદ કરો. તો જ્ઞાન અલગ ચીજ થઈ ગઈ. બાળકને કહેવું પડે છે શું કે બાપને યાદ કરો. લૌકિક બાપ તો જન્મતા જ યાદ રહે છે. અહીંયા બાપની યાદ અપાવી પડે છે. આમાં મહેનત લાગે છે. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરો-આ ખુબ મહેનતનું કામ છે. ત્યારે બાબા કહે છે યોગમાં રહી નથી શકતાં. બાળકો લખે છે-બાબા યાદ ભૂલાય જાય છે. એવું નથી કહેતા કે જ્ઞાન ભૂલાય જાય છે. જ્ઞાન તો બહુજ સહજ છે. યાદ ને જ્ઞાન નથી કહેવાતું, આમાં

માયાનાં તોફાન બહુજ આવે છે. ભલે જ્ઞાનમાં કોઈ બહુજ હોશિયાર છે, મુરલી ખુબ સારી ચલાવે છે પરંતુ બાબા પૂછે છે-યાદનો ચાર્ટ નીકાળો, કેટલો સમય યાદ કરો છો? બાબાને યાદ નો ચાર્ટ યથાર્થ રીતે બનાવીને દેખાડો. યાદની જ મુખ્ય વાત છે. પતિત જ પોકારે છે કે આવીને પાવન બનાવો. મુખ્ય છે પાવન બનવાની વાત. આમાં જ માયાનાં વિઘ્ન પડે છે. શિવ ભગવાનુવાચ-યાદમાં બધાં બહુજ કાચ્યા છે. સારા-સારા બાળકો જે મુરલી તો સરસ ચલાવે છે પરંતુ યાદમાં બિલકુલ કમજોર છે. યોગથી જ વિકર્મ વિનાશ થાય છે. યોગથી જ કર્મેન્દ્રિયો બિલકુલ શાંત થઈ શકે છે. એક બાપનાં સિવાય બીજું કોઈ યાદ ન આવે, કોઈ દેહ પણ યાદ ન આવે. આત્મા જાણે છે આ આખી દુનિયા ખલાસ થવાની છે, હવે આપણે જઈએ છે પોતાનાં ઘરે. પછી આવશું રાજધાનીમાં. આ સદેવ બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ. જ્ઞાન જે મળે છે તે આત્મામાં રહેવું જોઈએ. બાપ તો છે યોગેશ્વર, જે યાદ શીખવાડે છે. હકીકતમાં ઈશ્વરને યોગેશ્વર નહીં કહેશું. તમે યોગેશ્વર છો. ઈશ્વર બાપ કહે છે મને યાદ કરો. આ યાદ શિખવાડવા વાળા ઈશ્વર બાપ છે. એ નિરાકાર બાપ શરીર દ્વારા સંભળાવે છે. બાળકો પણ શરીર દ્વારા સાંભળે છે. ઘણાં તો યોગમાં બહુજ કાચ્યા છે. બિલકુલ યાદ કરતાં જ નથી. જે પણ જન્મ-જન્માંતર નાં પાપ છે બધાની સજા ખાશે. અહીંયા આવીને જેઓ પાપ કરે છે તે તો વધારે જ સો ગુણા સજા ખાશે. જ્ઞાનની ટીક-ટીક તો બહુજ કરે છે, યોગ બિલકુલ જ નથી જેનાં કારણે પાપ ભસ્મ નથી થતાં, કાચાં જ રહી જાય છે એટલે સાચી-સાચી માળા ૮ ની બની છે. ૮ રત્ન ગવાય છે. ૧૦૮ રત્ન ક્યારેય સાંભળ્યાં છે? ૧૦૮ રત્નોની કોઈ ચીજ નથી બનાવતાં. ઘણાં છે જે આ વાતોને પૂરું સમજતાં નથી. યાદ ને જ્ઞાન નથી કહેવાતું. જ્ઞાન સૃષ્ટી ચક્રને કહેવાય છે. શાસ્ત્રોમાં જ્ઞાન નથી, તે શાસ્ત્ર છે ભક્તિમાર્ગનાં. બાપ સ્વયં કહે છે હું એનાથી નથી મળતો. સાધુઓ વગેરે બધાનો ઉદ્ધાર કરવા હું આવું છું. તેઓ સમજે છે બ્રહ્મમાં લીન થવાનું છે. પછી ઉદાહરણ આપે છે પાણીનાં બુદબુદાનું. હવે તમે એવું નહીં કહો. તમે તો જાણો છો આપણે આત્માઓ બાપનાં બાળકો છીએ. “મામેકમ યાદ કરો” આ અક્ષર પણ કહે છે પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. ભલે કહી દે છે અમે આત્મા છીએ પરંતુ આત્મા શું છે, પરમાત્મા શું છે-આ જ્ઞાન બિલકુલ નથી. આ બાપ જ આવીને સંભળાવે છે. હવે આપ જાણો છો આપણું આત્માઓનું ઘર એ છે. ત્યાં આખો સીજરો (વિભાગ) છે. દરેક આત્માને પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે. સુખ કોણ આપે છે, દુઃખ કોણ આપે છે-આ પણ કોઈને ખબર નથી.

ભક્તિ છે રાત, જ્ઞાન છે દિવસ. ૬૩ જન્મ તમે ધક્કા ખાઓ છો. પછી જ્ઞાન આપું છું તો કેટલો સમય લાગે છે? સેકન્ડ. આ તો ગવાયેલું છે સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ. આ તમારાં બાપ છે ને, એજ પતિત-પાવન છે. એમને યાદ કરવાથી તમે પાવન બની જશો. સતયુગ, ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ આ ચક્ર છે. નામ પણ જાણે છે પરંતુ પથ્થર બુદ્ધિ એવાં છે, સમય ની કોઈને ખબર નથી. સમજે પણ છે ધીર કળયુગ છે. જો કળયુગ હજી પણ ચાલશે તો વધારે જ ધીર અંધારું થઈ જશે એટલે ગવાયેલું છે-કુંભકરણની નિંદ્રામાં સૂતેલાં હતાં અને વિનાશ થઈ ગયો. થોડું પણ જ્ઞાન સાંભળે છે તો પ્રજા બની જાય છે. ક્યાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ, ક્યાં પ્રજા! ભણાવવા વાળા તો એક જ છે. દરેકની પોત-પોતાની તકદીર છે. કોઈ તો સ્કોલરશીપ લઈ લે છે, કોઈ નપાસ થઈ જાય છે. રામને બાણની નિશાની કેમ આપી છે? કારણ કે નપાસ થયાં. આ પણ ગીતા પાઠશાળા છે, કોઈ તો કાંઈ પણ માર્ક લેવાનાં લાયક નથી. હું આત્મા બિંદુ છું, બાપ પણ બિંદુ છે, એવી રીતે એમને યાદ કરવાનાં છે. જે આ વાતને સમજતાં પણ નથી, તે શું પદ પામશે! યાદમાં ન રહેવાથી ખુબ નુકશાન થઈ જાય છે. યાદનું બળ બહુજ કમાલ કરે છે, કર્મેન્દ્રિયો બિલકુલ શાંત, શીતળ થઈ જાય છે. જ્ઞાનથી શાંત નહિ થશે, યોગનાં બળથી શાંત થશે. ભારતવાસી પોકારે છે કે આવીને અમને તે ગીતાનું જ્ઞાન સંભળાવો, હવે કોણ આવશે? કૃષ્ણની આત્મા તો અહીંયા છે. કોઈ સિંહાસન પર થોડી બેસે છે, જેમને બોલાવે છે. જો કોઈ કહે અમે કાઈસ્ટની આત્માને યાદ કરીએ છીએ. અરે તે તો અહીંયા જ છે, તેમને શું ખબર કે કાઈસ્ટની આત્મા અહિયાં જ છે, પાછી જઈ નથી શકતી. લક્ષ્મી-નારાયણ, પહેલાં નંબર વાળાને જ પુરા ૮૪ જન્મ લેવાનાં છે તો બીજા પછી પાછાં જઈ કેવી રીતે શકે. તે બધો હિસાબ છે ને. મનુષ્ય તો જે કાંઈ બોલે છે તે બધું જુઠું. અડધોકલ્પ છે જુઠખંડ, અડધોકલ્પ છે સચખંડ. હમણાં તો દરેકને સમજાવું જોઈએ-આ સમયે બધાં નર્કવાસી છે પછી સ્વર્ગવાસી પણ ભારતવાસી જ બને છે. મનુષ્ય કેટલાં વેદ, શાસ્ત્ર, ઉપનિષદ વગેરે વાંચે છે, શું એનાથી મુક્તિને પામશે? ઉતરવાનું તો છે જ. દરેક ચીજ સતી, રજો, તમોમાં જરૂર આવે છે. ન્યુ વર્લ્ડ (નવી દુનિયા) કોને કહેવાય છે, કોઈને પણ આ જ્ઞાન નથી. આ તો બાપ સમ્મુખ બેસી સમજાવે છે. દેવી-દેવતા ધર્મ ક્યારે, કોણે સ્થાપન કર્યો-ભારતવાસીઓને કાંઈ પણ ખબર નથી. તો બાપએ સમજાવ્યું છે-જ્ઞાનમાં ભલે કેટલાં પણ સારા છે પરંતુ યોગમાં ઘણાં બાળકો નપાસ છે. યોગ નથી તો વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે, ઊંચ પદ નહીં પામશે. જે યોગમાં મસ્ત છે તે ઊંચ પદ પામશે. તેમની

કર્મેન્દ્રિયો બિલકુલ શીતળ થઈ જાય છે. દેહ સહિત બધુંજ ભૂલી દેહી-અભિમાની બની જાય છે. આપણે અશરીરી છીએ હવે જઈએ છીએ ઘરે. ઉઠતાં-બેસતાં સમજો-હવે આ શરીર તો છોડવાનું છે. આપણે પાર્ટ ભજવ્યો, હવે જઈએ છે ઘરે. જ્ઞાન તો મળ્યું છે, જેમ બાપમાં જ્ઞાન છે, એમને તો કોઈને યાદ નથી કરવાનાં. યાદ તો આપ બાળકોએ કરવાનું છે. બાપને જ્ઞાનનાં સાગર કહેવાય છે. યોગનાં સાગર તો નહીં કહેશે ને. ચક્રનું નોલેજ સંભળાવે છે અને સ્વયંનો પણ પરિચય આપે છે. યાદ ને જ્ઞાન નથી કહેવાતું. યાદ તો બાળકો ને સ્વતઃજ આવી જાય છે. યાદ તો કરવાનું જ છે, નહીં તો વારસો કેવી રીતે મળશે? બાપ છે તો વારસો જરૂર મળે છે. બાકી છે નોલેજ. આપણે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લઈએ છીએ, તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન, સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન કેવી રીતે બનીએ છીએ, આ બાપ સમજાવે છે. હવે સતોપ્રધાન બનવાનું છે બાપની યાદથી. આપ રુહાની બાળકો રુહાની બાપનાં પાસે આવ્યાં છો, એમને શરીર નો આધાર તો જોઈએ ને. કહે છે હું વૃદ્ધ તનમાં પ્રવેશ કરું છું. છે પણ વાનપ્રસ્થ અવસ્થા. હવે બાપ આવે છે ત્યારે આખી સૃષ્ટિનું કલ્યાણ થાય છે. આ છે ભાગ્યશાળી રથ, આમનાથી કેટલી સર્વિસ થાય છે. તો આ શરીરનું ભાન છોડવાનાં માટે યાદ જોઈએ. આમાં જ્ઞાનની વાત નથી. વધારે યાદ શીખવાડવાની છે. જ્ઞાન તો સહજ છે. નાનું બાળક પણ સંભળાવી દે. બાકી યાદમાં જ મહેનત છે. એકની યાદ રહે, આને કહેવાય છે અવ્યભિચારી યાદ. કોઈનાં શરીરને યાદ કરવું - તે છે વ્યભિચારી યાદ. યાદથી બધાને ભૂલી અશરીરી બનવાનું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યાદનાં બળથી પોતાની કર્મેન્દ્રિયોને શીતળ, શાંત બનાવવાની છે. કુલ પાસ થવાં માટે યથાર્થ રીતે બાપને યાદ કરી પાવન બનવાનું છે.
2. ઉઠતાં-બેસતાં બુદ્ધિમાં રહે કે હવે આપણે આ જૂનું શરીર છોડી પાછાં ઘરે જઈશું. જેમ બાપમાં બધું જ્ઞાન છે, એવાં માસ્ટર જ્ઞાન સાગર બનવાનું છે.

વરદાન :-

લોહ સમાન આત્માને પારસ બનાવવા વાળા માસ્ટર પારસનાથ ભવ

તમે બધાં પારસનાથ બાપનાં બાળકો માસ્ટર પારસનાથ છો-તો કેવી પણ લોહ સમાન આત્મા હોય પરંતુ તમારાં સંગથી લોહ પણ પારસ બની જાય. આ લોહ છે - એવું ક્યારેય નહીં વિચારતાં. પારસનું કામ જ છે લોહને પારસ બનાવવું. આજ લક્ષ અને લક્ષણ સદા સ્મૃતિમાં રાખી દરેક સંકલ્પ, દરેક કર્મ કરજો, ત્યારે અનુભવ થશે કે મુજ આત્માની લાઈટની કિરણો અનેક આત્માઓને ગોલ્ડન બનાવવાની શક્તિ આપી રહી છે.

સ્લોગન :-

દરેક કાર્ય સાહસથી કરો તો સર્વનું સમ્માન પ્રાપ્ત થશે.

“નિશ્ચય બુદ્ધિ વિજય રત્નો ની નિશાનીઓ”

આજે બાપદાદા પોતાનાં નિશ્ચય બુદ્ધિ વિજયી રત્નોની માળાને જોઈ રહ્યાં હતાં. બધાં બાળકો પોતાને સમજે છે કે હું નિશ્ચયમાં પાક્કો છું. એવાં કોઈ વિરલા હશે જે પોતાને નિશ્ચય બુદ્ધિ નહિં માનતા હોય. કોઈને પણ પૂછશે નિશ્ચય છે? તો એજ કહેશે કે નિશ્ચય ન હોત તો બ્રહ્માકુમાર, બ્રહ્માકુમારી કેવી રીતે બનત. નિશ્ચયનાં પ્રશ્ન પર બધાં હાં કહે છે. બધાં નિશ્ચય બુદ્ધિ બેઠાં છે, એવું કહેશું ને? નહિં તો જે સમજે છે કે નિશ્ચય થઈ રહ્યો છે, તે હાથ ઉઠાવે. બધાં નિશ્ચય બુદ્ધિ છે. સારું જ્યારે બધાંને પાક્કો નિશ્ચય છે પછી વિજય માળામાં નંબર કેમ છે? નિશ્ચયમાં બધાનો એક જ જવાબ છે ને! પછી નંબર કેમ? ક્યાં અષ્ટ રત્ન, ક્યાં ૧૦૦ રત્ન અને ક્યાં ૧૬ હજાર! આનું કારણ શું? અષ્ટ દેવનું પૂજન ગાયન અને ૧૬ હજાર ની માળાનાં ગાયન અને પૂજનમાં કેટલું અંતર છે? બાપ એક છે અને એકનાં જ છે, આ નિશ્ચય છે પછી અંતર કેમ? નિશ્ચય બુદ્ધિમાં પર્સન્ટેજ (ટકાવારી) હોય છે શું? નિશ્ચયમાં જો પર્સન્ટેજ હોય તો તેને નિશ્ચય કહેશું? ૮ રત્ન પણ નિશ્ચય બુદ્ધિ, ૧૬ હજાર વાળા પણ નિશ્ચય બુદ્ધિ કહેશું ને!

નિશ્ચય બુદ્ધિની નિશાની વિજય છે એટલે ગાયન છે નિશ્ચય બુદ્ધિ વિજયન્તી. તો નિશ્ચય અર્થાત્ વિજયી છે જ છે. ક્યારેક વિજય થાય, ક્યારેક ન થાય. આ થઈ નથી શકતું. પરિસ્થિતિ ભલે કેવી પણ હોય પરંતુ નિશ્ચય બુદ્ધિ બાળકો પરિસ્થિતિમાં પોતાની સ્વસ્થિતિની શક્તિ સદા વિજય અનુભવ કરશે જો વિજય રત્ન અર્થાત્ વિજય માળાનાં મણકા બની ગયાં, ગળાનો હાર બની ગયાં તેમની માયાથી હાર ક્યારેય થઈ નથી શકતી. ભલે દુનિયા વાળા લોકો અથવા બ્રાહ્મણ પરિવારનાં સંબંધ સંપર્કમાં બીજા સમજે અથવા કહે કે આ હારી ગયાં - પરંતુ તે હાર નથી, જીત છે કારણકે ક્યાંક-ક્યાંક જોવાં કે કરવા વાળાની ગેરસમજ પણ થઈ જાય છે. નમ્રચિત્ત નિર્માણ અથવા હાં જો નો પાઠ ભણવાવાળી આત્માઓનાં પ્રતિ ક્યારેક ગેરસમજથી એમની હાર થઈ શકે છે, બીજાઓને રૂપ હાર નું દેખાય છે પરંતુ હકીકતમાં વિજય છે. ફક્ત તે સમયે બીજાઓનાં કહેવાં કે વાયુમંડળમાં સ્વયં નિશ્ચય બુદ્ધિથી બદલાઈ શક્ય (હોઈ સકે) નું રૂપ ન બનો. ખબર નહિં હાર છે કે જીત છે. આ શક્ય ન રાખી પોતાનાં નિશ્ચયમાં પાક્કા રહો. તો જેમને આજે બીજા લોકો હાર કહે છે, કાલે વાહ! વાહ! નાં પુષ્પ ચઢાવશે.

વિજયી આત્માને પોતાનાં મનમાં, પોતાનાં કર્મ પ્રતિ ક્યારેય દુર્વિધા નહીં હશે. સાચો છું કે ખોટો છું. બીજાઓનું કહેવું અલગ ચીજ છે. બીજા કોઈ સાચું કહેશે કોઈ ખોટું કહેશે પરંતુ પોતાનું મન નિશ્ચય બુદ્ધિ હોય કે હું વિજયી છું. બાપમાં નિશ્ચયની સાથે-સાથે સ્વયંનો પણ નિશ્ચય જોઈએ. નિશ્ચય બુદ્ધિ અર્થાત્ વિજયી નું મન અર્થાત્ સંકલ્પ શક્તિ સદા સ્વચ્છ હોવાનાં કારણે હાં અને ના નો સ્વયં પ્રતિ કે બીજાઓનાં પ્રતિ નિર્ણય સહજ અને સત્ય, સ્પષ્ટ હશે એટલે ખબર નહીં ની દુર્વિધા નહિં હશે. નિશ્ચય બુદ્ધિ વિજયી રત્ન ની નિશાની-સત્ય નિર્ણય હોવાનાં કારણે મનમાં જરા પણ મૂંઝવણ નહિં હશે, સદેવ મૌજ હશે. ખુશીની લહેર હશે. ભલે પરિસ્થિતિ આગનાં સમાન હોય પરંતુ એનાં માટે તે અગ્નિ-પરીક્ષા વિજય ની ખુશી અનુભવ કરાવશે કારણ કે પરીક્ષામાં વિજયી થઈ જશે ને. હમણાં પણ લૌકિક રીતે કોઈ પણ વાતમાં વિજય થાય છે તો ખુશી મનાવવાં માટે હસે-નાચે તાળી પાડે છે. આ ખુશીની નિશાની છે. નિશ્ચય બુદ્ધિ ક્યારેય પણ કોઈ પણ કાર્યમાં પોતાને એકલાં અનુભવ નહીં કરશે. બધાં એક તરફ છે, હું એકલો બીજો તરફ છું, ભલે મેજોરીટી બીજો તરફ હોય અને વિજયી રત્ન ફક્ત એક હોય તો પણ તે પોતાને એક નહીં પરંતુ બાપ મારી સાથે છે એટલે બાપની આગળ અક્ષોણી પણ કાંઈ નથી. જ્યાં બાપ છે ત્યાં આખો સંસાર બાપમાં છે. બીજ છે તો ઝાડ એમાં છે જ. વિજયી નિશ્ચય બુદ્ધિ આત્મા સદા પોતાને સહારાનાં નીચે સમજશે. સહારો આપવાવાળા દાતા મારી સાથે છે, આ નેચરલ (કુદરતી) અનુભવ કરે છે. એવું નહીં કે જ્યારે સમસ્યા આવે તે સમયે બાપની આગળ કહેશે બાબા તમે તો મારી સાથે છો ને. તમે જ મદદગાર છો ને. બસ હવે તમે જ છો. મતલબ નો સહારો નહીં લેશે. તમે છો ને, આ છો ને નો અર્થ શું થયો? નિશ્ચય થયો? બાપને પણ યાદ અપાવો છો કે તમે સહારો છો. નિશ્ચય બુદ્ધિ ક્યારેય પણ આવો સંકલ્પ નથી કરી શકતાં. તેમનાં મનમાં જરા પણ બેસહારા કે એકલાપણાનો સંકલ્પ માત્ર પણ અનુભવ નહીં થાય. નિશ્ચય બુદ્ધિ વિજયી હોવાનાં કારણે સદા ખુશીમાં નાચતાં રહેશે. ક્યારેક ઉદાસી અથવા અલ્પકાળનો હૃદનો વૈરાગ્ય, આ લહેરમાં પણ નહીં આવશે.

ઘણીવાર જ્યારે માયાનો તેજ વાર હોય છે, અલ્પકાળનો વૈરાગ્ય પણ આવે છે, પરંતુ તે હદનો અલ્પકાળનો વૈરાગ્ય હોય છે. બેહદનો સદાનો નથી હોતો. મજબૂરી થી વૈરાગ્ય-વૃત્તિ ઉત્પન્ન થાય છે એટલે તે સમયે કહી દે છે કે આનાથી તો એને છોડી દઈએ. મને વૈરાગ્ય આવી ગયો છે. સેવા પણ છોડી દઈએ આ પણ છોડી દઈએ. વૈરાગ્ય આવે છે પરંતુ તે બેહદનો નથી હોતો. વિજયી રત્ન સદા હાર માં પણ જીત, જીત માં પણ જીત અનુભવ કરશે. હદનાં વૈરાગ્યને કહે છે કિનારો કરવો. નામ વૈરાગ્ય કહે છે પરંતુ હોય છે કિનારો. તો વિજયી રત્ન કોઈ પણ કાર્યથી, સમસ્યાથી, વ્યક્તિથી કિનારો નહીં કરશે. પરંતુ બધાં કર્મ કરતાં, સામનો કરતાં, સહયોગી બનતાં બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિમાં હશે. જે સદા કાળ નો છે. નિશ્ચય બુદ્ધિ વિજયી ક્યારેય પોતાનાં વિજયનું વર્ણન નહીં કરશે. બીજાને ઉલ્હના (ફરિયાદ) નહીં આપે. જોયું હું રાઈટ (સાચો) હતો ને. આ ઉલ્હના આપવી કે વર્ણન કરવું, આ ખાલીપણા ની નિશાની છે. ખાલી ચીજ વધારે ઉછળે છે ને. જેટલાં ભરપૂર હશે એટલાં ઉછળશે નહીં. વિજયી સદા બીજાઓની પણ હિંમત વધારશે. નીચું દેખાડવાની કોશિશ નહીં કરશે કારણકે વિજયી રત્ન બાપ સમાન માસ્ટર સહારા દાતા છે. નીચેથી ઊંચા ઉઠાવવા વાળા છે. નિશ્ચય બુદ્ધિ વ્યર્થથી સદા દૂર રહે છે. ભલે વ્યર્થ સંકલ્પ હોય, બોલ હોય કે કર્મ હોય. વ્યર્થ થી કિનારો અર્થાત્ વિજયી છે. વ્યર્થનાં કારણે જ ક્યારેક હાર, ક્યારેક જીત થાય છે. વ્યર્થ સમાપ્ત થાય તો હાર સમાપ્ત. વ્યર્થ સમાપ્ત થવું, આ વિજયી રત્નની નિશાની છે. હવે આ તપાસ કરો કે નિશ્ચય બુદ્ધિ વિજયી રત્નની નિશાનીઓ અનુભવ થાય છે? સંભળાવ્યું ને-નિશ્ચય બુદ્ધિ તો છે, સાચું બોલે છે. પરંતુ નિશ્ચય બુદ્ધિ એક છે જાણવાં સુધી, માનવાં સુધી અને એક છે ચાલવાં સુધી. માનો તો બધાં છો કે હાં ભગવાન મળી ગયાં. ભગવાન નાં બની ગયાં. માનવું કે જાણવું, એક જ વાત છે. પરંતુ ચાલવામાં નંબરવાર થઈ જાય. તો જાણો પણ છો, માનો પણ આમાં ઠીક છે પરંતુ ત્રીજું સ્ટેજ છે માનીને, જાણીને ચાલવું. દરેક કદમમાં નિશ્ચયની અથવા વિજયની પ્રત્યક્ષ નિશાનીઓ દેખાય. આમાં અંતર છે એટલે નંબરવાર બની ગયાં. સમજ્યા-નંબર કેમ બન્યાં છે!

આને જ કહેવાય છે નષ્ટોમોહા. નષ્ટોમોહા ની પરિભાષા બહુજ ગુહ્ય છે. તે પછી ક્યારેક સંભળાવશું. નિશ્ચય બુદ્ધિ નષ્ટોમોહા ની સીડી છે. અચ્છા - આજે બીજું ગ્રુપ આવ્યું છે. ઘરનાં બાળક જ માલિક છે તો ઘરનાં માલિક પોતાનાં ઘરમાં આવ્યાં છે, એવું કહેશું ને. ઘરમાં આવ્યાં છો, કે ઘરેથી આવ્યાં છો? જો તેને ઘર સમજશો તો મમત્વ જશે. પરંતુ તે ટેમ્પરરી (અલ્પકાલીન) સેવાસ્થાન છે. ઘર તો બધાનું મધુબન છે ને. આત્માનાં નાતે પરમધામ છે. બ્રાહ્મણનાં નાતે મધુબન છે. જ્યારે કહો જ છો કે હેડ ઓફિસ માઉન્ટ આબુ છે તો જ્યાં રહો છો તે શું થયું? ઓફિસ થયું ને, ત્યારે તો હેડ ઓફિસ કહો છે. તો ઘરેથી નથી આવ્યા પરંતુ ઘરમાં આવ્યાં છો. ઓફિસ થી ક્યારે પણ કોઈને ચેન્જ (બદલી) કરી શકે છે. ઘરેથી નીકાળી ન શકાય. ઓફિસ તો બદલી કરી શકે. ઘર સમજશો તો મારાંપણું રહેશે. સેન્ટરને પણ ઘર બનાવી દે છે ત્યારે મારાંપણું આવે છે. સેન્ટર સમજે તો મારાંપણું નહીં રહે. ઘર બની જાય, આરામનું સ્થાન બની જાય ત્યારે મારાંપણું રહે છે. તો પોતાનાં ઘરેથી આવ્યાં છો. આજે કહેવત છે- પોતાનું ઘર દાતાનું દર. આ કયા સ્થાન માટે ગાયન છે? વાસ્તવિક દાતાનું દર પોતાનું ઘર તો મધુબન છે ને. પોતાનાં ઘરમાં અર્થાત્ દાતાનાં ઘરમાં આવ્યાં છો. ઘર અથવા દર કહો વાત એક જ છે. પોતાનાં ઘરમાં, આવવાથી આરામ મળે છે ને. મનનો આરામ. તનનો પણ આરામ, ધનનો પણ આરામ. કમાવવા માટે થોડી જવું પડે છે. ખાવાનું બનાવો ત્યારે ખાઓ આનાંથી પણ આરામ મળી જાય, થાળીમાં બન્યું બનાવેલું ભોજન મળે છે. અહીંયા તો ઠાકુર બની જાઓ છો. જેમ ઠાકુરોનાં મંદિરમાં ઘંટી વગાડે છે ને. ઠાકુરને ઉઠાડવાનાં હોય, સુવડાવવાનાં હોય તો ઘંટડી વગાડે. ભોગ લગાવશે તો પણ ઘંટડી વગાડશે. તમારી પણ ઘંટડી વાગે છે ને. આજકાલ ફેશનબલ (ફેન્સી) છે તો રેકોર્ડ વગાડે છે. રેકોર્ડ થી સૂવો છો, પછી રેકોર્ડ થી ઉઠો છો તો ઠાકુર થઈ ગયાં ને. અહીંયાનું જ પછી ભક્તિમાર્ગમાં કોપી (નકલ) કરે છે. અહીંયા પણ 3-4 વાર ભોગ લાગે છે. ચૈતન્ય ઠાકુરો ને 8 વાગ્યાથી ભોગ લગાવવાનું શરૂ થઈ જાય છે. અમૃતવેલા થી ભોગ શરૂ થાય. ચૈતન્ય સ્વરૂપમાં ભગવાન સેવા કરી રહ્યાં છે બાળકોની. ભગવાનની સેવા તો બધાં કરે છે, પરંતુ અહીંયા ભગવાન સેવા કરે છે. કોની? ચૈતન્ય ઠાકુરો ની. આ નિશ્ચય સદા જ ખુશીમાં ઝૂલાવતો રહેશે. સમજ્યાં - બધાં ઝોન લાડકા છે. જ્યારે જે ઝોન આવે છે તે લાડકા છે. લાડકા તો છો પરંતુ ફક્ત બાપનાં લાડકા બનો. માયાનાં લાડકા નહીં બની જાઓ. માયાનાં લાડકા બનો છો તો પછી બહુજ લાડ કોડ કરો છો. જે પણ આવ્યાં છે, ભાગ્યવાન આવ્યાં છો ભગવાન ની પાસે. - અચ્છા

સદા દરેક સંકલ્પમાં નિશ્ચય બુદ્ધિ વિજયી રત્ન સદા ભગવાન અને ભાગ્યની સ્મૃતિ સ્વરૂપ આત્માઓને, સદા હાર

અને જીત બંનેવ માં વિજયી અનુભવ કરવા વાળાને, સદા સહારો અર્થાત્ સહયોગ આપવા વાળા માસ્ટર સહારા દાતા આત્માઓને, સદા સ્વયંને બાપની સાથે અનુભવ કરવાવાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓને બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને નમસ્તે.

પાટીઓ થી અવ્યક્ત બાપદાદા ની મુલાકાત

૧ - બધાં એક લગન માં મગન રહેવાવાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છો? સાધારણ તો નથી. સદા શ્રેષ્ઠ આત્માઓ જે પણ કર્મ કરશે તે શ્રેષ્ઠ હશે. જ્યારે જન્મ જ શ્રેષ્ઠ છે તો કર્મ સાધારણ કેવી રીતે હશે. જ્યારે જન્મ બદલાય છે તો કર્મ પણ બદલાય છે. નામ, રૂપ, દેશ, કર્મ બધુંજ બદલાઈ જાય છે. તો સદા નવો જન્મ, નવાં જન્મની નવીનતા નાં ઉમંગ-ઉત્સાહમાં રહો છો. જે ક્યારેક ક્યારેક રહેવાવાળા છે એમને રાજ્ય પણ ક્યારેક-ક્યારેક મળશે.

જે નિમિત્ત બનેલી આત્માઓ છે, એમને નિમિત્ત બનવાનું ફળ મળતું રહે છે. અને ફળ ખાવા વાળી આત્માઓ શક્તિશાળી હોય છે. આ પ્રત્યક્ષ ફળ છે, શ્રેષ્ઠ યુગનું ફળ છે. આનું ફળ ખાવાવાળા સદા શક્તિશાળી હશે. આવી શક્તિશાળી આત્માઓ પરિસ્થિતિઓનાં ઉપર સહજ જ વિજય પામી લે છે. પરિસ્થિતિ નીચે અને તેઓ ઉપર. જેમ શ્રીકૃષ્ણનાં માટે દેખાડે છે કે તેમણે સાપને પણ જીત્યાં. તેનાં માથા પર પગ રાખીને નાચ્યાં. તો આ તમારું ચિત્ર છે. કેટલા પણ ઝેરીલા સાપ હોય પરંતુ તમે તેનાં પર પણ વિજય પ્રાપ્ત કરી નાચ કરવાવાળા છો. આજ શ્રેષ્ઠ શક્તિશાળી સ્મૃતિ બધાને સમર્થ બનાવી દેશે. અને જ્યાં સમર્થતા છે ત્યાં વ્યર્થ સમાપ્ત થઈ જાય છે. સમર્થ બાપની સાથે છો, એવી સ્મૃતિનાં વરદાન થી સદા આગળ વધતા જાઓ.

૨ - બધાં અમર બાપની અમર આત્માઓ છો ને. અમર થઈ ગયાં ને? શરીર છોડો છો તો પણ અમર છો, કેમ? કારણકે ભાગ્ય બનાવીને જાઓ છો. ખાલી હાથે નથી જતાં, એટલે મરવું નથી. ભરપૂર થઈને જવાનું છે. મરવું અર્થાત્ ખાલી હાથ જવું. ભરપૂર થઈને જવું એટલે વસ્ત્ર બદલી કરવું. તો અમર થઈ ગયા ને. અમર ભવનું વરદાન મળી ગયું, આમાં મૃત્યુનાં વશીભૂત નથી થતાં. જાણો છો જવાનું પણ છે ફરી આવવાનું પણ છે, એટલે અમર છો. અમરકથા સાંભળતાં-સાંભળતાં અમર બની ગયાં. રોજ-રોજ પ્રેમથી કથા સાંભળો છો ને. બાપ અમરકથા સાંભળાવીને અમરભવ નું વરદાન આપી દે છે. બસ સદા આજ ખુશીમાં રહો કે અમર બની ગયાં. માલામાલ બની ગયાં. ખાલી હતાં ભરપૂર થઈ ગયાં. એવાં ભરપૂર થઈ ગયા જે અનેક જન્મ ખાલી થઈ નથી શકતાં.

૩ - બધાં યાદની યાત્રામાં આગળ વધતાં જઈ રહ્યા છો ને. આ રુહાની યાત્રા સદા જ સુખદાયી અનુભવ કરાવશે. આ યાત્રાથી સદાનાં માટે સર્વ યાત્રાઓ પૂર્ણ થઈ જાય છે. રુહાની યાત્રા કરી તો બધી યાત્રાઓ થઈ ગઈ બીજી કોઈ યાત્રા કરવાની આવશ્યકતા જ નથી રહેતી કારણકે મહાન યાત્રા છે ને. મહાન યાત્રામાં બધી યાત્રાઓ સમાયેલી છે. પહેલાં યાત્રાઓમાં ભટકતાં હતાં હવે આ રુહાની યાત્રા થી ઠેકાણા પર પહોંચી ગયાં. હવે મનને પણ ઠેકાણું મળી ગયું તો તનને પણ ઠેકાણું મળી ગયું. એક જ યાત્રા થી અનેક પ્રકારનું ભટકવાનું બંધ થઈ ગયું. તો સદા રુહાની યાત્રી છીએ તે સ્મૃતિમાં રહો, આનાંથી સદા ઉપરામ રહેશો, ન્યારા રહેશો, નિર્મોહી રહેશો. કોઈમાં પણ મોહ નહિં જશે. યાત્રીનો કોઈમાં પણ મોહ નથી જતો. એવી સ્થિતિ સદા રહે.

વિદાયનાં સમયે :- બાપદાદા બધાં દેશ-વિદેશનાં બાળકોને જોઈ ખુશ થાય છે કારણ કે બધાં સહયોગી બાળકો છે. સહયોગી બાળકોને બાપદાદા સદા દિલતપ્તનશીન સમજી યાદ કરી રહ્યાં છે. બધી નિશ્ચય બુદ્ધિ આત્માઓ બાપને પ્રિય છે કારણકે બધાં ગળાનો હાર બની ગયાં. અચ્છા-બધાં બાળકો સર્વિસ સારી વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત કરાવી રહ્યાં છે. અચ્છા.

વરદાન :- સાચી સેવા દ્વારા અવિનાશી, અલૌકિક ખુશીનાં સાગરમાં લહેરાવા વાળી ખુશનસીબ આત્મા ભવ જે બાળકો સેવાઓમાં બાપદાદા અને નિમિત્ત મોટાઓની સ્નેહની દુવાઓ પ્રાપ્ત કરે છે એમને અંદરથી અલૌકિક, આત્મિક ખુશીનો અનુભવ થાય છે. તેઓ સેવાઓ દ્વારા આંતરિક ખુશી, રુહાની મોજ, બેહદની પ્રાપ્તિનો અનુભવ કરતાં સદા ખુશીનાં સાગરમાં લહેરાતા રહે છે. સાચી સેવા સર્વનો સ્નેહ, સર્વ દ્વારા અવિનાશી સમ્માન અને ખુશીની દુવાઓ પ્રાપ્ત થવાની ખુશનસીબી નાં

શ્રેષ્ઠ ભાગ્યનો અનુભવ કરાવે છે. જે સદા ખુશ છે તે જ ખુશનસીબ છે.

સ્લોગન :- સદા હર્ષિત અને આકર્ષણમૂર્ત બનવાં માટે સંતુષ્ટમણી બનો.

સુચના :- આજે આંતરરાષ્ટ્રીય યોગ દિવસ ત્રીજો રવિવાર છે. સાંજે ૬:૩૦ થી ૭:૩૦ વાગ્યા સુધી બધાં ભાઈ-બહેનો સંગઠિત રુપમાં એકત્રિત થઈ યોગ અભ્યાસમાં એજ શુભ સંકલ્પ કરે કે મુજ આત્મા દ્વારા પવિત્રતાની કિરણો નીકળીને આખાં વિશ્વને પાવન બનાવી રહી છે. હું માસ્ટર પતિત પાવની આત્મા છું.

“ મીઠા બાળકો - બાપ તમને અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનું દાન આપે છે , તમે પછી બીજાઓને દાન આપતાં રહો , આજ દાન થી સદ્ગતિ થઈ જશે ”

પ્રશ્ન :- કયો નવો રસ્તો આપ બાળકોનાં સિવાય કોઈ પણ નથી જાણતું?

ઉત્તર :- ઘરનો રસ્તો અથવા સ્વર્ગ જવાનો રસ્તો હમણાં બાપ દ્વારા તમને મળ્યો છે. તમે જાણો છો શાંતિધામ આપણું આત્માઓનું ઘર છે, સ્વર્ગ અલગ છે, શાંતિધામ અલગ છે. આ નવો રસ્તો તમારા સિવાય કોઈ પણ નથી જાણતું. તમે કહો છો હવે કુંભકરણની નિંદ્રા છોડો, આંખ ખોલો, પાવન બનો. પાવન બનીને જ ઘરે જઈ શકશો.

ગીત :- જાગ સજનીયા જાગ.....

ઓમ શાંતિ ! ભગવાનુવાચ. આતો બાપએ સમજાવ્યું છે કે મનુષ્યને કે દેવતાઓને ભગવાન નથી કહેવાતું કારણકે એમનું સાકારી રૂપ છે. બાકી પરમપિતા પરમાત્માનું ન સાકારી, ન સાકારી રૂપ છે એટલે એમને શિવ પરમાત્માય નમઃ કહેવાય છે. જ્ઞાનનાં સાગર એ એક જ છે. કોઈ મનુષ્યમાં જ્ઞાન હોઈ ન શકે. કોનું જ્ઞાન? રચતા અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું જ્ઞાન અથવા આત્મા અને પરમાત્માનું આ જ્ઞાન કોઈમાં નથી. તો બાપ આવીને જગાડે છે-હેં સજનીઓ, હે ભક્તિઓ જાગો. બધાં મેલ (પુરુષ) અથવા ફીમેલ (સ્ત્રી) ભક્તિઓ છે. ભગવાનને યાદ કરે છે. બધી બ્રાઈડસ (સજનીઓ) યાદ કરે છે એક બ્રાઈડગમ (સાજન) ને. બધી આશિક આત્માઓ પરમપિતા પરમાત્મા માશૂક ને યાદ કરે છે. બધી સિતાઓ છે, રામ એક પરમપિતા પરમાત્મા છે. રામ અક્ષર કેમ કહે છે? રાવણરાજ્ય છે ને. તો તેની ભેંટમાં રામરાજ્ય કહેવાય છે. રામ છે બાપ, જેમને ઈશ્વર પણ કહે છે, ભગવાન પણ કહે છે. અસલી નામ એમનું છે શિવ. તો હવે કહે છે જાગો, હવે નવયુગ આવે છે. જૂનું ખતમ થઈ રહ્યું છે. આ મહાભારત લડાઈનાં પછી સતયુગ સ્થાપન થાય છે અને આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હશે. જૂનું કળયુગ ખતમ થઈ રહ્યું છે એટલે બાપ કહે છે-બાળકો કુંભકરણની નિંદ્રા છોડો. હવે આંખ ખોલો. નવી દુનિયા આવે છે. નવી દુનિયાને સ્વર્ગ, સતયુગ કહેવાય છે. આ છે નવો રસ્તો. આ ઘરે કે સ્વર્ગમાં જવાનો રસ્તો કોઈ પણ જાણતું નથી. સ્વર્ગ અલગ છે, શાંતિધામ જ્યાં આત્માઓ રહે છે, તે અલગ છે. હવે બાપ કહે છે જાગો, તમે રાવણ રાજ્યમાં પતિત થઈ ગયાં છો. આ સમયે એક પણ પવિત્ર આત્મા ન હોઈ શકે. પુણ્ય આત્મા નહીં કહેશું. ભલે મનુષ્ય દાન-પુણ્ય કરે છે, પરંતુ પવિત્ર આત્મા તો એક પણ નથી. અહીં કળયુગમાં છે પતિત આત્માઓ, સતયુગમાં છે પાવન આત્માઓ, એટલે કહે છે-હેં શિવબાબા, આવીને અમને પાવન આત્મા બનાવો. આ પવિત્રતાની વાત છે. આ સમયે બાપ આવીને આપ બાળકોને અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનું દાન આપે છે. કહે છે તમે પણ બીજાઓને દાન દેતાં રહો તો ૫ વિકારોનું ગ્રહણ છૂટી જાય. ૫ વિકારોનું દાન દો તો દુઃખનું ગ્રહણ છૂટી જાય. પવિત્ર બની સુખધામ માં ચાલ્યા જશો. ૫ વિકારોમાં નંબરવન છે કામ, તેને છોડી પવિત્ર બનો. સ્વયં પણ કહે છે-હેં પતિત-પાવન, અમને પાવન બનાવો. પતિત વિકારીને કહેવાય છે. આ સુખ અને દુઃખનો ખેલ ભારતનાં માટે જ છે. બાપ ભારતમાં જ આવીને સાધારણ તનમાં પ્રવેશ કરે છે પછી તેમની પણ બાયોગ્રાફી (જીવન કહાની) બેસી સંભળાવે છે. આ છે બધાં બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ, પ્રજાપિતા બ્રહ્માની ઓલાદ. તમે બધાને પવિત્ર બનવાની યુક્તિ બતાવો છો. બ્રહ્માકુમાર અને કુમારીઓ તમે વિકારમાં જઈ ન શકો. આપ બ્રાહ્મણોનો આ એક જ જન્મ છે. દેવતા વર્ણમાં તમે ૨૦ જન્મ લો છો, વૈશ્ય, શૂદ્ર વર્ણમાં ૬૩ જન્મ. બ્રાહ્મણ વર્ણનો આ એક અંતિમ જન્મ છે, જેમાં જ પવિત્ર બનવાનું છે. બાપ કહે છે પવિત્ર બનો. બાપની યાદ કે યોગબળ થી વિકર્મ ભસ્મ થશે. આ એક જન્મ પવિત્ર બનવાનું છે. સતયુગમાં તો કોઈ પતિત હોતું નથી. હમણાં આ અંતિમ જન્મ પાવન બનશો તો ૨૧ જન્મ પાવન રહેશો. પાવન હતાં, હવે પતિત બન્યાં છો. પતિત છો ત્યારે તો બોલાવો છો. પતિત કોણે બનાવ્યાં છે? રાવણની આસુરી મતે. સિવાય મારાં, આપ બાળકોને રાવણ રાજ્ય થી, દુઃખથી કોઈ પણ લિબરેટ (મુક્ત) કરી નથી શકતું. બધાં કામ ચિતા પર બેસી ભસ્મ થઈ ગયાં છે. મારે આવીને જ્ઞાન ચિતા પર બેસાડવાં પડે છે. જ્ઞાન જળ નાખવું પડે છે. સર્વની સદ્ગતિ કરવી પડે. જે સારી રીતે ભણતર ભણે છે તેમની જ સદ્ગતિ થાય છે. બાકી બધાં ચાલ્યાં જાય છે શાંતિધામ માં. સતયુગ માં ફક્ત દેવી-દેવતાઓ છે, તેમને જ

સદગતિ મળેલી છે. બાકી સર્વને ગતિ અથવા મુક્તિ મળે છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આ દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. લાખો વર્ષની વાત છે નહિ. હવે બાપ કહે છે મીઠા-મીઠા બાળકો, મુજ બાપને યાદ કરો. મનમનાભવ અક્ષર તો પ્રસિદ્ધ છે. ભગવાનુવાચ-કોઈ પણ દેહધારીને ભગવાન નથી કહેવાતું. આત્માઓ તો એક શરીર છોડી બીજું લે છે. ક્યારેક સ્ત્રી, ક્યારેક પુરુષ બને છે. ભગવાન ક્યારેય પણ જન્મ-મરણની રમતમાં નથી આવતાં. આ ડ્રામા અનુસાર નોંધ છે. એક જન્મ ન મળે બીજાથી. ફરી તમારો આ જન્મ રીપીટ થશે તો આ એક્ટ, આ ફિયર્સ ફરી લેશો. આ ડ્રામા અનાદિ બન્યો-બનાવેલ છે. આ બદલાઈ નથી શકતો. શ્રીકૃષ્ણનું જે શરીર સતયુગમાં હતું તે ફરી ત્યાં મળશે. તે આત્મા તો હમણાં અહીંયા છે. તમે હમણાં જાણો છો આપણે તેજ બનશું. આ લક્ષ્મી-નારાયણનાં ફિયર્સ એક્યુરેટ નથી. બનશે ફરી પણ તેજ. આ વાતો નવાં કોઈ સમજી ન શકે. સારી રીતે જ્યારે કોઈ ને સમજાવો ત્યારે ૮૪ નું ચક્ર જાણશે અને સમજશે બરાબર દરેક જન્મમાં નામ, રૂપ, ફિયર્સ વગેરે અલગ-અલગ હોય છે. હમણાં આમનાં અંતિમ ૮૪ માં જન્મનાં ફિયર્સ આ છે એટલે નારાયણનાં ફિયર્સ નજીક-નજીક એવાં દેખાડ્યા છે. નહીં તો મનુષ્ય સમજી ન શકે.

આપ બાળકો જાણો છો - મમ્મા-બાબા જ આ લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. અહીંયા તો ૫ તત્વ પવિત્ર છે નહીં. આ શરીર બધાં પતિત છે. સતયુગમાં શરીર પણ પવિત્ર હોય છે. કૃષ્ણ ને મોસ્ટ બ્યુટીફુલ (સૌથી રૂપવાન) કહે છે. નેચરલ બ્યુટી (કુદરતી સૌંદર્ય) હોય છે. અહીંયા વિલાયતમાં ભલે ગોરા મનુષ્ય છે પરંતુ તેમને દેવતા થોડી કહેશે. દેવીગુણ તો છે નહીં ને. તો બાપ કેટલું સારી રીતે બેસી સમજાવે છે. આ છે ઊંચેથી ઊંચું ભણતર, જેનાંથી તમારી કેટલી ઊંચી કમાણી થાય છે. અગણિત હીરા-ઝવેરાત, ધન હોય છે. ત્યાં તો હીરા-ઝવેરાતનાં મહેલ હતાં. હમણાં તે બધું લુપ્ત થઈ ગયું છે. તો તમે કેટલાં ધનવાન બનો છો. અપરમઅપાર કમાણી છે ૨૧ જન્મોનાં માટે, આમાં બહુજ મહેનત જોઈએ. દેહી-અભિમાની બનવાનું છે, આપણે આત્મા છીએ, આ જૂનું શરીર છોડી હવે પાછાં પોતાનાં ઘરે જવાનું છે. બાપ હમણાં લેવાં માટે આવ્યાં છે. આપણે આત્માઓએ ૮૪ જન્મ હવે પૂરા કર્યાં, હવે ફરી પાવન બનવાનું છે, બાપને યાદ કરવાનાં છે. નહીં તો કયામતનો સમય છે. સજાઓ ખાઈને પાછાં ચાલ્યાં જઈશું. હિસાબ-કિતાબ તો બધાને ચૂકતું કરવાનો જ છે. ભક્તિમાર્ગમાં કાશી કલવટ ખાતાં હતાં તો પણ કોઈ મુક્તિને નથી પામતાં. તે છે ભક્તિમાર્ગ, આ છે જ્ઞાનમાર્ગ. આમાં જીવઘાત કરવાની દરકાર નથી રહેતી. તે છે જીવ-ઘાત. છતાં પણ ભાવના રહે છે કે મુક્તિ તો પામીએ એટલે પાપોનો હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થઈ ફરી ચાલુ થાય છે. હમણાં તો કાશી કલવટનું કોઈ મુશ્કિલ સાહસ રાખે છે. બાકી મુક્તિ અથવા જીવનમુક્તિ નથી મળી શકતી. બાપ વગર જીવનમુક્તિ કોઈ આપી જ ન શકે. આત્માઓ આવતી રહે છે પછી પાછાં કેવી રીતે જશે? બાપ જ આવીને સર્વની સદગતિ કરી પાછાં લઈ જશે. સતયુગમાં બહુજ થોડાં મનુષ્ય રહે છે. આત્મા તો ક્યારેય વિનાશ નથી થતી. આત્મા અવિનાશી છે, શરીર વિનાશી છે. સતયુગમાં આયુ બહુજ લાંબી હોય છે. દુઃખની વાત નથી. એક શરીર છોડી બીજું લઈ લે છે. જેમ સર્પનું ઉદાહરણ છે, તેને મરવું નથી કહેવાતું. દુઃખની વાત નથી. સમજે છે હવે સમય પૂરો થયો છે, આ શરીરને છોડી બીજું લેશે. આપ બાળકોએ આ શરીર થી ડિટેચ (અલગ) થવાનો અભ્યાસ અહીંયા જ કરવાનો છે. આપણે આત્મા છીએ, હવે આપણે ઘરે જવાનું છે પછી નવી દુનિયામાં આવશું, નવી ખાલ (શરીર) લઈશું, આ અભ્યાસ કરો. તમે જાણો છો આત્મા ૮૪ શરીર લે છે. મનુષ્યોએ પછી ૮૪ લાખ કહી દીધું છે. બાપનાં માટે તો પછી અગણિત ઠીક્કર ભિત્તરમાં કહી દે છે. આને કહેવાય છે ધર્મની ઝલાનિ. મનુષ્ય સ્વચ્છ બુદ્ધિથી બિલકુલ તુચ્છ બની જાય છે. હવે બાપ તમને સ્વચ્છ બુદ્ધિ બનાવે છે. સ્વચ્છ બનો છો યાદ થી. બાપ કહે છે હવે નવયુગ આવે છે, તેની નિશાની આ મહાભારત લડાઈ છે. આ તેજ મૂસળી વાળી લડાઈ છે, જેમાં અનેક ધર્મ વિનાશ, એક ધર્મની સ્થાપના થઈ હતી, તો જરૂર ભગવાન હશે ને. કૃષ્ણ અહિંયાં કેવી રીતે આવી શકે? જ્ઞાનનાં સાગર નિરાકાર કે કૃષ્ણ? કૃષ્ણને આ જ્ઞાન જ નહિ હશે. આ જ્ઞાન જ ગુમ થઈ જાય છે. તમારાં પણ પછી ભક્તિમાર્ગમાં ચિત્ર બનશે. તમે પૂજ્ય જ પૂજારી બનો છો, કળા ઓછી થઈ જાય છે. આયુ પણ ઓછી થતી જાય છે કારણકે ભોગી બની જાઓ છો. ત્યાં છે યોગી. એવું નથી કે કોઈની યાદમાં યોગ લગાવો છો. ત્યાં છે જ પવિત્ર. કૃષ્ણને પણ યોગેશ્વર કહે છે. આ સમયે કૃષ્ણની આત્મા બાપની સાથે યોગ લગાવી રહી છે. કૃષ્ણની આત્મા આ સમયે યોગેશ્વર છે, સતયુગમાં યોગેશ્વર નહીં કહેશું. ત્યાં તો પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બને છે. તો તમારી અંતમાં એવી અવસ્થા રહેવી જોઈએ જે સિવાય બાપનાં બીજા કોઈ શરીરની યાદ ન રહે. શરીરથી અને જૂની દુનિયાથી મમત્વ નિકળી જાય. સન્યાસી રહે તો જૂની દુનિયામાં છે પરંતુ ઘરબાર થી મમત્વ નિકાળી દે છે. બ્રહ્મ ને ઈશ્વર સમજી તેનાથી યોગ લગાવે છે. પોતાને બ્રહ્મ જ્ઞાની, તત્ત્વ જ્ઞાની કહે છે. સમજે છે અમે બ્રહ્મમાં લીન થઈ જઈશું. બાપ કહે છે આ બધું ખોટું છે. સત્ય તો હું છું, મને જ સત્ય કહેવાય

છે.

તો બાપ સમજાવે છે યાદની યાત્રા બહુજ પાક્કી જોઈએ. જ્ઞાન તો બહુજ સહજ છે. દેહી-અભિમાની બનવામાં જ મહેનત છે. બાપ કહે છે કોઈનું પણ દેહ યાદ ન આવે, આ છે ભૂતોની યાદ, ભૂત પૂજા. હું તો અશરીરી છું, તમારે યાદ કરવાનું છે મને. આ આંખોથી જોવાં છતાં બુદ્ધિથી બાપને યાદ કરો. બાપનાં ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પર ચાલો તો ધર્મરાજની સજાઓ થી છૂટી જશો. પાવન બનશો તો સજાઓ ખતમ થઈ જશે, બહુજ ભારે મંજિલ છે. પ્રજા બનવું તો ખુબ સહજ છે, તેમાં પણ સાહુકાર પ્રજા, ગરીબ પ્રજા કોણ-કોણ બની શકે છે, બધું સમજાવે છે. અંતમાં તમારી બુદ્ધિનો યોગ રહેવો જોઈએ બાપ અને ઘરથી. જેમ એક્ટર્સનો નાટકમાં પાર્ટ પૂરો થાય છે તો બુદ્ધિ ઘર માં ચાલી જાય છે. આ છે બેહદ ની વાત. તે હોય છે હદની આવક, આ છે બેહદની આવક. સારા એક્ટર્સની આવક પણ ખુબજ હોય છે ને. તો બાપ કહે છે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં બુદ્ધિયોગ ત્યાં લગાવવાનો છે. તે આશિક-માશૂક હોય છે એક-બીજાનાં. અહીંયા તો બધાં આશિક છે એક માશૂક નાં. એમને જ બધાં યાદ કરે છે. વન્ડરફુલ મુસાફિર છે ને. આ સમયે આવ્યાં છે બધાં દુઃખોથી છોડાવીને સદ્ગતિમાં લઈ જવાં માટે. એમને કહેવાય છે સાચાં-સાચાં માશૂક. તે એક-બીજાનાં શરીર પર આશિક હોય છે, વિકારની વાત નથી. તેને કહેશું દેહ-અભિમાનનો યોગ. તે ભૂતોની યાદ થઈ ગઈ. મનુષ્યોને યાદ કરવાં એટલે ૫ ભૂતોને, પ્રકૃતિ ને યાદ કરવું. બાપ કહે છે પ્રકૃતિને ભૂલી મને યાદ કરો. મહેનત છે ને અને પછી દૈવીગુણ પણ જોઈએ. કોઈથી બદલો લેવો, આ પણ આસુરી ગુણ છે. સતયુગમાં હોય જ છે એક ધર્મ, બદલાની વાત નથી. એ છે જ અદ્વેત દેવતા ધર્મ જે શિવબાબા વગર કોઈ સ્થાપન કરી ન શકે. સૂક્ષ્મવતન વાસી દેવતાઓને કહેશું ફરિશ્તા. આ સમયે તમે છો બ્રાહ્મણ પછી ફરિશ્તા બનશો. ફરી પાછાં જશો ઘરે પછી નવી દુનિયામાં આવીને દૈવી ગુણવાળા મનુષ્ય અર્થાત્ દેવતા બનશો. હમણાં શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનો છો. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળક ન બનો તો વારસો કેવી રીતે લેશો. આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા અને મમ્મા, તે પછી લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. હવે જુઓ તમને જૈન લોકો કહે છે અમારો જૈન ધર્મ સૌથી જૂનો છે. હવે હકીકતમાં મહાવીર તો આદિદેવ બ્રહ્માને જ કહે છે. છે બ્રહ્મા જ, પરંતુ કોઈ જૈન મુનિ આવ્યાં તો તેમને મહાવીર નામ રાખી દીધું. હમણાં તમે બધાં મહાવીર છો ને. માયા પર જીત પામી રહ્યાં છો. તમે બધાં બહાદુર બનો છો. સાચાં-સાચાં મહાવીર-મહાવીરનીઓ તમે છો. તમારું નામ છે શિવશક્તિ, શેર (વાઘ) પર સવારી છે અને મહારથીઓની હાથી પર. તો પણ બાપ કહે છે બહુજ ભારે મંજિલ છે. એક બાપને યાદ કરવાનાં છે તો વિકર્મ વિનાશ થશે, બીજો કોઈ રસ્તો નથી. યોગબળથી તમે વિશ્વ પર રાજ્ય કરો છો. આત્મા કહે છે, હવે મારે ઘરે જવું છે, આ જૂની દુનિયા છે, આ છે બેહદનો સંન્યાસ. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતા પવિત્ર બનવાનું છે અને ચક્રને સમજવાથી ચક્રવર્તી રાજા બની જશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ધર્મરાજની સજાઓથી બચવાનાં માટે કોઈનાં પણ દેહને યાદ નથી કરવાનું, આ આંખોથી બધું જોતાં એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, અશરીરી બનવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. પાવન બનવાનું છે.
2. મુક્તિ અને જીવનમુક્તિ નો રસ્તો બધાને બતાવવાનો છે. હવે નાટક પૂરું થયું, ઘરે જવાનું છે-આ સ્મૃતિથી બેહદની આવક જમા કરવાની છે.

વરદાન :- લક્ષ્ય અને મંજિલને સદા સ્મૃતિમાં રાખી તીવ્ર પુરુષાર્થ કરવા વાળા સદા હોલી (પવિત્ર) અને હેખ્પી (ખુશ) ભવ બ્રાહ્મણ જીવનનું લક્ષ્ય છે વગર કોઈ હદનાં આધાર પર સદા આંતરિક ખુશીમાં રહેવું. જ્યારે આ લક્ષ્ય બદલાઈ હદની પ્રાપ્તિઓની નાની-નાની ગલીઓમાં ફસાઈ જાયો છો ત્યારે મંજિલ થી દૂર થઈ જાયો છો એટલે કાંઈ પણ થઈ જાય, હદની પ્રાપ્તિઓનો ત્યાગ પણ કરવો પડે તો તેને છોડી દો પરંતુ અવિનાશી ખુશીને ક્યારેય નહીં છોડો. હોલી અને હેખ્પી ભવનાં વરદાન ને સ્મૃતિમાં રાખી તીવ્ર પુરુષાર્થ દ્વારા અવિનાશી પ્રાપ્તિઓ કરો.

સ્લોગન :- ગુણ મૂર્ત બનીને ગુણોનું દાન દેતાં જાઓ-આ સૌથી મોટી સેવા છે.

“ મીઠા બાળકો - જૂની દુનિયાનાં કાંટાને નવી દુનિયાનાં ફૂલ બનાવવાં - આ આપ હોશિયાર માળી ઓ નું કામ છે ”

પ્રશ્ન :- સંગમયુગ પર આપ બાળકો કઈ શ્રેષ્ઠ તકદીર બનાવો છો?

ઉત્તર :- કાંટા થી સુંગંધિત ફૂલ બનવું - આ છે સૌથી શ્રેષ્ઠ તકદીર. જો એક પણ કોઈ વિકાર છે તો કાંટા છે. જ્યારે કાંટાથી ફૂલ બનો ત્યારે સતોપ્રધાન દેવી-દેવતા બનો. આપ બાળકો હમણાં ૨૧ પેઢીનાં માટે પોતાની સૂર્યવંશી તકદીર બનાવવા આવ્યાં છો.

ગીત :- તકદીર જગાકર આવી હું

ઓમ શાંતિ ! ગીત બાળકોએ સાંભળ્યું. આ તો સામાન્ય ગીત છે કારણ કે તમે છો માળી, બાપ છે બાગવાન. હવે માળીએ કાંટાથી ફૂલ બનાવવાનાં છે. આ અક્ષર બહુજ સ્પષ્ટ છે. ભક્ત આવ્યાં છે ભગવાનની પાસે. આ બધી ભક્તિઓ છે ને. હવે જ્ઞાનનું ભણતર ભણવા બાપની પાસે આવ્યાં છે. આ રાજયોગનાં ભણતરથી જ નવી દુનિયાનાં માલિક બનો છો. તો ભક્તિઓ કહે છે-અમે તકદીર બનાવીને આવ્યાં છીએ, નવી દુનિયા દિલમાં સજાવીને આવ્યા છીએ. બાબા પણ રોજ કહે છે કે સ્વીટ હોમ અને સ્વીટ રાજાઈને યાદ કરો. આત્માએ યાદ કરવાનું છે. દરેક સેવાકેન્દ્ર પર કાંટા થી ફૂલ બની રહ્યાં છે. ફૂલોમાં પણ નંબરવાર હોય છે ને. શિવની ઉપર ફૂલ ચઢાવે, કોઈ કેવું ફૂલ ચઢાવે, કોઈક કેવું. ગુલાબનાં ફૂલ અને અકનાં ફૂલમાં રાત-દિવસનો ફરક છે. આ પણ બગીચો છે. કોઈ મૌતીયાનાં ફૂલ છે, કોઈ ચંપાનાં, કોઈ રતન જ્યોત છે. કોઈ અકનાં પણ છે. બાળકો જાણે છે આ સમયે બધાં છે કાંટા. આ દુનિયા જ કાંટાનું જંગલ છે, આને બનાવવાનું છે નવી દુનિયાનાં ફૂલ. આ જૂની દુનિયામાં છે કાંટા, તો ગીતમાં પણ કહે છે અમે બાપની પાસે આવ્યાં છીએ જૂની દુનિયાનાં કાંટા થી નવી દુનિયાના ફૂલ બનવાં. જે બાપ નવી દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. કાંટા થી ફૂલ અર્થાત્ દેવી-દેવતા બનવાનું છે. ગીતનો અર્થ કેટલો સહજ છે. આપણે આવ્યા છીએ - તકદીર જગાડવાં નવી દુનિયાનાં માટે. નવી દુનિયા છે સતયુગ. કોઈની સતોપ્રધાન તકદીર છે, કોઈની રજો, તમો છે. કોઈ સૂર્યવંશી રાજા બને છે, કોઈ પ્રજા બને છે, કોઈ પ્રજાનાં પણ નોકર ચાકર બને છે. આ નવી દુનિયાની રાજાઈ સ્થાપન થઈ રહી છે. સ્કૂલમાં તકદીર જગાડવા જાય છે ને. અહીં તો છે નવી દુનિયાની વાત. આ જૂની દુનિયામાં શું તકદીર બનાવશો! તમે ભવિષ્ય નવી દુનિયામાં દેવતા બનવાની તકદીર બનાવી રહ્યાં છો, જે દેવતાઓને બધાં નમન કરતાં આવ્યાં છે. આપણે જ સો (પહેલાં) દેવતા પૂજ્ય હતાં પછી આપણે જ પૂજારી બન્યાં છીએ. ૨૧ જન્મોનો વારસો બાપ થી મળે છે, જેને ૨૧ પેઢી કહેવાય છે. પેઢી વૃદ્ધ અવસ્થા સુધીને કહેવાય છે. બાપ ૨૧ પેઢીનો વારસો આપે છે કારણ કે યુવા અવસ્થામાં કે બાળપણમાં, વયમાં અકાળે મૃત્યુ ક્યારેય થતું નથી એટલે એને કહેવાય છે અમરલોક. આ છે મૃત્યુલોક, રાવણ રાજ્ય. અહીં દરેકમાં વિકારોની પ્રવેશતા છે, જેમાં કોઈ એક પણ વિકાર છે તો કાંટા થયાં ને. બાપ સમજશે માળી રોયલ સુંગંધિત ફૂલ બનાવવાનું નથી જાણતાં. માળી સારા હશે તો સારા-સારા ફૂલ તૈયાર કરશે. વિજય માળામાં પરોવાને લાયક ફૂલ જોઈએ. દેવતાઓની પાસે સારા-સારા ફૂલ લઈ જાય છે ને. સમજો રાણી એલિઝાબેથ આવે છે તો એકદમ ફર્સ્ટ ક્લાસ ફૂલોની માળા બનાવીને લઈ જશે. અહીંનાં મનુષ્ય તો છે તમોપ્રધાન. શિવના મંદિરમાં પણ જાય છે, સમજે છે આ ભગવાન છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકરને તો દેવતા કહે છે. શિવને ભગવાન કહેશે. તો એ ઊંચેથી ઊંચા થયાં ને. હવે શિવનાં માટે કહે છે ધતુરો ખાતાં હતાં, ભાંગ પીતાં હતાં. કેટલી ઝ્લાનિ કરે છે. ફૂલ પણ અકનાં લઈ જાય છે. હવે આવાં પરમપિતા પરમાત્મા એમની પાસે શું લઈ જાય છે! તમોપ્રધાન કાંટાની પાસે તો ફર્સ્ટ ક્લાસ ફૂલ લઈ જાય છે અને શિવનાં મંદિરમાં શું લઈ જાય છે! દૂધ પણ કેવું ચઢાવે છે? ૫ ટકા દૂધ બાકી ૯૫ ટકા પાણી. ભગવાનની પાસે દૂધ કેવું ચઢાવવું જોઈએ - જાણતાં તો કાંઈ પણ નથી. હવે તમે સારી રીતે જાણો છો. તમારામાં પણ નંબરવાર છે, જે સાકું જાણે છે તેમને સેવાકેન્દ્રનાં હેડ (મુખ્ય) બનાવાય છે. બધાં તો એક જેવાં નથી હોતાં. ભલે ભણતર એક જ છે, મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું જ આ લક્ષ-હેતુ છે, પરંતુ શિક્ષક તો નંબરવાર છે ને. વિજય માળામાં આવવાનો મુખ્ય આધાર છે ભણતર. ભણતર તો એક જ હોય છે, એમાં પાસ તો નંબરવાર થાય છે ને. બધો આધાર ભણતર પર છે. કોઈ તો વિજય માળાનાં ૮ દાણામાં આવે છે, કોઈ ૧૦૮માં, કોઈ ૧૬, ૧૦૮ માં. સીજરો (વિભાગ) બનાવે છે ને. જેમ ઝાડનો પણ સીજરો

નીકળે છે, પહેલાં-પહેલાં એક પત્તુ, બે પત્તા પછી વધતાં જાય છે. આ પણ ઝાડ છે. સંપ્રદાય હોય છે, જેમ કૃપલાની સંપ્રદાય વગેરે-વગેરે, તે બધાં છે હદનાં સંપ્રદાય. આ છે બેહદનો સંપ્રદાય. આનું પહેલાં-પહેલાં કોણ છે? પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. તેમને કહેશું ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર. પરંતુ આ કોઈને ખબર નથી. મનુષ્ય-માત્ર જરા પણ નથી જાણતાં કે સૃષ્ટિનાં રચયિતા કોણ છે? બિલકુલ અહિલ્યા જેવાં પથ્થર બુદ્ધિ છે. એવાં જ્યારે બની જાય છે ત્યારે જ બાપ આવે છે.

તમે અહીંયા આવ્યા છો અહિલ્યા બુદ્ધિ થી પારસ બુદ્ધિ બનવાં. તો નોલેજ પણ ધારણ કરવું જોઈએ ને. બાપને ઓળખવાં જોઈએ અને ભણતર નો વિચાર કરવો જોઈએ. સમજો આજે આવ્યાં છે, કાલે અચાનક શરીર છૂટી જાય છે પછી શું પદ પામી શકશે. નોલેજ તો કાંઈ પણ ઉપાડ્યું નહિં, કાંઈ પણ શીખ્યા નથી તો શું પદ પામશે! દિવસ-પ્રતિદિવસ જે મોડે થી શરીર છોડે છે, એમને સમય તો થોડો મળે છે કારણકે સમય તો ઓછો થતો જાય છે, એમાં જન્મ લઈ શું કરી શકશે. હાં, તમારામાં થી જે જશે તે કોઈ સારા ઘરમાં જન્મ લેશે. સંસ્કાર લઈ જાય છે તો તે આત્મા ઝટ જાગી જશે, શિવબાબાને યાદ કરવા લાગશે. સંસ્કાર જ નહીં પડેલાં હશે તો કાંઈ પણ નહીં થશે. આને બહુજ મહીનતા થી સમજવાનું હોય છે. માળી સારા-સારા ફૂલોને લઈ આવે છે તો તેમની મહિમા પણ ગવાય છે, ફૂલ બનાવવાં તો માળીનું કામ છે ને. એવાં ઘણાં બાળકો છે, જેમને બાપને યાદ કરતાં આવડતું જ નથી. તકદીર ની ઉપર છે ને. તકદીરમાં નથી તો કાંઈ પણ સમજતા નથી. તકદીરવાન બાળકો તો બાપને યથાર્થ રીતે ઓળખીને એમને પૂરી રીતે યાદ કરશે. બાપની સાથે-સાથે નવી દુનિયાને પણ યાદ કરતાં રહેશે. ગીતમાં પણ કહે છે ને-અમે નવી દુનિયાનાં માટે નવી તકદીર બનાવવાં માટે આવ્યાં છીએ. ૨૧ જન્મ માટે બાપ થી રાજ્ય-ભાગ્ય લેવાનું છે. આ નશા અને ખુશીમાં રહે તો આવાં-આવાં ગીતનો અર્થ ઈશારા થી સમજી જાય. સ્કૂલમાં પણ કોઈની તકદીરમાં નથી હોતું તો નપાસ થઈ જાય છે. આ તો ખુબ મોટી પરીક્ષા છે. ભગવાન પોતે બેસી ભણાવે છે. આ નોલેજ બધાં ધર્મવાળા માટે છે. બાપ કહે છે સ્વયં ને આત્મા સમજી મુજ બાપને યાદ કરો. તમે જાણો છો કોઈ પણ દેહધારી મનુષ્યને ભગવાન કહી ન શકાય. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકરને પણ ભગવાન નહીં કહેશું. તેઓ પણ સૂક્ષ્મવતન વાસી દેવતાઓ છે. અહીંયા છે મનુષ્ય. અહીં દેવતાઓ નથી. આ છે મનુષ્ય લોક. આ લક્ષ્મી-નારાયણ વગેરે દૈવી ગુણવાળા મનુષ્ય છે, જેમને ડિટીઝમ (દૈવી રાજ્ય) કહેવાય છે. સતયુગમાં બધાં દેવી-દેવતા છે, સૂક્ષ્મવતન માં છે જ બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર. ગાયન પણ છે બ્રહ્મા દેવતાય નમઃ, વિષ્ણુ દેવતાય નમઃ.... પછી કહેશે શિવ પરમાત્માય નમઃ. શિવને દેવતા નહીં કહેશે. બીજા મનુષ્યને પછી ભગવાન નથી કહી શકાતું. ત્રણ માળ છે ને. આપણે છીએ ત્રીજા માળ પર. સતયુગનાં જે દૈવી ગુણવાળા મનુષ્ય છે તે જ પછી આસુરી ગુણવાળા બની જાય છે. માયાનું ગ્રહણ લાગવાથી કાળા થઈ જાય છે. જેમ ચંદ્રમાને પણ ગ્રહણ લાગે છે ને. તે છે હદની વાતો, આ છે બેહદની વાત. બેહદનો દિવસ અને બેહદની રાત છે. ગવાય પણ છે બ્રહ્માનો દિવસ અને રાત. તમારે હવે એક બાપ થી જ ભણવાનું છે બાકી બધુંજ ભૂલી જવાનું છે. બાપ દ્વારા ભણવા થી તમે નવી દુનિયાનાં માલિક બનો છો. આ સાચી-સાચી ગીતા પાઠશાળા છે. પાઠશાળામાં હંમેશા નથી રહેતાં. મનુષ્ય સમજે છે ભક્તિમાર્ગ ભગવાનથી મળવાનો માર્ગ છે, જેટલી વધારે ભક્તિ કરશું તો ભગવાન રાજી થશે અને આવીને ફળ આપશે. આ બધી વાતો તમે જ હમણાં સમજો છો. ભગવાન એક છે જે ફળ હમણાં આપી રહ્યાં છે. જે પહેલાં-પહેલાં સૂર્યવંશી પૂજ્ય હતાં, તેમણે જ સૌથી વધારે ભક્તિ કરી છે, તેઓ જ અહીંયા આવશે. તમે જ પહેલાં-પહેલાં શિવબાબાની અવ્યભિચારી ભક્તિ કરી છે તો જરૂર તમે જ પહેલાં-પહેલાં ભક્ત થયાં. પછી ઉતરતાં-ઉતરતાં તમોપદાન બની જાઓ છો. અડધોકલ્પ તમે ભક્તિ કરી છે, એટલે તમને જ પહેલાં જ્ઞાન આપે છે. તમારામાં પણ નંબરવાર છે.

તમારાં આ ભણતરમાં આ બહાનું ન ચાલી શકે કે અમે દૂર રહીએ છીએ એટલે રોજ નથી ભણી શકતાં. કોઈ કહે છે અમે ૧૦ માઈલ દૂર રહીએ છીએ. અરે, બાબાની યાદમાં તમે ૧૦ માઈલ પણ ચાલીને જાઓ તો ક્યારેય થાક નહીં લાગે. કેટલો મોટો ખજાનો લેવા જાઓ છો. તીર્થો પર મનુષ્ય દર્શન કરવાં માટે પગપાળા જાય છે, કેટલાં ધક્કા ખાય છે. આ તો એક જ શહેરની વાત છે. બાપ કહે છે હું આટલાં દૂર થી આવ્યો છું, તમે કહો છો ઘર પ માઈલ દૂર છે....વાહ! ખજાનો લેવાં માટે તો દોડતાં આવવું જોઈએ. અમરનાથ પર ફક્ત દર્શન કરવાનાં માટે ક્યાં-ક્યાંથી જાય છે. અહીંયા તો અમરનાથ બાબા સ્વયં ભણાવવા આવ્યાં છે. તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવવાં આવ્યો છું. તમે બહાનાં કરતા રહો છો. સવારે અમૃતવેલાએ તો કોઈ પણ આવી શકે છે. તે સમયે કોઈ ડર નથી. કોઈ તમને લૂંટશે પણ નહીં. જો કોઈ ચીજ દાગીના વગેરે હશે તો છીનવશે. ચોરોને જોઈએ જ ધન, પદાર્થ.

પરંતુ કોઈની તકદીરમાં નથી તો પછી બહાનાં ખુબ બનાવે છે. ભણતાં નથી તો પોતાનું પદ ગુમાવે છે. બાપ આવે પણ ભારતમાં છે. ભારતને જ સ્વર્ગ બનાવે છે. સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિનો રસ્તો બતાવે છે. પરંતુ કોઈ પુરુષાર્થ પણ કરે ને. કદમ જ નહિં ઉઠાવે તો પહોંચી કેવી રીતે શકશે. આપ બાળકો સમજો છો કે આ છે આત્માઓ અને પરમાત્માનો મેળો. બાપની પાસે આવ્યાં છે સ્વર્ગનો વારસો લેવાં, નવી દુનિયાની સ્થાપના થઈ રહી છે. સ્થાપના પૂરી થઈ અને વિનાશ શરૂ થઈ જશે. આ એજ મહાભારત ની લડાઈ છે ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ જે જ્ઞાનનો ખજાનો આપી રહ્યાં છે, તેને લેવાનાં માટે દોડી-દોડીને આવવાનું છે, આમાં કોઈ પણ પ્રકારનાં બહાનાં નથી આપવાનાં. બાપની યાદમાં ૧૦ માઈલ પણ પગે ચાલવા થી થાક નહીં લાગશે.
2. વિજય માળામાં આવવાનો આધાર ભણતર છે. ભણતર પર પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે. કાંટાને ફૂલ બનાવવાની સેવા કરવાની છે. સ્વીટ હોમ અને સ્વીટ રાજાઈને યાદ કરવાની છે.

વરદાન :- નિશ્ચય રૂપી પગને અચળ રાખવાવાળા સદા નિશ્ચયબુદ્ધિ, નિશ્ચિત ભવ.
સૌથી મોટી બીમારી છે ચિંતા, તેની દવા ડૉક્ટરો ની પાસે પણ નથી. ચિંતા વાળા જેટલાં પ્રાપ્તિની પાછળ દોડે છે એટલી પ્રાપ્તિ આગળ દોડ લગાવે છે એટલે નિશ્ચયનાં પગ સદા અચળ રહે. સદા એક બળ એક ભરોસો-આ પગ અચળ છે તો વિજય નિશ્ચિત છે. નિશ્ચિત વિજયી સદા જ નિશ્ચિત છે. માયા નિશ્ચય રૂપી પગને હલાવવાં માટે ભિન્ન-ભિન્ન રૂપ થી આવે છે પરંતુ માયા હલી જાય - તમારો નિશ્ચય રૂપી પગ ન હલે તો નિશ્ચિત રહેવાનું વરદાન મળી જશે.

સ્લોગન :- દરેક ની વિશેષતાને જોતાં જાઓ તો વિશેષ આત્મા બની જશો.

“ મીઠા બાળકો - તમારે હરતાં - ફરતાં યાદમાં રહેવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે . જ્ઞાન અને યોગ આજ મુખ્ય બે ચીજો છે , યોગ એટલે યાદ ”

પ્રશ્ન :- અક્લમંદ (હોશિયાર) બાળકો કયા બોલ મુખથી નહીં બોલશે?

ઉત્તર :- અમને યોગ શીખવાડો, આ બોલ અક્લમંદ બાળકો નહિં બોલશે. બાપને યાદ કરવાં શીખવાનું હોય શું! આ પાઠશાળા છે ભણવાં ભણાવવાં માટે. એવું નહીં, યાદ કરવાં માટે કોઈ ખાસ બેસવાનું છે. તમારે કર્મ કરતાં બાપને યાદ કરવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે.

ઓમ શાંતિ ! હવે રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકોને સમજાવે છે. બાળકો જાણે છે રુહાની બાપ આ રથ દ્વારા આપણને સમજાવી રહ્યાં છે. હવે જ્યારે બાળકો છે તો બાપને કે કોઈ બહેન કે ભાઈને કહેવું કે મુજ બાબાને યાદ કરવાનું શીખવાડો, તો આ રોંગ (ખોટું) થઈ જાય છે. તમે કોઈ નાની બાળકીઓ તો નથી ને. આ તો જાણો મુખ્ય છે રુહ. તે તો છે અવિનાશી. શરીર છે વિનાશી. મોટી તો રુહ થઈ ને. અજ્ઞાનકાળમાં આ જ્ઞાન કોઈને નથી રહેતું કે અમે આત્મા છીએ, શરીર દ્વારા બોલીએ છીએ. દેહ-અભિમાનમાં આવીને જ બોલે છે-હું આ કરું છું. હવે તમે દેહી-અભિમાની બન્યાં છો. જાણો છો આત્મા કહે છે હું આ શરીર દ્વારા બોલું છું, કર્મ કરું છું. આત્મા મેલ (પુરુષ) છે. બાપ સમજાવે છે-આ બોલ બહુજ કરીને સાંભળવામાં આવે છે, કહે છે અમને યોગમાં બેસાડો. સામે એક બેસે છે, એ વિચારથી કે અમે પણ બાબાની યાદમાં બેસીએ, આ પણ બેશે. હવે પાઠશાળા કોઈ આનાં માટે નથી. પાઠશાળા તો ભણવા માટે છે. બાકી એવું નથી, અહીંયા બેસીને ફક્ત તમારે યાદ કરવાનું છે. બાપએ તો સમજાવ્યું છે હરતાં-ફરતાં, ઉઠતાં-બેસતાં બાપને યાદ કરો, આનાં માટે ખાસ બેસવાની પણ દરકાર નથી. જેમ કોઈ કહે છે રામ-રામ કહો, શું વગર રામ-રામ કહે યાદ નથી કરી શકતાં? યાદ તો હરતાં ફરતાં કરી શકાય છે. તમારે તો કર્મ કરતાં બાપને યાદ કરવાનાં છે. આશિક માશૂક કોઈ ખાસ બેસીને એકબીજાને યાદ નથી કરતાં. કામકાજ ધંધો વગેરે બધુંજ કરવાનું છે, બધુંજ કરતાં પોતાનાં માશૂક ને યાદ કરતાં રહો. એવું નથી કે એમને યાદ કરવાં માટે ખાસ ક્યાંય જઈને બેસવાનું છે.

આપ બાળકો ગીત કે કવિતા વગેરે સંભળાવો છો, તો બાબા કહી દે છે આ ભક્તિમાર્ગનાં છે. કહે પણ છે શાંતિ દેવા, સો તો પરમાત્માને જ યાદ કરે છે, ન કે કૃષ્ણને. ડ્રામા અનુસાર આત્મા અશાંત થઈ ગઈ છે તો બાપને પોકારે છે કારણ કે શાંતિ, સુખ, જ્ઞાન નાં સાગર એજ છે. જ્ઞાન અને યોગ મુખ્ય બે ચીજો છે, યોગ એટલે યાદ. તેઓ નો હઠયોગ બિલકુલ જ અલગ છે. તમારો છે રાજ્યયોગ. બાપને ફક્ત યાદ કરવાનાં છે. બાપ દ્વારા તમે બાપને જાણવાથી સૃષ્ટિનાં આદિ, મધ્ય, અંતને જાણી ગયાં છો. તમને સૌથી વધારે ખુશી તો આ છે કે અમને ભગવાન ભણાવે છે. ભગવાનનો પણ પહેલાં-પહેલાં પુરો પરિચય હોવો જોઈએ. એવું તો ક્યારેય નથી જાણ્યું કે જેમ આત્મા સ્ટાર છે, તેમ ભગવાન પણ સ્ટાર છે. એ પણ આત્મા છે. પરંતુ એમને પરમ આત્મા, સુપ્રીમ સોલ કહેવાય છે. તે ક્યારેય પુનર્જન્મ તો લેતાં નથી. એવું નથી કે તે જન્મ-મરણ માં આવે છે. નહિં, પુનર્જન્મ નથી લેતાં. સ્વયં આવીને સમજાવે છે કે હું કેવી રીતે આવું છું? ત્રિમૂર્તિ નું ગાયન પણ ભારતમાં છે. ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકરનું ચિત્ર પણ દેખાડે છે. શિવ પરમાત્માય નમઃ કહે છે ને. એ ઊંચેથી ઊંચા બાપને ભૂલી ગયાં છે, ફક્ત ત્રિમૂર્તિનું ચિત્ર આપી દીધું છે. ઉપરમાં શિવ તો જરૂર હોવાં જોઈએ, જેનાંથી તેઓ સમજે કે તેમનાં રચયિતા શિવ છે. રચના થી ક્યારેય વારસો નથી મળી શકતો. તમે જાણો છો બ્રહ્માથી કાંઈ પણ વારસો નથી મળતો. વિષ્ણુને તો હીરા-ઝવેરાત નો તાજ છે ને. શિવબાબા દ્વારા ફરી પેની (કોડી) થી પાઉન્ડ (હીરા) બન્યાં છે. શિવનું ચિત્ર ન હોવાથી બધું ખંડન થઈ જાય છે. ઊંચેથી ઊંચા છે પરમપિતા પરમાત્મા, એમની આ રચના છે. હમણાં આપ બાળકોને બાપ થી સ્વર્ગનો વારસો મળે છે, ૨૧ જન્મોનાં માટે. ભલે ત્યાં તો પણ સમજે છે લૌકિક બાપ થી વારસો મળ્યો છે. ત્યાં એ ખબર નથી કે આ બેહદનાં બાપથી પામેલી પ્રાલબ્ધ છે. આ તમને હમણાં ખબર છે. હમણાંની કમાણી ત્યાં ૨૧ જન્મ ચાલે છે. ત્યાં આ ખબર નથી રહેતી, આ જ્ઞાનની બિલકુલ ખબર નથી રહેતી. આ જ્ઞાન ન દેવતાઓમાં છે, ન શુદ્રમાં રહે છે. આ જ્ઞાન છે આપ બ્રાહ્મણોમાં. આ છે રુહાની જ્ઞાન,

સ્પ્રીયુઅલ નો અર્થ પણ નથી જાણતાં. ડૉક્ટર ઓફ ફિલોસોફી કહે છે. ડૉક્ટર ઓફ સ્પ્રીયુઅલ નોલેજ એક જ બાપ છે. બાપને સર્જન પણ કહેવાય છે ને. સાધુ સન્યાસી વગેરે કોઈ સર્જન થોડી છે. વેદ શાસ્ત્ર વગેરે વાંચવા વાળાઓને ડૉક્ટર થોડી કહેશું. ભલે ટાઈટલ (શીર્ષક) પણ આપી દે છે પરંતુ હકીકતમાં રુહાની સર્જન છે એક બાપ, જે રુહ ને ઇન્જેક્શન લગાવે છે. તે છે ભક્તિ. તેમને કહેવું જોઈએ ડૉક્ટર ઓફ ભક્તિ અથવા શાસ્ત્રોનું જ્ઞાન આપે છે. તેનાથી ફાયદો કાંઈ પણ નથી થતો, નીચે ઉતરતાં જ જાય છે. તો તેમને ડૉક્ટર કેવી રીતે કહેશું? ડૉક્ટર તો ફાયદો કરે છે ને. આ બાપ તો છે અવિનાશી જ્ઞાન સર્જન. યોગબળ થી તમે એવરહેલ્થી (સદા સ્વસ્થ) બનો છો. આ તો આપ બાળકો જ જાણો છો. બહારવાળા શું જાણે. એમને અવિનાશી સર્જન કહેવાય છે. આત્માઓમાં જે વિકારોની ખાદ પડી છે, તેને નીકાળવી, પતિતો ને પાવન બનાવીને સદ્ગતિ આપવી-આ બાપમાં શક્તિ છે. ઓલમાઈટી (સર્વશક્તિવાન) પતિત-પાવાન એક ફાધર (બાપ) છે. ઓલમાઈટી કોઈ મનુષ્યને ન કહી શકાય. તો બાપ કઈ શક્તિ દેખાડે છે? સર્વને પોતાની શક્તિથી સદ્ગતિ આપે છે. એમને કહેશું ડૉક્ટર ઓફ સ્પ્રીયુઅલ નોલેજ. ડૉક્ટર ઓફ ફિલોસોફી-આ તો અસંખ્ય મનુષ્ય છે. સ્પ્રીયુઅલ ડૉક્ટર એક છે. તો હવે બાપ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજી મુજ બાપને યાદ કરો અને પવિત્ર બનો. હું આવ્યો જ છું પવિત્ર દુનિયા સ્થાપન કરવાં, પછી તમે પતિત કેમ બનો છો? પાવન બનો, પતિત નહિં બનો. બધી આત્માઓને બાપનું ડાયરેક્શન છે-ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં કમળ ફૂલ સમાન પવિત્ર રહો. બાળ બ્રહ્મચારી બનો તો પછી પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બની જશો. આટલાં જન્મ જે પાપ કર્યા છે, હવે મને યાદ કરવાથી પાપ ભસ્મ થઈ જશે. મૂળવતનમાં પવિત્ર આત્માઓ જ રહે છે. પતિત કોઈ જઈ નથી શકતું. બુદ્ધિમાં આ તો યાદ રાખવાનું જ છે-બાબા અમને ભણાવે છે. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) એવું કહેશે કે અમને શિક્ષક ની યાદ શીખવાડો. યાદ શીખવાડવાની શું દરકાર છે. અહીંયા (સંદલી પર) કોઈ ન બેસે તો પણ વાંધો નથી. પોતાનાં બાપને યાદ કરવાનાં છે. તમે આખો દિવસ ધંધાદોરી વગેરે માં રહો છો તો ભૂલી જાઓ છો, એટલે અહીંયા બેસાડાય છે. આ ૧૦-૧૫ મિનિટ પણ યાદ કરે. આપ બાળકોએ તો કામકાજ કરતાં યાદમાં રહેવાની આદત પાડવાની છે. અડધાકલ્પ પછી માશૂક મળે છે. હવે કહે છે મને યાદ કરો તો તમારી આત્માથી ખાદ નીકળી જશે અને તમે વિશ્વનાં માલિક બની જશો. તો કેમ નહિં યાદ કરવાં જોઈએ. સ્ત્રીને જ્યારે હથિયાલું બાંધે છે તો તેને કહે છે પતિ તમારાં ગુરુ ઈશ્વર બધું જ છે. પરંતુ તે તો છતાં પણ મિત્ર, સંબંધી, ગુરુ વગેરે અનેકોને યાદ કરતી રહે છે. તે તો દેહધારીની યાદ થઈ ગઈ. આ તો પતિઓનાં પતિ છે, એમને યાદ કરવાનાં છે. કોઈ કહે છે અમને નેષ્ઠામાં બેસાડો. પરંતુ તેનાથી શું થશે. ૧૦ મિનિટ અહીંયા બેસે છે તો પણ એવું નહીં સમજો કે કોઈ એકરસ થઈને બેસે છે. ભક્તિમાર્ગમાં કોઈની પૂજા કરવાં બેસે છે તો બુદ્ધિ બહુજ ભટકતી રહે છે. નૌધા ભક્તિ કરવા વાળાને એજ તાત લાગી રહે છે કે અમને સાક્ષાત્કાર થાય. તેઓ આશ લગાવીને બેઠાં રહે છે. એક ની લગનમાં લવલીન થઈ જાય છે, ત્યારે સાક્ષાત્કાર થાય છે. તેમને કહેવાય છે નૌધા ભક્ત. તે ભક્તિ એવી છે જેમ આશિક-માશૂક. ખાતાં-પીતાં બુદ્ધિમાં યાદ રહે છે. તેમનામાં વિકારની વાત નથી હોતી, શરીર પર પ્રેમ થઈ જાય છે. એક-બીજાને જોયાં વગર રહી નથી શકતાં.

હવે આપ બાળકોને બાપએ સમજાવ્યું છે - મને યાદ કરવાથી તમારાં વિકર્મ વિનાશ થશે. કેવી રીતે તમે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. બીજ ને યાદ કરવાથી આખું ઝાડ યાદ આવી જાય છે. આ વેરાયટી ધર્મોનું ઝાડ છે ને. આ ફક્ત તમારી બુદ્ધિમાં જ છે કે ભારત ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) માં હતું, હવે આયરન એજ (કળયુગ) માં છે. અંગ્રેજી અક્ષર સારા છે, તેનો અર્થ સારો નીકળે છે. આત્મા સાચું સોનું હોય છે પછી તેમાં ખાદ પડે છે. હમણાં બિલકુલ જુદી થઈ ગઈ છે, તેને કહેવાય છે આયરન એજેડ. આત્માઓ આયરન એજેડ હોવાથી શરીર પણ એવાં થઈ ગયાં છે. હવે બાપ કહે છે હું પતિત-પાવન છું, મામેકમ યાદ કરો. તમે મને બોલાવો છો હૈં પતિત-પાવન આવો. હું કલ્પ-કલ્પ આવીને તમને આ યુક્તિ બતાવું છું. મનમનાભવ, મધ્યાજીભવ અર્થાત સ્વર્ગનાં માલિક બનો. કોઈ કહે છે અમને યોગમાં બહુજ મજા આવે છે, જ્ઞાનમાં એટલી મજા નથી. બસ યોગ કરીને આ ભાગશે. યોગ જ સારો લાગે છે, કહે છે અમને તો શાંતિ જોઈએ. સારું, બાપને તો ક્યાંય પણ બેસીને યાદ કરો. યાદ કરતાં-કરતાં તમે શાંતિધામમાં ચાલ્યાં જશો. આમાં યોગ શીખવાડવાની વાત જ નથી. બાપને યાદ કરવાનાં છે. એવા ઘણાં છે જે સેવાકેન્દ્ર પર જઈને અડધો-પોણો કલાક બેસે છે, કહે છે અમને નેષ્ઠા કરાવો અથવા તો કહેશે બાબાએ પ્રોગ્રામ આપ્યો છે નેષ્ઠાનો. અહીંયા બાબા કહે છે હરતાં-ફરતાં યાદમાં રહો. નહિ થી તો બેસવું સારું છે. બાબા મનાઈ નથી કરતાં, ભલે આખી રાત બેસો, પરંતુ એવી આદત થોડી પાડવાની છે કે બસ રાતનાં જ યાદ કરવાનાં છે. આદત એ પાડવાની છે કે કામકાજ કરતાં યાદ કરવાનાં છે. આમાં ખુબ મહેનત છે. બુદ્ધિ ઘડી-ઘડી બીજી તરફ ભાગી જાય છે. ભક્તિમાર્ગમાં પણ બુદ્ધિ ભાગી જાય છે પોતાને પોતાને ચુટલી ભરે છે. સાચાં ભક્ત જે

હોય છે તેમની વાત કરે છે. તો અહીંયા પણ પોતાની સાથે એવી-એવી વાતો કરવી જોઈએ. બાબાને કેમ નથી યાદ કર્યા? યાદ નહીં કરશું તો વિશ્વનાં માલિક કેવી રીતે બનશું? આશિક-માશૂક તો નામ-રુપ માં ફસાયેલાં રહે છે. અહીંયા તો તમે સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરો છો. આપણે આત્મા આ શરીરથી અલગ છીએ. શરીરમાં આવવાથી કર્મ કરવાનાં હોય છે. ઘણાં એવાં પણ છે જે કહે છે અમે દીદાર કરીએ. હવે દીદાર શું કરશો. એ તો બિંદુ છે ને. અચ્છા, કોઈ કહે છે કૃષ્ણનો દીદાર કરીએ. કૃષ્ણનું તો ચિત્ર પણ છે ને. જે જડ છે તે પછી ચૈતન્યમાં જોશે એનાથી ફાયદો શું થયો? સાક્ષાત્કાર થી થોડી ફાયદો થશે. તમે બાપને યાદ કરો તો આત્મા પવિત્ર થાય. નારાયણનો સાક્ષાત્કાર થવાથી નારાયણ થોડી બની જશો.

તમે જાણો છો આપણું લક્ષ-હેતુ છે જ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનું પરંતુ ભણ્યાં વગર થોડી બનશું. ભણીને હોશિયાર બનો, પ્રજા પણ બનાવો ત્યારે લક્ષ્મી-નારાયણ બનશો. મહેનત છે. પાસ વિથ ઓનર થવું જોઈએ જે ધર્મરાજ ની સજા ન મળે. આ મુરબ્બી બાળક પણ સાથે છે, આ પણ કહે છે તમે આગળ જઈ શકો છો. બાબાની ઉપર તો કેટલો બોજો છે. આખો દિવસ કેટલાં વિચાર કરવાં પડે છે. હું એટલું યાદ નથી કરી શકતો. ભોજન પર ઘડીક યાદ રહે છે ફરી ભૂલી જવાય છે. સમજુ છું બાબા અને હું બંનેવ ફરીએ છીએ. ફરતાં-ફરતાં બાબાને ભૂલી જાઉં છું. સરકી જાય એવી વસ્તુ છે ને. ઘડી-ઘડી યાદ સરકી જાય છે. આમાં ખુબ મહેનત છે. યાદથી જ આત્મા પવિત્ર થવાની છે. અનેકોને ભણાવશો તો ઊંચ પદ પામશો. જે સારું સમજે છે તે સારું પદ પામશે. પ્રદર્શની માં કેટલી પ્રજા બને છે. તમે એક-એક લાખોની સેવા કરશો તો પછી પોતાની પણ અવસ્થા એવી જોઈએ. કર્મોત્તીત અવસ્થા થઈ જશે પછી શરીર નહીં રહેશે. આગળ ચાલી તમે સમજશો હવે લડાઈ જોરથી થઈ જશે પછી બહુજ તમારી પાસે આવતાં રહેશે. મહિમા વધતી જશે. અંતમાં સન્યાસી પણ આવશે, બાપને યાદ કરવાં લાગી જશે. તેમનો પાર્ટ જ મુક્તિધામ માં જવાનો છે. નોલેજ તો લેશે નહીં. તમારો મેસેજ (સંદેશ) બધી આત્માઓ સુધી પહોંચવાનો છે, સમાચાર પત્ર દ્વારા બહુજ સાંભળશે. કેટલાં ગામ છે, બધાને સંદેશ આપવાનો છે. મેસેન્જર પૈગમ્બર તમે જ છો. પતિત થી પાવન બનાવવા વાળા બીજા કોઈ છે નહીં, સિવાય બાપનાં. એવું નથી કે ધર્મસ્થાપક કોઈને પાવન બનાવે છે. તેમનો ધર્મ તો વૃદ્ધિને પામવાનો છે, તેઓ પાછાં જવાનો રસ્તો કેવી રીતે બતાવશે? સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક છે. આપ બાળકોએ હવે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. ઘણાં છે જે પવિત્ર નથી રહેતાં. કામ મહાશત્રુ છે ને. સારાં-સારાં બાળકો પડી જાય છે, કુદૃષ્ટિ પણ કામનો જ અંશ છે. આ મોટો શૈતાન છે. બાપ કહે છે આનાં પર જીત પહેરો તો જગતજીત બની જશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કામ-કાજ કરતાં યાદમાં રહેવાની આદત પાડવાની છે. બાપની સાથે જવાં કે પાવન નવી દુનિયાનાં માલિક બનવાં માટે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે.
2. ઊંચ પદ પામવાં માટે અનેકોની સેવા કરવાની છે. અનેકોને ભણાવવાનું છે. મેસેન્જર બની આ મેસેજ બધાં સુધી પહોંચાડવાનો છે.

વરદાન :- મારુંપણું નાં સૂક્ષ્મ સ્વરુપનો પણ ત્યાગ કરવાવાળા સદા નિર્ભય , બેફિકર બાદશાહ ભવ આજની દુનિયામાં ધન પણ છે અને ભય પણ છે. જેટલું ધન એટલું જ ભયમાં જ ખાય, ભયમાં જ સૂવે છે. જ્યાં મારુંપણું છે ત્યાં ભય જરૂર હશે. કોઈ સોનાનો હરણ પણ જો મારો છે તો ભય છે. પરંતુ જો મારાં એક શિવબાબા છે તો નિર્ભય બની જશો. તો સૂક્ષ્મ રુપ થી પણ મારાં-મારાં ને તપાસ કરીને તેનો ત્યાગ કરો તો નિર્ભય, બેફિકર બાદશાહ રહેવાનું વરદાન મળી જશે.

સ્લોગન :- બીજાનાં વિચારોને સમ્માન આપો-તો તમને સમ્માન સ્વતઃ પ્રાપ્ત થશે.

“ મીઠા બાળકો - તમે ખુદાઈ બિદમતગાર સાચાં સૈલવેશન આર્મી (મુક્તિ સેના) છો , તમારે બધાને શાંતિનું સૈલવેશન આપવાનું છે . ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોથી જ્યારે કોઈ શાંતિનું સૈલવેશન માંગે છે તો તેમને શું સમજાવવું જોઈએ?

ઉત્તર :- તેમને કહો - બાપ કહે છે શું હમણાં અહીંયા જ તમને શાંતિ જોઈએ છે. આ કોઈ શાંતિધામ નથી. શાંતિ તો શાંતિધામમાં જ હોઈ શકે છે, જેને મૂળવતન કહેવાય છે. આત્માને જ્યારે શરીર નથી ત્યારે શાંતિ છે. સતયુગમાં પવિત્રતા-સુખ-શાંતિ બધું છે. બાપ જ આવીને આ વારસો આપે છે. તમે બાપને યાદ કરો.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકોને સમજાવે છે. બધાં મનુષ્ય માત્ર આ જાણે છે કે મારી અંદર આત્મા છે. જીવ આત્મા કહે છે ને. પહેલાં આપણે આત્મા છીએ, પછી શરીર મળે છે. કોઈએ પણ પોતાની આત્માને જોઈ નથી. ફક્ત એટલું સમજે છે કે આત્મા છે. જેમ આત્માને જાણે છે, જોઈ નથી શકતાં, એમ પરમપિતા પરમાત્મા માટે પણ કહે છે પરમ આત્મા એટલે પરમાત્મા, પરંતુ એમને જોયા નથી. ન પોતાને, ન બાપને જોયાં છે. કહે છે કે આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે. પરંતુ યથાર્થ રીતે નથી જાણતાં. ૮૪ લાખ યોનિઓ પણ કહી દે છે, હકીકતમાં ૮૪ જન્મ છે. પરંતુ આ પણ નથી જાણતાં કે કઈ આત્માઓ કેટલાં જન્મ લે છે? આત્મા બાપને પોકારે છે પરંતુ ન જોયા છે, ન યથાર્થ રીતે જાણે છે. પહેલાં તો આત્માને યથાર્થ રીતે જાણે ત્યારે બાપને જાણે. સ્વયંને જ નથી જાણતાં તો સમજાવે કોણ? આને કહેવાય છે - સ્વયં અનુભવ કરવો. તે બાપ વગર તો કોઈ કરાવી ન શકે. આત્મા શું છે, કેવી છે, ક્યાંથી આત્મા આવે છે, કેવી રીતે જન્મ લે છે, કેવી રીતે આટલી નાની આત્મામાં ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ ભરેલો છે, આ કોઈ પણ નથી જાણતું. સ્વયંને નથી જાણતાં તો બાપને પણ નથી જાણતાં. આ લક્ષ્મી-નારાયણ પણ મનુષ્યનું પદ છે ને. એમણે આ પદ કેવી રીતે પામ્યું? આ કોઈ પણ નથી જાણતું. જાણવું તો મનુષ્યને જ જોઈએ ને. કહે છે આ વૈકુંઠનાં માલિક હતાં પરંતુ તેમણે આ માલિકપણું લીધું કેવી રીતે, પછી ક્યાં ગયાં? કાંઈ પણ નથી જાણતાં. હવે તમે તો બધુંજ જાણો છો. પહેલાં કાંઈ પણ નહોતા જાણતાં. જેમ બાળક પહેલાં જાણે છે કે બેરિસ્ટર શું હોય? ભણતાં-ભણતાં બેરિસ્ટર બની જાય છે. તો આ લક્ષ્મી-નારાયણ પણ ભણતર થી બન્યાં છે. બેરિસ્ટર, ડોક્ટરી વગેરે બધાની પુસ્તકો હોય છે ને. આમનું પુસ્તક પછી છે ગીતા. તે પણ કોણે સંભળાવી? રાજ્યોગ કોણે શીખવાડ્યો? આ કોઈ નથી જાણતું. તેમાં નામ બદલી દીધું છે. શિવજયંતી પણ મનાવે છે, એજ આવીને તમને કૃષ્ણપુરીનાં માલિક બનાવે છે. કૃષ્ણ સ્વર્ગનાં માલિક હતાં ને પરંતુ સ્વર્ગને પણ જાણતાં નથી. નહીં તો કેમ કહે છે કે કૃષ્ણએ દ્વાપરમાં ગીતા સંભળાવી. કૃષ્ણને દ્વાપરમાં લઈ ગયાં છે, લક્ષ્મી-નારાયણને સતયુગમાં, રામને ત્રેતામાં. ઉપદ્રવ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં રાજ્યમાં નથી દેખાડતાં. કૃષ્ણનાં રાજ્યમાં કંસ, રામનાં રાજ્યમાં રાવણ વગેરે દેખાડ્યાં છે. આ કોઈને ખબર નથી કે રાધા-કૃષ્ણ જ લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. બિલકુલ જ અજ્ઞાન અંધારું છે. અજ્ઞાન ને અંધકાર કહેવાય છે. જ્ઞાનને પ્રકાશ કહેવાય છે. હવે પ્રકાશ કરવાવાળા કોણ? એ છે બાપ. જ્ઞાન ને દિવસ, ભક્તિ ને રાત કહેવાય છે. હવે તમે સમજો છો આ ભક્તિમાર્ગ પણ જન્મ-જન્માંતર ચાલતો આવ્યો છે. સીડી ઉતરતાં આવે છે. કળા ઓછી થતી જાય છે. મકાન નવું બને છે પછી દિવસ-પ્રતિદિવસ આયુ ઓછી થતી જશે. ૩/૪ જૂનું થયું તો તેને જૂનું જ કહેશે. બાળકોને પહેલાં તો આ નિશ્ચય જોઈએ કે આ સર્વનાં બાપ છે, જે સર્વની સદ્ગતિ કરે છે, સર્વનાં માટે ભણતર પણ ભણાવે છે. સર્વને મુક્તિધામ લઈ જાય છે. તમારી પાસે લક્ષ-હેતું છે. તમે આ ભણતર ભણીને જઈ પોતાની ગાદી પર બેસશો. બાકી બધાને મુક્તિધામમાં લઈ જશે. ચક્ર પર જ્યારે સમજાવો છો તો તેમાં દેખાડો છો કે સતયુગમાં આ અનેક ધર્મ છે નહિં. તે સમયે તે આત્માઓ નિરાકારી દુનિયામાં રહે છે. આ તો તમે જાણો છો કે આ આકાશ પોલાર છે. વાયુને વાયુ કહેશે, આકાશને આકાશ. એવું નથી કે બધાં પરમાત્મા છે. મનુષ્ય સમજે છે કે વાયુમાં પણ ભગવાન છે, આકાશમાં પણ ભગવાન છે. હવે બાપ બેસી બધી વાતો સમજાવે છે. બાપની પાસે જન્મ તો લીધો પછી ભણાવે કોણ છે? બાપ જ રુહાની શિક્ષક બની ભણાવે છે. અચ્છા ભણીને પુરુ કરશો તો પછી સાથે લઈ જશે પછી તમે આવશો પાર્ટ ભજવવાં. સતયુગમાં પહેલાં-પહેલાં તમે જ આવ્યાં હતાં. હવે પાછાં બધાં જન્મોનાં

અંતમાં આવીને પહોંચ્યા છો, ફરી પહેલાં આવશો. હવે બાપ કહે છે દોડ લગાવો. સારી રીતે બાપને યાદ કરો, બીજાઓને પણ ભણાવવાનું છે. નહીં તો આટલાં બધાને ભણાવે કોણ? બાપનાં જરૂર મદદગાર બનશો ને. ખુદાઈ ખિદમદગાર પણ નામ છે ને. અંગ્રેજીમાં કહે છે સૈલવેશન આર્મી. કયું સૈલવેશન જોઈએ? બધાં કહે છે શાંતિનું સૈલવેશન જોઈએ. બાકી તેઓ કોઈ શાંતિનું સૈલવેશન થોડી આપે છે. જો શાંતિનું સૈલવેશન માંગે છે તેમને કહો - બાપ કહે છે શું હમણાં અહિયાં જ તમને શાંતિ જોઈએ છે? આ કાંઈ શાંતિધામ થોડી છે. શાંતિ તો શાંતિધામમાં જ હોઈ શકે છે, જેને મૂળવતન કહેવાય છે. આત્માને શરીર નથી તો શાંતિ માં છે. બાપ જ આવીને આ વારસો આપે છે. તમારામાં પણ સમજાવવાની ઘણી યુક્તિ જોઈએ. પ્રદર્શનીમાં જો આપણે ઉભા રહીને બધાનું સાંભળીએ તો ઘણાંની ભુલો નીકાળીએ કારણકે સમજાવવા વાળા નંબરવાર તો છે ને. બધાં એકરસ હોત તો બ્રાહ્મણી એવું કેમ લખે કે ફલાણા આવીને ભાષણ કરે. અરે, તમે પણ બ્રાહ્મણ છો ને. બાબા ફલાણા અમારાથી હોશિયાર છે. હોશિયારી થી જ મનુષ્ય દરજો પામે છે ને. નંબરવાર તો છે ને. જ્યારે પરીક્ષાનું પરિણામ નીકળશે તો પછી તમને જાતે જ સાક્ષાત્કાર થશે પછી સમજશે અમે તો શ્રીમત પર નહોતાં ચાલતાં. બાપ કહે છે કોઈ પણ વિકર્મ નહીં કરો. દેહધારી થી લગાવ નહિ રાખો. આ તો પ તત્વોનું બનેલું શરીર છે ને. પ તત્વોની થોડી પૂજા કરવાની છે કે યાદ કરવાનાં છે. ભલે આ આંખોથી જુઓ પરંતુ યાદ બાપને કરવાનાં છે. આત્માને હવે નોલેજ મળ્યું છે. હવે આપણે ઘરે જવાનું છે પછી વૈકુંઠમાં આવશું. આત્માને સમજી શકાય છે, જોઈ નથી શકતાં, તેમ આ પણ સમજી સકે છે. હાં દિવ્ય દૃષ્ટીથી પોતાનું ઘર કે સ્વર્ગ જોઈ શકો છો. બાપ કહે છે-બાળકો, મનમનાભવ, મધ્યાજી ભવ એટલે બાપને અને વિષ્ણુપુરી ને યાદ કરો. તમારું લક્ષ-હેતુ જ આ છે. બાળકો જાણે છે આપણે હવે સ્વર્ગમાં જવાનું છે, બાકી બધાને મુક્તિમાં જવાનું છે. બધાં તો સતયુગમાં આવી નથી શકતાં. તમારો છે દેવીધર્મ. આ થઈ ગયો મનુષ્યનો ધર્મ. મૂળવતનમાં તો મનુષ્ય નથી ને. અહીંયા છે મનુષ્ય સૃષ્ટિ. મનુષ્ય જ તમોપ્રધાન અને પછી સતોપ્રધાન બને છે. તમે પહેલાં શૂદ્ર વર્ણમાં હતાં, હવે બ્રાહ્મણ વર્ણમાં છો. આ વર્ણ ફક્ત ભારતવાસીઓનાં છે. બીજા કોઈ પણ ધર્મને આમ નહીં કહેશું-બ્રાહ્મણ વંશી, સૂર્યવંશી. આ સમયે બધાં શૂદ્ર વર્ણનાં છે. જડજડીભૂત અવસ્થા ને પામેલાં છે. તમે જૂનાં બન્યાં તો આખું ઝાડ જડજડીભૂત તમોપ્રધાન બન્યું છે પછી આખું ઝાડ થોડી સતોપ્રધાન બની જશે. સતોપ્રધાન નવાં ઝાડમાં તો ફક્ત દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા જ છે પછી તમે સૂર્યવંશી થી ચંદ્રવંશી બની જાઓ છો. પુનર્જન્મ તો લો છો ને. પછી વૈશ્ય, શુદ્રવંશી....આ બધી વાતો છે નવી.

આપણને ભણાવવા વાળા જ્ઞાનનાં સાગર છે. એજ પતિત-પાવન સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. બાપ કહે છે તમને જ્ઞાન હું આપું છું. તમે દેવી-દેવતા બની જાઓ છો પછી આ જ્ઞાન રહેતું નથી. જ્ઞાન અપાય છે અજ્ઞાનીઓને. બધાં મનુષ્ય અજ્ઞાન અંધકારમાં છે, તમે છો અજવાળામાં. આમનાં ૮૪ જન્મોની કહાની તમે જાણો છો. આપ બાળકોને બધું જ્ઞાન છે. મનુષ્ય તો કહે છે ભગવાને આ સૃષ્ટિ રચી જ કેમ. શું મોક્ષ નથી મળી શકતો! અરે, આ તો બન્યો-બનાવેલ ખેલ છે. અનાદિ ડ્રામા છે ને. તમે જાણો છો આત્મા એક શરીર છોડી જઈને બીજું લે છે, આમાં ચિંતા કરવાની દરકાર જ શું? આત્માએ જઈને પોતાનો બીજો પાર્ટ ભજવ્યો. રડવાનું ત્યારે જ્યારે પાછી ચીજ મળવાની હોય. પાછી તો આવતી નથી પછી રડવાથી શું ફાયદો. હવે તમારે બધાએ મોહજીત બનવાનું છે. કબ્રિસ્તાન થી મોહ શું રાખવાનો છે! આમાં તો દુઃખ જ દુઃખ છે. આજે બાળક છે, કાલે બાળક પણ એવું બની જાય જે બાપની પાઘડી ઉતારવામાં પણ વાર ન કરે. બાપ થી પણ લડી પડે છે. આને કહેવાય જ છે નિધનની દુનિયા. કોઈ ઘણી-ઘોણી છે નહીં જે શિક્ષા આપે. બાપ જ્યારે આવી હાલત જુએ છે તો ઘણકા બનાવવા આવે છે. બાપ જ આવીને બધાને ઘણકા બનાવે છે. ઘણી આવીને બધાં ઝઘડા મટાવી દે છે. સતયુગમાં કોઈ ઝઘડા હોતાં નથી. આખી દુનિયાનાં ઝઘડા મટાવી દે છે, પછી જયજયકાર થઈ જાય છે. અહીંયા મેજેરીટી માતાઓની છે. દાસી પણ આમને સમજે છે. હથિયાલો બાંધતાં સમયે કહે છે, તમારાં પતિ ઈશ્વર ગુરુ વગેરે બધુંજ છે. પહેલા મિસ્ટર (શ્રીમાન) પછી મિસેજ (શ્રીમતી). હવે બાપ આવીને માતાઓને આગળ રાખે છે. તમારાં ઉપર કોઈ જીત પામી ન સકે. તમને બાપ બધાં કાયદા શિખવાડી રહ્યાં છે. મોહજીત રાજાની કથા છે. તે બધી બનાવેલી વાર્તાઓ છે. સતયુગમાં તો અકાળે મૃત્યુ થતું જ નથી. સમય પર એક શરીર છોડી બીજું લઈ લે છે. સાક્ષાત્કાર થાય છે-હવે આ શરીર વૃદ્ધ થયું છે પાછું નવું લેવાનું છે, નાનું બાળક જઈને બનવાનું છે. ખુશીથી શરીર છોડી દે છે. અહીંયા તો ભલે કેટલાં પણ ઘરડા હશે, રોગી હશે અને સમજશે પણ કે ક્યાં આ શરીર છૂટી જાય તો સારું છે છતાં પણ મરવાનાં સમયે રડશે જરૂર. બાપ કહે છે હવે તમે એવી જગ્યાએ ચાલો છો જ્યાં રડવાનું પણ નામ નથી. ત્યાં તો ખુશી જ ખુશી રહે છે. તમને કેટલી અપાર બેહદની ખુશી રહેવી જોઈએ. અરે, આપણે વિશ્વનાં માલિક

બનીએ છીએ! ભારત આખાં વિશ્વનું માલિક હતું. હમણાં ટુકડા-ટુકડા થઈ ગયાં છે. તમે જ પૂજ્ય દેવતા હતાં પછી પૂજારી બનો છો. ભગવાન થોડી આપેહી પૂજ્ય, આપેહી પુજારી બનશે. જો એ પણ પૂજારી બને તો પછી પૂજ્ય કોણ બનાવે? ડ્રામામાં-બાપનો પાર્ટ જ અલગ છે. જ્ઞાનનાં સાગર એક છે, એ એકની જ મહિમા છે જ્યારે કે જ્ઞાનનાં સાગર છે તો ક્યારે આવીને જ્ઞાન આપે, જે સદ્ગતિ થાય. જરૂર અહીંયા આવવું પડે. પહેલાં તો બુદ્ધિમાં આ બેસાડો કે અમને ભણાવવા વાળા કોણ છે?

ત્રિમૂર્તિ, ગોળો અને ઝાડ-આ છે મુખ્ય ચિત્ર. ઝાડને જોવાથી ઝટ સમજી જશે અમે તો ફલાણા ધર્મનાં છીએ. અમે સતયુગમાં આવી ન શકીએ. આ ચક્ર તો ખુબ મોટું હોવું જોઈએ. લખાણ પણ પૂરું હોય. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા દેવતા ધર્મ એટલે નવી દુનિયાની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે, શંકર દ્વારા જૂની દુનિયાનો વિનાશ પછી વિષ્ણુ દ્વારા નવી દુનિયાની પાલના કરાવે છે, આ સિદ્ધ થઈ જાય. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા, બંનેનું કનેક્શન (સંબંધ) છે ને. બ્રહ્મા-સરસ્વતી સો પછી લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. ચઢતી કળા એક જન્મમાં થાય છે પછી ઉતરતી કળામાં ૮૪ જન્મ લાગે છે. હવે બાપ કહે છે તે શાસ્ત્ર વગેરે રાઈટ (સાચાં) છે કે હું રાઈટ (સાચો) છું? સાચી સત્યનારાયણની કથા તો હું સંભળાવું છું. હવે તમને નિશ્ચય છે કે સત્ય બાપ દ્વારા અમે નર થી નારાયણ બની રહ્યાં છીએ. પહેલાં મુખ્ય આ પણ એક વાત છે કે મનુષ્યને ક્યારેય બાપ, શિક્ષક, ગુરુ નથી કહેવાતું. ગુરુને ક્યારેય બાબા કે શિક્ષક કહેશે શું? અહીંયા તો શિવબાબાની પાસે જન્મ લો છો પછી શિવબાબા તમને ભણાવે છે પછી સાથે પણ લઈ જશે. મનુષ્ય તો આવાં કોઈ હોતાં નથી, જેમને બાપ, શિક્ષક, ગુરુ કહેવાય. આ તો એક જ બાપ છે, એમને કહેવાય છે સુપ્રીમ ફાધર. લૌકિક બાપને ક્યારેય સુપ્રીમ ફાધર નહીં કહેશું. બધાં યાદ તો એમને કરે છે. એ બાપ તો છે જ. દુઃખમાં બધાં એમને યાદ કરે છે, સુખમાં કોઈ નથી કરતું. તો એ બાપ જ આવીને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ૫ તત્વોનાં બનેલાં આ શરીરોને જોવાં છતાં યાદ બાપને કરવાનાં છે. કોઈ પણ દેહધારી થી લગાવ નથી રાખવાનો. કોઈ વિકર્મ નથી કરવાનું.
2. આ બન્યા-બનાવેલ ડ્રામામાં દરેક આત્માનો અનાદિ પાર્ટ છે, આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે, એટલે શરીર છોડવા પર ચિંતા નથી કરવાની, મોહજીત બનવાનું છે.

વરદાન :- બાહ્યમુખી ચતુરાઈ થી મુક્ત રહેવા વાળા બાપ પસંદ સાચાં સોદાગર ભવ બાપદાદા ને દુનિયાની બાહ્યમુખી ચતુરાઈ પસંદ નથી. કહેવાય છે ભોળા નાં ભગવાન. ચતુર સુજાન ને ભોળા બાળકો જ પસંદ છે. પરમાત્મા ડાયરેક્ટરીમાં (સૂચિમાં) ભોળા બાળકો જ વિશેષ વી.આઈ.પી.છે. જેમનામાં દુનિયાવાળાની આંખ નથી જતી-તેઓ જ બાપથી સોદો કરીને પરમાત્મા નયનોનાં સિતારા બની ગયાં. ભોળા બાળકો જ દિલથી કહેતા “મારાં બાબા”, આ એક સેકન્ડનાં એક બોલ થી અગણિત ખજાનાનો સોદો કરવાવાળા સાચાં સોદાગર બની ગયાં.

સ્લોગન :- સર્વ નો સ્નેહ પ્રાપ્ત કરવો છે તો મુખથી સદા મીઠા બોલ બોલો.

“ મીઠા બાળકો - તમને બાપ દ્વારા જે અદ્વૈત મત મળી રહી છે , તે મત પર ચાલીને કળયુગી મનુષ્યો ને સતયુગી દેવતા બનાવવાનું શ્રેષ્ઠ કર્તવ્ય કરવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- બધાં મનુષ્ય-માત્ર દુઃખી કેમ બન્યાં છે, તેનું મૂળ કારણ શું છે?

ઉત્તર :- રાવણે બધાંને શ્રાપિત કરી દીધાં છે, એટલે બધાં દુઃખી બન્યાં છે. બાપ વારસો આપે છે, રાવણ શ્રાપ આપે છે-આ પણ દુનિયા નથી જાણતી. બાપએ વારસો આપ્યો ત્યારે તો ભારતવાસી આટલાં સુખી સ્વર્ગનાં માલિક બન્યાં, પૂજ્ય બન્યાં. શ્રાપિત થવાથી પૂજારી બની જાય છે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકો અહીં મધુબનમાં આવે છે બાપદાદાનાં પાસે. હોલમાં જ્યારે આવો છો, જુઓ છો પહેલાં બહેન-ભાઈ બેસે છે પછી પાછળ જુઓ છો બાપદાદા આવેલાં છે તો બાપની યાદ આવે છે. તમે છો પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો, બ્રાહ્મણ અને બ્રાહ્મણીઓ. તે બ્રાહ્મણ તો બ્રહ્મા બાપને જાણતાં જ નથી. આપ બાળકો જાણો છો - બાપ જ્યારે આવે છે તો બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર પણ જરૂર જોઈએ. કહે પણ છે ત્રિમૂર્તિ શિવ ભગવાનુવાચ. હવે ત્રણેય દ્વારા તો નહિ બોલશે ને. આ વાતો સારી રીતે બુદ્ધિમાં ધારણ કરવાની છે. બેહદનાં બાપથી જરૂર સ્વર્ગનો વારસો મળે છે, એટલે બધાં ભક્ત ભગવાન થી શું ઈચ્છે છે? જીવનમુક્તિ. હમણાં છે જીવન-બંધ. બધાં બાપ ને યાદ કરે છે કે આવીને આ બંધનથી મુક્ત કરો. હમણાં આપ બાળકો જ જાણો છો કે બાબા આવેલાં છે. કલ્પ-કલ્પ બાપ આવે છે. પોકારે પણ છે-તમે માતા-પિતા.....પરંતુ તેનો અર્થ તો કોઈ પણ નથી સમજતાં. નિરાકાર બાપનાં માટે સમજી લે છે. ગાયે છે પરંતુ મળતું કંઈ પણ નથી. હમણાં આપ બાળકોને એમનાથી વારસો મળે છે ફરી કલ્પ બાદ મળશે. બાળકો જાણે છે બાપ અડધાકલ્પ માટે આવીને વારસો આપે છે અને રાવણ પછી શ્રાપ આપે છે. આ પણ દુનિયા નથી જાણતી કે આપણે બધાં શ્રાપિત છીએ. રાવણ નો શ્રાપ લાગેલો છે એટલે બધાં દુઃખી છે. ભારતવાસી સુખી હતાં. કાલે આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય ભારતમાં હતું. દેવતાઓની આગળ માથું નમાવે છે, પૂજા કરે છે, પરંતુ સતયુગ ક્યારે હતું, આ કોઈને ખબર નથી. હવે જુઓ લાખો વર્ષની આયુ ફક્ત સતયુગની દેખાડેલી છે, પછી ત્રેતાની, દ્વાપર-કળયુગની, તે હિસાબ થી મનુષ્ય કેટલાં અગણિત થઈ જાય. ફક્ત સતયુગમાં અગણિત મનુષ્ય થઈ જાય. કોઈ પણ મનુષ્યની બુદ્ધિ માં નથી બેસતું. બાપ બેસી સમજાવે છે કે જુઓ ગવાય પણ છે ૩૩ કરોડ દેવતાઓ હોય છે. એવું થોડી તે કોઈ લાખો વર્ષમાં થઈ શકે છે. તો આ પણ મનુષ્યોને સમજાવવું પડે.

હમણાં તમે સમજો છો કે બાબા આપણને સ્વચ્છ બુદ્ધિ બનાવે છે. રાવણ મલેચ્છ બુદ્ધિ બનાવે છે. મુખ્ય વાત તો આ છે. સતયુગમાં છે પવિત્ર, અહીંયા છે અપવિત્ર. આ પણ કોઈને ખબર નથી કે રામરાજ્ય ક્યાંર થી ક્યાં સુધી? રાવણ રાજ્ય ક્યાંર થી ક્યાં સુધી હોય છે? સમજે છે અહીં જ રામરાજ્ય પણ છે, રાવણ રાજ્ય પણ છે. અનેક મત-મતાંતર છે ને. જેટલાં છે મનુષ્ય, એટલી છે મતો. હવે અહીંયા આપ બાળકોને એક અદ્વૈત મત મળે છે જે બાપ જ આપે છે. તમે હમણાં બ્રાહ્મા દ્વારા દેવતા બની રહ્યાં છો. દેવતાઓની મહિમા ગવાય છે - સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ.....છે તો તે પણ મનુષ્ય, મનુષ્યની મહિમા ગાય છે કેમ? જરૂર ફરક હશે ને. હમણાં આપ બાળકો પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર મનુષ્યને દેવતા બનાવવાનું કર્તવ્ય શીખો છો. કળયુગી મનુષ્યને તમે સતયુગી દેવતા બનાવો છો અર્થાત્ શાંતિધામ, બ્રહ્માંડનાં અને વિશ્વનાં માલિક બનાવો છો, આ તો શાંતિધામ નથી ને. અહિયાં તો કર્મ જરૂર કરવું પડે. તે છે સ્વીટ સાઈલેન્સ હોમ. હમણાં તમે સમજો છો આપણે આત્માઓ સ્વીટ હોમ, બ્રહ્માંડનાં માલિક છીએ. ત્યાં દુઃખ-સુખ થી ન્યારા રહીએ છીએ. પછી સતયુગમાં વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. હમણાં આપ બાળકો લાયક બની રહ્યાં છો. લક્ષ્ય-હેતુ એક્ઝ્યુરેટ સામે ઉભું છે. આપ બાળકો છો યોગબળ વાળા. તે છે બાહ્યબળ વાળા. તમે પણ છો યુદ્ધનાં મેદાન પર, પરંતુ તમે છો ડબલ અર્હિસક. તેઓ છે હિંસક. હિંસા કામ કટારી ને કહેવાય છે. સન્યાસી પણ સમજે છે આ હિંસા છે એટલે પવિત્ર બને છે. પરંતુ તમારા સિવાય બાપની સાથે પ્રીત કોઈની છે નહીં. આશિક માશૂક ની પ્રીત હોય છે ને. તે આશિક માશૂક તો એક જન્મનાં ગવાય છે. તમે બધાં છો મુજ માશૂક નાં આશિક. ભક્તિમાર્ગમાં મુજ એક માશૂક ને યાદ કરતાં આવ્યાં

છો. હવે હું કહું છું આ અંતિમ જન્મ ફક્ત પવિત્ર બનો અને યથાર્થ રીતે યાદ કરો તો પછી યાદ કરવાથી જ તમે છૂટી જશો. સતયુગમાં યાદ કરવાની દરકાર જ નહીં રહેશે. દુઃખમાં બધાં સિમરણ કરે છે. આ છે નર્ક. આને સ્વર્ગ તો નહીં કહેશે ને. મોટા વ્યક્તિ જે ધનવાન છે તેઓ સમજે છે અમારાં માટે તો અહિયાં જ સ્વર્ગ છે. વિમાન વગેરે બધાં વૈભવ છે, કેટલી અંધશ્રદ્ધા માં રહે છે. ગાયે પણ છે તમે માતા પિતા.....પરંતુ સમજતાં કાંઈ નથી. કયા સુખ ધનેરા મળ્યાં-આ કોઈ પણ નથી જાણતું. બોલે તો આત્મા છે ને. તમે આત્માઓ સમજો છો અમને સુખ ધનેરા મળવાનાં છે. તેનું નામ જ છે-સ્વર્ગ, સુખધામ. સ્વર્ગ બધાંને બહુજ મીઠું પણ લાગે છે. તમે હમણાં જાણો છો સ્વર્ગમાં હીરા ઝવેરાતનાં કેટલાં મહેલ હતાં. ભક્તિમાર્ગમાં પણ કેટલું અગણિત ધન હતું, જે સોમનાથનું મંદિર બનાવ્યું છે. એક-એક ચિત્રો લાખોની કિંમત વાળા હતાં. તે બધાં ક્યાં ચાલ્યાં ગયાં? કેટલું લૂંટીને લઈ ગયાં! મુસલમાનો એ જઈને મસ્જીદો વગેરેમાં લગાવ્યાં, એટલું અથાહ ધન હતું. હમણાં આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે આપણે બાપ દ્વારા ફરીથી સ્વર્ગનાં માલિક બનીએ છીએ. આપણાં મહેલ સોનાનાં હશે. દરવાજા પર પણ જડતર લાગેલી હશે. જેનોનાં મંદિરમાં પણ આવાં બનેલાં હોય છે. હવે હીરા વગેરે તો નથી ને, જે પહેલાં હતાં. હવે તમે જાણો છો આપણે બાપથી સ્વર્ગનો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. શિવબાબા આવે પણ ભારતમાં જ છે. ભારત ને જ શિવ ભગવાનથી સ્વર્ગ નો વારસો મળે છે. ક્રિશ્ન પણ કહે છે કાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત હેવન (સ્વર્ગ) હતું. રાજ્ય કોણ કરતું હતું? આ કોઈને ખબર નથી. બાકી એ સમજે છે ભારત બહુજ જૂનું છે. તો આજ સ્વર્ગ હતું ને. બાપને કહે પણ છે હેવનલી ગોડફાધર અર્થાત્ હેવન સ્થાપન કરવા વાળા ફાધર. જરૂર ફાધર આવ્યાં હશે, ત્યારે તમે સ્વર્ગનાં માલિક બન્યાં હશો. દરેક ૫ હજાર વર્ષ પછી સ્વર્ગનાં માલિક બનો છો પછી અડધાકલ્પ બાદ રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે. ચિત્રોમાં પણ એવું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) કરી દેખાડો જે લાખો વર્ષની વાત બુદ્ધિથી જ નીકળી જાય. લક્ષ્મી-નારાયણ કોઈ એક નથી, તેમની ડિનાયસ્ટી (વંશજ) હશે ને પછી તેમનાં બાળકો રાજા બનતાં હશે. રાજાઓ તો બહુજ બને છે ને. આખી માળા બનેલી છે. માળા ને જ સીમરણ કરતાં રહે છે. જે બાપનાં મદદગાર બની બાપની સર્વિસ કરે છે તેમની જ માળા બને છે. જે પુરા ચક્રમાં આવે છે, પૂજ્ય પૂજારી બને છે તેમનું આ યાદગાર છે. તમે પૂજ્ય થી પૂજારી બનો છો તો પછી પોતાની માળાને બેસી પૂજો છો. પહેલાં માળા પર હાથ લગાવીને પછી માથું નમાવશે. પછી માળાને ફેરવવાનું શરૂ કરે છે. તમે પણ આખું ચક્ર લગાવો છો પછી શિવબાબાથી વારસો પામો છો. આ રહસ્ય તમે જ જાણો છો. મનુષ્ય તો કોઈ કોઈનાં નામ પર, કોઈ કોઈનાં નામ પર માળા ફેરવે છે. જાણતાં કાંઈ પણ નથી. હમણાં તમને માળાનું બધું જ્ઞાન છે, બીજા કોઈને આ જ્ઞાન નથી. ક્રિશ્ન થોડી સમજે છે કે આ કોની માળા ફેરવે છે. આ માળા છે જ તેમની જે બાપનાં મદદગાર બની સર્વિસ (સેવા) કરે છે. આ સમયે બધાં પતિત છે, જે પાવન હતાં તે બધાં અહીંયા આવતાં-આવતાં હવે પતિત બન્યાં છે, પછી નંબરવાર બધાં જશે. નંબરવાર આવે છે, નંબરવાર જાય છે. કેટલી સમજવાની વાતો છે. આ ઝાડ છે. કેટલી ડાળ-ડાળિયો મઠ પંથ છે. હવે આ આખું ઝાડ ખલાસ થવાનું છે, પછી તમારું ફાઉન્ડેશન (પાયો) લાગશે. તમે છો આ ઝાડનાં ફાઉન્ડેશન. તેમાં સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી બંને છે. સતયુગ-ત્રેતામાં જે રાજ્ય કરવાં વાળા હતાં, તેમનો હમણાં ધર્મ જ નથી, ફક્ત ચિત્ર છે. જેમનાં ચિત્ર છે તેમની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) ને તો જાણવું જોઈએ ને. કહી દે છે ફલાણી ચીજ લાખો વર્ષ જૂની છે. હવે હકીકતમાં જૂનાંમાં જૂનો છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ. તેમની આગળ તો કોઈ ચીજ હોઈ ન શકે. બાકી બધી ૨૫૦૦ વર્ષની ચીજો હશે, નીચે થી ખોદીને નીકાળે છે ને. ભક્તિમાર્ગમાં જે પૂજા કરે છે તે જૂનાં ચિત્ર નીકાળે છે કારણ કે અર્થકલ્પ (ધરતીકંપ) માં બધાં મંદિર વગેરે પડી જાય છે પછી નવાં બને છે. હીરા, સોના વગેરેની ખાણો જે હમણાં ખાલી થઈ ગઈ છે તે ફરી ત્યાં ભરતું થઈ જશે. આ બધી વાતો હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં છે ને. બાપે વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી સમજાવી છે. સતયુગમાં કેટલાં થોડાં મનુષ્ય હોય છે પછી વૃદ્ધિને પામે છે. આત્માઓ બધી પરમધામ થી આવતી રહે છે. આવતાં-આવતાં ઝાડ વધે છે. ફરી જ્યારે ઝાડ જડજડીભૂત અવસ્થાને પામે છે તો કહેવાય છે *રામ ગયો રાવણ ગયો, જિનકા બહુ પરિવાર હૈ*. અનેક ધર્મ છે ને. આપણો પરિવાર કેટલો નાનો છે. આ ફક્ત બ્રાહ્મણોનો જ પરિવાર છે. તે કેટલાં અનેક ધર્મ છે, જનસંખ્યા બતાવે છે ને. તે બધાં છે રાવણ સંપ્રદાય. આ બધાં જશે. બાકી થોડા જ રહેશે. રાવણ સંપ્રદાય પછી સ્વર્ગમાં નહીં આવશે, બધાં મુક્તિધામમાં જ રહેશે. બાકી તમે જે ભણો છો તે નંબરવાર આવશે સ્વર્ગમાં.

હવે આપ બાળકોએ સમજ્યું છે કેવું એ નિરાકારી ઝાડ છે, આ મનુષ્ય સૃષ્ટિનું ઝાડ છે. આ તમારી બુદ્ધિમાં છે. ભણતર પર ધ્યાન નહિ દેશો તો પરીક્ષામાં નપાસ થઈ જશો. ભણતાં અને ભણાવતાં રહેશો તો ખુશી પણ રહેશે. જો વિકારમાં પડ્યાં તો બાકી આ બધું ભૂલી જવાશે. આત્મા જ્યારે પવિત્ર સોનું હોય ત્યારે તેમાં ધારણા સારી

થાય. સોનાનું વાસણ હોય છે પવિત્ર ગોલ્ડન. જો કોઈ પતિત બન્યાં તો જ્ઞાન સંભળાવી નથી શકતાં. હમણાં તમે સામે બેઠાં છો, જાણો છો ગોડફાધર શિવબાબા આપણને આત્માઓને ભણાવી રહ્યાં છે. આપણે આત્માઓ આ ઓર્ગાન્સ (અંગો) દ્વારા સાંભળી રહી છે. ભણાવવા વાળા બાપ છે, આવી પાઠશાળા આખી દુનિયામાં ફ્યાંચ હશે. એ ગોડફાધર છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે, બધાંને પાછાં લઈ જશે. હમણાં તમે બાપની સમ્મુખ બેઠાં છો. સમ્મુખ મુરલી સાંભળવામાં કેટલો ફરક છે. જેમ આ ટેપ મશીન નીકળ્યું છે, બધાંની પાસે એક દિવસ આવી જશે. બાળકોનાં સુખ માટે બાપ એવી ચીજો બનાવડાવે છે. કોઈ મોટી વાત નથી ને. આ શામળ શાહ છે ને. પહેલા સુંદર હતાં, હવે શ્યામ બન્યાં છે ત્યારે તો શ્યામ સુંદર કહે છે. તમે જાણો છો આપણે સુંદર હતાં, હવે શ્યામ બન્યાં છીએ ફરી સુંદર બનશું. ફક્ત એક કેમ બનશે? એકને સાપે ડંખ માર્યો શું? સાપ તો માયાને કહેવાય છે ને. વિકારમાં જવાથી શ્યામ બની જાય છે. કેટલી સમજવાની વાતો છે. બેહદનાં બાપ કહે છે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં આ અંતિમ જન્મ મારી માટે પવિત્ર બનો. બાળકો થી આ ભીખ માંગે છે. કમળકુલ સમાન પવિત્ર બનો અને મને યાદ કરો તો આ જન્મ પણ પવિત્ર બનશે અને યાદમાં રહેવાથી ભૂતકાળનાં વિકર્મ પણ વિનાશ થશે. આ છે યોગ અગ્નિ, જેનાંથી જન્મ-જન્માંતરનાં પાપ દગ્ધ થાય છે. સતોપ્રધાન થી સતો, રજો, તમો માં આવો છો તો કળા ઓછી થતી જાય છે. ખાદ પડતી જાય છે. હવે બાપ કહે છે ફક્ત મામેકમ્ યાદ કરો. બાકી પાણીની નદીઓમાં સ્નાન કરવાથી થોડી પાવન બનશે. પાણી પણ તત્વ છે ને. ૫ તત્વ કહેવાય છે. આ નદીઓ કેવી રીતે પતિત-પાવની થઈ શકે છે. નદીઓ તો સાગર થી નીકળે છે. પહેલાં તો સાગર પતિત-પાવન હોવો જોઈએ ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વિજય માળામાં આવવાનાં માટે બાપનાં મદદગાર બની સર્વિસ કરવાની છે. એક માશૂક ની સાથે સાચી પ્રીત રાખવાની છે. એકને જ યાદ કરવાનાં છે.
2. પોતાનાં એક્યુરેટ લક્ષ્ય-હેતુને સામે રાખી પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. ડબલ અર્હિસક બની મનુષ્યને દેવતા બનાવવાનું શ્રેષ્ઠ કર્તવ્ય કરતાં રહેવાનું છે.

વરદાન :- હું પણ નાં ભાન ને મટાવવા વાળા બ્રહ્મા બાપ સમાન શ્રેષ્ઠ ત્યાગી ભવ સંબંધ નો ત્યાગ, વૈભવો નો ત્યાગ કોઈ મોટી વાત નથી પરંતુ દરેક કાર્યમાં, સંકલ્પમાં પણ બીજાઓને આગળ રાખવાની ભાવના રાખવી અર્થાત્ પોતાપણા ને મટાડી દેવું, પહેલાં તમે કરો.....આ છે શ્રેષ્ઠ ત્યાગ. આને જ કહેવાય છે સ્વયંનાં ભાનને મટાડી દેવું. જેમ બ્રહ્મા બાપએ સદા બાળકોને આગળ રાખ્યાં. “હું આગળ રહું” આમાં પણ સદા ત્યાગી રહ્યાં, આજ ત્યાગનાં કારણે સૌથી આગળ અર્થાત્ નંબરવન માં જવાનું ફળ મળ્યું. તો ફોલો ફાધર (બાપનું અનુકરણ કરો).

સ્લોગન :- ફટ થી કોઈની ખામી નીકાળી દેવી-આ પણ દુઃખ દેવું છે.

“ મીઠા બાળકો - તમને ભગવાન ભણાવે છે , તમારી પાસે છે જ્ઞાન રત્ન , આજ રત્નો નો ધંધો તમારે કરવાનો છે , તમે અહીંયા જ્ઞાન શીખો છો , ભક્તિ નહિ ”

પ્રશ્ન :- મનુષ્ય ડ્રામાની કઈ વન્ડરફુલ નોંધ ને ભગવાન ની લીલા સમજી એની મહિમા કરે છે?

ઉત્તર :- જે જેમાં ભાવના રાખે, તેમને એનો સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે તો સમજે છે આ ભગવાને સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો પરંતુ થાય તો બધું ડ્રામા અનુસાર છે. એક બાજુ ભગવાન ની મહિમા કરે, બીજી બાજુ સર્વવ્યાપી કહી ઝલાનિ કરી દે છે.

ઓમ શાંતિ ! ભગવાનુવાચ-બાળકોને આ તો આ સમજાવેલું છે કે મનુષ્યને કે દેવતાને ભગવાન નથી કહેવાતું. ગાયે પણ છે બ્રહ્મા દેવતાય નમઃ, વિષ્ણુ દેવતાય નમઃ, શંકર દેવતાય નમઃ પછી કહેવાય છે શિવ પરમાત્માય નમઃ. આ પણ તમે જાણો છો શિવને પોતાનું શરીર નથી. મૂળવતન માં શિવબાબા અને સાલિગ્રામ રહે છે. બાળકો જાણે છે કે હમણાં આપણને આત્માઓને બાપ ભણાવી રહ્યાં છે બીજા જે પણ સત્સંગ છે હકીકતમાં તે કોઈ સત નો સંગ છે નહીં. બાપ કહે છે તે તો માયાનો સંગ છે. ત્યાં એવું કોઈ નહીં સમજશે કે અમને ભગવાન ભણાવે છે. ગીતા પણ સાંભળશે તો કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ સમજશે. દિવસ-પ્રતિદિવસ ગીતાનો અભ્યાસ ઓછો થતો જાય છે કારણ કે પોતાનાં ધર્મને જ નથી જાણતાં. કૃષ્ણની સાથે તો બધાંનો પ્રેમ છે, કૃષ્ણને જ ઝૂલાવે છે. હવે તમે સમજો છો આપણે ઝૂલાવીએ કોને? બાળકને ઝૂલાવાય છે, બાપને તો ઝૂલાવી ન શકાય. તમે શિવબાબાને ઝૂલાવશો? એ બાળક તો બનતાં નથી, પુનર્જન્મમાં આવતાં નથી. એ તો બિંદુ છે, એમને શું ઝૂલાવશું. કૃષ્ણનો અનેકોને સાક્ષાત્કાર થાય છે. કૃષ્ણનાં મુખમાં તો આખું વિશ્વ છે કારણ કે વિશ્વનાં માલિક બને છે. તો વિશ્વ રૂપી માખણ છે. તેઓ જે પરસ્પર લડે છે તે પણ સૃષ્ટિ રૂપી માખણનાં માટે લડે છે. સમજે છે અમે જીત પામી લઈએ. કૃષ્ણનાં મુખમાં માખણનો ગોળો દેખાડે છે, આ પણ અનેક પ્રકારનાં સાક્ષાત્કાર થાય છે. પરંતુ અર્થ કાંઈ પણ નથી સમજતાં. અહીંયા તમને સાક્ષાત્કારનો અર્થ સમજાવાય છે. મનુષ્ય સમજે છે અમને ભગવાન સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. આ પણ બાપ સમજાવે છે-જેને યાદ કરે છે, સમજો કોઈ કૃષ્ણની નૌધા ભક્તિ કરે છે તો અલ્પકાળનાં માટે તેમની મનોકામના પૂરી થાય છે. આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. એવું નહીં કહેશે કે ભગવાને સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો. જે જેવી ભાવનાથી જેની પૂજા કરે છે તેમને તે સાક્ષાત્કાર થાય છે. આ ડ્રામામાં નોંધ છે. આ તો ભગવાનની મહિમા કરી છે કે એ સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. એક તરફ આટલી મહિમા પણ કરે છે, બીજી તરફ પછી કહી દે છે પથ્થર-ઠીક્કરમાં ભગવાન છે. કેટલી અંધશ્રદ્ધા થી ભક્તિ કરે છે. સમજે છે-બસ કૃષ્ણનો સાક્ષાત્કાર થયો, કૃષ્ણપુરી માં અમે જરૂર જઈશું. પરંતુ કૃષ્ણપુરી આવે ક્યાંથી? આ બધું રહસ્ય બાપ આપ બાળકોને હવે સમજાવે છે. કૃષ્ણપુરી ની સ્થાપના થઈ રહી છે. આ છે કંસપુરી. કંસ, અકાસુર, બકાસુર, કુંભકરણ, રાવણ આ બધાં અસુરોનાં નામ છે. શાસ્ત્રોમાં શું-શું બેસીને લખ્યું છે.

આ પણ સમજાવવાનું છે કે ગુરુ બે પ્રકારનાં છે. એક છે ભક્તિમાર્ગનાં ગુરુ, તેઓ ભક્તિ જ શીખવાડે છે. આ બાપ તો છે જ્ઞાન નાં સાગર, એમને સદ્ગુરુ કહેવાય છે. આ ક્યારેય ભક્તિ નથી શીખવાડતાં, જ્ઞાન જ શીખવાડે છે. મનુષ્ય તો ભક્તિમાં કેટલાં ખુશ થાય છે, ઝાંઝ વગાડે છે, બનારસમાં તમે જોશો બધાં દેવતાઓનાં મંદિર બનાવી દીધાં છે. આ બધી છે ભક્તિમાર્ગની દુકાનદારી, ભક્તિનો ધંધો. આપ બાળકોનો ધંધો છે જ્ઞાન રત્નોનો, આને પણ વ્યાપાર કહેવાય છે. બાપ પણ રત્નોનાં વ્યાપારી છે. તમે સમજો છો આ રત્ન કયા છે! આ વાતોને સમજશે તેજ જેમણે કલ્પ પહેલાં સમજ્યું છે, બીજા સમજશે જ નહીં. જે પણ મોટા-મોટા છે તે પાછળ થી આવીને સમજશે. કન્વર્ટ (રૂપાંતર) પણ થયા છે ને. એક રાજા જનકની કથા સંભળાવે છે. જનક પછી અનુજનક બન્યાં. જેમ કોઈનું નામ કૃષ્ણ છે તો કહેશે તમે અનુ દેવી કૃષ્ણ બનશો. ક્યાં તે સર્વગુણ સંપન્ન કૃષ્ણ, ક્યાં આ! કોઈનું લક્ષ્મી નામ છે અને આ લક્ષ્મી-નારાયણની આગળ જઈને મહિમા ગાયે છે. આ થોડી સમજે છે કે એમનાં અને અમારામાં ફરક કેમ થયો છે? હમણાં આપ બાળકોને નોલેજ મળ્યું છે, આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે? તમે જ ૮૪ જન્મ લેશો. આ ચક્ર અનેકવાર ફરતું આવ્યું છે. ક્યારેય બંધ નથી થઈ શકતું. તમે આ નાટકની અંદર

એક્ટર્સ છો. મનુષ્ય એટલું જરૂર સમજે છે કે અમે આ નાટકમાં પાર્ટ ભજવવા આવ્યાં છીએ. બાકી ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંતને નથી જાણતાં.

આપ બાળકો જાણો છો આપણું આત્માઓનું રહેવાનું સ્થાન પરે થી પરે છે. ત્યાં સૂર્ય-ચંદ્રની પણ રોશની નથી. આ બધું સમજવા વાળા બાળકો પણ વધારે કરીને સાધારણ ગરીબ જ બને છે કારણ કે ભારત જ સૌથી સાહુકાર હતો, હવે ભારત સૌથી ગરીબ બન્યો છે. આખી રમત ભારત પર છે. ભારત જેવો પાવન ખંડ બીજો કોઈ હોતો નથી. પાવન દુનિયામાં પાવન ખંડ હોય છે, બીજો કોઈ ખંડ ત્યાં હોતો જ નથી. બાબાએ સમજાવ્યું છે આ આખી દુનિયા એક બેહદનો આઇલેન્ડ (ટાપુ) છે. જેમ લંકા ટાપુ છે. દેખાડે છે રાવણ લંકામાં રહેતો હતો. હવે તમે સમજો છો રાવણનું રાજ્ય તો આખી બેહદ ની લંકા પર છે. આ આખી સૃષ્ટિ સમુદ્ર પર ઉભી છે. આ ટાપુ છે. આનાં પર રાવણનું રાજ્ય છે. આ બધી સીતાઓ રાવણની જેલમાં છે. તેમણે તો હદની કથાઓ બનાવી દીધી છે. છે આ બધી બેહદની વાત. બેહદનું નાટક છે, એમાં જ પછી નાનાં-નાનાં નાટક બેસી બનાવ્યાં છે. આ બાયોસ્કોપ વગેરે પણ હમણાં બન્યાં છે, તો બાપને પણ સમજાવવામાં સહજ થાય છે. બેહદનો આખો ડ્રામા આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં હોઈ ન શકે. તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ મૂળવતનની રહેવાસી છીએ. દેવતાઓ છે સૂક્ષ્મવતન વાસી, એમને ફરિશ્તા પણ કહે છે. ત્યાં હાડમાસ નું પીંજરું હોતું નથી. આ સૂક્ષ્મવતન નો પાર્ટ પણ થોડા સમય માટે છે. હમણાં તમે આવો-જાવો છો પછી ક્યારેય નહીં જશો. તમે આત્માઓ જ્યારે મૂળવતન થી આવો છો તો વાયા સૂક્ષ્મવતન નથી આવતાં, સીધાં આવો છો. હમણાં વાયા સૂક્ષ્મવતન જાઓ છો. હમણાં સૂક્ષ્મવતનનો પાર્ટ છે. આ બધું રહસ્ય બાળકોને સમજાવે છે. બાપ જાણે છે કે આપણને આત્માઓને સમજાવી રહ્યાં છે. સાધુ-સંત વગેરે કોઈ પણ આ વાતોને નથી જાણતાં. તેઓ ક્યારેય આવી વાતો કરી ન શકે. બાપ જ બાળકો થી વાત કરે છે. અવયવો વગર તો વાત કરી ન શકે. કહે છે હું આ શરીર નો આધાર લઈ આપ બાળકોને ભણાવું છું. આપ આત્માઓની દૃષ્ટિ પણ બાપ તરફ ચાલી જાય છે. આ છે બધી નવી વાતો. નિરાકાર બાપ, એમનું નામ છે શિવબાબા. આપ આત્માઓનું નામ તો આત્મા જ છે. તમારાં શરીરનાં નામ બદલાય છે. મનુષ્ય કહે છે પરમાત્મા નામ-રૂપ થી ન્યારા છે, પરંતુ નામ તો શિવ કહે છે ને. શિવની પૂજા પણ કરે છે. સમજે એક છે, કરે બીજું છે. હવે તમે બાપનાં નામ, રૂપ, દેશ કાળને પણ સમજી ગયાં છો. તમે જાણો છો કોઈ પણ ચીજ નામ, રૂપનાં વગર નથી હોઈ શકતી. આ પણ બહુજ સૂક્ષ્મ સમજવાની વાત છે. બાપ સમજાવે છે-ગાયન પણ છે સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ અર્થાત મનુષ્ય નરથી નારાયણ બની શકે છે. જ્યારે બાપ હેવનલી ગોડફાધર (સ્વર્ગનાં રચયિતા) છે, આપણે એમનાં બાળકો બન્યાં છે તો આપણે પણ સ્વર્ગનાં માલિક થયાં. પરંતુ આ પણ સમજતાં નથી. બાપ કહે છે-બાળકો, તમારું લક્ષ-હેતુ જ આ છે, નર થી નારાયણ બનવું. રાજયોગ છે ને. અનેકોને ચતુર્ભુજનો સાક્ષાત્કાર થાય છે, એનાંથી સિદ્ધ છે વિષ્ણુપુરીનાં અમે માલિક બનવા વાળા છીએ. તમને ખબર છે-સ્વર્ગમાં પણ લક્ષ્મી-નારાયણનાં તખ્તની પાછળ વિષ્ણુનું ચિત્ર રાખે છે અર્થાત વિષ્ણુપૂરીમાં આમનું રાજ્ય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ વિષ્ણુપુરીનાં માલિક છે. તે છે કૃષ્ણપુરી, આ છે કંસપુરી. ડ્રામાનુસાર આ પણ નામ રાખેલાં છે. બાપ સમજાવે છે મારું રૂપ ખુબજ સૂક્ષ્મ છે. કોઈ પણ જાણી નથી શકતું. કહે છે કે આત્મા એક સ્ટાર છે પરંતુ પછી લિંગ બનાવી દે છે. નહીં તો પૂજા કેવી રીતે થાય. દુર્ર યજ્ઞ રચે છે તો અંગુઠા જેવા સાલિગ્રામ બનાવે છે. બીજી તરફ એમને અજબ તારો કહે છે. આત્માને જોવાની ખુબ કોશિશ કરે છે પરંતુ કોઈ પણ જોઈ નથી શકતું. રામકૃષ્ણ, વિવેકાનંદને પણ દેખાડે છે ને, તેમણે જોયું આત્મા તેમનાં માંથી નીકળી મારામાં સમાઈ ગઈ. હવે તેમને કોનો સાક્ષાત્કાર થયો હશે? આત્મા અને પરમાત્મા નું રૂપ તો એક જ છે. બિંદુ જોયું, સમજતાં કાંઈ નથી. આત્માનો સાક્ષાત્કાર તો કોઈ ઇચ્છતું નથી. ઇચ્છા રાખે છે કે પરમાત્માનો સાક્ષાત્કાર કરીએ. તેઓ બેઠા હતા કે ગુરુ થી પરમાત્માનો સાક્ષાત્કાર કરીએ. બસ, કહી દીધું જ્યોતિ હતી તે મારામાં સમાઈ ગઈ. એમાંજ તે બહુજ ખુશ થઈ ગયાં. સમજ્યા આ જ પરમાત્માનું રૂપ છે. ગુરુમાં ભાવના રહે છે, ભગવાનનાં સાક્ષાત્કાર ની. સમજતા કાંઈ નથી. પરંતુ ભક્તિમાર્ગમાં સમજાવે કોણ? હવે બાપ બેસી સમજાવે છે-જે-જે રૂપમાં જેવી ભાવના રાખે છે, જે મુખડું જોવે છે, તેવો સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે. જેમ ગણેશની ખુબ પૂજા કરે છે તો તેમનો ચૈતન્ય રૂપમાં સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે. નહિં તો તેમને નિશ્ચય કેવી રીતે થાય? તેજોમય રૂપ જોઈ સમજે છે કે અમે ભગવાનનો સાક્ષાત્કાર કર્યો. એમાંજ ખુશ થઈ જાય છે. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ, ઉતરતી કળા. પહેલો જન્મ સારો હોય છે પછી ઓછું થતાં-થતાં અંત આવી જાય છે. બાળકો જ આ વાતોને સમજે છે, જેમને કલ્પ પહેલાં જ્ઞાન સમજાવ્યું છે તેમને જ હમણાં સમજાવી રહ્યાં છે. કલ્પ પહેલાં વાળા જ આવશે, બાકી બીજાનાં તો ધર્મ જ અલગ છે. બાપ સમજાવે છે એક-એક ચિત્રમાં ભગવાનુવાચ લખી દો. બહુજ યુક્તિથી

સમજાવવાનું હોય છે. ભગવાનુવાચ છે ને-યાદવ, કૌરવ ઔર પાંડવ ક્યાં કરત ભયે, તેમનું આ ચિત્ર છે. પૂછો-તમે બતાવો પોતાનાં બાપને જાણો છો? નથી જાણતાં તો બાપથી પ્રીત નથી ને, તો વિપરીત બુદ્ધિ થયાં. બાપ પ્રીત નથી તો વિનાશ થઈ જશે. પ્રીત બુદ્ધિ વિજયંતી, સત્યમેવ જયતે - આનો અર્થ પણ ઠીક છે. બાપની યાદ જ નથી તો વિજય પામી નથી શકતાં.

હવે તમે સિદ્ધ કરી બતાવો છો-ગીતા શિવ ભગવાને સંભળાવી છે. એમણે જ રાજયોગ શીખવાડ્યો, બ્રહ્મા દ્વારા. આ તો કૃષ્ણ ભગવાનની ગીતા સમજીને કસમ ઉઠાવે છે. તેમને પુછવું જોઈએ-કૃષ્ણને હાજર-નાજર જાણવાં જોઈએ કે ભગવાનને? કહે છે ઈશ્વરને હાજર-નાજર જાણી સાચું બોલો. મૂંઝાઈ ગયાં ને. તો કસમ પણ જુઠી થઈ જાય. સર્વિસ (સેવા) કરવા વાળા બાળકોને ગુપ્ત નશો રહેવો જોઈએ. નશાથી સમજાવશો તો સફળતા થશે. તમારું આ ભણતર પણ ગુપ્ત છે, ભણાવવા વાળા પણ ગુપ્ત છે. તમે જાણો છો આપણે નવી દુનિયામાં જઈને આ બનશું. નવી દુનિયા સ્થાપન થાય છે મહાભારત લડાઈ નાં પછી. બાળકોને હવે નોલેજ મળ્યું છે. તે પણ નંબરવાર ધારણ કરે છે. યોગમાં પણ નંબરવાર રહે છે. આ પણ ધ્યાન રાખવું જોઈએ-અમે કેટલાં યાદમાં રહીએ છીએ? બાપ કહે છે આ હમણાં તમારો પુરુષાર્થ ૨૧ જન્મોનાં માટે થઈ જશે. હમણા નપાસ થયા તો કલ્પ-કલ્પાંતર નપાસ થતાં રહેશો, ઊંચ પદ નહિ પામી શકો. પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ ઊંચ પદ પામવાનો. એવાં પણ ઘણાં સેવાકેન્દ્ર પર આવે છે જે વિકારમાં જતા હોય છે અને પછી સેવાકેન્દ્ર પર આવતાં રહે છે. સમજે છે ઈશ્વર તો બધું જોવે છે, જાણે છે. હવે બાપને શું પડી છે જે આ બેસીને જોશે. તમે જુઠું બોલશો, વિકર્મ કરશો તો પોતાનું જ નુકસાન કરશો. આ તો તમે પણ સમજો છો, કાળુ મોઢું કરું છું તો ઊંચ પદ પામી નહીં શકું. તો બાપએ જાણ્યું તો પણ વાત તો એક જ થઈ. એમને શું દરકાર પડી છે. પોતાનું દિલ અંદર ખાવું જોઈએ-હું આવા કર્મ કરવાથી દુર્ગતિને પામીશ. બાબા કેમ બતાવે? હાં, ડ્રામામાં છે તો બતાવે પણ છે. બાબાથી છુપાવવું એટલે પોતાનું સત્યાનાશ કરવું છે. પાવન બનવાનાં માટે બાપને યાદ કરવાનાં છે, તમને આ જ કુર્ણા (ચિંતા) રહેવી જોઈએ કે અમે સારી રીતે ભણીને ઊંચ પદ પામીએ. કોઈ મરે કે જીવે, એની કુર્ણા નહિં. કુર્ણા રાખવાની છે કે બાપથી વારસો કેવી રીતે લઈએ? તો કોઈને પણ થોડામાં સમજાવવાનું છે. અચ્છા !

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ગુપ્ત નશામાં રહીને સર્વિસ કરવાની છે. એવું કોઈ કર્મ નથી કરવાનું જે દિલ ખાતું રહે. પોતાની તપાસ કરવાની છે કે અમે કેટલું યાદમાં રહીએ છીએ?
2. સદા એજ ફિકર રહે કે અમે સારી રીતે ભણીને ઊંચ પદ પામીએ. કોઈ પણ વિકર્મ કરીને, જૂઠું બોલીને પોતાનું નુકસાન નથી કરવાનું.

વરદાન :- વિશેષતાઓ નાં દાન દ્વારા મહાન બનવા વાળા મહાદાની ભવ

જ્ઞાનદાન તો બધાં કરે છે પરંતુ આપ વિશેષ આત્માઓએ પોતાની વિશેષતાઓનું દાન કરવાનું છે. જે પણ તમારી સામે આવે તેમને તમારાથી બાપનાં સ્નેહનો અનુભવ થાય, તમારાં ચહેરાથી બાપનું ચિત્ર અને ચલન થી બાપનું ચરિત્ર દેખાય. તમારી વિશેષતાઓ જોઈને જ તેઓ વિશેષ આત્મા બનવાની પ્રેરણા પ્રાપ્ત કરે, એવાં મહાદાની બનો તો આદિ થી અંત સુધી, પૂજ્યપણા માં પણ અને પૂજારીપણા માં પણ મહાન રહેશો.

સ્લોગન :- સદા આત્મ અભિમાની રહેવાવાળા જ સૌથી મોટા જ્ઞાની છે.

“જૂનો સંસાર અને જૂનાં સંસ્કાર ભુલાવા નો ઉપાય”

બાપદાદા બધાં નિશ્ચયબુદ્ધિ બાળકોનાં નિશ્ચયનું પ્રત્યક્ષ જીવનનું સ્વરૂપ જોઈ રહ્યાં છે. નિશ્ચયબુદ્ધિ ની વિશેષતાઓ બધાએ સાંભળી. એવાં વિશેષતાઓથી સંપન્ન નિશ્ચયબુદ્ધિ વિજયી રત્ન આ બ્રાહ્મણ જીવન કે પુરુષોત્તમ સંગમયુગી જીવનમાં સદા નિશ્ચયનું પ્રમાણ, તે નશામાં હશે. રુહાની નશો નિશ્ચયનાં દર્પણ સ્વરૂપ છે. નિશ્ચય ફક્ત બુદ્ધિમાં સ્મૃતિ સુધી નહીં પરંતુ દરેક કદમ માં રુહાની નશાનાં રૂપમાં, કર્મ દ્વારા પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપમાં સ્વયંને પણ અનુભવ થાય બીજાઓને પણ અનુભવ થાય કારણ કે આ જ્ઞાની અને યોગી જીવન છે. ફક્ત સાંભળવાં ને સંભળાવવાં સુધી નથી, જીવન બનાવવાનું છે. જીવનમાં સ્મૃતિ અર્થાત્ સંકલ્પ, બોલ, કર્મ, સંબંધ બધું આવી જાય છે. નિશ્ચયબુદ્ધિ અર્થાત્ નશાનું જીવન. આવી રુહાની નશાવાળી આત્માનો દરેક સંકલ્પ સદા નશાથી સંપન્ન હશે. સંકલ્પ, બોલ, કર્મ ત્રણેય થી નિશ્ચયનો નશો અનુભવ થશે. જેવો નશો તેવી ખુશીની ઝલક ચહેરાથી ચલનથી પ્રત્યક્ષ થશે. નિશ્ચયનું પ્રમાણ નશો અને નશાનું પ્રમાણ છે ખુશી. નશા કેટલાં પ્રકારનાં છે, તેનો વિસ્તાર બહુજ મોટો છે. પરંતુ સાર રૂપમાં એક નશો છે અશરીરી આત્મિક સ્વરૂપનો. આનો વિસ્તાર જાણો છો? આત્મા તો બધાં છે પરંતુ રુહાની નશો ત્યારે અનુભવ થાય છે જ્યારે આ સ્મૃતિમાં રાખો કે હું કઈ આત્મા છું? આનો વધુ વિસ્તાર પરસ્પર નીકાળજો અથવા સ્વયં મનન કરજો.

બીજા નશાનું વિશેષ રૂપ સંગમયુગનું અલૌકિક જીવન છે. આ જીવનમાં પણ કયું જીવન છે તેનો પણ વિસ્તાર વિચારો. તો એક છે આત્મિક સ્વરૂપ નો નશો. બીજો છે અલૌકિક જીવન નો નશો. ત્રીજો છે ફરિશ્તાપણા નો નશો. ફરિશ્તા કોને કહેવાય છે, તેનો પણ વિસ્તાર કરો. ચોથો છે ભવિષ્ય નો નશો. આ ચારેય પ્રકારનાં અલૌકિક નશામાં થી કોઈપણ નશો જીવનમાં હશે તો સ્વતઃ જ ખુશીમાં નાચતાં રહેશે. નિશ્ચય પણ છે પરંતુ ખુશી નથી તેનું કારણ? નશો નથી. નશો સહજ જ જૂનો સંસાર અને જૂનાં સંસ્કાર ભુલાવી દે છે. આ પુરુષાર્થી જીવનમાં વિશેષ વિઘ્ન રૂપ આ બે વાતો છે. ભલે જૂનો સંસાર કે જૂનાં સંસ્કાર. સંસારમાં દેહનાં સંબંધ અને દેહનાં પદાર્થ બંને આવી જાય છે. સાથે-સાથે સંસારથી પણ જૂનાં સંસ્કાર વધારે વિઘ્નરૂપ બને છે. સંસાર ભૂલી જાય છે પરંતુ સંસ્કાર નથી ભૂલતાં. તો સંસ્કાર પરિવર્તન કરવાનું સાધન છે આ ચારેય નશામાં થી કોઈ પણ નશો સાકાર સ્વરૂપમાં હોય. ફક્ત સંકલ્પ સ્વરૂપમાં નહીં. સાકાર સ્વરૂપ માં હોવાથી ક્યારેય પણ વિઘ્નરૂપ નહીં બનશે. હમણાં સુધી સંસ્કાર પરિવર્તન ન થવાનું કારણ આ છે. આ નશાઓ ને સંકલ્પ રૂપમાં અર્થાત્ નોલેજ નાં રૂપમાં બુદ્ધિ સુધી ધારણ કર્યા છે એટલે ક્યારેય પણ કોઈનાં જૂનાં સંસ્કાર ઇમર્જ થાય છે ત્યારે આ ભાષા બોલે છે. હું બધું સમજું છું, બદલવું છે આ પણ સમજે છે પરંતુ સમજ સુધી નહિ. કર્મ અર્થાત્ જીવન સુધી જોઈએ. જીવન દ્વારા પરિવર્તન અનુભવમાં આવે. આને કહેવાય છે સાકાર સ્વરૂપમાં આવવું. હમણાં બુદ્ધિ સુધી પોઈન્ટ (મુદ્દા)નાં રૂપમાં વિચારવાં અને વર્ણન કરવાં સુધી છે. પરંતુ દરેક કર્મમાં, સંપર્કમાં પરિવર્તન દેખાઈ આવે આને કહેવાય છે સાકાર રૂપમાં અલૌકિક નશો. હમણાં દરેક નશાને જીવનમાં લાવો. કોઈ પણ તમારાં મસ્તક તરફ જુએ તો મસ્તક દ્વારા રુહાની નશાની વૃત્તિ અનુભવ થાય. ભલે કોઈ વર્ણન કરે કે ન કરે પરંતુ વૃત્તિ, વાયુમંડળ અને વાયબ્રેશન ફેલાવે છે. તમારી વૃત્તિ બીજાઓને પણ ખુશીનાં વાયુમંડળમાં ખુશીનાં વાયબ્રેશન અનુભવ કરાવે, આને કહેવાય છે નશામાં સ્થિત થવું. એવી રીતે દૃષ્ટીથી, મુખ ની મુસ્કાનથી, મુખનાં બોલથી, રુહાની નશાનો સાકાર રૂપ અનુભવ થાય. ત્યારે કહેશે નશામાં રહેવાવાળા નિશ્ચયબુદ્ધિ વિજયરત્ન. આમાં ગુપ્ત નથી રહેવાનું. ઘણાં એવી પણ ચતુરાઈ કરે છે કે અમે ગુપ્ત છીએ. જેમ કહેવત છે સૂર્યને ક્યારેય કોઈ છુપાવી નથી શકતું. કેટલાં પણ ગહેરા વાદળ હોય તો પણ સૂર્ય પોતાનો પ્રકાશ છોડી નથી શકતો. સૂર્ય હટે છે કે વાદળ હટે છે? વાદળ આવે પણ છે અને હટી પણ જાય છે પરંતુ સૂર્ય પોતાનાં પ્રકાશ સ્વરૂપમાં સ્થિત રહે છે. તો રુહાની નશાવાળા પણ રુહાની ઝલક થી છુપાઈ નથી શકતાં. તેમનાં રુહાની નશાની ઝલક પ્રત્યક્ષરૂપ માં અનુભવ અવશ્ય થાય છે. તેમનાં વાયબ્રેશન સ્વતઃજ બીજાઓને આકર્ષિત કરે છે. રુહાની નશામાં રહેવાવાળા નાં વાયબ્રેશન સ્વયંનાં પ્રતિ કે બીજાઓનાં પ્રતિ છત્રછાયાનું કાર્ય કરે છે. તો હવે શું કરવાનું છે? સાકાર માં આવો. નોલેજનાં હિસાબથી નોલેજકુલ થઈ ગયાં છો. પરંતુ નોલેજને સાકાર જીવનમાં લાવવાથી નોલેજકુલની

સાથે-સાથે સક્સેસફુલ (સફળતાપૂર્ણ), બ્લિસફુલ (આનંદિત) અનુભવ કરશે. અચ્છા પછી સંભળાવશે સક્સેસફુલ અને બ્લિસફુલનું સ્વરૂપ કયું હોય છે?

આજે તો રુહાની નશાની વાત સંભળાવી રહ્યાં છે. બધાને નશો અનુભવ થાય. આ ચારેય નશામાંથી એક નશાને ભિન્ન-ભિન્ન રૂપથી યુઝ (પ્રયોગ) કરો. જેટલો આ નશાને જીવનમાં અનુભવ કરશો તો સદા બધીજ ફિકર થી ફારિગ બેફિકર બાદશાહ બની જશો. બધાં તમને બેફિકર બાદશાહનાં રૂપમાં જોશે. તો હવે વિસ્તાર કરજો અને પ્રેક્ટિસમાં લાવજો. જ્યાં ખુશી છે ત્યાં માયાની કોઈ પણ ચાલ ચાલી નથી શકતી. બેફિકર બાદશાહ ની બાદશાહીની અંદર માયા આવી નથી શકતી. આવે છે અને ભગાવો છો, ફરી આવે છે ફરી ભગાવો છો. ક્યારેક દેહનાં રૂપમાં આવે, ક્યારેક દેહનાં સંબંધનાં રૂપમાં આવે છે. આને જ કહે છે ક્યારેક માયા હાથી બનીને આવે, ક્યારેક બિલાડી બનીને આવે, ક્યારેક ઉંદર બનીને આવે. ક્યારેક ઉંદરને નીકાળતાં, ક્યારેક બિલાડીને નીકાળતાં. આજ ભગાડવાનાં કાર્યમાં સમય નીકળી જાય છે, એટલે સદા રુહાની નશામાં રહો. પહેલાં સ્વયંને પ્રત્યક્ષ કરો ત્યારે બાપની પ્રત્યક્ષતા કરશો કારણકે આપ દ્વારા બાપ પ્રત્યક્ષ થવાનાં છે. અચ્છા!

સદા સ્વયં દ્વારા સર્વશક્તિવાન ને પ્રત્યક્ષ કરવા વાળા, સદા પોતાનાં સાકાર જીવનનાં દર્પણ થી રુહાની નશાની વિશેષતા પ્રત્યક્ષ કરવા વાળા, સદા બેફિકર બાદશાહ બની માયાને વિદાય આપવા વાળા, સદા નોલેજ ને સ્વરૂપમાં લાવવા વાળા, એવાં નિશ્ચયબુદ્ધિ નશામાં રહેવાવાળા, સદા ખુશીમાં ઝૂલવા વાળા, એવી શ્રેષ્ઠ આત્માઓને, વિશેષ આત્માઓને બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

સેવાધારી (ટીચર્સ) શિક્ષક બહેનોથી :- સેવાધારી અર્થાત્ પોતાની શક્તિઓ દ્વારા બીજાઓને પણ શક્તિશાળી બનાવવા વાળા. સેવાધારીની વાસ્તવિક વિશેષતા આજ છે. નિર્બળમાં બળ ભરવાનાં નિમિત્ત બનવું, આજ સાચી સેવા છે. આવી સેવાનો પાર્ટ મળવો પણ હીરો પાર્ટ છે. તો હીરો પાર્ટધારી કેટલાં નશામાં રહી છો? સેવાનાં પાર્ટ થી જેટલું સ્વયંને નંબરમાં આગળ વધારવા ઈચ્છો વધારી શકો છો કારણ કે સેવા આગળ વધવાનું સાધન છે. સેવામાં બીઝી (વ્યસ્ત) રહેવાથી સ્વતઃ જ બધી વાતોથી કિનારો થઈ જાય છે. દરેક સેવાસ્થાન સ્ટેજ છે, જે સ્ટેજ પર દરેક આત્મા પોતાનો પાર્ટ ભજવી રહી છે. સાધન તો બહુજ છે પરંતુ સદા સાધનોમાં શક્તિ હોવી જોઈએ. જો વગર શક્તિએ સાધન યુઝ (ઉપયોગ) કરો છો તો જે સેવાનું પરિણામ નીકળવું જોઈએ તે નથી નીકળતું. જૂનાં સમયમાં જે વીર લોકો હતાં તેઓ સદેવ પોતાનાં શસ્ત્રોને દેવતાઓની આગળ અર્પણ કરી તેમાં શક્તિ ભરીને પછી ઉપયોગ કરતાં હતાં. તો આપ સર્વ પણ કોઈ પણ સાધન જ્યારે ઉપયોગ કરો છો તો તેને યુઝ કરવાનાં પહેલાં તેજ વિધિપૂર્વક કાર્યમાં લગાવો છો? હવે જે પણ સાધન કાર્યમાં લગાવો છો તેનાંથી થોડા સમયનાં માટે લોકો આકર્ષિત થાય છે. સદાકાળનાં માટે પ્રભાવિત નથી થતાં કારણ કે એટલી શક્તિશાળી આત્માઓ જો શક્તિ દ્વારા પરિવર્તન કરી દેખાડે, તે નંબરવાર છે. સેવા તો બધાં કરો છો, બધાનું નામ છે શિક્ષક. સેવાધારી છો કે શિક્ષક છો પરંતુ સેવામાં અંતર શું છે? પ્રોગ્રામ પણ એક જ બનાવો છો, પ્લાન પણ એક જેવો કરો છો. રીતરિવાજ પણ એક જેવા બને છે છતાં પણ સફળતામાં અંતર પડી જાય છે, તેનું કારણ શું? શક્તિની કમી. તો સાધનમાં શક્તિ ભરો. જેમ તલવારમાં જો બળ ન હોય તો તલવાર, તલવારનું કામ નથી આપતી. આમ સાધન છે તલવાર પરંતુ તેમાં શક્તિનું બળ જોઈએ. તે જેટલું પોતાનામાં ભરતા જશો એટલી સેવામાં સ્વતઃજ સફળતા મળશે. તો શક્તિશાળી સેવાધારી બનો. સદા વિધિ દ્વારા વૃદ્ધિ પ્રાપ્ત થવી, આ પણ કોઈ મોટી વાત નથી. પરંતુ શક્તિશાળી આત્માઓને વૃદ્ધિની પ્રાપ્ત થાય - તેનું વિશેષ અટેન્શન (ધ્યાન). ક્વોલિટી (ગુણવત્તા) નીકાળો. કોન્ટીટી (સંખ્યા) તો હજું પણ વધારે આવશે. ક્વોલિટીનાં ઉપર અટેન્શન. નંબર ક્વોલિટી પર મળશે, કોન્ટીટી પર નહીં. એક ક્વોલિટી વાળા ૧૦૦ કોન્ટીટીનાં બરાબર છે.

કુમારો થી :- કુમાર શું કમાલ કરો છો? ધમાલ કરવાવાળા તો નથી ને! કમાલ કરવાનાં માટે શક્તિશાળી બનો અને બનાવો. શક્તિશાળી બનવાનાં માટે સદા પોતાનું માસ્ટર સર્વશક્તિમાનનું ટાઈટલ (શીર્ષક) સ્મૃતિમાં રાખો. જ્યાં શક્તિ હશે ત્યાં માયાથી મુક્તિ હશે. જેટલું સ્વયંની ઉપર અટેન્શન (ધ્યાન) હશે તેટલું જ સેવામાં પણ અટેન્શન જશે. જો સ્વયંનાં પ્રતિ અટેન્શન નથી તો સેવામાં શક્તિ નથી ભરાતી એટલે સદા સ્વયંને સફળતા સ્વરૂપ બનાવવાં માટે શક્તિશાળી અભ્યાસનાં સાધનો બનાવવાં જોઈએ. કોઈ એવાં વિશેષ પ્રોગ્રામ બનાવો, જેનાંથી સદા પ્રોગ્રેસ (પ્રગતિ) થતી રહે. પહેલા સ્વ ઉન્નતીનાં પ્રોગ્રામ ત્યારે સેવા સહજ અને સફળ થશે. કુમાર જીવન ભાગ્યવાન જીવન છે કારણકે ઘણાં બંધનો થી બચી ગયાં. નહિં તો ગૃહસ્થી જીવનમાં કેટલાં બંધન છે. તો

એવી ભાગ્યવાન બનવાવાળી આત્માઓ ક્યારેય પોતાનાં ભાગ્યને ભૂલી તો નથી જતી. સદા સ્વયંને શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન આત્મા સમજી બીજાઓનાં પણ ભાગ્યની રેખા ખેંચવાવાળા છે. જે નિર્બંધન હોય છે તે સ્વતઃ ઉડતી કળા દ્વારા આગળ વધતાં જાય છે એટલે કુમાર અને કુમારી જીવન બાપદાદાને સદા પ્રિય લાગે છે. ગૃહસ્થી જીવન છે બંધનવાળી અને કુમારી જીવન છે બંધનમુક્ત. તો નિર્બંધન આત્મા બની બીજાઓને પણ નિર્બંધન બનાવો. કુમાર અર્થાત્ સદા સેવા અને યાદનું બેલેન્સ (સંતુલન) રાખવા વાળા. બેલેન્સ છે તો સદા ઉડતી કળા છે. જે બેલેન્સ રાખવાનું જાણે છે તેઓ ક્યારેય પણ કોઈ પણ પરિસ્થિતિમાં નીચે-ઉપર નથી થઈ શકતાં.

અધર કુમારો થી :- બધાં પોતાનાં જીવનનાં પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ દ્વારા સેવા કરવાવાળા છે ને! સૌથી મોટામાં મોટું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ છે-આપ સર્વનાં જીવનનું પરિવર્તન. સાંભળવા વાળા અને સંભળાવવા વાળા તો ઘણાં જોયા. હવે બધાં જોવા ઈચ્છે છે, સાંભળવા નથી ઇચ્છતાં. તો સદા જ્યારે પણ કોઈ કર્મ કરો છો તો આ લક્ષ્ય રાખો કે જે કર્મ અમે કરી રહ્યાં છીએ તેમાં એવું પરિવર્તન થાય જે બીજા જોઈને પરિવર્તિત થઈ જાય. આનાંથી સ્વયં પણ સંતુષ્ટ અને ખુશ રહેશો અને બીજાઓનું પણ કલ્યાણ કરશો. તો દરેક કર્મ સેવાર્થ કરો. જો આ સ્મૃતિ રહેશે કે મારું દરેક કર્મ સેવા અર્થ છે તો સ્વતઃ જ શ્રેષ્ઠ કર્મ કરશો. યાદ રાખો-સ્વ પરિવર્તનથી બીજાઓનું પરિવર્તન કરવાનું છે. આ સેવા સહજ પણ છે અને શ્રેષ્ઠ પણ છે. મુખનું પણ ભાષણ અને જીવનનું પણ ભાષણ, આને કહે છે સેવાધારી. સદા પોતાની દૃષ્ટિ દ્વારા બીજાઓની દૃષ્ટિ બદલવાનાં સેવાધારી. જેટલી દૃષ્ટિ શક્તિશાળી હશે એટલું અનેકોનું પરિવર્તન કરી શકશો. સદા દૃષ્ટિ અને શ્રેષ્ઠ કર્મ દ્વારા બીજાઓની સેવા કરવાનાં નિમિત્ત બનો.

૨. શું હતા અને શું બની ગયાં! આ સદા સ્મૃતિમાં રાખો છો! આ સ્મૃતિ માં રહેવાથી ક્યારેય પણ જૂનાં સંસ્કાર ઇમર્જ (જાગૃત) નથી થઈ શકતાં. સાથે-સાથે ભવિષ્યમાં પણ શું બનવા વાળા છે, આ પણ યાદ રાખો તો વર્તમાન અને ભવિષ્ય શ્રેષ્ઠ હોવાનાં કારણે ખુશી રહેશે અને ખુશીમાં રહેવાથી સદા આગળ વધતાં રહેશે. વર્તમાન અને ભવિષ્યની દુનિયા શ્રેષ્ઠ છે તો શ્રેષ્ઠની આગળ જે દુઃખદાઈ દુનિયા છે તે યાદ નહીં આવશે. સદા પોતાનાં આ બેહદનાં પરિવારને જોઈ ખુશ થતાં રહો. ક્યારેય સ્વપ્નમાં પણ વિચાર્યું હશે કે આવો ભાગ્યવાન પરિવાર મળશે. પરંતુ હમણાં સાકારમાં જોઈ રહ્યાં છો, અનુભવ કરી રહ્યાં છો. આવો પરિવાર જે એકમત પરિવાર હોય, આટલો મોટો પરિવાર હોય આ આખાં કલ્પમાં હમણાં જ છે. સતયુગમાં પણ નાનો પરિવાર હશે. તો બાપદાદા અને પરિવારને જોઈ ખુશી થાય છે ને. આ પરિવાર પ્રિય લાગે છે? કારણ કે અહીંયા સ્વાર્થ ભાવ નથી. જે આવાં પરિવારનાં બને છે તે ભવિષ્યમાં પણ એકબીજાનાં સમીપ આવે છે. સદા આ ઈશ્વરીય પરિવારની વિશેષતાઓને જોતાં આગળ વધતાં ચાલો.

કુમારીઓથી :- બધી કુમારીઓ પોતાને વિશ્વ કલ્યાણકારી સમજી આગળ વધતી રહો છો? આ સ્મૃતિ સદા સમર્થ બનાવે છે. કુમારી જીવન સમર્થ જીવન છે. કુમારીઓ સ્વયં સમર્થ બની બીજાઓને સમર્થ બનાવવા વાળી છે. વ્યર્થ ને સદાનાં માટે વિદાય આપવા વાળી. કુમારી જીવનનાં ભાગ્યને સ્મૃતિમાં રાખી આગળ વધતાં ચાલો. આ પણ સંગમ માં મોટું ભાગ્ય છે, જે કુમારી બન્યાં, કુમારી પોતાનાં જીવન દ્વારા બીજાઓનું જીવન બનાવવાવાળી, બાપની સાથે રહેવાવાળી. સદા સ્વયંને શક્તિશાળી અનુભવ કરી બીજાને પણ શક્તિશાળી બનાવવા વાળી. સદા શ્રેષ્ઠ એક બાપ બીજું ન કોઈ. એવાં નશામાં દરેક કદમ આગળ વધારવા વાળી! તો એવી કુમારીઓ છો ને!

પ્રશ્ન :- કઈ વિશેષતા અથવા ગુણથી સર્વપ્રિય બની શકો છો?

જવાબ :- ન્યારા અને પ્યારા રહેવાનો ગુણ કે નિઃસંકલ્પ રહેવાની જે વિશેષતા છે - આજ વિશેષતાથી સર્વનાં પ્રિય બની શકો છો, પ્યારાપણા થી બધાનાં દિલ નો પ્રેમ સ્વતઃ જ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. આજ વિશેષતા થી સફળતા પ્રાપ્ત કરી શકો છો.

વરદાન :- સર્વ સમસ્યાઓની વિદાય નો સમારોહ મનાવવા વાળા સમાધાન સ્વરૂપ ભવ સમાધાન સ્વરૂપ આત્માઓની માળા ત્યારે તૈયાર થશે જ્યારે તમે પોતાની સંપૂર્ણ સ્થિતિમાં સ્થિત હશો. સંપૂર્ણ સ્થિતિમાં સમસ્યાઓ બાળપણ ની રમત અનુભવ થાય છે અર્થાત્ સમાપ્ત થઈ જાય છે. જેમ બ્રહ્મા બાપની સામે કોઈ બાળક સમસ્યા લઈને આવતાં હતાં તો સમસ્યાની વાતો

બોલવાની હિંમત પણ નહોતી થતી, તે વાતો જ ભુલાઈ જતી હતી. એમ આપ બાળકો પણ સમાધાન સ્વરૂપ બનો તો અડધાકલ્પનાં માટે સમસ્યાઓનો વિદાય સમારોહ થઈ જાય. વિશ્વની સમસ્યાઓનું સમાધાન જ પરિવર્તન છે.

સ્લોગન :- જે સદા જ્ઞાનનું સિમરણ કરે છે તે માયાનાં આકર્ષણથી બચી જાય છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે બહુજ મોટા ઝવેરી છો , તમારે અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો રૂપી ઝવેરાત આપીને બધાને સાહુકાર બનાવવાનાં છે ”

પ્રશ્ન :- પોતાનાં જીવનને હીરા જેવું બનાવવા માટે કઈ એક વાતની ખુબ-ખુબ સંભાળ જોઈએ?

ઉત્તર :- સંગ ની. બાળકોએ સંગ તેમનો કરવો જોઈએ જે સરસ વરસે છે. જે વરસતા નથી, તેમનો સંગ રાખવાથી ફાયદો જ શું! સંગનો દોષ ખુબજ લાગે છે, કોઈ કોઈનાં સંગ થી હીરા જેવા બની જાય છે, કોઈ પછી કોઈનાં સંગથી ઠીક્કર બની જાય છે. જે જ્ઞાનવાન હશે તે આપસમાન જરૂર બનાવશે. સંગ થી પોતાની સંભાળ રાખશે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોને આખી સૃષ્ટિ, આખો ડ્રામા સારી રીતે બુદ્ધિમાં યાદ છે. વિરોધાર્થ પણ બુદ્ધિમાં છે. આ બધું બુદ્ધિમાં પાકું રહેવું જોઈએ કે સતયુગમાં બધાં શ્રેષ્ઠાચારી, નિર્વિકારી, પાવન, સોલવેન્ટ (સંપન્ન) હતાં. હમણાં તો દુનિયા ભ્રષ્ટાચારી, વિકારી, પતિત ઇનસોલવેન્ટ (દેવાદાર) છે. હમણાં આપ બાળકો સંગમયુગ પર છો. તમે પેલી પાર જઈ રહ્યાં છો. જેમ નદી અને સાગર નું જ્યાં મિલન થાય છે, તેને સંગમ કહે છે. એક તરફ મીઠું પાણી, એક તરફ ખારું પાણી હોય છે. હવે આ પણ છે સંગમ. તમે જાણો છો બરાબર સતયુગમાં લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું પછી આમ ચક્ર ફર્યું. હમણાં છે સંગમ. કળયુગનાં અંતમાં બધાં દુઃખી છે, આને જંગલ કહેવાય છે. સતયુગને બગીચો કહેવાય છે. હમણાં તમે કાંટા થી ફૂલ બની રહ્યાં છો. આ સ્મૃતિ આપ બાળકોને હોવી જોઈએ. આપણે બેહદનાં બાપથી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. આ બુદ્ધિમાં યાદ રાખવાનું છે. ૮૪ જન્મોની કથા તો બિલકુલ સાધારણ છે. સમજો છો - હવે ૮૪ જન્મ પુરા થયાં. તમારી બુદ્ધિમાં ઉમંગ છે કે આપણે હવે સતયુગી બગીચામાં જઈ રહ્યાં છે. હવે આપણો જન્મ આ મૃત્યુલોકમાં નહીં થશે. આપણો જન્મ થશે અમરલોકમાં. શિવબાબા ને અમરનાથ પણ કહે છે. એ આપણને અમરકથા સંભળાવી રહ્યાં છે, ત્યાં આપણે શરીરમાં હોવા છતાં પણ અમર રહેશું. પોતાની ખુશી થી સમય પર શરીર છોડશું, તેને મૃત્યુલોક નથી કહેવાતું. તમે કોઈને પણ સમજાવશો તો સમજશે - બરાબર આમનામાં તો પૂરું જ્ઞાન છે. સૃષ્ટિનો આદિ અને અંત તો છે ને. નાનું બાળક પણ જવાન અને વૃદ્ધ થાય છે પછી અંત આવી જાય છે, ફરી બાળક બને છે. સૃષ્ટિ પણ નવી બને પછી ક્વાર્ટર (પા) જૂની, અડધી જૂની પછી આખી જૂની થાય છે. પાછી નવી થશે. આ બધી વાતો બીજા કોઈ એક-બીજાને સંભળાવી નથી શકતાં. આવી ચર્ચા કોઈ કરી નથી શકતું. સિવાય આપ બ્રાહ્મણો નાં બીજા કોઈને રુહાની નોલેજ મળી ન શકે. બ્રાહ્મણ વર્ણમાં આવે ત્યારે સાંભળે. ફક્ત બ્રાહ્મણ જ જાણે. બ્રાહ્મણોમાં પણ નંબરવાર છે. કોઈ યથાર્થ રીતે સંભળાવી શકે છે, કોઈ નથી સાંભળાવી શકતું તો તેમને કાંઈ મળતું જ નથી. ઝવેરીઓમાં પણ જોશો કોઈની પાસે તો કરોડોનો માલ રહે છે, કોઈની પાસે તો ૧૦ હજારનો પણ માલ નહિ હશે. તમારામાં પણ એવું છે. જેમ જુઓ આ જનક છે, આ સરસ ઝવેરી છે. એમની પાસે વેલ્યુએબલ (મુલ્યવાન) ઝવેરાત છે. કોઈને આપીને સારા સાહુકાર બનાવી શકે છે. કોઈ નાનાં ઝવેરી છે, વધારે આપી નથી શકતાં તો તેમનું પદ પણ ઓછું થઈ જાય છે. તમે બધાં ઝવેરી છો, આ અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનાં ઝવેરાત છે. જેમની પાસે સારા રત્ન હશે તેઓ સાહુકાર બનશે, બીજાઓને પણ બનાવશે. એવું તો નથી, બધાં સારા ઝવેરી હશે. સારા-સારા ઝવેરી મોટા-મોટા સેન્ટર પર મોકલી આપે છે. મોટા માણસોને સારા ઝવેરાત આપવામાં આવે છે. મોટી-મોટી દુકાનો પર એક્સપર્ટ (પ્રવીણ) હોય છે. બાબાને પણ કહેવાય છે - સૌદાગર-રત્નાગર. રત્નો નો સોદો કરે છે પછી જાદુગર પણ છે કારણ કે એમની પાસે જ દિવ્યદૃષ્ટિ ની ચાવી છે. કોઈ નૌધા ભક્તિ કરે છે તો તેમને સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે. અહીં એ વાત નથી. અહીંયા તો અનાયાસ ધરે બેઠાં પણ અનેકોને સાક્ષાત્કાર થાય છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ સહજ થતું જશે. ઘણાઓને બ્રહ્માનો અને કૃષ્ણનો પણ સાક્ષાત્કાર થાય છે. તેમને કહે છે બ્રહ્માની પાસે જાઓ. જઈને તેમની પાસે પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બનવાનું ભણતર ભણો. આ પવિત્ર પ્રિન્સ-પ્રિન્સેસ ચાલ્યા આવે છે ને. પ્રિન્સને પવિત્ર પણ કહી શકાય છે. પવિત્રતા થી જન્મ થાય છે ને. પતિતને ભ્રષ્ટાચારી કહેશું. પતિત થી પાવન બનવાનું છે, આ બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ. જે કોઈને સમજાવી પણ શકો. મનુષ્ય સમજે છે, આ તો બહુજ સેન્સીબલ (સમજદાર) છે. બોલો-અમારી પાસે કોઈ શાસ્ત્રો વગેરેનું નોલેજ નથી. આ છે રુહાની

નોલેજ, જે રૂઢાની બાપ સમજાવે છે. આ છે ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર. આ પણ રચના છે. રચયિતા એક બાપ છે, તે હોય છે હૃદનાં ક્રિયેટર (રચયિતા), આ છે બૈહૃદનાં બાપ, બૈહૃદનાં ક્રિયેટર. બાપ બેસીને ભણાવે છે, મહેનત કરવાની હોય છે. બાપ ગુલ-ગુલ (ફૂલ) બનાવે છે. તમે છો ઈશ્વરીય કુળનાં, તમને બાપ પવિત્ર બનાવે છે. પછી જો અપવિત્ર બને છે તો કુળ કલંકિત બને છે. બાપ તો જાણે છે ને. પછી ધર્મરાજ દ્વારા બહુજ સજા અપાવશે. બાપની સાથે ધર્મરાજ પણ છે. ધર્મરાજની ડ્યુટી (ફરજ) પણ હમણાં પૂરી થાય છે. સતયુગમાં તો હશે જ નહિં. પછી શરૂ થાય છે દ્વાપર થી. બાપ બેસી કર્મ, અકર્મ, વિકર્મની ગતિ સમજાવે છે. કહે છે ને-આમણે આગળ જન્મમાં એવા કર્મ કર્યા છે, જેની આ ભોગના છે. સતયુગમાં આવું નહીં કહેશે. ખોટા કર્મોનું ત્યાં નામ જ નથી હોતું. અહીં તો ખોટા-સારા બંને છે. સુખ-દુઃખ બંને છે. પરંતુ સુખ ખુબ થોડું છે. ત્યાં પછી દુઃખનું નામ નથી. સતયુગમાં દુઃખ ક્યાંથી આવ્યું! તમે બાપથી નવી દુનિયાનો વારસો લો છો. બાપ છે જ દુઃખહર્તા સુખકર્તા. દુઃખ ક્યાર થી શરૂ થાય છે, આ પણ તમે જાણો છો. શાસ્ત્રોમાં તો કલ્પની આયુ જ લાંબી-પહોળી લખી દીધી છે. હવે તમે જાણો છો અડધાકલ્પ માટે આપણાં દુઃખ હરી (દુર) જશે અને આપણે સુખ પામશું. આ સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આનાં પર સમજાવવું ખુબ સહજ છે. આ બધી વાતો તમારા સિવાય બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં હોઈ ન શકે. લાખો વર્ષ કહી દેવાથી બધી વાતો બુદ્ધિ થી નીકળી જાય છે.

હવે તમે જાણો છો-આ ચક્ર ૫ હજાર વર્ષનું છે. કાલની જ વાત છે જ્યારે આ સૂર્યવંશી- ચંદ્રવંશીઓનું રાજ્ય હતું. કહે પણ છે બ્રાહ્મણો નો દિવસ, એવું નહિ શિવબાબાનો દિવસ કહેશું. બ્રાહ્મણો નો દિવસ પછી બ્રાહ્મણો ની રાત. બ્રાહ્મણ પછી ભક્તિમાર્ગમાં પણ ચાલ્યાં આવે છે. હમણાં છે સંગમ. ન દિવસ છે, ન રાત છે. તમે જાણો છો આપણે બ્રાહ્મણ ફરી દેવતા બનશું પછી ત્રેતામાં ક્ષત્રિય બનશું. આ તો બુદ્ધિમાં પાકું યાદ કરી લો. આ વાતોને બીજા કોઈ નથી જાણતાં. તેઓ તો કહેશે શાસ્ત્રોમાં આટલી આયુ લખી છે, તમે પછી આ હિસાબ ક્યાંથી લાવ્યાં છો? આ અનાદિ ડ્રામા બન્યો-બનાવેલ છે, આ કોઈ નથી જાણતું. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે, અડધો કલ્પ છે સતયુગ-ત્રેતા પછી અડધા થી ભક્તિ શરૂ થાય છે. તે થઈ જાય છે ત્રેતા અને દ્વાપર નો સંગમ. દ્વાપરમાં પણ આ શાસ્ત્ર વગેરે ધીમે-ધીમે બને છે. ભક્તિમાર્ગની સામગ્રી ખુબ લાંબી-પહોળી છે. જેમ ઝાડ કેટલું લાંબુ-પહોળું છે. આનું બીજ છે બાબા. આ ઉલટું ઝાડ છે. પહેલાં-પહેલાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે. આ વાતો જે બાપ સંભળાવે છે, આ છે બિલકુલ નવી. આ દેવી-દેવતા ધર્મનાં સ્થાપકને કોઈ નથી જાણતાં. કૃષ્ણ તો બાળક છે. જ્ઞાન સંભળાવવા વાળા છે બાપ. તો બાપ ને ઉડાવી બાળકનું નામ નાખી દીધું છે. કૃષ્ણનાં જ ચરિત્ર વગેરે બેસી દેખાડે છે. બાપ કહે છે લીલા કોઈ કૃષ્ણની નથી. ગાયે પણ છે-હૈં પ્રભુ તારી લીલા અપરમ-અપાર છે. લીલા એકની જ હોય છે. શિવબાબા ની મહિમા બહુજ ન્યારી છે. એ તો છે સદા પાવન રહેવાવાળા, પરંતુ એ પાવન શરીરમાં તો આવી ન શકે. એમને બોલાવે જ છે-પતિત દુનિયાને આવીને પાવન બનાવો. તો બાપ કહે છે મારે પણ પતિત દુનિયામાં આવવું પડે છે. આમનાં અનેક જન્મોનાં અંતમાં આવીને પ્રવેશ કરું છું. તો બાપ કહે છે મુખ્ય વાત અલ્ફ ને યાદ કરો, બાકી આ બધી છે રેજગારી. તે બધાં તો ધારણ કરી ન શકે. જે ધારણ કરી શકે છે, તેમને જ સમજાવું છું. બાકી તો કહી દઉં છું મનમનાભવ. નંબરવાર બુદ્ધિ તો હોય છે ને. વાદળ કોઈ તો ખૂબ વર્ષે છે, કોઈ થોડા વરસીને ચાલ્યાં જાય છે. તમે પણ વાદળ છો ને. કોઈ તો બિલકુલ વરસતા જ નથી. જ્ઞાન ને ખેંચવાની તાકાત નથી. મમ્મા-બાબા સારા વાદળ છે ને. બાળકોએ સંગ તેમનો કરવો જોઈએ જે સારા વરસે છે. જે વરસતા જ નથી તેમનો સંગ રાખવાથી શું થશે? સંગનો દોષ પણ બહુજ લાગે છે. કોઈ તો કોઈનાં સંગ થી હીરા જેવા બની જાય છે, કોઈ પછી કોઈનાં સંગ થી ઠીક્કર બની જાય છે. પીઠ પકડવી જોઈએ સારા ની. જે જ્ઞાનવાન હશે તે આપ સમાન ફૂલ બનાવશે. સત્ બાપ થી જે જ્ઞાનવાન અને યોગી બન્યાં છે તેમનો સંગ કરવો જોઈએ. એવું નથી સમજવાનું કે અમે ફલાણાની પૂંછડી પકડીને પાર થઈ જઈશું. એવું ઘણાં કહે છે. પરંતુ અહીં તો તે વાત નથી. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) કોઈની પૂંછડી પકડવાથી પાસ થઈ જશે શું! ભણવું પડે ને. બાપ પણ આવીને નોલેજ આપે છે. આ સમયે તેઓ જાણે છે મારે જ્ઞાન આપવાનું છે. ભક્તિ માર્ગમાં એમની બુદ્ધિમાં આ વાતો નથી રહેતી કે મારે જઈને જ્ઞાન આપવાનું છે. આ બધું ડ્રામામાં નોંધ છે. બાબા કંઈ કરતાં નથી. ડ્રામામાં દિવ્ય દૃષ્ટિ મળવાનો પાર્ટ છે તો સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે. બાપ કહે છે એવું નથી કે હું બેસી સાક્ષાત્કાર કરાવું છું. આ ડ્રામામાં નોંધ છે. જો કોઈ દેવીનો સાક્ષાત્કાર કરવા ઈચ્છે છે, દેવી તો નહીં કરાવશે ને. કહે છે-હૈં ભગવાન, અમને સાક્ષાત્કાર કરાવો. બાપ કહે છે ડ્રામામાં નોંધ હશે તો થઈ જશે. હું પણ ડ્રામામાં બંધાયેલો છું.

બાબા કહે છે હું આ સૃષ્ટિમાં આવેલો છું. આમનાં મુખથી હું બોલી રહ્યો છું, આમની આંખોથી તમને જોઈ રહ્યો છું.

જો આ શરીર ન હોય તો જોઈ કેવી રીતે શકું? પતિત દુનિયામાં જ મારે આવવું પડે છે. સ્વર્ગમાં તો મને બોલાવતાં જ નથી. મને બોલાવે જ સંગમ પર છે. જ્યારે સંગમયુગ પર આવીને શરીર લઉં છું ત્યારે જ જોઉં છું. નિરાકાર રૂપમાં તો કાંઈ જોઈ નથી શકતો. ઓર્ગન્સ (અવયવો) વગર આત્મા કાંઈ પણ કરી ન શકે. બાબા કહે છે હું જોઈ કેવી રીતે શકું, ચુરપુર (હલચલ) કેવી રીતે કરી શકું, વગર શરીરનાં. આ તો અંધશ્રદ્ધા છે, જે કહે છે ઈશ્વર બધુંજ જુએ છે, બધુંજ એ કરે છે. જોશે પછી કેવી રીતે? જ્યારે ઓર્ગન્સ મળે ત્યારે જુએ ને. બાપ કહે છે-સારું કે ખોટું કામ ડ્રામાનુસાર દરેક કરે છે. નોંધ છે. હું થોડી આટલાં કરોડો મનુષ્યોનો બેસી હિસાબ રાખીશ, મને શરીર છે ત્યારે બધુંજ કરું છું. કરનકરાવનહાર પણ ત્યારે કહે છે. નહીં તો કહી ન શકાય. હું જ્યારે આમનામાં આવું ત્યારે આવીને પાવન બનાવું. ઉપરમાં આત્મા શું કરશે? શરીરથી જ પાર્ટ ભજવશે ને. હું પણ અહીંયા આવીને પાર્ટ ભજવું છું. સતયુગમાં મારો પાર્ટ છે નહિં. પાર્ટ વગર કોઈ કાંઈ કરી ન શકે. શરીર વગર આત્મા કાંઈ કરી નથી શકતી. આત્માને બોલાવાય છે, તે પણ શરીરમાં આવીને બોલશે ને. ઓર્ગન્સ વગર કાંઈ કરી ન શકે. આ છે વિસ્તારની થી સમજણ. મુખ્ય વાત તો કહેવાય છે બાપ અને વારસાને યાદ કરો. બેહદનાં બાપ આટલાં મોટા છે, એમનાથી વારસો ક્યારે મળતો હશે-આ કોઈ જાણતું નથી. કહે છે આવીને દુઃખ હરો, સુખ દો, પરંતુ ક્યારે? આ કોઈને ખબર નથી. આપ બાળકો હવે નવી વાતો સાંભળી રહ્યાં છો. તમે જાણો છો આપણે અમર બની રહ્યાં છીએ, અમરલોકમાં જઈ રહ્યાં છીએ. તમે અમરલોકમાં કેટલીવાર ગયા છો? અનેકવાર. આનો ક્યારેય અંત નથી થતો. ઘણાં કહે છે શું મોક્ષ નથી મળી શકતો? બોલો-નહીં, આ અનાદિ અવિનાશી ડ્રામા છે, આ ક્યારેય વિનાશ નથી થઈ શકતો. આ તો અનાદિ ચક્ર ફરતું જ રહે છે. આપ બાળકો આ સમયે સાચાં સાહેબને જાણો છો. તમે સંન્યાસી છો ને. તે ફકીર નહિ. સંન્યાસીઓને પણ ફકીર કહેવાય છે. તમે રાજઋષિ છો, ઋષિ ને સંન્યાસી કહેવાય છે. હવે ફરી તમે અમીર (ધનવાન) બનો છો. ભારત કેટલું અમીર હતું, હમણાં કેવું ફકીર બની ગયું છે. બેહદનાં બાપ આવીને બેહદનો વારસો આપે છે. ગીત પણ છે-બાબા તમે જે આપો છો તે કોઈ આપી ન શકે. તમે અમને વિશ્વનાં માલિક બનાવો છો, જેને કોઈ લુટી ન શકે. આવાં-આવાં ગીત બનાવવા વાળા અર્થ નથી વિચારતાં. તમે જાણો છો ત્યાં પાર્ટીશન (વિભાજન) વગેરે કાંઈ નહીં હશે. અહીંયા તો કેટલાં પાર્ટીશન છે. ત્યાં આકાશ-ધરતી બધુંજ તમારું રહે છે. તો એટલી ખુશી બાળકોને રહેવી જોઈએ ને. હંમેશા સમજો શિવબાબા સંભળાવે છે કારણ કે તે ક્યારેય હોલી ડે (રજા) નથી લેતાં, ક્યારેય બીમાર નથી થતાં. યાદ શિવબાબાની જ રહેવી જોઈએ. એમને કહેવાય છે નિરંકારી. હું આ કરું છું, હું આ કરું છું, આ અહંકાર ન આવવો જોઈએ. સર્વિસ (સેવા) કરવી તો ફરજ છે, આમાં અહંકાર ન આવવો જોઈએ. અહંકાર આવ્યો અને પડ્યાં. સર્વિસ કરતા રહો, આ છે રુહાની સેવા. બાકી બધી છે જિસ્માની. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ જે ભણાવે છે, તેનું રિટર્ન (વળતર) ગુલ-ગુલ (ફૂલ) બનીને દેખાડવાનું છે. મહેનત કરવાની છે. ક્યારેય પણ ઈશ્વરીય કુળનું નામ બદનામ નથી કરવાનું, જે જ્ઞાનવાન અને યોગી છે, તેમનો જ સંગ કરવાનો છે.
2. હું-પણા નો ત્યાગ કરી નિરંકારી બની રુહાની સેવા કરવાની છે, આને પોતાની ફરજ સમજવાની છે. અહંકારમાં નથી આવવાનું.

વરદાન :- પોતાનાં ફરિશ્તા સ્વરૂપ દ્વારા સર્વને વારસાનો અધિકાર અપાવવા વાળા આકર્ષણ - મૂર્ત ભવ ફરિશ્તા સ્વરૂપનો એવો ચમકતો ડ્રેસ ધારણ કરો જે દૂર-દૂર સુધી આત્માઓને પોતાની તરફ આકર્ષિત કરે અને સર્વને ભિખારીપણા થી છોડાવી વારસા નાં અધિકાર બનાવી દે. આનાં માટે જ્ઞાન મૂર્ત, યાદ મૂર્ત અને સર્વ દિવ્ય ગુણ મૂર્ત બની ઉડતી કળામાં સ્થિત રહેવાનો અભ્યાસ વધારતાં જાઓ. તમારી ઉડતી કળા જ સર્વને હરતાં-ફરતાં ફરિશ્તા સો દેવતા સ્વરૂપનો સાક્ષાત્કાર કરાવશે. આ જ વિધાતા, વરદાતા પણાની સ્ટેજ છે.

સ્લોગન :- બીજાઓનાં મનનાં ભાવોને જાણવાનાં માટે સદા મનમનાભવ ની સ્થિતિમાં સ્થિત રહો.

“ મીઠા બાળકો - બાપ જે છે , જેવાં છે , એમને યથાર્થ રીતે જાણીને યાદ કરવાં , આ જ મુખ્ય વાત છે , મનુષ્યોને આ વાત બહુજ યુક્તિ થી સમજાવવાની છે .”

પ્રશ્ન :- આખાં યુનિવર્સ (વિશ્વ) નાં માટે કયું ભણતર છે જે અહીંયા જ તમે ભણો છો?

ઉત્તર :- આખાં યુનિવર્સનાં માટે આ જ ભણતર છે કે તમે બધાં આત્મા છો. આત્મા સમજીને બાપ ને યાદ કરો તો પાવન બની જશો. આખા યુનિવર્સનાં જે બાપ છે એ એક જ વાર આવે છે બધાને પાવન બનાવવાં. એજ રચતા અને રચનાનું નોલેજ આપે છે એટલે હકીકતમાં આ એક જ યુનિવર્સિટી છે, આ વાત બાળકોએ સ્પષ્ટ કરી સમજાવાની છે.

ઓમ શાંતિ ! ભગવાનુવાચ - હવે આ તો રુહાની બાળકો સમજે છે કે ભગવાન કોણ છે. ભારતમાં કોઈ પણ યથાર્થ રીતે જાણતાં નથી. કહે પણ છે-હું જે છું, જેવો છું મને યથાર્થ રીતે કોઈ નથી જાણતાં. તમારામાં પણ નંબરવાર છે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણે છે. ભલે અહીંયા રહે છે પરંતુ યથાર્થ રીતે નથી જાણતાં. યથાર્થ રીતે જાણીને અને બાપ ને યાદ કરવાં, આ ઘણું મુશ્કેલ છે. ભલે બાળકો કહે છે કે ખુબ સહજ છે પરંતુ હું જે છું, મારે નિરંતર બાપને યાદ કરવાનાં છે, બુદ્ધિમાં આ યુક્તિ રહે છે. હું આત્મા બહુજ નાની છું. આપણાં બાબા પણ બિંદુ નાનાં છે. અડધોકલ્પ તો ભગવાનનું કોઈ નામ પણ નથી લેતું. દુઃખમાં જ યાદ કરે છે-હૈં ભગવાન. હવે ભગવાન કોણ છે, આતો કોઈ મનુષ્ય સમજતાં નથી. હવે મનુષ્યોને કેવી રીતે સમજાવીએ-આનાં પર વિચાર સાગર મંથન ચાલવું જોઈએ. નામ પણ લખેલું હોય છે-પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમારી ઈશ્વરીય વિશ્વવિદ્યાલય. આનાથી પણ સમજતાં નથી કે આ રુહાની બેહદનાં બાપની ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય છે. હવે શું નામ રાખીએ જે મનુષ્ય ઝટ સમજી જાય? કેવી રીતે મનુષ્યોને સમજાવીએ કે આ યુનિવર્સિટી છે? યુનિવર્સ થી યુનિવર્સિટી અક્ષર નીકળ્યો છે. યુનિવર્સ અર્થાત્ આખું વર્લ્ડ (વિશ્વ), એનું નામ રાખ્યું છે-યુનિવર્સિટી, જેમાં બધાં મનુષ્ય ભણી શકે છે. યુનિવર્સનાં ભણવાનાં માટે યુનિવર્સિટી છે. હવે હકીકતમાં યુનિવર્સ નાં માટે તો એક જ બાપ આવે છે, એમની આ એક જ યુનિવર્સિટી છે. લક્ષ્ય-હેતુ પણ એક જ છે. બાપ જ આવીને આખાં યુનિવર્સ ને પાવન બનાવે છે, યોગ શીખવાડે છે. આ તો બધાં ધર્મવાળાઓ માટે છે. કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજો, આખાં યુનિવર્સ નાં બાપ છે-ઇનકોરપોરિયલ ગોડફાધર (નિરાકાર પરમપિતા), તો કેમ નહીં આનું નામ સ્પ્રીયુઅલ યુનિવર્સિટી ઓફ સ્પ્રીયુઅલ ઇનકોર્પોરિયલ ગોડફાધર રાખીએ. ખ્યાલ કરાય છે ને. મનુષ્ય એવાં છે જે આખાં વર્લ્ડમાં બાપને એક પણ નથી જાણતાં. રચતા ને જાણે તો રચનાને પણ જાણે. રચતા દ્વારા જ રચનાને જાણી શકાય છે. બાપ બાળકોને બહુજ સમજાવી દેશે. બીજા કોઈ પણ જાણતાં નથી. ઋષિ-મુની પણ નેતી-નેતી કરતાં ગયાં. તો બાપ કહે છે તમને પહેલાં આ રચતા અને રચનાનું નોલેજ નહોતું. હમણાં રચતાએ સમજાવ્યું છે. બાપ કહે છે મને બધાં પોકારે પણ છે કે આવીને અમને સુખ-શાંતિ આપો કારણ કે હમણાં દુઃખ-અશાંતિ છે. એમનું નામ જ છે. દુઃખહર્તા સુખકર્તા. એ કોણ છે? ભગવાન. એ કેવી રીતે દુઃખ હરીને સુખ આપે છે, આ કોઈ નથી જાણતું. તો એવું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) કરી લખો જે મનુષ્ય સમજે નિરાકાર ગોડફાધર જ આ નોલેજ આપે છે. આવું-આવું વિચાર સાગર મંથન કરવું જોઈએ. બાપ સમજાવે છે મનુષ્ય બધાં છે પથ્થરબુદ્ધિ. હમણાં તમને પારસબુદ્ધિ બનાવી રહ્યાં છે. હકીકતમાં પારસબુદ્ધિ તેમને કહેશું જે ઓછામાં ઓછાં ૫૦ થી વધારે માર્ક્સ (ગુણ) લે. નપાસ થવાવાળા પારસબુદ્ધિ નથી. રામે પણ ઓછાં માર્ક્સ લીધાં ત્યારે તો ક્ષત્રિય દેખાડ્યાં છે. આ પણ કોઈ સમજતાં નથી કે રામને બાણ કેમ દેખાડ્યાં છે? શ્રીકૃષ્ણને સ્વદર્શન ચક્ર દેખાડ્યું છે કે તેમને બધાને માર્યા અને રામને બાણ દેખાડ્યાં છે. એક ખાસ મેગેઝીન નીકળે છે, જેમાં દેખાડ્યું છે-કૃષ્ણ કેવી રીતે સ્વદર્શન ચક્ર થી અકાસુર-બકાસુર વગેરેને મારે છે. બંનેવ ને હિંસક બનાવી દીધાં છે અને પછી ડબલ અહિંસક બનાવી દીધાં છે. કહે છે તેમને પણ બાળકો પેદા થયા ને. અરે, તેઓ છે જ નિર્વિકારી દેવી-દેવતા. ત્યાં રાવણ રાજ્ય છે જ નહીં. આ સમયે રાવણ સંપ્રદાય કહેવાય છે.

હમણાં તમે સમજો છો આપણે યોગબળ થી વિશ્વની બાદશાહી લઈએ છે તો શું યોગબળ થી બાળકો નથી થઈ

શકતાં. તે છે જ નિર્વિકારી દુનિયા. હમણાં તમે શુદ્ધ થી બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. એવું સારી રીતે સમજાવવાનું છે જે મનુષ્ય સમજે આમની પાસે પૂરું જ્ઞાન છે. થોડું પણ આ વાતને સમજશે તો સમજાશે આ બ્રાહ્મણ કુળનાં છે. કોઈનાં માટે તો ઝડપ સમજી જશો-આ બ્રાહ્મણ કુળનાં છે નહીં. આવે તો અનેક પ્રકારનાં છે ને. તો તમે સ્પ્રીયુઅલ યુનિવર્સિટી ઓફ સ્પ્રીયુઅલ ઇનકારપોરિયલ ગોડફાધર લખીને જુઓ, શું થાય છે? વિચાર સાગર મંથન કરી અક્ષર મળાવવાનાં હોય છે, આમાં ઘણી યુક્તિ જોઈએ લખવાની. જો મનુષ્ય સમજે અહીં આ નોલેજ ગોડફાધર સમજાવે છે અથવા રાજયોગ શીખવાડે છે. આ અક્ષર પણ સાધારણ છે. જીવનમુક્તિ ડીટી સોવરન્ટી ઇન સેકન્ડ (દેવી રાજ્ય એક સેકન્ડ માં). એવાં-એવાં અક્ષર હોય જે મનુષ્યની બુદ્ધિ માં બેશે. બ્રહ્મા દ્વારા વિષ્ણુપુરી ની સ્થાપના થાય છે. મનમનાભવ નો અર્થ છે-બાપ અને વારસા ને યાદ કરો. તમે છો બ્રહ્મામુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ કુળ ભૂષણ, સ્વદર્શન ચક્રધારી. હવે તેઓ તો સ્વદર્શન ચક્ર વિષ્ણુને દેખાડે છે. કૃષ્ણને પણ ૪ ભુજાઓ દેખાડે છે. હવે તેમને ૪ ભુજાઓ કેવી રીતે હોઈ શકે? બાપ કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. બાળકોએ ખુબજ વિશાળબુદ્ધિ, પારસબુદ્ધિ બનવાનું છે. સતયુગમાં યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા પારસબુદ્ધિ કહેશે ને. તે છે પારસ દુનિયા, આ છે પથ્થરો ની દુનિયા. તમને આ નોલેજ મળે છે-મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું. તમે પોતાનું રાજ્ય શ્રીમત પર ફરીથી સ્થાપન કરી રહ્યાં છો. બાબા આપણને યુક્તિ બતાવે છે કે રાજા-મહારાજા કેવી રીતે બની શકો છો? તમારી બુદ્ધિમાં જ્ઞાન ભરાય જાય છે બીજાઓને સમજાવવાં માટે. ગોળા પર સમજાવવાનું પણ ખુબ સહજ છે. આ સમયે જનસંખ્યા જુઓ કેટલી છે! સતયુગમાં કેટલાં થોડાં હોય છે. સંગમ તો છે ને. બ્રાહ્મણ તો થોડાં હશે ને. બ્રાહ્મણોનો યુગ જ નાનો છે. બ્રાહ્મણોનાં પછી છે દેવતાઓ, પછી વૃદ્ધિને પામે છે. બાજોલી હોય છે ને. તો સીડીનાં ચિત્રની સાથે વિરાટ રૂપ પણ હશે તો સમજાવામાં ક્લિયર (સ્પષ્ટ) થશે. જે તમારાં કુળનાં હશે તેમની બુદ્ધિમાં રચતા અને રચનાનું નોલેજ સહજ જ બેસી જશે. તેમનાં ચહેરા થી પણ ખબર પડી જાય કે આ આપણાં કુળનાં છે કે નહીં? જો નહીં હોય તો તવાઈ ની જેમ સાંભળશે. જો સમજી હશે તે ધ્યાનથી સાંભળશે. એકવાર કોઈને પૂરું તીર લાગ્યું તો પછી આવતાં રહેશે. કોઈ પ્રશ્ન પૂછશે અને કોઈ સારાં ફૂલ હશે તો રોજ જાતેજ આવીને પૂરું સમજીને ચાલ્યાં જશે. ચિત્રોથી તો કોઈ પણ સમજી શકે છે. આ તો બરાબર દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના બાપ કરી રહ્યાં છે. કોઈ ન પૂછતાં પણ પોતે જ સમજતાં રહેશે. કોઈ તો બહુજ પૂછતાં રહેશે, સમજશે કાંઈ પણ નહીં. પછી સમજાવવાનું હોય છે, ધમાલ તો કરવાની નથી. પછી કહેશે ઈશ્વર તમારી રક્ષા પણ નથી કરતાં! હવે એ રક્ષા શું કરે છે તે પણ તમે જાણો છો. કર્મોનો હિસાબ-કિતાબ તો દરેક ને પોતાનો ચૂકતું કરવાનો છે. એવાં ઘણાં છે, તબિયત ખરાબ થાય છે તો કહે છે રક્ષા કરો. બાપ કહે છે હું તો આવું છું પતિતો ને પાવન બનાવવાં. તે ધંધો તમે પણ શીખો. બાપ ૫ વિકારો પર જીત પહેરાવે છે તો વધારે જોરથી તે સામનો કરશે. વિકારોનું તોફાન બહુજ જોર થી આવે છે. બાપ તો કહે છે બાપનાં બનવાથી આ બધી બીમારીઓ ઉથલ ખાશે, તોફાન જોરથી આવશે. પુરી બોક્સિંગ (યુદ્ધ) છે. સારાં-સારાં પહેલવાનો ને પણ હરાવી દે છે. કહે છે-ન ઇચ્છતાં પણ કુદૃષ્ટિ થઈ જાય છે, રજીસ્ટર ખરાબ થઈ જશે. કુદૃષ્ટિ વાળા થી વાત ન કરવી જોઈએ. બાબા બધાં સેન્ટર્સ (સેવાકેન્દ્ર) નાં બાળકોને સમજાવી રહ્યાં છે કે કુદૃષ્ટિ વાળા બહુજ અસંખ્ય છે, નામ લેવાથી વધારે જ ટ્રેટર (દગાબાજ) બની જશે. પોતાનું સત્યાનાશ કરવા વાળા ઉલટા કામ કરવા લાગી જાય છે. કામ વિકાર નાક થી પકડી લે છે. માયા છોડતી નથી, કુકર્મ, કુદૃષ્ટિ, કુવચન નીકળી જાય છે, કુચલન થઈ જાય છે એટલે બહુજ-બહુજ સાવધાન રહેવાનું છે.

આપ બાળકો જ્યારે પ્રદર્શની વગેરે કરો છો તો એવી યુક્તિ રચો જે કોઈ પણ સહજ સમજી શકે. આ ગીતા જ્ઞાન સ્વયં બાપ ભણાવી રહ્યાં છે, આમાં કોઈ શાસ્ત્ર વગેરેની વાત નથી. આ તો ભણતર છે. પુસ્તક ગીતા તો અહીં છે નહીં. બાપ ભણાવે છે. પુસ્તક થોડી હાથમાં ઉપાડે છે. પછી આ ગીતા નામ ક્યાંથી આવ્યું? આ બધાં ધર્મશાસ્ત્ર બને જ છે અંતમાં. કેટલાં અનેક મઠ-પંથ છે. બધાનાં પોત-પોતાનાં શાસ્ત્ર છે. ટાલ-ડાળ જે પણ છે, નાનાં-નાનાં મઠ-પંથ, તેમનાં પણ શાસ્ત્ર વગેરે પોત-પોતાનાં છે. તો તે થઈ ગયાં બધાં બાળ-બચ્ચા. તેમનાથી તો મુક્તિ મળી ન શકે. સર્વ શાસ્ત્રોમઈ શિરોમણિ ગીતા ગવાયેલી છે. ગીતા નું પણ જ્ઞાન સંભળાવવા વાળા હશે ને. તો આ નોલેજ બાપ જ આવીને આપે છે. કોઈ પણ શાસ્ત્ર વગેરે હાથમાં થોડી છે. હું પણ શાસ્ત્ર નથી ભણેલો, તમને પણ નથી પણ ભણાવતો. તેઓ શીખે છે, શીખવાડે છે. અહીં શાસ્ત્રોની વાત નથી. બાપ છે જ નોલેજફૂલ. હું તમને બધાં વેદો-શાસ્ત્રો નો સાર બતાવું છું. મુખ્ય છે ૪ ધર્મોનાં ૪ ધર્મશાસ્ત્ર. બ્રાહ્મણ ધર્મનું કોઈ પુસ્તક છે શું? કેટલી સમજવાની વાતો છે. આ બધું બાપ બેસી વિસ્તાર માં સમજાવે છે. મનુષ્ય બધાં પથ્થરબુદ્ધિ છે ત્યારે તો આટલાં કંગાળ બન્યાં છે. દેવતાઓ હતાં ગોલ્ડન એજમાં (સ્વર્ણમયુગ માં), ત્યાં સોનાનાં મહેલ બનતાં હતાં, સોનાની ખાણો હતી. હમણાં તો સાચું સોનું છે નહીં. આખી કથા ભારત પર જ છે. તમે દેવી-દેવતા પારસબુદ્ધિ હતાં, વિશ્વ

પર રાજ્ય કરતાં હતાં. હમણાં સ્મૃતિ આવી છે, આપણે સ્વર્ગનાં માલિક હતાં પછી નર્કનાં માલિક બન્યાં છીએ. હવે ફરી પારસબુદ્ધિ બનીએ છીએ. આ જ્ઞાન આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે જે પછી બીજાઓને સમજાવવાનું છે. ડ્રામા અનુસાર પાર્ટ ચાલતો રહે છે, જે સમય પસાર થાય છે તો એક્ચુરેટ ફરી પણ પુરુષાર્થ તો કરાવશે ને. જે બાળકોને નશો છે કે સ્વયં ભગવાન અમને હેવિન (સ્વર્ગ) નાં માલિક બનાવવાં માટે પુરુષાર્થ કરાવે છે તેમનો ચહેરો બહુજ ફર્સ્ટ ક્લાસ ખુશનુમા રહે છે. બાપ આવે પણ છે બાળકોને પુરુષાર્થ કરાવવાં, પ્રાલબ્ધ નાં માટે. આ પણ તમે જાણો છો, દુનિયામાં થોડી કોઈ જાણે છે. હેવિન નાં માલિક બનાવવાં ભગવાન પુરુષાર્થ કરાવે છે તો ખુશી હોવી જોઈએ. ચહેરો બહુજ ફર્સ્ટ ક્લાસ ખુશનુમ: હોવો જોઈએ. બાપની યાદથી તમે સદેવ હર્ષિત રહેશો. બાપને ભુલવાથી જ મુરઝાઈશ આવે છે. બાપ અને વારસાને યાદ કરવાથી ખુશનુમ: થઈ જાય છે. દરેક ની સર્વિસ થી સમજાઈ જાય છે. બાપને બાળકોની સુગંધ તો આવે છે ને. સપૂત બાળકો થી સુગંધ આવે છે, કપૂત થી દુર્ગંધ આવે છે. બગીચા માં સુગંધિત ફૂલને ઉપાડવાં માટે દિલ થશે. અક ને કોણ ઉપાડશે! બાપને યથાર્થ રીતે યાદ કરવાથી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. માયાની બોક્સિંગ માં હારવાનું નથી. ધ્યાન રહે ક્યારેય મુખથી કુવચન ન નીકળે, કુદૃષ્ટિ, કુચલન, કુકર્મ ન થઈ જાય.
2. ફર્સ્ટ ક્લાસ સુગંધિત ફૂલ બનવાનું છે. નશો રહે કે સ્વયં ભગવાન આપણને ભણાવે છે. બાપ ની યાદમાં રહી સદેવ હર્ષિત રહેવાનું છે, ક્યારેય મુરઝાવાનું નથી.

વરદાન :- પુરુષાર્થ અને પ્રાલબ્ધ નાં હિસાબ ને જાણીને તીવ્રગતિ થી આગળ વધવા વાળા નોલેજકુલ ભવ પુરુષાર્થ દ્વારા લાંબાકાળની પ્રાલબ્ધ બનાવવાનો આ જ સમય છે એટલે નોલેજકુલ બની તીવ્રગતિ થી આગળ વધો. આમાં એ નહીં વિચારો કે આજે નહીં તો કાલે બદલાઈ જઈશું. આને જ અલબેલાપન કહેવાય છે. હમણાં સુધી બાપદાદા સ્નેહનાં સાગર બની સર્વ સંબંધનાં સ્નેહમાં બાળકોનું અલબેલાપણું, સાધારણ પુરુષાર્થ જોતાં સાંભળતા પણ એક્સ્ટ્રા (વધુ) મદદ થી, એક્સ્ટ્રા માર્ક્સ આપીને આગળ વધારી રહ્યાં છે. તો નોલેજકુલ બની હિંમત અને મદદનાં વિશેષ વરદાન નો લાભ લો.

સ્લોગન :- પ્રકૃતિનાં દાસ બનવા વાળા જ ઉદાસ થાય છે એટલે પ્રકૃતિજીત બનો.

“ મીઠા બાળકો - તમને શ્રીમત મળી છે કે આત્મ - અભિમાની બની બાપ ને યાદ કરો , કોઈ પણ વાતમાં તમારે આરઘ્ય (દલીલ) નથી કરવાની ”

પ્રશ્ન :- બુદ્ધિયોગ સ્વચ્છ બની બાપ થી લાગી શકે, તેની યુક્તિ કઈ રચેલી છે?

ઉત્તર :- ૭ દિવસની ભઠ્ઠી. કોઈ પણ નવું આવે છે તો તેને ૭ દિવસનાં માટે ભઠ્ઠીમાં બેસાડો જેનાથી બુદ્ધિનો ક્રિયડો નીકળે અને ગુપ્ત બાપ, ગુપ્ત ભણતર અને ગુપ્ત વારસાને ઓળખી શકે. જો એમ જ બેસી ગયા તો મુંઝાઈ જશે, સમજશે કાંઈ નહિ.

ગીત :- જાગ સજનીયા જાગ

ઓમ શાંતિ ! બાળકોને જ્ઞાની તું આત્મા બનવાનાં માટે આવાં-આવાં જે ગીત છે તે સંભળાવીને પછી તેનો અર્થ કરવો જોઈએ તો વાણી ખુલશે. ખબર પડશે કે ક્યાં સુધી સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં તો ઉપરથી લઈને મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન નાં આદિ-મધ્ય-અંતનું બધું રહસ્ય જેમકે ચમકે છે. બાપની પાસે પણ આ જ્ઞાન છે જે તમને સંભળાવે છે. આ છે બિલકુલ નવું જ્ઞાન. ભલે શાસ્ત્ર વગેરે માં નામ છે પરંતુ તે નામ લેવાથી અટકી પડશે, ડિબેટ (વાદ-વિવાદ) કરવા લાગી પડશે. અહીં તો બિલકુલ સરળ રીતે સમજાવે છે-ભગવાનુવાચ, મને યાદ કરો, હું જ પતિત-પાવન છું. ક્યારેય પણ કૃષ્ણને કે બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર વગેરેને પતિત-પાવન નહિ કહેશું. સૂક્ષ્મવતન વાસીઓને પણ તમે પતિત-પાવન નથી કહેતા તો સ્થૂળવતન નાં મનુષ્ય પતિત-પાવન કેવી રીતે હોય શકે? આ જ્ઞાન પણ તમારી બુદ્ધિમાં જ છે. શાસ્ત્રોનાં વિષયમાં વધારે ચર્ચા કરવી ઠીક નથી. બહુજ વાદ-વિવાદ થઈ જાય છે. એક-બીજાને લાકડીઓ પણ મારવા લાગી જાય છે. તમને તો ખુબ સહજ સમજાવાય છે. શાસ્ત્રોની વાતોમાં વધારે નથી જવાનું. મૂળ વાત છે જ આત્મા-અભિમાની બનવાની. સ્વયંને આત્મા સમજવાનું છે અને બાપને યાદ કરવાનાં છે. આ શ્રીમત છે મુખ્ય. બાકી છે વિસ્તાર. બીજ કેટલું નાનું છે, બાકી ઝાડનો વિસ્તાર છે. જેમ બીજમાં બધું જ્ઞાન સમાયેલું છે તેમ આ આખું જ્ઞાન પણ બીજમાં સમાયેલું છે. તમારી બુદ્ધિમાં બીજ અને ઝાડ આવી ગયું છે. જે પ્રકારે તમે જાણો છો બીજા કોઈ સમજી ન શકે. ઝાડની આયુ જ લાંબી લખી દીધી છે. બાપ બેસી બીજ અને ઝાડ કે ડ્રામા ચક્રનું રહસ્ય સમજાવે છે. તમે છો સ્વદર્શન ચક્રધારી. કોઈ નવું આવે, બાબા મહિમા કરે કે સ્વદર્શન ચક્રધારી બાળકો, તો કોઈ સમજી ન શકે. તેઓ તો પોતાને બાળકો જ નથી સમજતાં. આ બાપ પણ ગુપ્ત છે, તો નોલેજ પણ ગુપ્ત છે, વારસો પણ ગુપ્ત છે. નવાં કોઈ પણ સાંભળીને મુંઝાઈ જશે એટલે ૭ દિવસની ભઠ્ઠીમાં બેસાડાય છે. આ જે સાત દિવસ ભાગવત કે રામાયણ વગેરે રાખે છે, હકીકતમાં આ સમયે ૭ દિવસ માટે ભઠ્ઠીમાં રાખવામાં આવે છે તો બુદ્ધિમાં જે પણ બધો ક્રિયડો છે તે નીકળે અને બાપ થી બુદ્ધિયોગ લાગી જાય. અહીંયા બધા છે રોગી. સતયુગમાં આ રોગ હોતા નથી. આ અડધોકલ્પ નો રોગ છે, ૫ વિકારોનો રોગ બહુજ ભારે છે. ત્યાં તો દેહી-અભિમાની રહે છે, જાણો છો અમે આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લઈએ છીએ. પહેલાં થી સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે. અકાળે મૃત્યુ ક્યારે થતું નથી. તમને કાળ પર જીત પહેરાવાય છે. કાળ-કાળ મહાકાલ કહે છે. મહાકાલ નું પણ મંદિર હોય છે. સિક્કમ લોકોનું પછી અકાળતપ્ત છે. હકીકતમાં અકાળતપ્ત આ ભ્રુકુટી છે, જ્યાં આત્મા વિરાજમાન થાય છે. બધી આત્માઓ આ અકાળતપ્ત પર બેઠી છે. આ બાપ બેસી સમજાવે છે. બાપને પોતાનું તપ્ત તો છે નહીં. એ આવીને આમનું આ તપ્ત લે છે. આ તપ્ત પર બેસીને આપ બાળકોને તાઉસી તપ્તનશીન બનાવે છે. તમે જાણો છો તે તાઉસી તપ્ત કેવું હશે જેનાં પર લક્ષ્મી-નારાયણ વિરાજમાન થતા હશે. તાઉસી તપ્ત તો ગવાયેલું છે ને.

વિચાર કરવાનો છે, એમને ભોળાનાથ ભગવાન કેમ કહેવાય છે? ભોળાનાથ ભગવાન કહેવાથી બુદ્ધિ ઉપર ચાલી જાય છે. સાધુ-સંત વગેરે આંગળી થી ઈશારો પણ એવી રીતે આપે છે ને કે એમને યાદ કરો. યથાર્થ રીતે તો કોઈ જાણી નથી શકતાં. હમણાં પતિત-પાવન બાપ સમ્મુખ માં આવીને કહે છે મને યાદ કરો તો તમારાં વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય. ગેરંટી (ખાતરી) છે. ગીતામાં પણ લખેલું છે પરંતુ તમે ગીતાનું એક ઉદાહરણ

નીકાળશો તો તે ૧૦ નીકાળશો, એટલે દરકાર નથી. જે શાસ્ત્ર વગેરે ભણેલાં છે તેઓ સમજશે અમે લડી શકશું. આપ બાળકો જે આ શાસ્ત્રો વગેરેને જાણતાં જ નથી, તમારે તેનું ક્યારેય નામ પણ ન લેવું જોઈએ. ફક્ત બોલો ભગવાન કહે છે મુજ બાપને યાદ કરો, એમને જ પતિત-પાવન કહેવાય છે. ગાયે પણ છે પતિત-પાવન સીતારામ..... સન્યાસી લોકો પણ જ્યાં-ત્યાં ધૂન લગાવતા રહે છે. આવાં મત-મતાંતર તો ઘણાં છે ને. આ ગીત કેટલું સુંદર છે, ડ્રામા પ્લાન અનુસાર કલ્પ-કલ્પ આવાં ગીત બને છે, જેમ કે આપ બાળકોનાં માટે જ બનાવેલાં છે. એવાં-એવાં સારા-સારા ગીત છે. જેમ કે નયનહીન કો રાહ દિખાઓ પ્રભુ. પ્રભુ કોઈ કૃષ્ણને થોડી કહે છે. પ્રભુ કે ઈશ્વર નિરાકાર ને જ કહેશે. અહીં તમે કહો છો બાબા, પરમપિતા પરમાત્મા છે. છે તો એ પણ આત્માને. ભક્તિમાર્ગમાં ખુબ જ વધારે ચાલ્યા ગયાં છે. અહીં તો બિલકુલ સરળ વાત છે. અલ્ફ અને બે. અલ્ફ અલ્લાહ, બે બાદશાહી - આટલી તો સરળ વાત છે. બાપને યાદ કરો તો તમે સ્વર્ગનાં માલિક બનશો. બરાબર આ લક્ષ્મી-નારાયણ સ્વર્ગનાં માલિક, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં. તો બાપને યાદ કરવાથી જ તમે એવાં સંપૂર્ણ બનશો. જેટલું જે યાદ કરે છે અને સર્વિસ (સેવા) કરે છે એટલું તે ઊંચ પદ પામે છે. તે સમજ માં પણ આવે છે, સ્કૂલમાં વિદ્યાર્થી સમજતા નથી કે અમે ઓછું ભણીએ છીએ! જે પૂરું અટેન્શન (ધ્યાન) નથી આપતાં તે પાછળમાં બેઠાં રહે છે, તો જરૂર નપાસ થઈ જશે.

સ્વયં સ્વયંને રિફ્રેશ કરવાનાં માટે જ્ઞાનનાં જે સારા-સારા ગીતો બનેલાં છે તેને સાંભળવાં જોઈએ. એવાં-એવાં ગીત પોતાનાં ઘરમાં રાખવા જોઈએ. કોઈને તેનાં પર સમજાવી પણ શકશો. કેવી રીતે માયાનો ફરીથી પડછાયો પડે છે. શાસ્ત્રોમાં તો આ વાતો છે નહીં કે કલ્પની આયુ ૫ હજાર વર્ષ છે. બ્રહ્માનો દિવસ અને બ્રહ્માની રાત અડધું-અડધું છે. આ ગીત પણ કોઈએ તો બનાવડાવ્યાં છે. બાપ બુદ્ધિવાનો ની બુદ્ધિ છે તો કોઈની બુદ્ધિમાં આવ્યું છે જે બેસીને બનાવ્યાં છે. આ ગીતો વગેરે પર પણ તમારી પાસે કેટલા ધ્યાનમાં જાય છે. એક દિવસ આવશે જે આ જ્ઞાનનાં ગીતો ગાવાવાળા પણ તમારી પાસે આવશે. બાપની મહિમામાં એવાં ગીત ગાશે જે ઘાયલ કરી દેશે. એવાં-એવાં આવશે. સુર પર પણ આધાર રહે છે. ગાયન વિદ્યાનું પણ બહુજ નામ છે. હમણાં તો એવું કોઈ છે નહીં. ફક્ત એક ગીત બનાવ્યું હતું કિતના મીઠા કિતના પ્યારા..... બાપ ખુબજ મીઠા ખુબજ પ્યારા છે ત્યારે તો બધાં એમને યાદ કરે છે. એવું નથી કે દેવતાઓ એમને યાદ કરે છે. ચિત્રોમાં રામની આગળ પણ શિવ દેખાડે છે, રામ પૂજા કરી રહ્યાં છે. આ છે ખોટું. દેવતાઓ થોડી કોઈને યાદ કરે છે. યાદ મનુષ્ય કરે છે. તમે પણ હમણાં મનુષ્ય છો પછી દેવતા બનશો. દેવતા અને મનુષ્ય માં રાત-દિવસનો ફરક છે. તેજ દેવતાઓ પછી મનુષ્ય બને છે. કેવું ચક્ર ફરતું રહે છે, કોઈને પણ ખબર નથી. તમને હમણાં ખબર પડી છે કે આપણે સાચાં-સાચાં દેવતા બનીએ છીએ. હમણાં આપણે બ્રાહ્મણ છીએ, નવી દુનિયામાં દેવતા કહેવાઈશું. હમણાં તમે વઠ્ઠર ખાઓ છો. આ બ્રહ્મા પોતેજ જે આ જન્મમાં પહેલાં પુજારી હતાં, શ્રી નારાયણની મહિમા ગાતા હતાં, નારાયણ થી ખુબ પ્રેમ હતો. હવે વઠ્ઠર લાગે છે, હું તે બની રહ્યો છું. તો કેટલો ખુશીનો પારો ચઢવો જોઈએ. તમે છો અનનોન વૌરિયર્સ (ગુપ્ત યોદ્ધા), નોન વાયોલેન્સ (અહિંસક). સાચેજ તમે ડબલ અહિંસક છો. ન કામ કટારી, ન તે લડાઈ. કામ અલગ છે, ક્રોધ અલગ ચીજ છે. તો તમે છો ડબલ અહિંસક. અહિંસક સેના. સેના અક્ષર થી તેમણે પછી સેનાઓ ઊભી કરી દીધી છે. મહાભારત લડાઈ માં નરનાં નામ દેખાડ્યા છે. નારી નથી. હકીકતમાં તમે છો શિવ શક્તિઓ. વધુ સંખ્યા તમારી હોવાનાં કારણે શિવ શક્તિ સેના કહેવાય છે. આ વાતો બાપ જ બેસીને સમજાવે છે.

હમણાં આપ બાળકો નવયુગને યાદ કરો છો. દુનિયામાં કોઈને પણ નવયુગ ની ખબર નથી. તેઓ તો સમજે છે નવયુગ ૪૦ હજાર વર્ષ પછી આવશે. સતયુગ નવયુગ છે, આ તો ખુબ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. તો બાબા સલાહ આપે છે એવાં-એવાં સારા ગીત પણ સાંભળીને રિફ્રેશ થશો અને કોઈને સમજાવશો પણ. આ બધી યુક્તિઓ છે. તેનો અર્થ પણ ફક્ત તમે જ સમજી શકો છો. ખુબ સારા-સારા ગીતો છે પોતાને રિફ્રેશ કરવાનાં માટે. આ ગીત બહુજ મદદ કરે છે. અર્થ કરવો જોઈએ તો મુખ પણ ખુલી જશે, ખુશી પણ થશે. બાકી જે વધારે ધારણા નથી કરી શકતાં તેમનાં માટે બાપ કહે છે ઘરે બેઠાં બાપને યાદ કરતા રહો. ગૃહસ્થ પરિવારમાં રહેતાં ફક્ત આ મંત્ર યાદ રાખો-બાપને યાદ કરો અને પવિત્ર બનો. પહેલાં પુરુષ લોકો પત્નીને કહેતા હતાં ભગવાનને તો ઘરમાં પણ યાદ કરી શકાય છે પછી મંદિરો વગેરેમાં ભટકવાની શું જરૂર છે? અમે તમને ઘરમાં મૂર્તિ લાવી આપીએ, અહીં બેસીને યાદ કરો, ધક્કા ખાવા કેમ જાઓ છો? આવાં ઘણાં પુરુષ લોકો સ્ત્રીઓને જવા નહોતા દેતાં. ચીજ તો એક જ છે, પૂજા કરવાની છે અને યાદ કરવાનાં છે. જ્યારે એકવાર જોઈ લીધા પછી તો એમ પણ યાદ કરી શકો છો.

કૃષ્ણનાં ચિત્ર તો કોમન (સાધારણ) છે-મોરમુગટધારી. આપ બાળકોએ સાક્ષાત્કાર કર્યો છે-કેવી રીતે ત્યાં જન્મ થાય છે, તે પણ સાક્ષાત્કાર કર્યો છે, પરંતુ શું તમે તેનો ફોટો નીકાળી શકો છો? એક્યુરેટ કોઈ નીકાળી ન શકે. દિવ્ય દૃષ્ટીથી ફક્ત જોઈ જ શકાય છે, બનાવી ન શકાય, હાં જોઈને વર્ણન કરી શકો છો, બાકી તે ચિત્રણ વગેરે ન કરી શકાય. ભલે હોશિયાર ચિત્રકાર હોય, સાક્ષાત્કાર પણ કરે તો પણ એક્યુરેટ ફીચર્સ નીકાળી ન શકે. તો બાબાએ સમજાવ્યું, કોઈથી દલીલ વધારે નથી કરવાની. બોલો, તમારે પાવન બનવાથી કામ. અને શાંતિ માગો છો તો બાપને યાદ કરો અને પવિત્ર બનો. પવિત્ર આત્મા અહીં રહી ન શકે. તે ચાલી જશે પાછી. આત્માઓને પાવન બનાવવાની શક્તિ એક બાપ માં છે, બીજું કોઈ પાવન બનાવી નથી શકતું. આપ બાળકો જાણો છો આ આખું સ્ટેજ છે, આનાં પર નાટક થાય છે. આ સમયે આખાં સ્ટેજ પર રાવણનું રાજ્ય છે. આખાં સમુદ્ર પર સૃષ્ટિ ઉભી છે. આ બેહદનો ટાપુ છે. તે છે હદનાં. આ છે બેહદની વાત. જેનાં પર અડધો કલ્પ દેવી રાજ્ય, અડધો કલ્પ આસુરી રાજ્ય હોય છે. આમ ખંડ તો અલગ-અલગ છે, પરંતુ આ છે બધી બેહદની વાત. તમે જાણો છો આપણે ગંગા જમના નદીનાં મીઠા પાણીનાં કાંઠા પર હોઈશું. સમુદ્ર વગેરે પર જવાની દરકાર નથી રહેતી. આ જે દ્વારિકા કહે છે, તે કોઈ સમુદ્રની નીચે હોતી નથી. દ્વારિકા કોઈ બીજી ચીજ નથી. આપ બાળકોએ બધાં સાક્ષાત્કાર કર્યા છે. શરુમાં આ સંદેશી અને ગુલઝાર બહુજ સાક્ષાત્કાર કરતી હતી. આમણે મોટા પાર્ટ ભજવ્યાં છે કારણકે ભઠ્ઠી માં બાળકોને બહેલાવવાના હતાં. તો સાક્ષાત્કાર થી ઘણાં-ઘણાં બહેલાવ્યા છે. બાપ કહે છે પછી પાછળથી ઘણાં બહેલશે. તે પાર્ટ પછી બીજો છે. ગીત પણ છે ને-અમે જે જોયું છે તે તમે નથી જોયું. તમે જલ્દી-જલ્દી સાક્ષાત્કાર કરતા રહેશો. જેમ પરીક્ષાનાં દિવસ નજીક આવે છે તો ખબર પડી જાય છે કે અમે કેટલા માર્ક્સ પાસ થઈશું. તમારું પણ આ ભણતર છે. હમણાં તમે જેમકે નોલેજકુલ થઈ બેઠાં છો. બધાં કુલ (ભરપુર) તો નથી હોતાં. સ્કૂલમાં હંમેશા નંબરવાર હોય છે. આ પણ નોલેજ છે-મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, ત્રણે લોકોનું તમને જ્ઞાન છે. આ સૃષ્ટિનાં ચક્રને તમે જાણો છો, આ ફરતું રહે છે. બાપ કહે છે તમને જે નોલેજ આપ્યું છે, આ બીજા કોઈ સમજાવી ન શકે. તમારાં પર છે બેહદની દશા. કોઈ પર બૃહસ્પતિની દશા, કોઈ પર રાહુની દશા હોય છે તો જઈને ચંડાલ વગેરે બનશે. આ છે બેહદની દશા, તે હોય છે હદની દશા. બેહદનાં બાપ બેહદની વાતો સંભળાવે છે, બેહદનો વારસો આપે છે. આપ બાળકોને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. તમે અનેકવાર બાદશાહી લીધી છે અને ગુમાવી છે, આ તો બિલકુલ પાક્કી વાત છે. નથિંગ ન્યુ, ત્યારે તમે સદેવ હર્ષિત રહી શકશો. નહીં તો માયા ઘુટકા ખવડાવે છે.

તો તમે બધાં આશિક છો એક માશૂકનાં. બધાં આશિક એ એક માશૂકને યાદ કરે છે. એ આવીને બધાને સુખ આપે છે. અડધો કલ્પ એમને યાદ કર્યા છે, હવે એ મળ્યાં છે તો કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદેવ હર્ષિત રહેવાનાં માટે નથિંગ ન્યુ નો પાઠ પાક્કો કરવાનો છે. બેહદનાં બાપ આપણને બેહદની બાદશાહી આપી રહ્યાં છે - આ ખુશીમાં રહેવાનું છે.
2. જ્ઞાનનાં સારા-સારા ગીત સાંભળીને સ્વયંને રિક્રેશ કરવાનાં છે. તેનો અર્થ નીકાળીને બીજાઓને સંભળાવવાનું છે.

વરદાન :- અનેક પ્રકારની પ્રવૃત્તિ થી નિવૃત્ત થવાવાળા નષ્ટોમોહા સ્મૃતિ સ્વરુપ ભવ સ્વની પ્રવૃત્તિ, દેવી પરિવારની પ્રવૃત્તિ, સેવાની પ્રવૃત્તિ, હદની પ્રાપ્તિઓની પ્રવૃત્તિ આ બધાંથી નષ્ટોમોહા અર્થાત્ ન્યારા બનવાનાં માટે બાપદાદાનાં સ્નેહ રુપને સામે રાખી સ્મૃતિ સ્વરુપ બનો. સ્મૃતિ સ્વરુપ બનવાથી નષ્ટોમોહા સ્વતઃ બની જશે. પ્રવૃત્તિથી નિવૃત્ત થવું અર્થાત્ હું પણા ને સમાપ્ત કરી નષ્ટોમોહા બનવું. આવાં નષ્ટોમોહા બનવાવાળા બાળકો લાંબાકાળ નાં પુરુષાર્થ થી લાંબાકાળ ની પ્રાલબ્ધની પ્રાપ્તિનાં અધિકારી બનશે.

સ્લોગન :- કમળ ફૂલ સમાન ન્યારા રહો તો પ્રભુ નો પ્રેમ મળતો રહેશે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ તમને દૈવી ધર્મ અને શ્રેષ્ઠ કર્મ શીખવાડે છે એટલે તમારાં થી કોઈ પણ આસુરી કર્મ ન થવા જોઈએ ,
બુદ્ધિ બહુજ શુદ્ધ જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- દેહ-અભિમાનમાં આવવાથી પહેલું પાપ કયું થાય છે?

ઉત્તર :- જો દેહ-અભિમાન છે તો બાપની યાદનાં બદલે દેહધારીની યાદ આવશે, કુદૃષ્ટિ જતી રહેશે, ખરાબ વિચાર આવશે. આ બહુજ મોટું પાપ છે. સમજવું જોઈએ, માયા વાર કરી રહી છે. તરત સાવધાન થઈ જવું જોઈએ.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકોને સમજાવી રહ્યાં છે. રુહાની બાપ આવ્યાં ક્યાંથી છે? રુહાની દુનિયા થી. જેને નિર્વાણધામ અથવા શાંતિધામ પણ કહે છે. આ તો છે ગીતાની વાત. તમને પૂછે છે-આ જ્ઞાન ક્યાંથી આવ્યું? બોલો, આ તો એજ ગીતાનું જ્ઞાન છે. ગીતાનો પાર્ટ ચાલી રહ્યો છે અને બાપ ભણાવે છે. ભગવાનુવાચ છે ને અને ભગવાન તો એક જ છે. એ છે શાંતિ નાં સાગર. રહે પણ છે શાંતિધામમાં, જ્યાં આપણે પણ રહીએ છીએ. બાપ સમજાવે છે કે આ છે પતિત દુનિયા, પાપ આત્માઓની તમોપ્રધાન દુનિયા. તમે પણ જાણો છો બરાબર આપણે આત્માઓ આ સમયે તમોપ્રધાન છીએ. ૮૪નું ચક્ર ખાઈને સતોપ્રધાન થી હવે તમોપ્રધાન માં આવ્યાં છીએ. આ જૂની અથવા કળયુગી દુનિયા છે ને. આ નામ બધાં આ સમયનાં છે. જૂની દુનિયા પછી ફરી નવી દુનિયા થાય છે. ભારતવાસી આ પણ જાણે છે કે મહાભારત લડાઈ પણ ત્યારે થઈ હતી જ્યારે કે દુનિયા બદલાવાની હતી, ત્યારે જ બાપે આવીને રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો. ફક્ત ભુલ શું થઈ છે? એક તો કલ્પની આયુ ભૂલી ગયાં છે અને ગીતાનાં ભગવાનને પણ ભૂલી ગયાં છે. કૃષ્ણને તો ગોડફાધર કહી ન શકાય. આત્મા કહે છે ગોડફાધર, તો એ નિરાકાર થઈ ગયાં. નિરાકાર બાપ આત્માઓને કહે છે કે મને યાદ કરો. હું જ પતિત-પાવન છું, મને બોલાવે પણ છે-હું પતિત-પાવન. કૃષ્ણ તો દેહધારી છે ને. મને તો કોઈ શરીર છે નહીં. હું નિરાકાર છું, મનુષ્યો નો બાપ નથી, આત્માઓ નો બાપ છું. આ તો પાક્કું કરી લેવું જોઈએ. ઘડી-ઘડી આપણે આત્માઓ આ બાપથી વારસો લઈએ છીએ. હમણાં ૮૪ જન્મ પુરા થયાં છે, બાપ આવ્યાં છે. બાબા-બાબા જ કરતાં રહેવાનું છે. બાબાને ખૂબ યાદ કરવાનાં છે. આખો કલ્પ શરીરધારી બાપને યાદ કર્યાં. હવે બાપ આવ્યાં છે અને મનુષ્ય સૃષ્ટિ થી બધી આત્માઓને પાછાં લઈ જાય છે કારણકે રાવણ રાજ્યમાં મનુષ્યોની દુર્ગતિ થઈ ગઈ છે એટલે હવે બાપને યાદ કરવાનાં છે. આ પણ મનુષ્ય કોઈ સમજતાં નથી કે હમણાં રાવણ રાજ્ય છે. રાવણનો અર્થ જ નથી સમજતાં. બસ એક રસ્મ થઈ ગઈ છે દશેરા મનાવવાની. તમે કોઈ અર્થ થોડી સમજતાં હતાં. હવે સમજ મળી છે બીજાઓને સમજ આપવાનાં માટે. જો બીજાઓને નથી સમજાવી શકતાં તો તમે પોતે જ નથી સમજ્યાં. બાપમાં સુષ્ટિ ચક્રનું જ્ઞાન છે. આપણે એમનાં બાળકો છીએ તો બાળકોમાં પણ આ નોલેજ રહેવું જોઈએ.

તમારી આ છે ગીતા પાઠશાળા. ઉદ્દેશ શું છે? લક્ષ્મી-નારાયણ બનવું. આ રાજયોગ છે ને. નર થી નારાયણ, નારી થી લક્ષ્મી બનવાનું આ નોલેજ છે. તે લોકો કથાઓ બેસી સંભળાવે છે. અહીંયા તો આપણે ભણીએ છીએ, આપણને બાપ રાજયોગ શીખવાડે છે. એ શીખવાડે જ છે કલ્પ નાં સંગમયુગ પર. બાપ કહે છે હું જૂની દુનિયાને બદલી નવી દુનિયા બનાવવાં આવ્યો છું. નવી દુનિયામાં આમનું રાજ્ય હતું, જૂનીમાં નથી, ફરી જરૂર હોવું જોઈએ. ચક્ર તો જાણી લીધું છે. મુખ્ય ધર્મ છે ચાર. હમણાં ડીટીજ્મ (દૈવીરાજ્ય) છે નહીં. દૈવી ધર્મ ભ્રષ્ટ અને દૈવી કર્મ ભ્રષ્ટ બની ગયાં છે. હવે ફરી તમને દૈવી ધર્મ શ્રેષ્ઠ અને કર્મ શ્રેષ્ઠ શીખવાડી રહ્યાં છે. તો સ્વયં પર ધ્યાન રાખવાનું છે, અમારા થી કોઈ આસુરી કર્મ તો નથી થતાં? માયાનાં કારણે કોઈ ખરાબ ખ્યાલાત તો બુદ્ધિમાં નથી આવતાં? કુદૃષ્ટિ તો નથી રહેતી? જુઓ આમની કુદૃષ્ટિ જાય છે અથવા ખરાબ ખ્યાલાત આવે છે તો તેમને ઝટ સાવધાન કરવાં જોઈએ. તેમનાથી મળી ન જવું જોઈએ. તેમને સાવધાન કરવાં જોઈએ-તમારામાં માયાની પ્રવેશતાનાં કારણે આ ખરાબ ખ્યાલાત આવે છે. યોગમાં બેસી બાપની યાદનાં બદલે કોઈનાં દેહ તરફ ખ્યાલ જાય છે તો સમજવું જોઈએ આ માયાનો વાર થઈ રહ્યો છે, હું પાપ કરી રહ્યો છું. આમાં તો બુદ્ધિ બહુજ શુદ્ધ હોવી જોઈએ. હસી-મજાક થી પણ બહુજ નુકશાન થાય છે એટલે તમારા મુખ થી

સદેવ શુદ્ધ વચન નીકળવાં જોઈએ, કુવચન નહીં. હસી-મજાક વગેરે પણ નહીં. એવું નહીં કે અમે તો હસી કરી.....તે પણ નુકસાનકારક થઈ જાય છે. હસી પણ એવી ન કરવી જોઈએ જેમાં વિકારોની હવા હોય. બહુ જ ખબરદાર રહેવાનું છે. તમને ખબર છે નાગા લોકો છે તેમનાં ખ્યાલ વિકારોની તરફ નહીં જશે. રહે પણ અલગ છે. પરંતુ કર્મેન્દ્રિયોની ચંચળતા, સિવાય યોગનાં ક્યારેય નીકળતી નથી. કામ શત્રુ એવો છે જે કોઈને પણ જોશો, યોગમાં પુરા નહીં હોય તો ચંચળતા જરૂર હશે. પોતાની પરીક્ષા લેવાની હોય છે. બાપની યાદમાં જ રહો તો આ કોઈ પણ પ્રકારની બીમારી ન રહે. યોગમાં રહેવાથી આ નથી થતું. સતયુગમાં તો કોઈ પણ પ્રકારની ગંદકી નથી હોતી. ત્યાં રાવણની ચંચળતા જ નથી જે ચલાયમાની થાય. ત્યાં તો યોગી જીવન રહે છે. અહીંયા પણ અવસ્થા બહુજ પાક્કી જોઈએ. યોગબળ થી આ બધી બીમારીઓ બંધ થઈ જાય છે. આમાં બહુજ મહેનત છે. રાજ્ય લેવું કોઈ માસીનું ઘર નથી. પુરુષાર્થ તો કરવાનો છે ને. એવું નહીં કે બસ જે હશે ભાગ્યમાં તે મળશે. ધારણા જ નથી કરતાં તો પાઈ-પૈસાનું પદ પામવાનાં લાયક છે. વિષય તો ઘણાં હોય છે ને. કોઈ ડ્રોઈંગ (ચિત્રકળા) માં, કોઈ રમતમાં માર્ક્સ લઈ લે છે. તે છે કોમન વિષય. એમ જ અહીં પણ વિષયો છે. કાંઈને કાંઈ મળશે. બાકી બાદશાહી નહિ મળી સકે. તે તો સર્વિસ કરશે ત્યારે બાદશાહી મળશે. તેનાં માટે બહુજ મહેનત જોઈએ. ઘણાંની બુદ્ધિમાં બેસતું જ નથી. જેમ કે ખાવાનું હજમ જ નથી થતું. ઊંચ પદ પામવાની હિંમત નથી, આને પણ બીમારી કહેશું ને. તમે કોઈ પણ વાત જોતાં નહીં જુઓ. રુહાની બાપની યાદમાં રહી બીજાઓને રસ્તો બતાવવાનો, આંધળાની લાઈ બનવાનું છે. તમે તો રસ્તો જાણો છો. રચયિતા અને રચનાનું જ્ઞાન મુક્તિ અને જીવનમુક્તિ તમારી બુદ્ધિમાં ફરતું રહે છે, જે-જે મહારથી છે. બાળકોની અવસ્થા માં પણ રાત-દિવસનો ફરક રહે છે. ક્યાંક બહુજ ધનવાન બની જાય છે, ક્યાંક બિલકુલ ગરીબ. રાજાઈ પદમાં તો ફરક છે ને. બાકી હાં, ત્યાં રાવણ ન હોવાનાં કારણે દુઃખ નથી થતું. બાકી સંપત્તિ માં તો ફરક છે. સંપત્તિ માં સુખ હોય છે.

જેટલાં યોગમાં રહેશો એટલું સ્વાસ્થ્ય બહુજ સારું થશે. મહેનત કરવાની છે. અનેકોની તો ચલન એવી રહે છે જેમ કે અજ્ઞાની મનુષ્યોની હોય છે. તેઓ કોઈનું કલ્યાણ કરી નહિ શકશે. જ્યારે પરીક્ષા હોય છે તો ખબર પડી જાય છે કે કોણ કેટલાં માર્ક્સ થી પાસ થશે, પછી તે સમયે હાથ-હાથ કરવી પડશે. બાપદાદા બંનેવ કેટલું સમજાવતાં રહે છે. બાપ આવ્યાં જ છે કલ્યાણ કરવાં. સ્વયંનું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે તો બીજાઓનું પણ કરવાનું છે. બાપ ને બોલાવ્યાં પણ છે કે આવીને અમને પતિતો ને પાવન બનવાનો રસ્તો બતાવો. તો બાપ શ્રીમત આપે છે-તમે સ્વયંને આત્મા સમજી દેહ-અભિમાન છોડી મને યાદ કરો. કેટલી સહજ દવા છે. બોલો, અમે ફક્ત એક ભગવાન બાપને માનીએ છીએ. એ કહે છે મને બોલાવો છો કે આવીને પતિતો ને પાવન બનાવો તો મારે આવવું પડે છે. બ્રહ્મા થી તમને કાંઈ પણ મળવાનું નથી. તે તો દાદા છે, બાબા પણ નથી. બાબાથી તો વારસો મળે છે. બ્રહ્મા થી થોડી વારસો મળે છે. નિરાકાર બાપ આમનાં દ્વારા એડોપ્ટ કરી આપણને આત્માઓને ભણાવે છે. આમને પણ ભણાવે છે. બ્રહ્મા થી તો કાંઈ પણ મળવાનું નથી. વારસો બાપ થી જ મળે છે આમનાં દ્વારા. આપવા વાળા એક છે. એમની જ મહિમા છે. એજ સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. આ તો પૂજ્ય થી પછી પુજારી બને છે. સતયુગમાં હતાં, પછી ૮૪ જન્મ ભોગવી હવે પતિત બન્યાં છે ફરી પૂજ્ય પાવન બની રહ્યાં છે. આપણે બાપ દ્વારા સાંભળીએ છીએ. કોઈ મનુષ્ય થી નથી સાંભળતાં. મનુષ્યનો છે જ ભક્તિમાર્ગ. આ છે રુહાની જ્ઞાનમાર્ગ. જ્ઞાન ફક્ત એક જ્ઞાન સાગર ની પાસે જ છે. બાકી આ શાસ્ત્ર વગેરે બધાં ભક્તિનાં છે. શાસ્ત્ર વગેરે વાંચવાં-આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ. જ્ઞાન સાગર તો એક જ બાપ છે, આપણે જ્ઞાન નદીઓ જ્ઞાન સાગર થી નીકળી છીએ. બાકી તે છે પાણીનો સાગર અને નદીઓ. બાળકોને આ બધી વાતો ધ્યાનમાં રહેવી જોઈએ. અંતર્મુખ થઈ બુદ્ધિ ચલાવી જોઈએ. સ્વયં સ્વયંને સુધારવાનાં માટે અંતર્મુખ થઈ પોતાની તપાસ કરો. જો મુખ થી કોઈ કુવચન નીકળે અથવા કુદૃષ્ટિ જાય તો સ્વયંને ફટકારવું જોઈએ-અમારાં મુખ થી કુવચન કેમ નીકળ્યું, અમારી કુદૃષ્ટિ કેમ ગઈ? સ્વયંને ચમાટ પણ મારવી જોઈએ, ઘડી-ઘડી સાવધાન કરવું જોઈએ ત્યારે જ ઊંચ પદ પામી શકશો. મુખ થી કટુવચન ન નીકળે. બાપને તો બધાં પ્રકારની શિક્ષાઓ આપવાની હોય છે. કોઈને પાગલ કહેવું આ પણ કુવચન છે.

મનુષ્ય તો જેનાં માટે પણ જેમ ફાવે તેમ કહેતાં રહે છે. જાણતાં કાંઈ પણ નથી કે અમે કોની મહિમા ગાઈએ છીએ. મહિમા તો કરવી જોઈએ એક જ પતિત-પાવન બાપની. બીજું તો કોઈ છે નહીં. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને પણ પતિત-પાવન નથી કહેવાતું. આ તો કોઈને પાવન નથી બનાવતાં. પતિત થી પાવન બનાવવાવાળા એક જ બાપ છે. પાવન સૃષ્ટિ છે જ નવી દુનિયા. તે તો હમણાં છે નહીં. પ્યોરીટી (પવિત્રતા) છે જ સ્વર્ગમાં. પવિત્રતા નાં સાગર પણ છે. આ તો છે જ રાવણ રાજ્ય. બાળકોએ હમણાં આત્મ-અભિમાની બનવાની બહુજ મહેનત કરવી

જોઈએ. મુખ થી કોઈ પણ પથ્થર અથવા કુવચન ન નીકળવા જોઈએ. બહુજ પ્રેમ થી ચાલવાનું છે. કુદૃષ્ટિ પણ બહુજ નુકસાન કરી દે છે. ખુબ મહેનત જોઈએ. આત્મ-અભિમાન છે અવિનાશી અભિમાન. દેહ તો વિનાશી છે. આત્માને કોઈ પણ નથી જાણતું. આત્માનાં પણ બાપ તો જરૂર કોઈ હશે ને. કહે પણ છે બધાં ભાઈ-ભાઈ છે. પછી બધામાં પરમાત્મા બાપ વિરાજમાન કેવી રીતે હોઈ શકે છે? બધાં બાપ કેવી રીતે હોઈ શકે છે? આટલી પણ અક્કલ નથી! બધાનાં બાપ તો એક જ છે, એમનાથી જ વારસો મળે છે. એમનું નામ છે શિવ. શિવરાત્રી પણ મનાવે છે. રુદ્ર રાત્રી અથવા કૃષ્ણ રાત્રી નથી કહેતાં. મનુષ્ય તો કાંઈ પણ નથી સમજતાં, કહેશે આ બધાં એમનાં રૂપ છે, એમની જ લીલા છે.

તમે હમણાં સમજો છો બેહદનાં બાપ થી તો બેહદનો વારસો મળે છે તો તે બાપની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો. લેબર્સ (મજુરો) ને પણ શિક્ષા આપવી જોઈએ તો તેમનું પણ કંઈક કલ્યાણ થઈ જાય. પરંતુ પોતે જ યાદ નથી કરી શકતાં તો બીજાઓને શું યાદ અપાવશે. રાવણ એકદમ પતિત બનાવી દે છે પછી બાપ આવીને પરિસ્થાની બનાવે છે. વન્ડર છે ને. કોઈની પણ બુદ્ધિમાં આ વાતો નથી. આ લક્ષ્મી-નારાયણ કેટલાં ઊંચા પરીસ્થાની થી ફરી કેટલાં પતિત બની જાય છે એટલે બ્રહ્માનો દિવસ, બ્રહ્માની રાત ગવાયેલી છે. શિવનાં મંદિરમાં તમે બહુજ સર્વિસ (સેવા) કરી શકો છો. બાપ કહે છે તમે મને યાદ કરો. દર-દર ભટકવાનું છોડી દો. આ જ્ઞાન છે જ શાંતિનું. બાપને યાદ કરવાથી તમે સતોપ્રધાન બની જશો. બસ આજ મંત્ર આપતાં રહો. કોઈ થી પણ પૈસા ન લેવાં જોઈએ, જ્યાં સુધી પાકકા ન થઈ જાય. બોલો પ્રતિજ્ઞા કરો કે અમે પવિત્ર રહેશું, ત્યારે અમે તમારાં હાથનું ખાઈ શકીએ છીએ, કાંઈ પણ લઈ શકીએ. ભારતમાં મંદિર તો ઘણાં બધાં છે. ફોરેનર્સ (વિદેશી) વગેરે જે પણ આવે તેમને આ સંદેશ તમે આપી શકો છો કે બાપ ને યાદ કરો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ક્યારેય પણ એવી હસી-મજાક નથી કરવાની જેમાં વિકારોની હવા હોય. સ્વયંને ખૂબ જ સાવધાન રાખવાનાં છે, મુખ થી કટુવચન નથી નીકળવાનાં.
2. આત્મ-અભિમાની બનવાની ખુબ-ખુબ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરવાની છે. સૌથી પ્રેમ થી ચાલવાનું છે. કુદૃષ્ટિ નથી રાખવાની. કુદૃષ્ટિ જાય તો સ્વયં સ્વયંને જ સજા આપવાની છે.

વરદાન :- માન માગવાં ને બદલે બધાને માન આપવા વાળા , સદા નિષ્કામ યોગી ભવ
તમને કોઈ માન આપે, માને કે ન માને પરંતુ તમે તેમને મીઠા ભાઈ, મીઠી બહેન માનતાં સદા સ્વમાન માં રહી, સ્નેહી દૃષ્ટિથી, સ્નેહ ની વૃત્તિથી આત્મિક માન આપતા ચાલો. એ માન આપે તો હું માન આપું-આ પણ રોયલ ભિખારીપણું છે, આમાં નિષ્કામ યોગી બનો. રુહાની સ્નેહની વર્ષા થી દુશ્મન ને પણ દોસ્ત બનાવી દો. તમારી સામે કોઈ પથ્થર પણ ફેંકે તો પણ તમે તેમને રત્ન આપો કારણ કે તમે રત્નાગર બાપ નાં બાળકો છો.

સ્લોગન :- વિશ્વનું નવ-નિર્માણ કરવાનાં માટે બે શબ્દ યાદ રાખો-નિમિત્ત અને નિર્માણ.

“ મીઠા બાળકો - બાપ તમારાં મહેમાન બનીને આવ્યાં છે તો તમારે આદર કરવાનો છે , જેમ પ્રેમથી બોલાવ્યાં છે એમ આદર પણ કરવાનો છે , નિરાદર ન થાય ”

પ્રશ્ન :- કયો નશો આપ બાળકોને સદા ચઢ્યો રહેવો જોઈએ? જો નશો નથી ચઢતો તો શું કહેશું?

ઉત્તર :- ઊંચેથી ઊંચી આસામી આ પતિત દુનિયામાં આપણાં મહેમાન બનીને આવ્યાં છે, આ નશો સદા ચઢ્યો રહેવો જોઈએ. પરંતુ નંબરવાર આ નશો ચઢે છે. ઘણાં તો બાપનાં બનીને પણ સંશયબુદ્ધિ બની હાથ છોડી જાય છે તો કહેશું એમની તકદીર.

ઓમ શાંતિ ! ઓમ શાંતિ, બે વખત કહેવું પડે. આ તો બાળકો જાણે છે કે એક છે બાબા, બીજા છે દાદા. બંનેવ સાથે છે ને. ભગવાન ની મહિમા પણ કેટલી ઊંચી કરે છે પરંતુ અક્ષર કેટલાં સરળ છે - ગોડફાધર (પરમપિતા). ફક્ત ફાધર નહીં કહેશું, ગોડફાધર એ છે ઊંચેથી ઊંચા. એમની મહિમા પણ બહુજ ઊંચી છે. એમને બોલાવે પણ પતિત દુનિયામાં છે. સ્વયં આવીને બતાવે છે કે મને પતિત દુનિયામાં જ બોલાવે છે પરંતુ પતિત-પાવન એ કેવી રીતે છે, ક્યારે આવે છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. અડધોકલ્પ સતયુગ-ત્રેતામાં કોનું રાજ્ય હતું, કેવી રીતે થયું, કોઈને આ ખબર નથી. પતિત-પાવન બાપ આવે પણ જરૂર છે, એમને કોઈ પતિત-પાવન કહે છે, કોઈ લિબરેટર (મુક્તિદાતા) કહે છે. પોકારે છે કે સ્વર્ગમાં લઈ ચાલો. સૌથી ઊંચેથી ઊંચા છે ને. એમને પતિત દુનિયામાં બોલાવે છે કે આવીને અમને ભારતવાસીઓને શ્રેષ્ઠ બનાવો. એમની પોઝિશન (હોદ્દો) કેટલી ઊંચ છે. હાઈએસ્ટ ઓથોરિટી (સર્વોચ્ચ સત્તા) છે. એમને બોલાવે છે, જ્યારે રાવણ રાજ્ય છે. નહિં તો આ રાવણ રાજ્યથી કોણ છોડાવે? આ બધી વાતો આપ બાળકો સાંભળો છો તો નશો પણ ચઢ્યો રહેવો જોઈએ. પરંતુ એટલો નશો ચઢતો નથી. દારુનો નશો બધાને ચઢી જાય છે, આ નથી ચઢતો. આમાં છે ધારણા ની વાત, તકદીર ની વાત છે. તો બાપ છે બહુજ મોટી આસામી. તમારા માં પણ કોઈ-કોઈને પૂરો નિશ્ચય રહે છે. નિશ્ચય જો બધાને હોત તો સંશય માં આવીને ભાગે કેમ? બાપ ને ભૂલી જાય છે. બાપનાં બન્યાં, પછી બાપનાં માટે કોઈ સંશયબુદ્ધિ ન હોઈ શકે. પરંતુ આ બાપ છે વન્ડરફુલ. ગાયન પણ છે આશ્ચર્યવત બાબા ને જાનન્તી, બાબા કહન્તી, જ્ઞાન સુનન્તી, સુનાવન્તી, અહો માયા તો પણ સંશયબુદ્ધિ બનાવન્તી. બાપ સમજાવે છે આ ભક્તિમાર્ગનાં શાસ્ત્રોમાં કોઈ સાર નથી. બાપ કહે છે મને કોઈ પણ જાણતું નથી. આપ બાળકોમાં પણ મુશ્કેલ કોઈ રહી શકે છે. તમે પણ અનુભવ કરો છો કે તે યાદ સ્થાઈ રહેતી નથી. આપણે આત્મા બિંદુ છીએ, બાબા પણ બિંદુ છે, એ આપણાં બાપ છે, એમને પોતાનું શરીર તો છે નહીં. કહે છે હું આ શરીર નો આધાર લઉં છું. મારું નામ શિવ છે. મુજ આત્માનું નામ ક્યારેય બદલાતું નથી. તમારાં શરીરનાં નામ બદલાય છે. શરીર પર જ નામ પડે છે. લગ્ન થાય છે તો નામ બદલાય જાય છે. પછી તે નામ પાક્કું કરી લે છે. તો હવે બાપ કહે છે તમે આ પાક્કું કરી લો કે અમે આત્મા છીએ. આ બાપે જ પરિચય આપ્યો છે કે જ્યારે-જ્યારે અત્યાચાર અને ઝલાનિ થાય છે ત્યારે હું આવું છું. કોઈ અક્ષરોને પણ પકડવાનાં નથી. બાપ સ્વયં કહે છે મને પથ્થર, ભિત્તરમાં ઠોકી કેટલી ઝલાનિ કરે છે, આ પણ નવી વાત નથી. કલ્પ-કલ્પ આવાં પતિત બની અને ઝલાનિ કરે છે, ત્યારે જ હું આવું છું. કલ્પ-કલ્પ નો મારો પાર્ટ છે. આમાં અદલી-બદલી થઈ નથી શકતી. ડ્રામામાં નોંધ છે ને. તમને ઘણાં કહે કે ફક્ત ભારતમાં આવે છે! શું ભારત જ ફક્ત સ્વર્ગ બનશે? હાં. આ તો અનાદિ-અવિનાશી પાર્ટ થઈ ગયો ને. બાપ કેટલાં ઊંચેથી ઊંચા છે. પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા બાપ કહે છે મને બોલાવે જ છે આ પતિત દુનિયામાં. હું તો સદા પાવન છું. મને પાવન દુનિયામાં બોલાવવું જોઈએ ને! પરંતુ નહીં, પાવન દુનિયામાં બોલાવવાની દરકાર જ નથી. પતિત દુનિયામાં જ બોલાવે છે કે આવીને પાવન બનાવો. હું કેટલો મોટો મહેમાન છું. અડધાકલ્પ થી મને યાદ કરતાં આવ્યાં છો. અહીંયા કોઈ મોટા માણસને બોલાવશે, કહીને એક-બે વર્ષ બોલાવશે. ફલાણા આ વર્ષ નહીં તો બીજા વર્ષે આવશે. આમને તો અડધાકલ્પ થી યાદ કરતાં આવ્યાં છો. આમનાં આવવાનો પાર્ટ તો ફિક્સ (નક્કી) થયેલો જ છે. આ કોઈને પણ ખબર નથી. બહુજ ઊંચેથી ઊંચા બાપ છે. મનુષ્ય બાપને એક બાજુ તો પ્રેમથી બોલાવે છે, બીજી બાજુ મહિમા માં કલંક લગાવી દે છે. હકીકતમાં આ મોટેથી મોટાં ગેસ્ટ ઓફ ઓનર (મોટી મહિમા વાળા મહેમાન) છે, જેમના ઓનર (મહિમા) ને કલંક લગાવી દીધાં છે, કહી દે છે તે પથ્થર ઠીકકર બધામાં છે. કેટલી

હાઈએસ્ટ ઓથોરિટી છે, બોલાવે પણ ખૂબ પ્રેમથી છે, પરંતુ છે બિલકુલ બુધ્ધ. હું જ આવીને સ્વયંનો પરિચય આપું છું કે હું તમારો ફાધર (પિતા) છું. મને ગોડફાધર કહે છે. જ્યારે બધાં રાવણની કેદમાં થઈ જાય છે ત્યારે જ બાપને આવવાનું હોય છે કારણ કે બધાં છે ભક્તિઓ અથવા બ્રાઈડસ-સીતાઓ. બાપ છે બ્રાઈડગ્રુમ-રામ. એક સીતાની વાત નથી, બધી સીતાઓને રાવણની જેલથી છોડાવે છે. આ છે બેહદની વાત. આ છે જૂની પતિત દુનિયા. આને જૂની થવું પછી નવી થવાનું એક્ચુરેટ છે, આ શરીર વગેરે તો કોઈ જલ્દી જૂનાં થઈ જાય છે, કોઈ વધારે સમય ચાલે છે. આ ડ્રામામાં એક્ચુરેટ નોંધ છે. પુરા ૫ હજાર વર્ષ પછી ફરી મારે આવવું પડે છે. હું જ આવીને સ્વયંનો પરિચય આપું છું અને સૃષ્ટિ ચક્રનું રહસ્ય સમજાવું છું. કોઈને પણ ન મારી ઓળખ છે, ન બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકરની, ન લક્ષ્મી-નારાયણની, ન રામ-સીતા ની ઓળખ છે. ઊંચેથી ઊંચા એક્ટર્સ ડ્રામાની અંદર તો આજ છે. છે તો મનુષ્યની વાત. કોઈ ૮-૧૦ ભુજાવાળા મનુષ્ય નથી. વિષ્ણુને ૪ ભુજા કેમ દેખાડે છે? રાવણને ૧૦ શીશ શું છે? આ કોઈને પણ ખબર નથી. બાપ જ આવીને આખાં વર્લ્ડનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું નોલેજ બતાવે છે. કહે છે હું છું મોટામાં મોટો ગેસ્ટ (મહેમાન), પરંતુ ગુપ્ત. આ પણ ફક્ત તમે જ જાણો છો. પરંતુ જાણતાં છતાં પણ પાછાં ભૂલી જાઓ છો. એમનો કેટલો રિગાર્ડ (સન્માન) રાખવો જોઈએ, એમને યાદ કરવાં જોઈએ. આત્મા પણ નિરાકાર, પરમાત્મા પણ નિરાકાર, આમાં ફોટાની પણ વાત નથી. તમારે તો આત્મા નિશ્ચય કરી બાપને યાદ કરવાનાં છે, દેહ-અભિમાન છોડવાનું છે. તમારે સદેવ અવિનાશી ચીજ ને જોવી જોઈએ. તમે વિનાશી દેહને કેમ જુઓ છો! દેહી-અભિમાની બનો, આમાં જ મહેનત છે. જેટલાં યાદમાં રહેશો એટલી કર્માતીત અવસ્થાને પામી ઊંચું પદ પામશો. બાપ બહુજ જ સહજ યોગ અર્થાત્ યાદ શીખવાડે છે. યોગ તો અનેક પ્રકારનાં છે. યાદ અક્ષર જ યથાર્થ છે. પરમાત્મા બાપને યાદ કરવામાં જ મહેનત છે. કોઈ વિરલા સાચું બતાવે છે કે અમે આટલો સમય યાદમાં રહ્યાં. યાદ કરતાં જ નથી તો સંભળાવવામાં લજ્જા આવે છે. લખે છે આખાં દિવસમાં એક કલાક યાદમાં રહ્યાં, તો લજ્જા આવવી જોઈએ ને. એવાં બાપ જેમને દિવસ-રાત યાદ કરવાં જોઈએ અને આપણે ફક્ત એક કલાક યાદ કરીએ છીએ! આમાં બહુજ ગુપ્ત મહેનત છે. બાપને બોલાવે છે તો દૂરથી આવવાવાળા ગેસ્ટ થયાં ને. બાપ કહે છે હું નવી દુનિયાનો ગેસ્ટ નથી બનતો. આવું જ છું જૂની દુનિયામાં. નવી દુનિયાની સ્થાપના આવીને કરું છું. આ જૂની દુનિયા છે, આ પણ કોઈ યથાર્થ નથી જાણતાં. નવી દુનિયાની આયુ જ નથી જાણતાં. બાપ કહે છે આ નોલેજ હું જ આવીને આપું છું પછી ડ્રામા અનુસાર આ નોલેજ લુપ્ત થઈ જાય છે. ફરી કલ્પ બાદ આ પાર્ટ રિપીટ થશે. મને બોલાવે છે, વર્ષ-વર્ષે શિવજયંતી મનાવે છે. જે થઈને જાય છે તે તેમની વર્ષ-વર્ષ વર્ષી મનાવે છે. શિવબાબા ની પણ ૧૨ મહીના પછી જયંતી મનાવે છે પરંતુ ક્યારથી મનાવતાં આવ્યાં છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. ફક્ત કહી દે છે કે લાખો વર્ષ થયાં. કળયુગ ની આયુ જ લાખો વર્ષ લખી દીધી છે. બાપ કહે છે-આ છે ૫ હજાર વર્ષ ની વાત. બરાબર આ દેવતાઓનું ભારતમાં રાજ્ય હતું ને. તો બાપ કહે છે-હું ભારતનો બહુજ મોટો મહેમાન છું, મને અડધાકલ્પ થી ખૂબજ નિમંત્રણ દેતાં આવ્યાં છો. જ્યારે બહુજ દુઃખી થાય છે, તો કહે છે હે પતિત-પાવન આવો. હું આવ્યો પણ છું પતિત દુનિયામાં. રથ તો મને જોઈએ ને. આત્મા છે અકાળમૂર્ત, તેનો આ તખ્ત છે. બાપ પણ અકાળમૂર્ત છે, આ તખ્ત પર આવીને વિરાજમાન થાય છે. આ બહુજ રમણીક વાતો છે. બીજા કોઈ સાંભળે તો ચકિત થઈ જાય. હવે બાપ કહે છે-બાળકો, મારી મત પર ચાલો. સમજો શિવબાબા મત આપે છે, શિવબાબા મુરલી ચલાવે છે. આ કહે છે હું પણ એમની મુરલી સાંભળીને વગાડીશ. સંભળાવવા વાળા તો એ છે ને. આ નંબરવન પૂજ્ય થી ફરી નંબરવન પૂજારી બન્યાં. હમણા આ પુરુષાર્થી છે. બાળકોએ હંમેશા સમજવું જોઈએ - અમને શિવબાબા ની શ્રીમત મળી છે. જો કોઈ ઉલટી વાત પણ થઈ હોય તો તે સુલટી કરી દેશે. આ અતુટ નિશ્ચય છે તો રેસ્પોન્સિબલ (જવાબદાર) શિવબાબા છે. આ ડ્રામામાં નોંધ છે. વિઘ્ન તો પડવાનાં જ છે, બહુજ કપરા-કપરા વિઘ્ન પડે છે. પોતાનાં બાળકોનાં પણ વિઘ્ન પડે છે. તો હંમેશા સમજો કે શિવબાબા સમજાવે છે, તો યાદ રહેશે. ઘણાં બાળકો સમજે છે કે બ્રહ્મા બાબા મત આપે છે, પરંતુ નહીં. શિવબાબા જ રેસ્પોન્સિબલ છે. પરંતુ દેહ-અભિમાન છે તો ઘડી-ઘડી આમને જ જોતાં રહે છે. શિવ કેટલાં મોટાં મહેમાન છે તો પણ રેલવે વગેરે વાળા થોડી જાણે છે, નિરાકાર ને કેવી રીતે ઓળખે અથવા સમજે. એ તો બીમાર થઈ ન શકે. તો બીમારી વગેરેનું આમનું કારણ બતાવે છે. તેઓ શું જાણે આમનામાં કોણ છે? આપ બાળકો પણ નંબરવાર જાણો છો. એ બધી આત્માઓનાં બાપ અને આ પછી પ્રજાપિતા મનુષ્યોનાં બાપ. તો આ બંને (બાપદાદા) કેટલાં મોટાં ગેસ્ટ થઈ ગયાં.

બાપ કહે છે જે કાંઈ થાય છે ડ્રામામાં નોંધ છે, હું પણ ડ્રામાનાં બંધનમાં બંધાયેલો છું. નોંધ વગર કાંઈ કરી નથી શકતો. માયા પણ બહુજ દુશ્તર છે. રામ અને રાવણ બંને નો પાર્ટ છે. ડ્રામામાં રાવણ ચૈતન્ય હોત તો બોલત-હું

પણ ડ્રામા અનુસાર આવું છું. આ દુઃખ અને સુખની રમત છે. સુખ છે નવી દુનિયામાં, દુઃખ છે જૂની દુનિયામાં. નવી દુનિયામાં થોડાં મનુષ્ય, જૂની દુનિયામાં કેટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે. પતિત-પાવન બાપને જ બોલાવે છે કે આવીને પાવન દુનિયા બનાવો કારણ કે પાવન દુનિયામાં બહુજ સુખ હતું એટલે જ કલ્પ-કલ્પ પોકારે છે. બાપ બધાને સુખ આપીને જાય છે. હમણાં ફરી પાર્ટ રીપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થાય છે. દુનિયા ક્યારેય ખલાસ નથી થતી. ખલાસ થવી ઇમ્પોસિબલ (અસંભવ) છે. સમુદ્ર પણ દુનિયામાં છે ને. આ ત્રીજો માળ તો છે ને. કહે છે જળમઈ, પાણી-પાણી થઈ જાય છે છતાં પણ પૃથ્વી માળ તો છે ને. પાણી પણ તો છે ને. પૃથ્વી માળ કોઈ વિનાશ નથી થઈ શકતો. જળ પણ આ માળમાં હોય છે. પહેલો અને બીજો માળ, સૂક્ષ્મવતન અને મૂળવતનમાં તો જળ હોતું નથી. આ બેહદ સૃષ્ટિનાં ૩ માળ છે, જેને આપ બાળકોનાં સિવાય કોઈ પણ નથી જાણતાં. આ ખુશીની વાત બધાને ખુશીથી સંભળાવવાની છે. જે પુરા પાસ થાય છે, તેમનું જ અતીન્દ્રિય સુખ ગાયેલું છે. જે રાત-દિવસ સર્વિસ (સેવા) પર તત્પર છે, સર્વિસ જ કરતાં રહે છે તેમને બહુજ ખુશી રહે છે. કોઈ-કોઈ એવાં દિવસ પણ આવે છે જે મનુષ્ય રાતનાં પણ જાગે છે પરંતુ આત્મા થાકી જાય છે તો સૂવાનું હોય છે. આત્મા નાં સૂવાથી શરીર પણ સૂઈ જાય છે. આત્મા ન સૂવે તો શરીર પણ ન સૂવે. થાકે આત્મા છે. આજે હું થાકી ગયો છું-કોણે કહ્યું? આત્માએ. આપ બાળકોએ આત્મા-અભિમાની થઈ રહેવાનું છે, આમાં જ મહેનત છે. બાપને યાદ નથી કરતાં, દેહી-અભિમાની નથી રહેતાં, તો દેહનાં સંબંધી વગેરે યાદ આવી જાય છે. બાપ કહે છે તમે નંગન(અશરીરી) આવ્યાં હતાં પાછાં નંગન (અશરીરી) થઈ જવાનું છે. આ દેહનાં સંબંધ વગેરે ભૂલી જાઓ. આ શરીરમાં રહેતાં મને યાદ કરો તો સતોપ્રધાન બનશો. બાપ કેટલી મોટી ઓથોરિટી છે. બાળકોનાં સિવાય કોઈ જાણતું જ નથી. બાપ કહે છે હું છું ગરીબ નિવાજ, બધાં સાધારણ છે. પતિત-પાવન બાપ આવ્યાં છે, આ જાણી લે તો ખબર નહીં કેટલી ભીડ થઈ જાય. મોટાં-મોટાં માણસો આવે છે તો કેટલી ભીડ થઈ જાય છે. તો ડ્રામામાં આમનો પાર્ટ જ ગુપ્ત રહેવાનો છે. આગળ ચાલીને ધીરે-ધીરે પ્રભાવ નીકળશે અને વિનાશ થઈ જશે. બધાં થોડી મળી શકે છે. યાદ કરે છે ને તો તેમને બાપનો પરિચય મળી જશે. બાકી પહોંચી નહિ શકે. જેમ બાંધેલી બાળકીઓ મળી નથી શકતી, કેટલાં અત્યાચાર સહન કરે છે. વિકારને છોડી નથી શકતાં. કહે છે સૃષ્ટિ કેવી રીતે ચાલશે? અરે, સૃષ્ટિ નો બોઝ બાપ પર છે કે તમારાં પર? બાપ ને જાણી લે તો પછી આવાં પ્રશ્ન ન પૂછે. બોલો, પહેલાં બાપને તો જાણો પછી તમે બધુંજ જાણી જશો. સમજાવવાની પણ યુક્તિ જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

૧. સદા જ હાઈએસ્ટ ઓથોરિટી બાપની યાદમાં રહેવાનું છે. વિનાશી દેહને ન જોતાં દેહી-અભિમાની બનવાની મહેનત કરવાની છે. યાદનો સાચો-સાચો ચાર્ટ રાખવાનો છે.
૨. દિવસ-રાત સર્વિસમાં તત્પર રહી અપાર ખુશીમાં રહેવાનું છે. ત્રણેય લોકોનું રહસ્ય બધાને ખુશીથી સમજાવવાનું છે. શિવબાબા જે શ્રીમત આપે છે, એમાં અતૂટ નિશ્ચય રાખીને ચાલવાનું છે, કોઈ પણ વિઘ્ન આવે તો ગભરાવાનું નથી, જવાબદાર શિવબાબા છે, એટલે સંશય ન આવે.

વરદાન :- સમય અને સંકલ્પોને સેવામાં અર્પણ કરવા વાળા માસ્ટર વિદ્યાતા, વરદાતા ભવ હવે સ્વની નાની-નાની વાતોની પાછળ, તનની પાછળ, મનની પાછળ, સાધનો ની પાછળ, સંબંધ નિભાવવાની પાછળ સમય અને સંકલ્પ લગાડવાનાં બદલે તેને સેવામાં અર્પણ કરો, આ સમર્પણ સમારોહ મનાવો. શ્વાસો શ્વાસ સેવાની લગન હોય, સેવામાં મગન રહો. તો સેવામાં લાગવાથી સ્વ-ઉન્નતી ની ગિફ્ટ (ભેટ) સ્વતઃ પ્રાપ્ત થઈ જશે. વિશ્વ કલ્યાણમાં સ્વ કલ્યાણ સમાયેલું છે એટલે નિરંતર મહાદાની, માસ્ટર વિદ્યાતા અને વરદાતા બનો.

સ્લોગન :- પોતાની ઈચ્છાઓને ઓછી કરી દો તો સમસ્યાઓ ઓછી થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - માયા દુશ્મન તમારી સામે છે એટલે પોતાની ખૂબ - ખૂબ સંભાળ કરવાની છે , જો ચાલતાં - ચાલતાં માયામાં ફસાઈ ગયાં તો પોતાની તકદીરને લકીર લગાવી દેશો ”

પ્રશ્ન :- આપ રાજયોગી બાળકોનું મુખ્ય કર્તવ્ય શું છે?

ઉત્તર :- ભણવું અને ભણાવવું, આજ તમારું મુખ્ય કર્તવ્ય છે. તમે છો ઈશ્વરીય મત પર. તમારે કોઈ જંગલમાં નથી જવાનું. ઘર ગૃહસ્થમાં રહેતાં શાંતિમાં બેસી બાપને યાદ કરવાનાં છે. અલ્ફ અને બે, આજ બે શબ્દોમાં તમારું બધું ભણતર આવી જાય છે.

ઓમ શાંતિ ! બાપ પણ બ્રહ્મા દ્વારા કહી શકે છે કે બાળકો ગુડમોર્નિંગ. પરંતુ પછી બાળકોએ પણ રેસ્પોન્ડ (પ્રતિઉત્તર) આપવો પડે. અહીં છે જ બાપ અને બાળકોનું કનેક્શન (સંબંધ). નવાં જે છે જ્યાં સુધી પાક્કા થઈ જાય, કાંઈને કાંઈ પૂછતા રહેશે. આ તો ભણતર છે. ભગવાનુવાચ પણ લખેલું છે. ભગવાન છે નિરાકાર. આ બાબા સારી રીતે પાક્કું કરાવે છે, કોઈને પણ સમજાવવાં માટે કારણ કે તે તરફ છે માયાનું જોર. અહીંયા તો તે વાત નથી. બાપ તો સમજે છે જેમણે કલ્પ પહેલાં વારસો લીધો છે તે જાતેજ આવી જશે. એવું નહિ કે ફલાણા ચાલ્યાં ન જાય, તેમને પકડીએ. ચાલ્યાં જાય તો ચાલ્યાં જાય. અહીંયા તો જીવતે જીવ મરવાની વાત છે. બાપ એડોપ્ટ (દત્તક) કરે છે. એડોપ્ટ કરાય જ છે કાંઈ વારસો આપવાનાં માટે. બાળકો મા-બાપ ની પાસે આવે જ છે વારસાની લાલચ થી. સાહુકારનું બાળક ક્યારેય ગરીબની પાસે એડોપ્ટ થશે શું! આટલી ધન-સંપત્તિ વગેરે બધું છોડી કેવી રીતે જશે. એડોપ્ટ કરે છે સાહુકાર. હમણાં તમે જાણો છો બાબા આપણને સ્વર્ગની બાદશાહી આપે છે. કેમ નહીં એમનાં બનીએ. દરેક વાતમાં લાલચ તો રહે છે. જેટલું વધારે ભણશે એટલી મોટી લાલચ હશે. તમે પણ જાણો છો બાપે આપણને એડોપ્ટ કર્યા છે બેહદનો વારસો આપવાં. બાપ પણ કહે છે તમને બધાને હું ફરીથી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાંની જેમ એડોપ્ટ કરું છું. તમે પણ કહો છો બાબા અમે તમારાં છીએ. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ તમારાં બન્યાં હતાં. તમે પ્રેક્ટિકલમાં કેટલાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છો. પ્રજાપિતા પણ તો નામીગ્રામી છે. જ્યાં સુધી શુદ્ધ થી બ્રાહ્મણ ન બને તો દેવતા બની ન શકે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં હવે આ ચક્ર ફરતું રહે છે-આપણે શુદ્ધ હતાં, હવે બ્રાહ્મણ બન્યાં છીએ ફરી દેવતા બનવાનું છે. સતયુગમાં આપણે રાજ્ય કરશું. તો આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ જરૂર થવાનો છે. પૂરો નિશ્ચય નથી બેસતો તો પછી ચાલ્યાં જાય છે. ઘણાં બાળકો છે જે પડી જાય છે, આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. માયા દુશ્મન સામે ઉભી છે, તો તે પોતાની તરફ ખેંચી લે છે. બાપ ઘડી-ઘડી પાક્કું કરાવે છે, માયામાં ફસાઈ નહિ પડતાં, નહીં તો પોતાની તકદીરને લકીર લગાવી દેશો. બાપ જ પૂછી શકે છે કે પહેલાં ક્યારે મળ્યાં છો? બીજા કોઈને પૂછવાની અક્કલ આવશે જ નહીં. બાપ કહે છે મારે પણ ફરીથી ગીતા સંભળાવવા આવવું પડે છે. આવીને રાવણની જેલથી છોડાવવાં પડે. બેહદનાં બાપ બેહદની વાત સમજાવે છે. હમણાં રાવણનું રાજ્ય છે, પતિત રાજ્ય છે જે અડધાકલ્પ થી શરૂ થયું છે. રાવણને ૧૦ શીશ દેખાડે છે, વિષ્ણુને ૪ ભુજા દેખાડે છે. એવાં કોઈ મનુષ્ય હોતાં નથી. આ તો પ્રવૃત્તિ માર્ગ દેખાડાય છે. આ છે લક્ષ-હેતુ, વિષ્ણુ દ્વારા પાલના. વિષ્ણુપુરીને કૃષ્ણપુરી પણ કહે છે. કૃષ્ણને તો ૨ ભુજા જ દેખાડશે ને. મનુષ્ય તો કાંઈ પણ સમજતા નથી. બાપ દરેક વાત સમજાવે છે. તે બધું છે ભક્તિમાર્ગ. હમણાં તમને જ્ઞાન છે, તમારું લક્ષ્ય-હેતુ જ છે નર થી નારાયણ બનવાનો. આ ગીતા પાઠશાળા છે જ જીવનમુક્તિ પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે. બ્રાહ્મણ તો જરૂર જોઈએ. આ છે રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ. શિવને રુદ્ર પણ કહે છે. હવે બાપ પૂછે છે જ્ઞાન યજ્ઞ કૃષ્ણનો છે કે શિવનો છે? શિવને પરમાત્મા જ કહે છે, શંકરને દેવતા કહે છે. તેમણે પછી શિવ અને શંકરને ભેગા કરી દીધાં છે. હવે બાપ કહે છે મેં આમનામાં પ્રવેશ કર્યો છે. આપ બાળકો કહો છો બાપદાદા. તેઓ કહે છે શિવશંકર. જ્ઞાન સાગર તો છે જ એક.

હવે તમે જાણો છો બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ બને છે જ્ઞાન થી. ચિત્ર પણ બરાબર બનાવે છે. વિષ્ણુ ની નાભીમાંથી બ્રહ્મા નીકળ્યાં. આનો અર્થ પણ કોઈ સમજી નથી શકતું. બ્રહ્માને શાસ્ત્ર હાથમાં દીધાં છે. હવે શાસ્ત્રોનો સાર બાપ બેસીને સંભળાવે છે કે બ્રહ્મા? આ પણ માસ્ટર જ્ઞાન સાગર બને છે. બાકી ચિત્ર આટલાં બધાં બનાવ્યાં છે, તે કોઈ યથાર્થ છે નહીં. તે છે બધાં ભક્તિમાર્ગનાં. મનુષ્ય કોઈ ૮-૧૦ ભુજાવાળા હોતાં નથી. આ તો ફક્ત પ્રવૃત્તિ માર્ગ

દેખાડ્યો છે. રાવણનો પણ અર્થ બતાવ્યો છે-અડધો કલ્પ છે રાવણ રાજ્ય, રાત. અડધો કલ્પ છે રામ રાજ્ય, દિવસ. બાપ દરેક વાત સમજાવે છે. તમે બધાં એક બાપનાં બાળકો છો. બાપ બ્રહ્મા દ્વારા વિષ્ણુપુરી ની સ્થાપના કરે છે અને તમને રાજયોગ શીખવાડે છે. જરૂર સંગમ પર જ રાજયોગ શીખવાડશે. દ્વાપરમાં ગીતા સંભળાવી, આ તો રોંગ (ખોટું) થઈ જાય છે. બાપ સાચું બતાવે છે. અનેકોને બ્રહ્માનો, કૃષ્ણનો સાક્ષાત્કાર થાય છે. બ્રહ્માને સફેદ પોશાક જ દેખાડે છે. શિવબાબા તો બિંદુ છે. બિંદુ નો સાક્ષાત્કાર થાય તો કાંઈ સમજી ન શકે. તમે કહો છો અમે આત્મા છીએ, હવે આત્માને કોણે જોઈ છે, કોઈએ નહીં. તે તો બિંદુ છે. સમજી શકો છો ને. જે જેવી ભાવનાથી જેમની પૂજા કરે છે, તેમને તેજ સાક્ષાત્કાર થશે. બીજું જો રૂપ જોશે તો મુંઝાઈ પડશે. હનુમાનની પૂજા કરશે તો તેમને તેજ દેખાશે. ગણેશનાં પૂજારીને તેજ દેખાશે. બાપ કહે છે મેં તમને એટલાં ધનવાન બનાવ્યાં, હીરા ઝવેરાતનાં મહેલ હતાં, તમને અગણિત ધન હતું, તમે હવે તે બધું ક્યાં ગુમાવ્યું? હમણાં તમે કંગાળ બની ગયાં છો, ભીખ માંગી રહ્યાં છો. બાપ તો કહી શકે છે ને. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો બાપ આવ્યાં છે, આપણે ફરીથી વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. આ ડ્રામા અનાદિ બનેલો છે. દરેક ડ્રામામાં પોતાનો પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છે. કોઈ એક શરીર છોડી જઈને બીજું લે છે, એમાં રડવાની શું વાત છે. સતયુગમાં ક્યારેય રડતાં નથી. હમણાં તમે મોહજીત બની રહ્યાં છો. મોહજીત રાજાઓ આ લક્ષ્મી-નારાયણ વગેરે છે. ત્યાં મોહ હતો નથી. બાપ અનેક પ્રકારની વાતો સમજાવતાં રહે છે. બાપ છે નિરાકાર. મનુષ્ય તો એમને નામ-રૂપ થી ન્યારા કહી દે છે. પરંતુ નામ-રૂપ થી ન્યારી કોઈ ચીજ થોડી હોય છે. હેં ભગવાન, ઓ ગોડફાધર કહે છે ને. તો નામ-રૂપ છે ને. લિંગ ને શિવ પરમાત્મા, શિવબાબા પણ કહે છે. બાબા તો છે ને બરાબર. બાબાનાં જરૂર બાળકો પણ હશે. નિરાકાર ને નિરાકાર આત્મા જ બાબા કહે છે. મંદિરમાં જશે તો એમને કહેશે શિવબાબા પછી ઘરમાં આવીને બાપને પણ કહે છે બાબા. અર્થ તો સમજતાં નથી, અમે તેમને શિવબાબા કેમ કહીએ છીએ! બાપ ઊંચેથી ઊંચું ભણતર બે અક્ષર માં ભણાવે છે-અલ્ફ અને બે. અલ્ફ ને યાદ કરો તો બે-બાદશાહી તમારી છે. આ ખુબ ઊંચી પરીક્ષા છે. મનુષ્ય ઊંચી પરીક્ષા પાસ કરે છે તો પહેલાનું ભણતર કાંઈ યાદ થોડી રહે છે. ભણતાં-ભણતાં છેવટે તન્ત (સાર) બુદ્ધિ આવી જાય છે. આ પણ એવું છે. તમે ભણતાં આવ્યાં છો. અંતમાં પછી બાપ કહે છે મનમનાભવ, તો દેહનું અભિમાન તૂટી જશે. આ મનમનાભવ ની આદત પડી હશે તો અંતમાં પણ બાપ અને વારસો યાદ રહેશે. મુખ્ય છે જ આ, કેટલું સહજ છે. તે ભણતરમાં પણ હવે તો ખબર નહીં શું-શું ભણે છે. જેવાં રાજા તેવી તે પોતાની રીત ચલાવે છે. પહેલાં મણ, સેર, પાવ નો હિસાબ ચાલતો હતો. હમણાં તો કિલો વગેરે શું-શું નીકળી પડ્યું છે. કેટલાં અલગ-અલગ પ્રાંત થઈ ગયાં છે. દિલ્લીમાં જે ચીજ એક રૂપિયે સેર, બોમ્બેમાં મળશે બે રૂપિયે સેર, કારણ કે પ્રાંત અલગ-અલગ છે. દરેક સમજે છે અમે પોતાનાં પ્રાંતને ભૂખે થોડી મારશું. કેટલાં ઝઘડા વગેરે થાય છે, કેટલાં રોડા છે.

ભારત કેટલો સાલવેન્ટ (સંપન્ન) હતો પછી ૮૪ નું ચક્ર લગાડતાં ઇનસાલવેન્ટ (દેવાદાર) બની ગયાં છે. કહેવાય છે હીરા જેવો જન્મ અમોલક કોડી બદલે ખોવાયો રે.....બાપ કહે છે તમે કોડીઓ ની પાછળ કેમ મરો છો. હવે તો બાપથી વારસો લો, પાવન બનો. બોલાવો પણ છો-હેં પતિત-પાવન આવો, પાવન બનાવો. તો તેનાથી સિદ્ધ છે પાવન હતાં, હમણાં નથી. હમણાં છે જ કળયુગ. બાપ કહે છે હું પાવન દુનિયા બનાવીશ તો પતિત દુનિયાનો જરૂર વિનાશ થશે એટલે જ આ મહાભારત લડાઈ છે જે આ રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ થી પ્રજ્વલિત થઈ છે. ડ્રામામાં તો આ વિનાશ થવાની પણ નોંધ છે. પહેલાં-પહેલાં તો બાબાને સાક્ષાત્કાર થયો. જોયું આટલી મોટી રાજાઈ મળે છે તો બહુજ ખુશી થવાં લાગી, પછી વિનાશનો સાક્ષાત્કાર પણ કરાવ્યો. મનમનાભવ, મધ્યાજીભવ. આ ગીતાનાં અક્ષર છે. કોઈ-કોઈ અક્ષર ગીતાનાં હીક છે. બાપ પણ કહે છે તમને આ જ્ઞાન સંભળાવું છું, આ પછી પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. કોઈને પણ ખબર નથી કે લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું તો બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. તે સમયે જનસંખ્યા કેટલી થોડી હશે, હમણાં કેટલી છે. તો આ ચેંજ (પરિવર્તન) થવી જોઈએ. જરૂર વિનાશ પણ જોઈએ. મહાભારત લડાઈ પણ છે. જરૂર ભગવાન પણ હશે. શિવજયંતી મનાવે છે તો શિવબાબાએ શું આવીને કર્યું? તે પણ નથી જાણતાં. હવે બાપ સમજાવે છે, ગીતાથી કૃષ્ણની આત્માને રાજાઈ મળી. માતા-પિતા કહેશું ગીતાને, જેનાથી તમે ફરી દેવતા બનો છો એટલે ચિત્રમાં પણ દેખાડ્યું છે-કૃષ્ણએ ગીતા નથી સંભળાવી. કૃષ્ણ ગીતાનાં જ્ઞાન થી રાજયોગ શીખી આ બન્યાં, કાલે ફરી કૃષ્ણ હશે. તેમણે પછી શિવબાબાનાં બદલે કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે. તો બાપ સમજાવે છે, આ તો પોતાની અંદર પાક્કો નિશ્ચય કરી લો, કોઈ ઉલટી-સુલટી વાત સંભળાવીને તમને પાડી ન દે. બહુજ વાતો પૂછે છે - વિકાર વગર સૃષ્ટિ કેવી રીતે ચાલશે? આ કેવી રીતે થશે? અરે, તમે સ્વયં કહો છો-વાઇસલેસ (નિર્વિકારી) દુનિયા હતી. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી કહો છો ને પછી વિકારની વાત કેવી રીતે

હોઈ શકે છે? હવે તમે જાણો છો બેહદનાં બાપ થી બેહદની બાદશાહી મળે છે, તો એવાં બાપને કેમ નહીં યાદ કરશું? આ છે જ પતિત દુનિયા. કુંભનાં મેળામાં કેટલાં લાખો જાય છે. હવે કહે છે ત્યાં એક નદી ગુપ્ત છે. હવે નદી ગુપ્ત હોઈ શકે છે શું? અહીં પણ ગૌમુખ બનાવ્યું છે. કહે છે ગંગા અહીંયા આવે છે. અરે, ગંગા પોતાનો રસ્તો લઈને સમુદ્રમાં જશે કે અહીં તમારી પાસે પહાડ પર આવશે. ભક્તિમાર્ગમાં કેટલાં ધક્કા છે. જ્ઞાન, ભક્તિ પછી છે વૈરાગ્ય. એક છે હદનો વૈરાગ્ય, બીજો છે બેહદનો. સન્યાસી ઘરબાર છોડી જંગલમાં રહે છે, અહીંયા તો તે વાત નથી. તમે બુદ્ધિથી આખી જૂની દુનિયાનો સન્યાસ કરો છો. આપ રાજયોગી બાળકોનું મુખ્ય કર્તવ્ય છે ભણવું અને ભણાવવું. હવે રાજયોગ કાંઈ જંગલમાં થોડી શીખવાડાય છે. આ સ્કૂલ છે. શાખાઓ નીકળતી જાય છે. આપ બાળકો રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો. શિવબાબા થી ભણેલા બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ શીખવાડે છે. એક શિવબાબા થોડી બધાને બેસીને શીખવાડશે. તો આ થઈ પાંડવ ગવર્મેન્ટ. તમે છો ઈશ્વરીય મત પર. અહીંયા તમે કેટલાં શાંતિમાં બેઠાં છો, બહાર તો અનેક હંગામા છે. બાપ કહે છે ૫ વિકારોનું દાન દો તો ગ્રહણ છૂટી જશે. મારાં બનો તો હું તમારી બધી કામનાઓ પૂરી કરી દઈશ. આપ બાળકો જાણો છો હમણાં આપણે સુખધામમાં જઈએ છીએ, દુઃખધામને આગ લાગવાની છે. બાળકોએ વિનાશનો સાક્ષાત્કાર પણ કર્યો છે. હવે સમય બહુજ થોડો છે એટલે યાદની યાત્રામાં લાગી જશો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને ઊંચ પદ પામશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપનાં વારસાનો પૂરો અધિકાર લેવાનાં માટે જીવતે જીવ મરવાનું છે. એડોપ્ટ થઈ જવાનું છે. ક્યારેય પણ પોતાની ઊંચી તંકદીરને લકીર નથી લગાડવાની.
2. કોઈ પણ ઉલટી-સુલટી વાત સાંભળીને સંશયમાં નથી આવવાનું. જરા પણ નિશ્ચય ન હલે. આ દુઃખધામને આગ લાગવાની છે એટલે આમાંથી પોતાનો બુદ્ધિયોગ નીકાળી દેવાનો છે.

વરદાન :- સમસ્યાઓને સમાધાન રૂપમાં પરિવર્તિત કરવાવાળા વિશ્વ કલ્યાણી ભવ હું વિશ્વ કલ્યાણી છું-હવે આ શ્રેષ્ઠ ભાવના, શ્રેષ્ઠ કામના નાં સંસ્કાર ઈમર્જ (જાગૃત) કરો. આ શ્રેષ્ઠ સંસ્કારનાં આગળ હદનાં સંસ્કાર સ્વતઃ સમાપ્ત થઈ જશે. સમસ્યાઓ સમાધાનનાં રૂપમાં પરિવર્તિત થઈ જશે. હવે યુદ્ધમાં સમય નહીં ગુમાવો પરંતુ વિજયપણા નાં સંસ્કાર ઈમર્જ કરો. હવે બધુંજ સેવામાં લગાવી દો તો મહેનત થી છુટી જશો. સમસ્યાઓ માં જવાનાં બદલે દાન દો, વરદાન દો તો સ્વનું ગ્રહણ સ્વતઃ સમાપ્ત થઈ જશે.

સ્લોગન :- કોઈની ખામી, કમજોરીઓ નું વર્ણન કરવાનાં બદલે ગુણ સ્વરૂપ બનો, ગુણોનું જ વર્ણન કરો.